बृहत्पाराशरहोराशास्त्रम्

॥ ॐ ॥

श्रीगणेशाय नमः ॥

अथ बृहत्पाराशरहोराशास्त्रम् ॥

गजाननं भूतगणादिसेवितं कपित्थजम्बूफलसारभक्षणम् ।
उमासुतं शोकविनाशकारणं नमामि विघ्नेश्वरपादपंकजम् ॥

सृष्टिक्रमकथनाध्यायः ॥ १॥

अथैकदा मुनिश्रेष्ठं त्रिकलज्ञं पराशरम् ।
पप्रच्छोपेत्य मैत्रेयः प्रणिपत्य कृताञ्जलिः ॥ १॥

भगवन् परमं पुण्यं गुह्यं वेदाङ्गमुत्तमम् ।
त्रिस्कन्धं ज्यौतिषं होरा गणितं संहितेति च ॥ २॥

एतेष्वपि त्रिषु श्रेष्ठा होरेति श्रूयते मुने ।
त्वत्तस्तां श्रोतुमिच्छामि कृपया वद मे प्रभो ॥ ३॥

कथं सृष्टिरियं जाता जगतश्च लयः कथम् ।
खस्थानां भूस्थतानां च सम्बन्धं वद विस्तरात् ॥ ४॥

साधु पृष्टं त्वया विप्र लोकानुग्रहकारिना ।
अथाहं परमं ब्रह्म तच्छक्तिं भारतीं पुनः ॥ ५॥

सूर्य नत्वा ग्रहपतिं जगदुत्पत्तिकारण्म् ।
वक्ष्यामि वेदनयनं यथा ब्रह्ममुखाच्छ्रुतम् ॥ ६॥

शान्ताय गुरुभक्ताय सर्वदा सत्यवादिने ।
आस्तिकाय प्रदतव्यं ततः श्रेयो ह्यवाप्स्यति ॥ ७॥

न देयं परशिष्याय नास्तिकाय शठय वा ।
दत्ते प्रतिदिनं दुःखं जायते नात्र संशयः ॥ ८॥

एकोऽव्यक्तात्मको विष्णुरनादिः प्रभुरीश्वरः ।
शुद्धसत्वो जगत्स्वामी निर्गुणस्त्रिगुणान्वितः ॥ ९॥

संसारकारकः श्रीमान्निमित्तात्मा प्रतापवान् ।
एकांशेन जगत्सर्व सृजत्यवति लीलया ॥ १०॥

त्रिपादं तस्य देवत्य ह्यमृतं तत्त्वदर्शिनः ।
विदन्ति तत्प्रमाणं च सप्रधानं तथैकपात् ॥ ११॥

व्यक्ताव्यक्तात्मको विष्णुर्वासुदेवस्तु गीयते ।
यदव्यक्तात्मको विष्णुः श्क्तितद्वयसमन्वितः ॥ १२॥

व्यक्तात्मकस्त्रिभिर्युक्तः कथ्यतेऽनन्तशक्तिमान् ।
सत्त्वप्रधाना श्रीशक्तिर्भूश्क्तिश्च रजोगुणा ॥ १३॥

शक्तिस्तृतीया या प्राक्ता नीलाख्या ध्वान्तरूपिणी ।
वासुदेवश्चतुर्थोऽभूच्छ्रीशक्त्या प्रेरितो यदा ॥ १४॥

संकर्षणश्च प्रद्युम्नोऽनिरुद्ध इति मूर्तिधृक् ।
तमःश्क्त्याऽन्विता विष्णुर्देवः संकर्षणाभिधः ॥ १५॥

प्रद्युम्नो रजसा शक्त्याऽनिरुध्हः सत्त्वया युतः ।
महान् संकर्षणाज्जातः प्रद्युम्नाद्यदहंअकृतिः ॥ १६॥

अनिरुद्धात् स्वयं जातो ब्रह्माहंकाकमूर्तिधृक् ।
सर्वषु सर्वशक्तिश्च स्वशक्त्याऽधिकया युतः ॥ १७॥

अहंकारस्त्रिध भूत्वा सर्वमेतद्विस्तरात् ।
सात्त्विको राजसश्चैव तामसश्चेदहंकृतिः ॥ १८॥

देवा वैकारिकाज्जातास्तैजसादिन्द्रियाणि ।
तामसच्चैवभू तानि खादीनि स्वस्वशक्तिभिः ॥ १९॥

श्रीशक्त्या सहितो विष्णुः सदा पाति जगत्त्रयम् ।
भूशक्त्या सृजते ब्रह्मा नीलशक्त्या शिवोऽत्ति हि ॥ २०॥

सर्वेषु चैव जीवेषु परमात्मा विराजते ।
सर्वं हि तदिदं ब्रह्मन् स्थितं हि परमात्मनि ॥ २१॥

सर्वेषु चैव जीवेषु स्थितंह्यंशद्वयं क्वचित् ।
जीवांशो ह्यधिकस्तद्वत् परमात्मांशकः किल ॥ २२॥

सूर्यादयो ग्रहाः सर्वे ब्रह्मकामद्विषादयः ।
एते चान्ये च बहवः परमात्मांशकाधिकाः ॥ २३॥

शक्तयश्च तथैतेषमधिकांशाः श्रियादयः ।
स्वस्वशक्तिषु चान्यासु ज्ञेया जीवांशकाधिकाः ॥ २४॥

अथावतारकथनाध्यायः ॥ २॥

रामकृष्णादयो ये ह्यवतारा रमापतेः ।
तेऽपि जीवांशसंयुक्ताः किंवा ब्रूहि मुनिश्वर ॥ १॥

रामः कृष्णश्च भो विप्र नृसिंहः सूकरस्तथा ।
एते पूर्णावताराश्च ह्यन्ये जीवांशकान्विताः ॥ २॥

अवताराण्यनेकानि ह्यजस्य परमात्मनः ।
जीवानां कर्मफलदो ग्रहरूपी जनार्दनः ॥ ३॥

दैत्यानां बलनाशाय देवानां बलबृद्धये ।
धर्मसंस्तापनार्थाय ग्रहाज्ञाताः शुभाः क्रमात् ॥ ४॥

रामोऽवतारः सूर्यस्य चन्द्रस्य यदुनायकः ।
नृसिंहो भूमिपुत्रस्य बुद्धः सोमसुतस्य च ॥ ५॥

वामनो विबुधेज्यस्य भार्गवो भार्गवस्य च ।
कूर्मो भास्करपुत्रस्य सैंहिकेयस्य सूकरः ॥ ६॥

केतोर्मीनावतारश्च ये चान्ये तेऽपि खेटजाः ।
परात्मांशोऽधिको येषु ते सर्वे खेचराभिधः ॥ ७॥

जीवांशोह्यधिको येषु जीवास्ते चै प्रकीर्तितः ।
सूर्यादिभो ग्रहेभ्यश्च परमात्मांशनिःसृताः ॥ ८॥

रामकृष्णादयः सर्व ह्यवतारा भवन्ति चै ।
तत्रैव ते विलीयन्ते पुनः कार्योत्तर सदा ॥ ९॥

जीवांशनिःसृतास्तेषां तेभ्यो जाता नरादयः ।
तेऽपि तत्रैव लीयन्ते तेऽव्यक्ते समयन्ति हि ॥ १०॥

इदं ते कथितं विप्र सर्वं यस्मिन् भवेदिति ।
भूतान्यपि भविष्यन्ति तत्तज्ज्ञातन्ति तद्विदः ॥ ११॥

विना तज्ज्यैतिषं नान्यो ज्ञातुं शक्नोति कर्हिचित् ।
तत्मादवश्यमध्येयं भाह्मणेश्च विशेषतः ॥ १२॥

यो नरः शास्त्रमज्ञात्वा ज्यौतिषं खलु निन्दति ।
रौरवं नरकं भुक्त्वा चान्धत्वं चान्यजन्मनि ॥ १३॥

अथ ग्रहगुणस्वरूपाध्यायः ॥ ३॥

कथितं भवता प्रेम्णा ग्रहावतरणं मुने ।
तेषं गुणस्वरूपाद्यं कृपया कथ्यतां पुनः ॥ १॥

शृणु विप्र प्रवक्ष्यामि भग्रहाणां परिस्थितिम् ।
आकाशे यानि दृश्यन्ते ज्योतिर्बिम्बात्यनेकशः ॥ २॥

तेषु नक्षत्रसंज्ञानि ग्रहसंज्ञानि कानिचित् ।
तानि नक्षत्रनामानि स्थिरस्थानानि यानि चै ॥ ३॥

गच्छन्तो भानि गृह्णन्ति सततं ये तु ते ग्रहः ।
भचक्रस्य नगश्व्यंशा अश्विन्यादिसमाह्वयाः ॥ ४॥

तद्द्वादशविभागास्तु तुल्य मेषादिसंज्ञकाः ।
प्रसिद्धा राशयः सन्ति ग्रहास्त्वर्कादिसंज्ञकाः ॥ ५॥

राशीनामुदयो लग्नं तद्वशादेव जन्मिनाम् ।
ग्रहयोग्वियोगाभ्यां फलं चिन्त्यं शुभाशुभम् ॥ ६॥

संज्ञा नक्षत्रवृन्दानां ज्ञेयाः सामान्यशास्त्रतः ।
एतच्छास्त्रानुसारेण राशिकीटफलं ब्रुवे ॥ ७॥

यस्मिन् काले यतः खेटा यान्ति दृग्गणितैकताम् ।
तत एव स्फुटाः कार्याः दिक्कालौ च स्फुटौ विद ॥ ८॥

स्वस्वदेशोद्भवैः साध्यं लग्नं राश्युदयैः स्फुटम् ।
अथादौ वच्मि खेटानां जातिरूपगुणानहम् ॥ ९॥

अथ खेटा रविश्चन्द्रो मङ्गलश्च बुधस्तथा ।
गुरुः शुक्रः शनी राहुः केतुश्चैते यथाक्रमम् ॥ १०॥

तत्रार्कशनिभूपुत्राः क्षीणेन्दुराहुकेतवः ।
क्रूराः शेषग्रहा सौम्याः क्रूरः क्रूरयुतो बुधः ॥ ११॥

सर्वात्मा च दिवानाथो मनः कुमुदबान्धवः ।
सत्त्वं कुजो बुधैः प्रोक्तो बुधो वाणीप्रदायकः ॥ १२॥

देवेज्यो ज्ञानसुखदो भृगुर्वीर्यप्रदयकः ।
ऋषिभिः प्राक्तनैः प्रोक्तश्छायासूनुश्च दुःखदः ॥ १३॥

रविचन्द्रौ तु राजानौ नेता ज्ञेयो धरात्मजः ।
बुधो राजकुमारश्च सचिवौ गुरुभार्गवौ ॥ १४॥

प्रेष्यको रविपुत्रश्च सेना स्वर्भानुपुच्छकौ ।
एवं क्रमेण वै विप्र सूर्यादीन् प्रविचिन्तयेत् ॥ १५॥

रक्तश्यामो दिवाधीशो गौरगात्रो निशाकरः ।
नात्युच्चाङ्गः कुजो रक्तो दूर्वाश्यामो बुधस्तथा ॥ १६॥

गौरगात्रो गुरुर्ज्ञेयः शुक्रः श्यावस्तथैव च ।
कृष्णदेहो रवेः पुत्रो ज्ञायते द्विजसत्तम ॥ १७॥

वह्न्यम्बुशिखिजा विष्णुविढौजः शचिका द्विज ।
सूर्यादीनां खगानां च देवा ज्ञेयाः क्रमेण च ॥ १८॥

क्लीवौ द्वौ सौम्यसौरी च युवतीन्दुभृगू द्विज ।
नराः शेषाश्च विज्ञेया भानुर्भौमो गुरुस्तथा ॥ १९॥

अग्निभूमिनभस्तोयवायवः क्रमतो द्विज ।
भौमादीनां ग्रहाणां च तत्त्वानीति यथाक्रमम् ॥ २०॥

गुरुशुक्रौ विप्रवर्णौ कुजार्कौ क्षत्रियौ द्विज ।
शशिसोम्यौ वैश्यवर्णौ शनिः शूद्रो द्विजोत्तम् ॥ २१॥

जीवसूर्येन्द्रवः सत्त्वं बुधशुक्रौ रजस्तथा ।
सूर्यपुत्रभरापुत्रौ तमःप्रकृतिकौ द्विज ॥ २२॥

मधुपिङ्गलदृक्सूर्यश्चतुरस्रः शुचिर्द्विज ।
पित्तप्रकृतिको धीमान् पुमानल्पकचो द्विज ॥ २३॥

बहुवातकफः प्राज्ञश्चन्द्रो बृत्ततनुर्द्विज ।
शुभदृङ्मधुवाक्यश्च चञ्चलो मदनातुरः ॥ २४॥

क्रूरो रक्तेक्षणो भौमश्चपलोदारमूर्तिकः ।
पित्तप्रकृतिकः क्रोधी कृशमध्यतनुर्द्विज ॥ २५॥

वपुःश्रेष्ठः श्लिष्टवाक्च ह्यतिहास्यरुचिर्बुधः ।
पित्तवान् कफवान् विप्र मारुतप्रकृतिस्तथा ॥ २६॥

बृहद्गात्रो गुरुश्चैव पिङ्गलो मूर्द्धजेक्षणे ।
कफप्रकृतिको धीमान् सर्वशास्त्रविशारदः ॥ २७॥

सुखि कान्तवपु श्रेष्ठः सुलोचनो भृगोः सुतः ।
काव्यकर्ता कफाधिक्योऽनिलात्मा वक्रमूर्धजः ॥ २८॥

कृश्दीर्घतनुः शौरिः पिङ्गदृष्ट्यनिलात्मकः ।
स्थूलदन्तोऽलसः पंगुः खररोमकचो द्विज ॥ २९॥

धूम्राकारो नीलतनुर्वनस्थोऽपि भयंकरः ।
वातप्रकृतिको धीमान् स्वर्भानुस्तत्समः शिखी ॥ ३०॥

अस्थि रक्तस्तथा मज्ञा त्वग् वसा वीर्यमेव च ।
स्नायुरेषामधीशाश्च क्रमात् सूर्यादयो द्विज ॥ ३१॥

देवालयजलं वह्निक्रीडादीनां तथैव च ।
कोशशय्योत्कराणान्तु नाथां सूर्यादयः क्रमात् ॥ ३२॥

अयनक्षणवारर्तुमासपक्षसमा द्विज ।
सूर्यादीनां क्रमाज्ज्ञेया निर्विशंकं द्विजोत्तम ॥ ३३॥

कटुक्षारतिक्तमिश्रमधुराम्लकषायकाः ।
क्रमेण सर्वे विज्ञेयाः सूर्यादीनां रसा इति ॥ ३४॥

बुधेज्यौ बलिनौ पूर्वे रविभौमौ च दक्षिणे ।
पश्चिमे सूर्यपुत्रश्च सितचन्द्रौ तथोत्तरे ॥ ३५॥

निशायां बलिनश्चन्द्रकुजसौरा भवन्ति हि ।
सर्वदा ज्ञो बली ज्ञेयो दिने शेषा द्विजोत्तम ॥ ३६॥

कृष्णे च बलिनः क्रूराः सौम्या वीर्ययुताः सिते ।
सौम्यायने सौम्यखेटो बली याम्यायनेऽपरः ॥ ३७॥

वर्षमासाहहोराणां पतयो बलिनस्तथा ।
शमंबुगुशुचंराद्या वृद्धितो वीर्यवत्तरः ॥ ३८॥

सूर्ये जनयति स्थूलान् दुर्भगान् सूर्यपुत्रकः ।
क्षीरोपेतांस्तथा चन्द्रः कटुकाद्यान् धरासुतः ॥ ३९॥

पुष्पवृक्षं भृगोः पुत्रे गुरुज्ञौ सफलाफलौ ।
नीरसान् सूर्यपुत्रश्च एवं ज्ञेयाः खगा द्विज ॥ ४०॥

राहुश्चाण्डालजातिश्च केतुर्जात्यन्तरस्तथा ।
शिखिस्वर्भानुमन्दानां वल्मीकः स्थानमुच्यते ॥ ४१॥

चित्रकन्था फनीन्द्रस्य केतुश्छिद्रयुतो द्विज! ।
सीसं रहोर्नीलमणिः केतोर्ज्ञेयो द्विजोत्तम ॥ ४२॥

गुरोः पीताम्बरं विप्र भृगोः क्षौमं तथैव च ।
रक्तक्षौमं भास्करस्य इन्दोः क्षौमं सितं द्विज ॥ ४३॥

बुधस्य कृष्णक्षौमं तु रक्तवस्त्रं कुजस्य च ।
वस्त्रं चित्रं शनेर्विप्र पट्तवस्त्रं तथैव च ॥ ४४॥

भृगोरृतुर्वसन्तश्च कुजभान्वोश्च ग्रीष्मकः ।
चन्द्रस्य वर्षा विज्ञेया शरच्चैव तथा विदः ॥ ४५॥

हेमन्तोऽपि गुरोर्ज्ञेयः शनेस्तु शिशिरो द्विज ।
अष्टौ मासाश्च स्वर्भानोः केतोर्मासत्रयं द्विज ॥ ४६॥

राह्वारपंगुचन्द्रश्च विज्ञेया धातुखेचराः ।
मूलग्रहौ सूर्यशुक्रौ अपरा जीवसंज्ञकाः ॥ ४७॥

ग्रहेषु मन्दो वृद्धोऽस्ति आयुर्वृद्धिप्रदायकः ।
नैसर्गिके बहुसमान् ददाति द्विजसत्तम ॥ ४८॥

मेषो वृषो मृगः कन्या कर्को मीनस्तथा तुला ।
सूर्यादीनां क्रमादेते कथिता उच्चराश्यः ॥ ४९॥

भागा दश त्रयोऽष्टाश्व्यस्तिथ्योऽक्षा भमिता नखाः ।
उच्चात् सप्तमभं नीचं तैरेवांशैः प्रकीर्तितम् ॥ ५०॥

रवेः सिम्हे नखांशाश्च त्रिकोणमपरे स्वभम् ।
उच्चमिन्दोर्वृषे त्र्यंशास्त्रिकोणमपरेंऽशकाः ॥ ५१॥

मेषेऽर्कांशास्तु भौमस्य त्रिकोणमपरे स्वभम् ।
उच्चं बुधस्य कन्यायामुक्तं पञ्चदशांशकाः ॥ ५२॥

ततः पञ्चांशकाः प्रोक्तं त्रिकोणमपरे स्वभम् ।
चापे दशांशा जीवस्य त्रिकोणमपरे स्वभम् ॥ ५३॥

तुले शुक्रस्य तिथ्यंशास्त्रिकोणमपरे स्वभम् ।
शनेः कुम्भे नखांशाश्च त्रिकोणमपरे स्वभम् ॥ ५४॥

त्रिकोणात् स्वात्सुखस्वाऽन्त्यधीधर्मायुःस्वतुङ्गपाः ।
सुहृदो रिपवश्चान्वे समाश्चोभयलक्षणाः ॥ ५५॥

दशवन्ध्वायसहजस्वान्त्यस्थास्तु परस्परम् ।
तत्काले मित्रतां यान्ति रिपवोऽन्यत्र संस्थिताः ॥ ५६॥

तत्काले च निसर्गे च मित्रं चेदधिमित्रकम् ।
मित्रं मित्रसमत्वे तु शतुः शतुसमत्वके ॥ ५७॥

समो मित्ररिपुत्वे तु शतुत्वे त्वधिशतुता ।
एवं विविच्य दैवज्ञो जातकस्य फलं वदेत् ॥ ५८॥

स्वोच्चे शुभं फलं पूर्ण त्रिकोणे पादवर्जितम् ।
स्वर्क्षेऽर्धं मित्रगेहे तु पादमात्रं प्रकीर्तितम् ॥ ५९॥

पादार्धं समभे प्रोक्तं शून्यं नीचास्तशतुभे ।
तद्वदुष्टफलं ब्रूयद् व्यत्ययेन विचक्षणः ॥ ६०॥

त्र्यंशाढ्यविश्वभागैश्च चतुर्भैः सहितो रविः ।
धूमो नाम महादोषः सर्वकर्मविनाशकः ॥ ६१॥

धूमो मण्डलतः शुद्धो व्यतीपातोऽत्र दोषदः ।
सषड्भोऽत्र व्यतीपातः परिवेषोऽतिदोषकृत् ॥ ६२॥

परिवेषश्च्युतश्चक्रादिन्द्रचापस्तु दोषदः ।
वित्र्यंशास्यष्टिभागाध्यश्चापः केतुखगोऽशुभः ॥ ६३॥

एकराशियुतः केतुः सूर्यतुल्यः प्रजायते ।
अप्रकाशग्रहाश्चैते पापा दोषप्रदाः स्मृताः ॥ ६४॥

सूर्येन्दुलग्नगेष्वेषु वंशायुर्ज्ञाननाशनम् ।
इति धूमाददोषाणां स्थितिः पद्मासनोदिता ॥ ६५॥

रविवारादिशन्यन्तं गुलिकादि निरूप्यते ।
दिवसानष्टधा भक्त्वा वारेशाद् गणेयत् क्रमात् ॥ ६६॥

अष्ट्मोंऽशो निरीशः स्याच्छन्यंशो गुलिकःस्मृतः ।
रात्रिमप्यष्टधा कृत्वा वारेशात् पञ्चमादितः ॥ ६७॥

गणयेदष्टमः खण्डो निष्यतिः परिकीर्तितः ।
श्न्यंशो गुलिकः प्रोक्तो रव्यंशः कालसंज्ञकः ॥ ६८॥

भौमांशो मृत्युरादिष्टो गुर्वंशो यमघण्टकः ।
सोम्यांशोऽर्धप्रहरकः स्वस्वदेशोद्भवः स्फुटः ॥ ६९॥

गुलिकेष्टवशाल्लग्नं स्फुटं यत् स्वस्वदेशजम् ।
गुलिकं प्रोच्यते तस्माज्जातकस्य फलं वदेत् ॥ ७०॥

भांशपादसमैः प्राणैश्चराद्यर्कत्रिकोणभात् ।
उदयादिष्टकालान्तं यद्भं प्राणपदं हि तत् ॥ ७१॥

स्वेष्टकालं पलीकृत्य तिथ्याप्तं भादिकं च यत् ।
चरागद्विभसंस्थेऽर्के भनौ युङ् नवमे सुते ॥ ७२॥

स्फुटं प्राणपदाख्यं तल्लग्नं ज्ञेयं द्विजोत्तम ।
लग्नाद् द्विकोणे तुर्ये च राज्ये प्राणपदं तदा ॥ ७३॥

शुभं जन्म विजानीयात्तथैवैकादशेऽपि च ।
अन्यस्थाने स्थितं चेत् स्यात् तदा जन्माशुभं वदेत् ॥ ७४॥

अथ राशिस्वरूपाध्यायः ॥ ४॥

अहोरात्रस्य पूर्वान्त्यलोपाद् होराऽवशिष्यते ।
तस्य विज्ञानमात्रेण जातकर्मफलं वदेत् ॥ १॥

यदव्यक्तात्मको विष्णुः कालरुपो जनार्दनः ।
तस्याङ्गानि निबोध त्वं क्रमान्मेषादिराश्यः ॥ २॥

मेषो वृषश्च मिथुनः कर्कसिंहकुमारिकाः ।
तुलालिऽश्च धनुर्नक्रे कुम्भो मीनस्ततः परम् ॥ ३॥

शीर्षानने तथा बाहू हृत्क्रोडकटिबस्तयः ।
गुह्योरुयुगले जानुयुग्मे वै जङ्घके तथा ॥ ४॥

चरनौ द्वौ तथा मेषात् ज्ञेयाः शीर्षादयः क्रमात् ।
चरस्थिरद्विस्वभावाः क्रूराक्रूरौ नरस्त्रियौ ॥ ५॥

पित्तानिलत्रिधात्वौक्यश्लेष्मिकाश्च क्रियादयः ।
रक्तवर्णो बृहद्गात्रश्चतुष्पाद्रात्रिविक्रमी ॥ ६॥

पूर्ववासी नृपज्ञातिः शैलचारी रजोगुणी ।
पृष्ठोदयी पावकी च मेषराशिः कुजाधिपः ॥ ७॥

श्वेतः शुक्राधिपो दीर्घश्चतुष्पाच्छर्वरीबली ।
याम्येट् ग्राम्यो वणिग्भूमिरजः पृष्ठोदयो वृषः ॥ ८॥

शीर्षोदयी नृमिथुनं सगदं च सवीणकम् ।
प्रत्यग्वार्युद्भिपाद्रात्रिबली ग्रामव्रजोऽनिली ॥ ९॥

समगात्रो हरिद्वर्णो मिथुनाख्यो बुधाधिपः ।
पाटलो वनचारी च ब्राह्मणो निशि वीर्यवान् ॥ १०॥

बहुपादचरः स्थौल्यतनुः सत्त्वगुणी जली ।
पृष्ठोदयी कर्कराशिर्मृगांकाऽधिपतिः स्मृतः ॥ ११॥

सिंहः सूर्याधिपः सत्त्वी चतुष्पात् क्षत्रियो वनी ।
शीर्षोदयी बृहद्गात्रःपाण्डुः पूर्वेड् द्युवीर्यवान् ॥ १२॥

पार्वतीयाथ कन्याख्या राशिर्दिनबलान्विता ।
शीर्षोदया च मध्यांगा द्विपाद्याम्यचरा च सा ॥ १३॥

सा सस्यदहना वैश्या चित्रवर्णा प्रभञ्जिनी ।
कुमारी तमसा युक्ता बालभावा बुधाधिपा ॥ १४॥

शीर्षोदयी द्युवीर्याढ्यस्तुलः कृष्णो रजोगुणी ।
पश्चिमो भूचरो घाती शूद्रो मध्यतनुर्द्विपात् ॥ १५॥

शुक्राऽधिपोऽथ स्वल्पांगो बहुपाद्ब्राह्मणो बिली ।
सौम्यस्थो दिनवीर्याढ्यः पिशंगो जलभूवः ॥ १६॥

रोमस्वाढ्योऽतितीक्ष्णाग्रो वृश्चिकश्च कुजाधिपः ।
पृष्ठोदयी त्वथ धनुर्गुरुस्वामी च सात्त्विकः ॥ १७॥

पिंगलो निशिवीर्याढ्यः पावकः क्षत्रियो द्विपाद् ।
आदावन्ते चतुष्पादः समगात्रो धनुर्धरः ॥ १८॥

पूर्वस्थो वसुधाचारी तेजस्वी ब्रह्मणा कृतः ।
मन्दाधिपस्तमी भौमी याम्येट् च निशि वीर्यवान् ॥ १९॥

पृष्ठोदयी बृहद्गात्रः कर्बुरो वनभूचरः ।
आदौ चतुष्पदोन्ते तु विपदो जलगो मतः ॥ २०॥

कुम्भः कुम्भी नरो बभ्रुवर्णो मध्यतनुर्द्विपात् ।
द्युवीर्यो जलमध्यस्थो वातशीर्षोदयी तमः ॥ २१॥

शूद्रः पश्चिमदेशस्य स्वामी दैवाकरिः स्मृतः ।
मीनौ पुच्छास्यसंलग्नौ मीनराशिर्दिवाबली ॥ २२॥

जली सत्त्वगुणाढ्यश्च स्वस्थो जलचरो द्विजः ।
अपदो मध्यदेही च सौम्यस्थो ह्युभयोदयी ॥ २३॥

सुराचार्याधिपश्चेति राशीनां गदिता गुणाः ।
त्रिंशद्भागात्मकानां च स्थूलसूक्ष्मफलाय च ॥ २४॥

अथातः सम्प्रवक्ष्यामि शृणुष्व मुनिपुंगव ।
जन्मलग्नं च संशोध्य निषेकं परिशोधयेत् ॥ २५॥

तदहं संप्रवक्ष्यामि मैत्रेय त्वं विधारय ।
जन्मलग्नात् परिज्ञानं निषेकं सर्व्जन्तु यत् ॥ २६॥

यस्मिन् भावे स्थितो मन्दस्तस्य मान्देर्यदन्तरम् ।
लग्नभाग्यान्तरं योज्यं यच्च राश्यादि जायते ॥ २७॥

मासादि तन्मितं ज्ञेयं जन्मतः प्रक् निषेकजम् ।
यद्यदृश्यदलेङ्गेशस्तदेन्दोर्भुक्तभागयुक् ॥ २८॥

तत्काले साधयेल्लग्नं शोधयेत् पूर्ववत्तनुम् ।
तस्माच्छुभाशुभं वाच्यं गर्भस्थस्य विशेषतः ॥ २९॥

शुभाशुभं वदेत् पित्रोर्जीवनं मरणं तथा ।
एवं निषेकलग्नेन सम्यग् ज्ञेयं स्वकल्पनात् ॥ ३०॥

अथ विशेषलग्नाध्यायः ॥ ५॥

अथाहं सम्प्रवक्ष्यामि तवाग्रे द्विजसत्तम ।
भावहोराघटीसंज्ञलग्नानीति पृथक् पृथक् ॥ १॥

सूर्योदयं समारभ्य घटिकानां तु पंचकम् ।
प्रयाति जन्मपर्यन्तं भावलग्नं तदेव हि ॥ २॥

इष्टं घट्यादिकं भक्त्वा पंचभिर्भादिजं फलम् ।
योज्यमौदयिके सूर्ये भावलग्नं स्फुटं च तत् ॥ ३॥

तथा सार्धद्विघटिकामितादर्कोदयाद् द्विज ।
प्रयाति लग्नं तन्नाम होरालग्नं प्रचक्षते ॥ ४॥

इष्टघट्यादिकं द्विघ्नं पञ्चाप्तं भादिकं च यत् ।
योज्यमौदयिके भानौ होरालग्नं स्फुटं हि तत् ॥ ५॥

कथयामि घटीलग्नं सृनु त्वं द्विजसत्तम ।
सूर्योदयत् समारभ्य जन्मकालावधि क्रमात् ॥ ६॥

एकैकघटिकामानात् लग्नं यद्याति भादिकम् ।
तदेव घटिकालग्नं कथितं नारदादिभिः ॥ ७॥

राशयस्तु घटीतुल्याः पलार्धप्रमितांशकाः ।
योज्यमौदयिके भनौ घटीलग्नं स्फुटं हि तत् ॥ ८॥

क्रमादेषां च लग्नानां भावकोष्ठं पृथक् लिखेत् ।
ये ग्रहा यत्र भे तत्र ते स्थाप्या राशिलग्नवत् ॥ ९॥

वर्णदाख्यदशां भानां कथयाम्यथ तेऽग्रतः ।
यस्य विज्ञानमात्रेण वदेदायुर्भवं फलम् ॥ १०॥

ओजलग्नप्रसूतानां मेषादेर्गणयेत् क्रमात् ।
समलग्नप्रसूतानाम् मीनादेरपसव्यतः ॥ ११॥

मेषमीनादितो जन्मलग्नान्तं गणयेत् सुधीः ।
तथैव होरालग्नान्तं गणयित्वा ततः परम् ॥ १२॥

ओजत्वेन समत्वेन सयातीये उभे यदि ।
तर्हि संख्ये योजयीत वैजात्ये तु वियोजयेत् ॥ १३॥

मेषमीनादितः पश्चाद्यो राशिः स तु वर्णदः ।
एतत्प्रयोजनं वक्ष्ये सृणु त्वं द्विजपुंगवः ।
होरालग्नभयोर्नेया सबलाद्वर्णदा दशा ॥ १४॥

यत्संख्ये वर्णदो लग्नात् तत्तत्संख्याक्रमेण तु ।
क्रमयुत्क्रमभेदेन दशा स्यादोजयुग्मयो ॥ १५॥

पापदृष्टिः पापयोगो वर्ण्दस्य त्रिकोणके ।
यदि स्यात् तर्हि तद्राशिपर्यन्तं तस्य जीवनं ॥ १६॥

रुद्रशूले यथैवायुर्मरणादि निरूप्यते ।
तथैव वर्णदस्यपि त्रिकोणे पापसंगमे ॥ १७॥

वर्णदादपि भो विप्र लग्नवच्चिन्तयेत् फलम् ।
वर्णदात् सप्तमाद् भावत् कलत्रायुर्विचिन्तयेत् ॥ १८॥

एकादशादग्रजस्य तृतीयात्तु यवीयसः ।
सुतस्य पंचमे विद्यान्मातुश्चतुर्थभावत् ॥ १९॥

पितुश्च नवमाद् भावादयुरीवं विचिन्तयेत् ।
शूलराशिदशायां वै प्रवलायामरिष्टकम् ॥ २०॥

एवं तन्वादिभावानां कर्तव्या वर्णा दशा ।
पूर्ववच्च फलं ज्ञेयं देहिनां च शुभाशुभम् ॥ २१॥

ग्रहनां वर्णदा नैव राशीनां वर्ण्दा दशा ।
कृत्वार्कधा राशिदशां क्रमादन्तर्दशां वदेत् ॥ २२॥

एवमन्तर्दशादिं च कृत्वा तेन फलं वदेत् ।
क्रमव्युत्क्रमभेदेन लिखेदन्तर्दशामपि ॥ २३॥

स्वस्वदेशोद्भवं लग्नं जन्मलग्नमिमिहोच्यते ।
भावहोरादिलग्नानां सर्वत्रैव समक्रिया ॥ २४॥

अथ षोडशवर्गाध्यायः ॥ ६॥

श्रुता ग्रहगुणास्त्वत्तस्तथा राशिगुण मुने ।
श्रोतमिच्छामि भावानां भेदांस्तान् कृपया वद ॥ १॥

वर्गान् षोडश यानाह ब्रह्मा लोकपितामहः ।
तानहं सम्प्रवक्ष्यामि मैत्रेय सूयतामिति ॥ २॥

क्षेत्रं होरा च द्रेष्काणस्तुर्यांशः सप्तमांशकः ।
नवांशो दशमांशश्च सूर्याम्शः षोडशांशकः ॥ ३॥

विंशांशो वेदवाह्वंशो भांशस्त्रिंशांशकस्ततः ।
खवेदांशोऽक्षवेदांशः षष्ठ्यंशश्च ततः परम् ॥ ४॥

तत्क्षेत्रं तस्य खेटस्य राशेर्यो यस्य नायकः ।
सूर्येन्द्वोर्विषमे राशौ समे तद्विपरीतकम् ॥ ५॥

पितरश्चन्द्रहोरेशा देवाः सूर्यस्य कीर्तिताः ।
राशेरर्द्धं भवेद्धोरा ताश्चतुर्विंशतिः स्मृता ।
मेषादि तासां होराणां परिवृत्तिद्वयं भवेत् ॥ ६॥

राशित्रिभागाद्रेष्काणास्ते च षट्त्रिंशदीरिताः ।
परिवृत्तित्रयं तेषां मेषादेः क्रमशो भवेत् ॥ ७॥

स्वपंचनवमानां च राशीनां क्रमशश्च ते ।
नारदाऽगस्तिदुर्वासा द्रेष्काणेशाश्चरादिषु ॥ ८॥

स्वर्क्षादिकेन्द्रपतयस्तुर्यांशेशाः क्रियादिषु ।
सनकश्च सनन्दश्च कुमारश्च सनातनः ॥ ९॥

सप्तांशपास्त्वोजगृहे गणनीया निजेशतः ।
युग्मराशौ तु विज्ञेयाः सप्तमर्क्षादिनायकात् ॥ १०॥

क्षारक्षीरौ च दध्याज्यौ तथेक्षुरससम्भवः ।
मध्यशुद्धजलावोजे समे शुद्धजलादिकाः ॥ ११॥

नवांशेशाश्चरे तस्मात्स्थिरे तन्नवमादितः ।

उभये तत्पंचमादेरिति चिन्त्यं विचक्षणौः ।
देवा नृराक्षसाश्चैव चरादिषु गृहेषु च ॥ १२॥

दशमांशाः स्वतश्चैजे युग्म तन्नवमात् स्मृताः ।
दश पूर्वादिदिक्पाला इन्द्राऽग्नियमराक्षसाः ॥ १३॥

वरुणो मारुतश्चैव कुबेरेशानपद्मजाः ।
अनन्तश्च क्रमादीये समे वा व्युत्क्रमेण तु ॥ १४॥

द्वादशांशस्य गणना तत्तत्क्षेत्राद्विनिर्दिशेत् ।
तेषामधीशाः क्रमशो गणेशाऽश्वियमाहयाः ॥ १५॥

अजसिंहाऽश्वितो ज्ञेया षोडशांशाश्चरादिषु ।
अजविष्णू हरः सूर्ये ह्योजे युग्मे प्रतीपकम् ॥ १६॥

अथ विंशतिभागानामधिपा ब्रह्मणोदिताः ।
क्रियाच्चरे स्थिरे चापान् मृगुन्द्राद् द्विस्वभावके ॥ १७॥

काली गौरी लक्ष्मीविजया विमला सती ।
तारा ज्वालामुखी श्वेता ललिता बगलामुखी ॥ १८॥

प्रत्यङ्गिरा शची रौद्री भवानी वरदा जया ।
त्रिपुरा सुमुखी चेति विषमे परिचिन्तयेत् ॥ १९॥

समराशौ दया मेधा छिन्नशीर्षा पिशाचिनी ।
धूमावती च मातङ्गी बाला भद्रऽरुणानला ॥ २०॥

पिङ्गला छुच्छुका घोरा वाराही वैष्णवी सिता ।
भुवनेशी भैरवी च मङ्गला ह्यपराजिता ॥ २१॥

सिद्धांशकानामधिपाः सिंहादोजभगे ग्रहे ।
कर्कद्युग्मभगे खेटे स्कन्दः पर्शुधरोऽनलः ॥ २२॥

विश्वकर्मा भगो मित्रो मयोऽन्तकवृषध्वजाः ।
गोविन्दो मदनो भीमः सिंहादौ विषमे क्रमात् ।
कर्कादौ समभे भीमाद्विलोमेन विचिन्तयेत् ॥ २३॥

भांशाधिपाः क्रमाद्दस्रयमवह्निपितामहाः ।
चन्द्रेशादितिजीवाहिपितरो भगसंज्ञिताः ॥ २४॥

अर्यमार्कत्वष्ट्रमरुच्छक्राग्निमित्रवासवाः ।
निरृत्युदकविश्वेऽजगोविन्दो वसवोऽम्बुपः ॥ २५॥

ततोऽजपादहिर्बुध्न्यः पूषा चैव प्रकीर्तिताः ।
नक्षत्रेशास्तु भांशेशा मेषादिचरभक्रमात् ॥ २६॥

त्रिंशांशेशाश्च विषमे कुजकर्कीज्यज्ञभार्गवाः ।
पंचपंचाष्टसप्ताक्षभागानां व्यत्ययात् समे ॥ २७॥

वह्निः समीरशक्रौ च धनदो जलदस्तथा ।
विषमेषु क्रमाज्ज्ञेयाः समराशौ विपर्ययात् ॥ २८॥

चत्वारिंशद्विभागानामधिपा विषमे क्रियात् ।
समभे तुलतो ज्ञेयाः स्वस्वाधिपसमन्विताः ॥ २९॥

विष्णुश्चन्द्रो मरीचिश्च त्वष्टा धाता शिवो रविः ।
यमो यक्षश्च गन्धर्वः कालो वरुण एव च ॥ ३०॥

तथाक्षवेदभागानामधिपाश्चरभे क्रियात् ।
स्थिरे सिंहाद् द्विभेचापात् विधीशविष्णवश्चरे ॥ ३१॥

ईशाच्युतसुरज्येष्ठा विष्णुकेशाः स्थिरे द्विभे ।
देवाः पंचदशावृत्त्या विज्ञेया द्विजसत्तम ॥ ३२॥

राशीन् विहाय खेटस्य द्विघ्नमंशाद्यमर्कहृत् ।
शेषं सैकं तद्राशेर्भपाः षष्ट्यंशापाः स्मृताः ॥ ३३॥

घोरश्च राक्षशो देवः कुबेरो यक्षकिन्नरौ ।
भ्रष्टः कुलघ्नो गरलो वह्निर्माया पुरीषकः ॥ ३४॥

अपाम्पतिर्मरुत्वांश्च कालः सर्पामृतेन्दुकाः ।
मृदुः कोमलहेरम्बब्रह्मविष्णुमहेश्वराः ॥ ३५॥

देवार्द्रौ कलिनाशश्च क्षितीशकमलाकरौ ।
गुलिको मृत्युकालश्च दावाग्निर्घोरसंज्ञकः ॥ ३६॥

यमश्च कण्टकसुधाऽमृतौ पूर्णनिशाकरः ।
विषदग्धकुलान्तश्च मुख्यो वंशक्षयस्तथा ॥ ३७॥

उत्पातकालसौम्याख्याः कोमलः शीतलाभिधः ।
करालदंष्ट्रचन्द्रास्यौ प्रवीणः कालपावकः ॥ ३८॥

दण्डभृन्निर्मलः सौम्यः क्रूरोऽतिशीतलोऽमृतः ।
पयोधिभ्रमणाख्यौ च चन्द्ररेखा त्वयुग्मपाः ॥ ३९॥

समे भे व्यत्ययाज्ज्ञेयाः षष्ट्यंशेशाः प्रकीर्तिताः ।
षष्ट्यांशस्वामिनस्त्वोजे तदीशादव्यत्पयः समे ॥ ४०॥

शुभषष्टयंशसंयुक्ता ग्रहाः शुभफलप्रदाः ।
क्रूरषष्ट्यंशासंयुक्ता नाशयन्ति खचारिणः ॥ ४१॥

वर्गभेदानहं वक्ष्ये मैत्रेय त्वं विधारय ।
षड्वर्गाः सप्तवर्गाश्च दिग्वर्गा नृपवर्गकाः ॥ ४२॥

भवन्ति वर्गसंयोगे षडवर्गे किंशुकादयः ।
द्वाभ्यां किंशुकनामा च त्रिभिर्व्यञ्जनमुच्यते ॥ ४३॥

चतुर्भिश्चामराख्यं च छत्रं पञ्चभिरेव च ।
षड्भिः कुण्डलयोगः स्यान्मुकुटाख्यं च सप्तभिः ॥ ४४॥

सप्तवर्गोऽथ दिग्वर्गे पारिजातादिसंज्ञकाः ।
पारिजातं भवेद्द्वाभ्यामुत्तमं त्रिभिरुच्यते ॥ ४५॥

चतुर्भिर्गोपुराख्यं स्याच्छरौः सिंहासनं तथा ।
पारावतं भवेत् षड्भिर्देवलोकं च सप्तभिः ॥ ४६॥

वसुभिर्ब्रह्मलोकाख्यं नवभिः शक्रवाहनम् ।
दिग्भिः श्रीधामयोगः स्यादथ षोडशवर्गके ॥ ४७॥

भेदकं च भवेद्द्वाभ्यां त्रिभिः स्यात् कुमुमाख्यकम् ।
चतुर्भिर्नागपुष्पं स्यात् पंचभिः कन्दुकाह्वयम् ॥ ४८॥

केरलाख्यं भवेत् षड्भिः सप्तभिः कल्पवृक्षकम् ।
अष्टभिश्चन्दनवं नवभिः पूर्णचन्द्रकम् ॥ ४९॥

दिग्भिरुच्चैःश्रवा नाम रुद्रैर्धन्वन्तरिर्भवेत् ।
सूर्यकान्तं भवेद् सूर्यैर्विश्वैः स्याद्विद्रुमाख्यकम् ॥ ५०॥

शक्रसिंहासनं शक्रैर्गोलोकं तिथिभिर्भवेत् ।
भूपैः स्त्रीवल्लभाख्यं स्याद्वर्गा भेदैरुदाहृताः ॥ ५१॥

स्वोच्चमूलत्रिकोणस्वभवनाधिपतेः शुभाः ।
स्वारुढात् केन्द्रनाथानां वर्गा ग्राह्याः सुधीमता ॥ ५२॥

अस्तंगता ग्रहजिता नीचगा दुर्बलाश्च ये ।
शयनादिगतास्तेभ्य उत्पन्ना योगनाशकाः ॥ ५३॥

अथ वर्गविवेकाध्यायः ॥ ७॥

अथ षोडशवर्गेषु विवेकं च वदाम्यहम् ।
लग्ने देहस्य विज्ञानं होरायां सम्पदादिकम् ॥ १॥

द्रेष्काणे भ्रातृजं सौख्यं तुर्यांशे भाग्यचिन्तनम् ।
पुत्रपौत्रादिकानां चै चिन्तनं सप्तमांशके ॥ २॥

नवमांशे कलत्राणां दशमांशे महत्फलम् ।
द्वादशांशे तथा पित्रोश्चिन्तनं षोडशांशके ॥ ३॥

सुखाऽसुखस्य विज्ञानं वाहनानां तथैव च ।
उपासनाया विज्ञानं साध्यं विंशतिभागके ॥ ४॥

विद्याया वेदबाह्वंशे भांशे चैव बलाऽबलम् ।
त्रिंशांशके रिष्टफलं खवेदांशे शुभाऽशुभम् ॥ ५॥

अक्षवेदांशके चैव षष्ट्यंशेऽखिलमीक्षयेत् ।
यत्र कुत्रापि सम्प्राप्तः क्रूरषष्ट्यंशकाधिपः ॥ ६॥

तत्र नाशो न सन्दे हो गर्गादीनां वचो यथा ।
यत्र कुत्रापि सम्प्राप्तः कलांशाधिपतिः शुभः ॥ ७॥

तत्र वृद्धिश्च पुष्टिश्च गर्गादिनां वचो यथा ।
इति षोडशवर्गाणां भेदास्ते प्रतिपादिताः ॥ ८॥

उदयादिषु भावेषु खेटस्य भवनेषु वा ।
वर्गविंशोपकं वीक्ष्य ज्ञेयं तेषां शुभाऽशुभम् ॥ ९॥

अथातः सम्प्रवक्ष्यामि वर्गविंशोपकं बलम् ।
यस्य विज्ञानमार्तेण विपाकं दृष्टिगोचरम् ॥ १०॥

गृहविंशोपकं वीक्ष्यं सूर्यादीनां खचारिणाम् ।
स्वगृहोच्चे बलं पूर्णं शून्यं तत्सप्तमस्थिते ॥ ११॥

ग्रहस्थितिवशाज्ज्ञेयं द्विराश्यधिपतिस्तथा ।
मध्येऽनुपाततो ज्ञेयं ओजयुग्मर्क्षभेदतः ॥ १२॥

सूर्यहोराफलं दद्युर्जीवार्कवसुधात्मजाः ।
चन्द्रास्फुजिदर्कपुत्राश्चन्द्रहोराफलप्रदाः ॥ १३॥

फलद्वयं बुधो दद्यात् समे चान्द्रं तदन्यके ।
रवेः फलं स्वहोरादौ फलहीनं विरामके ॥ १४॥

मध्येऽनुपातात् सर्वत्र द्रेष्काणेऽपि विचिन्तयेत् ।
गृहवत् तुर्यभागेपि नवांशादावपि स्वयम् ॥ १५॥

सूर्यः कुजफलं धत्ते भार्गवस्य निशापतिः ।
त्रिंशांशके विचिन्त्यौवमत्रापि गृहवत् स्मृतम् ॥ १६॥

लग्नहोरादृकाणांकभागसूर्यका इति ।
त्रिंशांशकश्च षड्वर्गा अत्र विंशोपकाः क्रमात् ॥ १७॥

रमनेत्राब्धिपंचाश्विभूमयः सप्तवर्गके ।
ससप्तमांशके तत्र विश्वकाः पंच लोचनम् ॥ १८॥

त्रयः सार्द्धं द्वयं सार्द्धवेदा द्वौ रात्रिनायकः ।
स्थूलं फलं च संस्थाप्य तत्सूक्ष्मं च ततस्ततः ॥ १९॥

दशवर्गा दिगंशाढ्याः कलांशाः षष्टिभागकाः ।
त्रयं क्षेत्रस्य विज्ञेयः पंचषष्ट्यंशकस्य च ॥ २०॥

सार्द्धौकभागाः शेषाणां विश्वकाः परिकीर्तिता ।
अथ वक्ष्ये विशेषेण बलं विंशोपकाह्वयम् ॥ २१॥

क्रमात् षोडशवर्गाणां क्षेत्रादीनां पृथक् पृथक् ।
होरात्रिंशांशदृक्काणे कुचन्द्रशशिनः क्रमात् ॥ २२॥

कलांशस्य द्वयं ज्ञेयं त्रयं नन्दांशकस्य च ।
क्षेत्रे सार्द्धं च त्रितयं वेदाः षष्ट्यंशकस्य हि ॥ २३॥

अर्द्धमर्धं तु शेषाणां ह्येतत् स्वीयमुदाहृतम् ।
पूर्णं विंशोपकं विंशो धृतिः स्यादधिमित्रके ॥ २४॥

मित्रे पंचदश प्रोक्तं समे दश प्रकीर्तितम् ।
शत्रौ सप्ताधिशत्रौ च पंचविंशोपकं भवेत् ॥ २५॥

वर्गविश्वाः स्वविश्वघ्नाः पुनर्विंशतिभाजिताः ।
विश्वाफलोपयोग्यं तत्पञ्चोनं फलदो न हि ॥ २६॥

तदूर्ध्वं स्वल्पफलदं दशोर्ध्वं मध्यमं स्मृतम् ।
तिथ्यूर्धं पूर्णफलदं बोध्यं सर्वं खचारिणाम् ॥ २७॥

अथाऽन्यदपि वक्ष्येऽहं मैत्रेय त्वं विधारय ।
खेताः पूर्णफलं दद्युः सूर्यात् सप्तमके स्थिताः ॥ २८॥

फलाभावं विजानीयात् समे सूर्यनभश्चरे ।
मध्येऽनुपातात् सर्वत्र ह्युदयास्तविंशोपकाः ॥ २९॥

वर्गविंशोपकं ज्ञेयं फलमस्य द्विजर्षभ ।
यच्च यत्र फलं बुद्ध्वा तत्फलं परिकीर्तितम् ॥ ३०॥

वर्गविंशोपकं चादावुदयास्तमतः परम् ।
पूर्णं पूर्णेतिपूर्नस्यात् सर्वदौवं विचिन्तयेत् ॥ ३१॥

हीनं हीनेतिहीनं स्यात् स्वल्पेल्पात्यल्पकं स्मृतम् ।
मध्यं मध्येतिमध्यं स्याद्यावत्तस्य दशास्थितिः ॥ ३२॥

अथाऽन्यदपि वक्ष्यामि मैत्रेय स्रृणु सुव्रत् ।
लग्नतुर्यास्तवियतां केन्द्रसंज्ञा विशेषतः ॥ ३३॥

द्विपंचरन्ध्रलाभानां ज्ञेयं पणफराभिधम् ।
त्रिषष्ठभाग्यरिष्फानामापोक्लिममिति द्विज ॥ ३४॥

लग्नात् पंचमभाग्यस्य कोणसंज्ञा विधीयते ।
षष्ठाष्टव्ययभाबानां दुःसंज्ञास्त्रिकसंज्ञकाः ॥ ३५॥

चतुरस्रं तुर्यरन्ध्रं कथयान्ते द्विजोत्तम ।
स्वस्थादुपचयर्क्षाणि त्रिषडायाम्बराणि हि ॥ ३६॥

तनुर्धनं च सहजो बन्धुपुत्रारयस्तथा ।
युवतीरन्ध्रधर्माख्यकर्मालाभव्ययाः क्रमात् ॥ ३७॥

संक्षेपेणौतदुदितमन्यद् बुद्ध्यनुसारतः ।
किञ्चिद्विशेषं वक्ष्यामि यथा भह्ममुखाच्छ्रुतम् ॥ ३८॥

नवमेऽपि पितुर्ज्ञानं सूर्याच्च नवमेऽथवा ।
यत्किञ्चिद्दशमे लाभे तत्सूर्याद्दशमे भवे ॥ ३९॥

तुर्ये तनौ धने लाभे भाग्ये यच्चिन्तनं च तत् ।
चन्द्रात्तुर्ये तनौ लाभे भग्ये तच्चिन्तयेद् ध्रुवम् ॥ ४०॥

लग्नाद् दुश्चिक्यभवने यत्कुजाद्विक्रमेऽखिलम् ।
विचार्यं षष्ठभावस्य बुधात् षष्ठे विलोकयेत् ॥ ४१॥

पुत्रस्य च गुरोः पुत्रे जायायाः सप्तमे भृगोः ।
अष्टमस्य व्ययस्यापि मन्दान्मृत्यौ व्यये तथा ॥ ४२॥

यद्भावाद्यत्फलं चिन्त्यं तदीशात्तत्फलं विदुः ।
ज्ञेयं तस्य फलं तद्धि तत्र चिन्त्यं शुभाऽशुभम् ॥ ४३॥

अथ राशिदृष्टिकथनाध्यायः ॥ ८॥

अथ मेषादिराशीनां चरादीनां पृथक् पृथक् ।
दृष्टिभेदं प्रवक्ष्यामि श्रृणु त्वं द्विजसत्तम ॥ १॥

राशयोऽभिमुखं विप्र तथा पश्यन्ति पार्श्वभे ।
यथा चरः स्थिरानेवं स्थिरः पश्यति वै चरान् ॥ २॥

द्विस्वभावो विनाऽत्मानां द्विस्वभावान् प्रपश्यति ।
समीपस्थं परित्यज्य खेटास्तत्र गतास्तथा ॥ ३॥

चरेषु संस्थिताः खेटाः पश्यन्ति स्थिरसङ्गतान् ।
स्थिरेषु संस्थिता एवं पश्यन्ति चरसंस्थितान् ॥ ४॥

उभयस्थास्तु सूर्याद्या पश्यन्युभयसंस्थितान् ।
निकटस्थं विना खेटाः पश्यन्तीत्ययमागमः ॥ ५॥

दृष्टिचक्रमहं वक्ष्ये ययावद् ब्रह्मणोदितम् ।
तस्य विन्यासमात्रेण दृष्टिभेदः प्रकाश्यते ॥ ६॥

प्राचि मीषवृषौ लेख्यौ कर्कसिंहौ तथोत्तरे ।
तुलाऽली पश्चिमे विप्र मृगकुम्भौ च दक्षिणे ॥ ७॥

ईशकोणे तु मिथुनं वायव्ये कन्यकां तथा ।
नौरृत्यां चापमालिख्य वह्निकोणे छषं लिखेत् ॥ ८॥

एवं चतुर्भुजाकारं वृत्ताकारमथापि वा ।
दृष्टिचक्रं प्रविन्यस्यैवं ततो दृष्टिं विचारयेत् ॥ ९॥

अथारिष्टाध्यायः ॥ ९॥

आदौ जन्माङ्गतो विप्र रिष्टाऽरिष्टं विचारयेत् ।
ततस्तन्वादिभावानां जातकस्य फलं वदेत् ॥ १॥

चतुर्विंशतिवर्षाणि यावद् गच्छन्ति जन्मतः ।
जन्मारिष्टं तु तावत् स्यादायुर्दायुं न चिन्तयेत् ॥ २॥

षष्ठाष्टरिष्फगश्चन्द्रः क्रूरौः खेटैश्च वीक्षितः ।
जातस्य मृत्युदः सद्यस्त्वष्टर्षैः शुभक्षितः ॥ ३॥

शशिवन्मृत्युदाः सौम्याश्चेद्वक्राः क्रूरवीक्षिताः ।
शिशोर्जातस्य मासेन लग्ने सौम्यविवर्जिते ॥ ४॥

यस्य जन्मनि धीस्थाः स्युः सूर्यार्कीन्दुकुजाभधाः ।
तस्य त्वाशु जनित्री च भ्राता च निधनं व्रजेत् ॥ ५॥

पापेक्षितो युतो भौमो लग्नगो न शुभेक्षितः ।
मृत्युदस्त्वष्टमस्थोऽपि सौरेणार्केण वा युतः ॥ ६॥

चन्द्रसूर्यग्रहे राहुश्चन्द्रसूर्ययुतो यदि ।
सौरिभौमेक्षितं लग्नं पक्षमेकं स जीवति ॥ ७॥

कर्मस्थाने स्थितः सौरिः शत्रुस्थाने कलानिधिः ।
क्षितिजः सप्तमस्थाने सह मात्रा विपद्यते ॥ ८॥

लग्ने भास्करपुत्रश्च निधने चन्द्रमा यदि ।
तृतीयस्थो यदा जीवः स याति यममन्दिरम् ॥ ९॥

होरायां नवमे सूर्यः सप्तमस्थः शनैश्चरः ।
एकादशे गुरुः सुक्रो मासमेकं स जीवति ॥ १०॥

व्यये सर्वे ग्रहा नेष्टाः सूर्येशुक्रेन्दुराहवः ।
विशेषान्नाशकर्तारो दृष्ट्या वा भङ्गकारिणः ॥ ११॥

पापान्वितः शशी धर्मे द्यूनलग्नगतो यदि ।
शुभैरवेक्षितयुतस्तदा मृत्युप्रदः शिशोः ॥ १२॥

सन्ध्यायां चन्द्रहोरायां गण्डान्ते निधनाय वै ।
प्रत्येकं चन्द्रपापैश्च केन्द्रगैः स्याद्विनाशनम् ॥ १३॥

रवेस्तु मण्डलार्द्धास्तात् सायं संध्या त्रिनाडिका ।
तथैवार्द्धोदयात् पूर्वं प्रातः संध्या त्रिनाडिका ॥ १४॥

चक्रपूर्वापरार्द्धेषु क्रूरसौम्येषु कीटभे ।
लग्नगे निधनं याति नाऽत्र कार्या विचारणा ॥ १५॥

व्ययशत्रुगतैः क्रूरैर्मृत्युद्रव्यगतैरपि ।
पापमध्यगते लग्ने सत्यमेव मृतिं वदेत् ॥ १६॥

लग्नसप्तमगौ पापौ चन्द्रोऽपि क्रूरसंयुतः ।
यदा नावेक्षितः सौम्यैः शीघ्रान्मृत्युर्भवेत्तदा ॥ १७॥

क्षीणे शशिनि लग्नस्थे पापैः केन्द्राष्टसंस्थितैः ।
यो जातो मृत्युमाप्नोति स विप्रेश न संशयः ॥ १८॥

पापयोर्मध्यगश्चन्द्रो लग्नाष्टान्तिमसप्तमः ।
अचिरान्मृत्युमाप्नोति यो जातः स शिशुस्तदा ॥ १९॥

पापद्वयमध्यगते चन्द्रे लग्नसमाश्रिते ।
सप्ताष्टमेन पापेन मात्रा सह मृतः शिशुः ॥ २०॥

शनैश्चरार्कभौमेषु रिष्फधर्माष्टमेषु च ।
शभैरवीक्ष्यमाणेषु यो जातो निधनंगतः ॥ २१॥

यद्द्रेष्काणे च यामित्रे यस्य स्याद्दारुणो ग्रहः ।
क्षीणचन्द्रो विलग्नस्थः सद्यो हरति जीवतम् ॥ २२॥

आपोक्लिमस्थिताः सर्वे ग्रहा बलविवर्जिताः ।
षण्मासं व द्विमासं व तस्यायुः समुदाहृतम् ॥ २३॥

त्रिभिः पापग्रहैः सूतौ चन्द्रमा यदि दृश्यते ।
मातृनाशो भवेत्तस्य शुभर्दृष्टे शुभं वदेत्/ ॥ २४॥

धने राहुर्बुधः शुक्रः सौरिः सूर्यो यदा स्थितः ।
तस्य मातुर्भवेन्मृत्युर्मृते पितरि जायते ॥ २५॥

पापात्सप्तमरन्ध्रस्थे चन्द्रे पापसमन्विते ।
बलिभिः पापकैर्दृष्टे जातो भवति मातृहा ॥ २६॥

उच्चस्थो वाऽथ नीचस्थः सप्तमस्थो यदारविः ।
पानहीनो भवेद्बाल अजाक्षीरेण जीवति ॥ २७॥

चन्द्राच्चतुर्थगः पापो रिपुक्षेत्रे यदा भवेत् ।
तदा मातृवधं कुर्यात् केन्द्रे यदि शुभो न चेत् ॥ २८॥

द्वादशे रिपुभावे च यदा पापग्रहो भवेत् ।
तदा मातुर्भयं विद्याच्चतुर्थे दशमे पितुः ॥ २९॥

लग्ने क्रूरो व्यये क्रूरो धने सौम्यस्तथैव च ।
सप्तमे भवने क्रूरः परिवारक्षयंकरः ॥ ३०॥

लग्नस्थे च गुरौ सौरौ धने राहौ तृतीयगे ।
इति चेज्जन्मकाले स्यान्माता तस्य न जीवति ॥ ३१॥

क्षीणचन्द्रात्त्रिकोणस्थैः पापैः सौम्यविवर्जितैः ।
माता परित्यजेद्बलं षण्मासाच्च न संशयः ॥ ३२॥

एकांशकस्थौ मन्दारौ यत्र कुत्रस्थितौ यदा ।
शशिकेन्द्रगतौ तौ वा द्विमातृभ्यां न जीवति ॥ ३३॥

लग्ने सन्दो मदे भौमः षष्ठस्थाने च चन्द्रमाः ।
इति चेज्जन्मकाले स्यात् पिता तस्य न जीवति ॥ ३४॥

लग्ने जीवो धने मन्दरविभौमबुधास्तथा ।
विवाहसमये तस्य बालस्य म्रियते पिता ॥ ३५॥

सूर्यः पापेन संयुक्तो ह्यथवा पापमध्यगः ।
सूर्यात् सप्तमगः पापस्तदा पितृवधो भवेत् ॥ ३६॥

सप्तमे भवने सूर्यः कर्मस्थो भूमनन्दनः ।
राहुर्व्यये च युस्यैव पिता कष्टेन जीवति ॥ ३७॥

दशमस्थो यदा भौमः शतुक्षेत्रसमास्त्रितः ।
म्रियते तस्य जातस्य पिता शीघ्रं न संशयः ॥ ३८॥

रिपुस्थाने यदा चन्द्रो लग्नस्थाने शनैश्चरः ।
कुजश्च सप्तमे स्थाने पिता तस्य न जीवति ॥ ३९॥

भौमांशकस्थिते भानौ शनिना च निरीक्षिते ।
प्राग्जन्मनो निवृत्तिः स्यान्मृत्युर्वाऽपि शिशोः पितुः ॥ ४०॥

चतुर्थे दशमे पापौ द्वादशे च यदा स्थितौ ।
पितरं मातरं हत्वा देशाद्देशान्तरं व्रजेत् ॥ ४१॥

राहुजीवौ रिपुक्षेत्रे लग्ने वाऽथ चतुर्थके ।
त्रयोविंशतिमे वर्षे पुत्रस्तातं न पश्यति ॥ ४२॥

भानुः पिता च जन्तूनां चन्द्रो माता तथैव च ।
पापदृष्टियुतो भानुः पापमध्यगतोऽपि वा ॥ ४३॥

पित्ररिष्टं विजानीयाच्छिशोर्जातस्य निश्चितम् ।
भानोः षष्ठष्टमर्क्षस्थैः पापैः सौम्यविवर्जितैः ।

सुखभावगतैर्वाऽपि पित्ररिष्टं विनिर्दिशेत् ॥ ४४॥

एवं चन्द्रात् स्थितैः पापैर्मातु कष्टं विचारयेत् ।
बलाऽबलविवेकेन कष्टं वा मृत्युमादिशेत् ॥ ४५॥

अथाऽरिष्टभंगाध्यायः ॥ १०॥

इत्यरिष्टं मया प्रोक्तं तद्भङ्गश्चापि कथ्यते ।
यत् समालोक्यं जातानां रिष्टाऽरिष्टं वदेद्बुधः ॥ १॥

एकोऽपि ज्ञार्यशुक्राणां लग्नात् केन्द्रगतो यदि ।
अरिष्टं निखिलं हन्ति तिमिरं भास्करो यथा ॥ २॥

एक एव बली जीवो लग्नस्थो रिष्टसंचयम् ।
हन्ति पापक्षयं भक्त्या प्रणाम इव शूलिनः ॥ ३॥

एक एव विलग्नेशः केन्द्रसंस्थो बलान्वितः ।
अरिष्टं निखिलं हन्ति पिनाकी त्रिपुरं यथा ॥ ४॥

शुक्लपक्षे क्षपाजन्म लग्ने सौम्यनिरीक्षिते ।
विपरीतं कृष्णपक्षे तथारिष्टविनाशनं ॥ ५॥

व्ययस्थाने यदा सूर्यस्तुलालग्ने तु जायते ।
जीवेत् स शतवर्षाणि दीर्घायुर्बालको भवेत् ॥ ६॥

गुरुभौमौ यदा युक्तौ गुरुदृक्रुटोऽथवा कुजः ।
हत्वाऽरिष्टमशेषं च जनन्याः शुभक्रद्भवेत् ॥ ७॥

चतुर्थदशमे पापः सौम्यमध्ये यदा भवेत् ।
पितुः सौख्यकरो योगः शुभैः केन्द्रत्रिकोणगैः ॥ ८॥

सौम्यान्तरगतैः पापैः शुभैः केन्द्रत्रिकोणगैः ।

सद्यो नाशयतेऽरिष्टं तद्भावोत्थफलं न तत् ॥ ९॥

अथ भावविवेकाध्यायः ॥ ११॥

अरिष्टं तत्प्रभङ्गं च श्रुतं त्वत्तो मया मुने ।
कस्माद् भावात् फलं किं किं विचार्यमिति मे वद ॥ १॥

देहं रूपं च ज्ञानं च वर्णं चैव बलाबलम् ।
सुखं दुःखं स्वभावञ्च लग्नभावान्निरीक्षयेत् ॥ २॥

धनधान्यं कुटुम्बांश्च मृत्युजालममित्रकम् ।
धातुरत्नादिकं सर्वं धनस्थानान्निरीक्षयेत् ॥ ३॥

विक्रमं भृत्यभ्रात्रादि चोपदेशप्रयाणकम् ।
पित्रोर्वै मरणं विज्ञो दुश्चिक्याच्च निरीक्षयेत् ॥ ४॥

वाहनान्यथ बन्धूंश्च मातृसौख्यादिकान्यपि ।
निधि क्षेत्रं गृहं चापि चतुर्थात् परिचिन्तयेत् ॥ ५॥

यन्त्रमन्त्रौ तथा विद्यां बुद्धेश्चैव प्रबन्धकम् ।
पुत्रराज्यापभ्रांशादीन् पश्येत् पुत्रालयाद् बुधः ॥ ६॥

मातुलान्तकशंकानां शत्रूंश्चैव व्रणादिकान् ।
सपत्नीमातरं चापि षष्ठभावान्निरीक्षयेत् ॥ ७॥

जायामध्वप्रयाणं च वाणिज्यं नष्टवीक्षणम् ।
मरणं च स्वदेहस्य जायाभावान्निरीक्षयेत् ॥ ८॥

आयु रणं रिपुं चापि दुर्गं मृतधनं तथा ।
गत्यनुकादिकं सर्वं पश्येद्रन्ध्राद्विचक्षणः ॥ ९॥

भाग्यं श्यालं च धर्मं च भ्रातृपत्न्यादिकांस्तथा ।
तीर्थयात्रादिकं सर्वं धर्मस्थानान्निरीक्षयेत् ॥ १०॥

राज्यं चाकाशंवृत्तिं च मानं चैव पितुस्तथा ।
प्रवासस्य ऋणस्यापि व्योमस्थानान्निरीक्षणम् ॥ ११॥

नानावस्तुभवस्यापि पुत्रजायादिकस्य च ।
आयं वृद्धिं पशूनां च भवस्थानान्निरीक्षणम् ॥ १२॥

व्ययं च वैरिवृत्तान्तरिःफमन्त्यादिकं तथा ।
व्ययाच्चैष हि ज्ञातव्यमिनि सर्वत्र धीमता ॥ १३॥

यो यो शुभैर्युतो दृष्टो भावो वा पतिदृष्टयुक् ।
युवा प्रवृद्धो राज्यस्थः कुमारो वाऽपि यत्पतिः ॥ १४॥

तदीक्षणवशात् तत्तद्भावसौख्यं वदेद् बुधः ।
यद्यद् भावपतिर्नष्टस्त्रिकेशाद्यैश्च संयुतः ॥ १५॥

भावं न वीक्षते सम्यक् सुप्तो वृद्धोमृतोऽथवा ।
पीडितो वाऽस्य भावस्य फलं नष्टं वदेद् ध्रुवम् ॥ १६॥

अथ तनुभावफलाध्यायः ॥ १२॥

सपापो देहपोऽष्टारिव्ययगो देहसौख्यहृत् ।
केन्द्रे कोणे स्थितोऽङ्गेशः सदा देहसुखं दिशेत् ॥ १॥

लग्नपोऽस्तङ्गतो नीचे शत्रुभे रोगकृद् भवेत् ।
शुभः केन्द्रत्रिकोणस्था सर्वरोगहराः स्मृताः ॥ २॥

लग्ने चन्द्रेऽथव क्रूरग्रहैर्दृष्टेऽथवा युते ।
शुभदृष्टिविहीने च जन्तोर्देहसुखं न हि ॥ ३॥

लग्ने सौम्ये सुरूपः स्यात् क्रूरेरूपविवर्जितः ।
सौम्यखेटैर्युते दृष्टे लग्ने देहसुखान्वितः ॥ ४॥

लग्नेशो ज्ञा गुरुर्वाऽपि शुक्रो वा केन्द्रकोणगः ।
दीर्घायुर्धनवान् जातो बुद्धिमान् राजवल्लभः ॥ ५॥

लग्नेशे चरराशिस्थे शुभग्रहनिरीक्षिते ।
कीर्तिश्रीमान् महाभोगी देहसौख्यसमन्वितः ॥ ६॥

बुधो जीवोऽथवा शुक्रो लग्ने चन्द्रसमन्वितः ।
लग्नात् केन्द्रगतो वाऽपि राजलक्षणसंयुतः ॥ ७॥

ससौरे सकुजे वापि लग्ने मेषे वृषे हरौ ।
राश्यंशसदृशौ गात्रे स जातो नालविष्टितः ॥ ८॥

चतुष्पदगतो भानुः परे वीर्यसमन्विताः ।
द्विस्वभावगता जातौ यमलाविति निर्दिशेत् ॥ ९॥

रवौन्दू एकभावस्थावेकंशकसमन्वितौ ।
त्रिमात्रा च थिभिर्मासैः पित्रा भ्रात्रा च पोषितः ॥ १०॥

एवमेव फलं वाच्यं चन्द्रादपि सदा बुधैः ।
अथ जातनरस्याङ्गे व्रणचिह्नादिकं ब्रुवे ॥ ११॥

शिरो नेत्रे तथ कर्णौ नासिके च कपोलकौ ।
हनूर्मुखं च लग्नाद्या तनावाद्यदृकाणके ॥ १२॥

मध्यद्रेष्काणगे लग्ने कण्ठोंऽसौ च भुजौ तथा ।
पार्श्वे च हृदये क्रोडे नाभिश्चेति यथाक्रमम् ॥ १३॥

वस्तिर्लिङ्गगुदे मुष्कावूरू जानू च जंघके ।
पादश्चेत्युदितैर्वाममङ्गं ज्ञेयं तृतीयके ॥ १४॥

यस्मिन्नङ्गे स्थितः पापो व्रणं तत्र समादिशेत् ।
नियतं सबुधैः क्रूरैः सौम्यैर्लक्ष्म वदेद् बुधः ॥ १५॥

अथ धनभावफलाध्यायः ॥ १३॥

धनभावफलं वच्मि स्रृणु त्वं द्विजसत्तम ।
धनेशो धनभावस्थः केन्द्रकोणगतोऽपि वा ॥ १॥

धनवृद्धिकरो ज्ञेयस्त्रिकस्थो धनहानिकृत् ।
धनदश्च धने सौम्यः पापो धनविनाशकृत् ॥ २॥

धनाधिपो गुरुर्यस्य धनभावगतो भवेत् ।
भौमेन सहितो वाऽपि धनवान् स नरो भवेत् ॥ ३॥

धनेशे लाभभावस्थे लाभेशे वा धनं गते ।
तावुभौ केन्द्रकोणस्थौ धनवान् स नरो भवेत् ॥ ४॥

धनेशे केन्द्रराशिस्थे लाभेशे तत्त्रिकोणगे ।
गुरुशुक्रयुते दृष्टे धनलाभमुदीरयेत् ॥ ५॥

धनेशो रिपुभावस्थो लाभेशस्तद्गतो यदि ।
धनायौ पापयुक्तौ वा दृष्टौ निर्धन एव सः ॥ ६॥

धनलाभाधिपावस्तौ पापग्रहसमन्वितौ ।
जन्मप्रभृतिदारिद्रं भिक्षान्नं लभते नरः ॥ ७॥

षष्ठेऽष्टमे व्यये वाऽपि धनलाभाधिपौ यदि ।
लाभे कुजोधने राहू राजदण्डाद् धनक्षयः ॥ ८॥

लाभे जीवे धने शुक्रे धनेशे शुभसंयुते ।
व्यये च शुभसंयुक्ते धर्मकार्ये धनव्ययः ॥ ९॥

स्वभोच्चस्थे धनाधीशे जातको जनपोषकः ।
परोपकारी ख्यातश्च विज्ञेयो द्विजसत्तम ॥ १०॥

स्थिते पारावतांशादौ धनेशे शुभसंयुते ।
तद्गृहे सर्वसम्पत्तिर्विनाऽयासेन जायते ॥ ११॥

नेत्रेशे बलसंयुक्ते शोभनाक्षो भवेन्नरः ।
षष्ठाष्टमव्ययस्थे च नेत्रवैकल्यवान् भवेत् ॥ १२॥

धनेशे पापसंयुक्ते धने पापसमन्विते ।
पिशुनोऽसत्यवादी च वातव्याधिसमन्वितः ॥ १३॥

अथ सहजभावफलाध्यायः ॥ १४॥

अथ विक्रमभावस्य फलं वक्ष्यामि भो द्विज ।
सहजे सौम्ययुग्दृष्टे भ्रातृमान् विक्रमी नरः ॥ १॥

सभौमो भ्रातृभावेशो भ्रातृभावं प्रपश्यति ।
भ्रात्र्/क्षेत्रगतो वाऽपि भ्रातृभावं विनिर्दिशेत् ॥ २॥

पापयोगेन तौ पापक्षेत्रयोगेन वा पुनः ।
उत्पाट्य सहजान् सद्यो निहन्तरौ न संशयः ॥ ३॥

स्त्रीग्रहो भ्रातृभावेशः स्त्रीग्रहो भ्रातृभावगः ।
भगिनी स्यात् तथा भ्राता पुंगृहे पुंग्रहो यदि ॥ ४॥

मिश्रे मिश्रफलं वाच्यं बलाबलविनिर्णयात् ।
मृतौ कुजतृतीयेशौ सहोदरविनाशकौ ॥ ५॥

केन्द्रत्रिकोणगे वाऽपि स्वोच्चमित्रस्ववर्गगे ।
कारके सहजेशे या भ्रातृसौख्यं विनिर्दिशेत् ॥ ६॥

भ्रातृभे बुधसंयुक्ते तदीशे चन्द्रसंयुते ।
कारके मन्दसंयुक्ते भगिन्येकाग्रतो भवेत् ॥ ७॥

पश्चात् सहोदरोऽप्येकस्तृतीयस्तु मृतो भवेत् ।
कारके राहुसंयुक्ते सहजेशे तु नीचगे ॥ ८॥

पश्चात् सहोदराभावं पूर्वं तु तत्त्रयं वदेत् ।
भ्रातृस्थानाधिपे केन्द्रे कारके तत्त्रिकोणगे ॥ ९॥

जीवेन सहिते चोच्चे ज्ञेया द्वादश सोदराः ।
तत्र ज्येष्ठद्वियं तद्वज्ज्ञातकाच्च तृतीयकम् ॥ १०॥

सप्तमं नवमं चैव द्वादशं च मृतं वदेत् ।
शेषाः सहोदराः षड् वै भवेयुर्दीर्घजीवनाः ॥ ११॥

व्ययेशेन युतो भौमो गुरुणा सहितोऽपि वा ।
भ्रातृभावे स्थिते चन्द्रे सप्तसंख्यास्तु सोदराः ॥ १२॥

भ्रातृस्थाने शशियुते केवलं पुङ्ग्रहेक्षिते ।
सहजा भ्रातरो ज्ञेयाः शुक्रयुक्तेक्षितेऽन्यथा ॥ १३॥

अग्रे जातं रविर्हन्ति पृष्ठे जातं शनैश्चरः ।
अग्रजं पृष्ठजं हन्ति सहजस्थो धरासुतः ॥ १४॥

एतेषां विप्र योगानां बलाबलविनिर्णयात् ।
भ्रातृणां भगिनीनां वा जातकस्य फलं वदेत् ॥ १५॥

अथ सुखभावफलाध्यायः ॥ १५॥

उक्तं तृतीयभावस्य फलं संक्षेपतो मया ।
सुखभावफलं चाऽथ कथयामि द्विजोत्तम ॥ १॥

सुखेशे सुखभावस्थे लग्नेशे तद्गतेऽपि वा ।
शुभदृष्टे च जातस्य पूर्णं गृहसुखं वदेत् ॥ २॥

स्वगेहे स्वांशके स्वोच्चे सुखस्थानाधिपो यदि ।
भूमियानगृहादीनां सुखं वाद्यभवं तथा ॥ ३॥

कर्माधिपेन संयुक्ते केन्द्रे कोणे गृहाधिपे ।
विचित्रसौधप्राकारैर्मण्डितं तद्गृहं वदेत् ॥ ४॥

बन्धुस्थानेश्वरे सौम्ये शुभग्रहयुतेक्षिते ।
शशिजे लग्नसंयुक्ते बन्धुपूज्यो भवेन्नरः ॥ ५॥

मातुःस्थाने शुभयुते तदीशे स्वोच्चराशिगे ।
कारके बलसंयुक्ते मातुर्दीर्घायुरादिशेत् ॥ ६॥

सुखेशे केन्द्रभावस्थे तथ केन्द्रस्थितो भृगुः ।
शशिजे स्वोच्चराशिस्थे मातुः पूर्णं सुखं वदेत् ॥ ७॥

सुखे रवियुते मन्दे चन्द्रे भाग्यगते सति ।
लाभस्थानगतो भौमो गोमहिष्यादिलाभकृत् ॥ ८॥

चरगेहसमायुक्तो सुखे तद्राशिनायके ।
षष्ठे व्यये स्थिते भौमे नरः प्राप्नोति मूकताम् ॥ ९॥

लग्नस्थानाधिपे सौम्ये सुखेशे नीचराशिगे ।
कारके व्ययभावस्थे सुखेशे लाभसङ्गते ॥ १०॥

द्वदशे वत्सरे प्राप्ते वाहनस्य सुखं वदेत् ।
वाहने सूर्यसंयुक्ते स्वोच्चे तद्भावनायके ॥ ११॥

शुक्रेण सण्युते वर्षे द्वात्रिंशे वाहनं भवेत् ।
कर्मेशेन युते बन्धुनाथे तुङ्गांशसंयुते ॥ १२॥

द्विचत्वारिंशके वर्षे नरो वाहनभाग् भवेत् ।
लाभेशे सुखराशिस्थे सुखेशे लाभसंयुते ॥ १३॥

द्वादशे वस्तरे प्राप्ते जातो वाहनभाग् भवेत् ।
शुभं शुभत्वे भावस्य पापत्वे फलमन्यथा ॥ १४॥

अथ पञ्चमभावफलाध्यायः ॥ १६ ॥

अथ पञ्चमभावस्य कथयामि फलं द्विज ।
लग्नपे सुतभावस्थे सुतपे च सुते स्थिते ॥ १॥

केन्द्रत्रिकोणसंस्थे वा पूर्णं पुत्रसुखं वदेत् ।
षष्ठाष्टमव्ययस्थे तु सुताधीशे त्वपुत्रता ॥ २॥

सुतेशेस्तंगते वाऽपि पापाक्रान्ते च निर्बले ।
तदा न जायते पुत्रो जातो वा म्रियते ध्रुवम् ॥ ३॥

षष्ठस्थाने सुताधीशे लग्नेशे कुजसंयुते ।
म्रियते प्रथमापत्यं काकबन्ध्या च गेहिनी ॥ ४॥

सुताधीशो हि नीचस्थो व्ययषष्ठाष्टमस्थितः ।
काकबन्ध्या भवेन्नारी सुते केतुबुधौ यदि ॥ ५॥

सुतेशो नीचगो यत्र सुतस्थान न पश्यति ।
तत्र सौरिबुधौ स्यातां काकबन्ध्यात्वमाप्नुयात् ॥ ६॥

भाग्येशो मूर्तिवर्ती चेत् सुतेशो नीचगो यदि ।
सुते केतुबुधौ स्यातां सुतं कष्टाद् विनिर्दिशेत् ॥ ७॥

षष्ठाष्टमव्ययस्थो वा नीचो वा शत्रुराशिगः ।
सुतेशश्च सुते तस्य कष्टाद् पुत्रं विनिर्दिशेत् ॥ ८॥

पुत्रभावे बुधक्षेत्रे मन्दक्षेत्रेऽथवा पुनः ।
मन्दे मान्दियुतौ दृष्टे तदा दत्तादयः सुताः ॥ ९॥

रविचन्द्रौ यदैकस्थावेकांशकसमन्वितौ ।
त्रिमातृभिरसौ याद्वा द्विपित्राऽपि च पोषितः ॥ १०॥

पञ्चमे षड्ग्रहैर्युक्ते तदीशे व्ययराशिगे ।
लग्नेशेन्दू बलाढयौ चेत् तदा दत्तसुतोद्भवः ॥ ११॥

सुते ज्ञजीवशुक्रैश्च सबलैरवलोकिते ।
भवन्ति बहवः पुत्राः सुतेशे हि बलान्विते ॥ १२॥

सुतेशे चन्द्रसंयुक्ते तद्द्रेष्काणगतेऽपि वा ।
तदा हि कन्यकोत्पत्तिः प्रवदेद् दैवचिन्तकः ॥ १३॥

सुतेशे चरराशिस्थे राहुणा सहिते विधौ ।
पुत्रस्थानः गते मन्दे परजातं वदेच्छिशुम् ॥ १४॥

लग्नादष्टमगे चन्द्रे चन्द्रादष्टमगे गुरौ ।
पापग्रहैर्युते दृष्टे परजातो न संशयः ॥ १५॥

पुत्रस्थानाधिपे स्वोच्चे लग्नाद्वा द्वित्रिकोणगे ।
गुरुणा संयुते दृष्टे पुत्रभाग्यमुपैति सः ॥ १६॥

त्रिचतुःपापसंयुक्ते सुते सौम्याविविर्जिते ।
सुतेशे नीचराशिस्थे नीचसंस्थौ भवेच्छिशुः ॥ १७॥

पुत्रस्थानं गते जीवे तदीशे भृगुसंयुते ।
द्वात्रिंशे च त्रयस्त्रिंशे वत्सरे पुत्रसंभवः ॥ १८॥

सुतेशे केन्द्रभावस्थे कारकेण समन्विते ।
षड्त्रिंशे त्रिंशदब्दे च पुत्रोत्पत्तिं विनिर्दिशेत् ॥ १९॥

लग्नाद् भाग्यगते जीवे जीवाद् भाग्यगते भृगौ ।
लग्नेशे भृगुयुक्ते वा चत्वारिंशे सुतं वदेत् ॥ २०॥

पुत्रस्थानं गते राहौ तदीशे पापसंयुते ।
नीचराशिगतो जीवो द्वात्रिंशे पुत्रमृत्युदः ॥ २१॥

जीवात् पञ्चमगे पापे लग्नात् पञ्चमगेऽपि च ।
षड्त्रिंशे च त्रयस्त्रिंशे चत्वारिंशे सुतक्षयः ॥ २२॥

लग्ने मान्दितमायुक्ते लग्नेशे नीचराशिगे ।
षड्पञ्चाशत्तमेऽब्दे च पुत्रशोकसमाकुकः ॥ २३॥

चतुर्थे पापसंयुक्ते षष्ठभावे तथैव हि ।
सुतेशे परमोच्चस्थे लग्नेशेन समन्विते ॥ २४॥

कारके शुभसंयुक्ते दशसंख्यास्तु सूनवः ।
परमोच्चगते जीवे धनेशे राहुसंयुते ॥ २५॥

भाग्येशे भाग्यसंयुक्ते संख्याता नव सूनवः ।
पुत्रभाग्यगते जीवे सुतेशे बलसंयुते ॥ २६॥

धनेशे कर्मभावस्थे वसुसंख्यास्तु सूनवः ।
पञ्चमात् पञ्चमे मन्दे सुतस्थे च तदीश्वरे ॥ २७॥

सूनवः सप्तसंख्यश्च द्विगर्भे यमलौ वदेत् ।
वित्तेशे पञ्चमस्थाने सतस्थे च सुताधिपे ॥ २८॥

जायन्ते षट् सुतास्तस्य तेषां च त्रिप्रजामृतिः ।
मन्दात् पञ्चमगे जीवे जीवात् पञ्चमगे शनौ ॥ २९॥

सुतभे पापसंयुक्ते पुत्रमेकं विनिर्दिशेत् ।
पञ्चमे पापयुक्ते वा जीवात् पञ्चमगे शनौ ॥ ३०॥

पत्न्यन्तरे पुत्रलाभं कलत्रत्रयभाग् भवेत् ।
पञ्चमे पापसंयुक्ते जीवात् पञ्चमगे शनौ ॥ ३१॥

लग्नेशे धनभावस्थे सुतेशो भौमसंयुतः ।
जातं जातं शिशुंहन्ति दीर्घायुश्च स्वयं भवेत् ॥ ३२॥

अथ षष्ठभावफलाध्यायः ॥ १७॥

अथ विप्र फलं वक्ष्ये षष्ठभावसमुद्भवम् ।
देहे रोगव्रणाद्यं तत् शूयतामेकचेतसा ॥ १॥

षष्ठाधिपः स्वगेहे वा देहे वाऽप्यष्टमे स्थितः ।
तदा व्रणा भवेद्देहे षष्ठराशिसमाश्रते ॥ २॥

एवं पित्रादिभावेशास्तत्तत्कारकसंयुताः ।
व्रणाधिपयुताश्चापि षष्ठाष्टमयुता यदि ॥ ३॥

तेषामपि व्रणं वाच्यमादित्ये न शिरोव्रणम् ।
इन्दुना च मुखे कण्ठे भौमेन ज्ञेन नाभिषु ॥ ४॥

गुरुणा नासिकायां च भृगुणा नयने पदे ।
शनिना राहुणा कुक्षौ केतुना च तथा भवेत् ॥ ५॥

लग्नाधिपः कुजक्षेत्रे बुधभे यदि संस्थितः ।
यत्र कुत्र स्थितो ज्ञेन वीक्षितो मुखरुक्प्रदः ॥ ६॥

लग्नाधिपौ कुजबुधौ चन्द्रेण यदि संयुतौ ।
राहुणा शनिना सार्द्धं कुष्ठं तत्र विनिर्दिशेत् ॥ ७॥

लग्नाधिपं विना लग्ने स्थितश्चेत्तमसा शशी ।
स्वेतकुष्ठं तदा कृष्णकुष्ठं च शनिना सह ॥ ८॥

कुजेन रक्तकुष्ठं स्यात्तत्तदेवं विचारयेत् ।
लग्ने षष्ठाष्टमाधोशौ रविणा यदि संयुतौ ॥ ९॥

ज्वरगण्डः कुजे ग्रन्थिः शस्त्रव्रणमथापि वा ।
बुधेन पित्तं गुरुणा रोगाभावं विनिर्दिशेत् ॥ १०॥

स्त्रीभिः शुक्रेण शशिना वायुना संयुतो यदि ।
गण्डश्चाण्डालतो नाभौ तमःकेतुयुते भयम् ॥ ११॥

चन्द्रेण गण्डः सलिलैः कफश्लेष्मादिना भवेत् ।
एवं पित्रादिभानां तत्तत्कारकयोगतः ॥ १२॥

गण्डं तेषां वदेदेवमुह्यमत्र मनीषिभिः ।
रोगस्थानगते पापे तदीशे पापसंयुते ॥ १३॥

राहुणा संयुते मन्दे सर्वदा रोगसंयुतः ।
रोगस्थानगते भौमे तदीशे रंध्रसंयुते ॥ १४॥

षड्वर्षे द्वादशे वर्षे ज्वररोगी भवेन्नरः ।
षष्ठस्थानगते जीवे तद्गृहे चन्द्रसंयुते ॥ १५॥

द्वाविंशौकोनविंशेऽब्दे कुष्ठरोगं विनिर्दिशेत् ।
रोगस्थानं गतो राहुः केन्द्रे मान्दिसमन्विते ॥ १६॥

लग्नेशे नाशराशिस्थे षड्विंशे क्षयरोगता ।
व्ययेशे रोगराशिस्थे तदीशे व्ययराशिगे ॥ १७॥

त्रिंशद्वर्षैकोनवर्षे गुल्मरोगं विनिर्दिशेत् ।
रिपुस्थेनगते चन्द्रे शशिना संयुते सति ॥ १८॥

पञ्चपञ्चाशदब्देषु रक्तकुष्ठं विनिर्दिशेत् ।
लग्नेशे लग्नराशिस्थे मन्दे शत्रुसमन्विते ॥ १९॥

एकोनषष्टिवर्षे तु वातरोगार्दितो भवेत् ।
रंध्रेशे रिपुराशिस्थे व्ययेशे लग्नसंस्थिते ॥ २०॥

चन्द्रे षष्ठेशसंयुक्ते वसुवर्षे मृइगाद्भयम् ।
षष्ठाष्टमगतो रहुस्तस्मादष्टगते शनौ ॥ २१॥

जातस्य जन्मतो विप्र प्रथमे च द्वितीयके ।
वस्तरेऽग्निभयं तस्य त्रिवर्षे पक्षिदोषभाक् ॥ २२॥

षष्ठाष्टमगते सूर्ये तद्व्यये चन्द्रसंयुतः ।
पंचमे नवमेऽब्दे तु जलभीतिं विनिर्दिशेत् ॥ २३॥

अष्टमे मन्दसंयुक्ते तस्माद्वा द्वादशे कुजः ।
त्रिंशाब्दे दशमेऽब्दे तु स्फोटकादि विनिर्दिशेत् ॥ २४॥

रंध्रेशे राहुसंयुक्ते तदंशे रंध्रकोणगे ।
द्वाविंशेऽष्टादशे वर्षे ग्रन्थिमेहादिपीडनम् ॥ २५॥

लाभेशे रिपुभावस्थे रोगेशे लाभराशिगे ।
एकत्रिंशत्समे वर्षे शत्रुमूलाद्धनव्ययः ॥ २६॥

सुतेशे रिपुभावस्थे षष्ठेशे गुरुसंयुते ।
व्ययेशे लग्नभावस्थे तस्य पुत्रो रिपुर्भवेत् ॥ २७॥

लग्नेशे षष्ठराशिस्थे तदीशे षष्ठराशिगे ।
दशमैकोनविंशेऽब्दे शुनकाद्भीतिरुच्यते ॥ २८॥

अथ जायाभावफलाध्यायः ॥ १८॥

जायाभावफलं वक्ष्ये स्रृणु त्वं द्विजसत्तम ।
जायाधिपे स्वभे स्वोच्चे स्त्रीसुखं पूर्णमादिशेत् ॥ १॥

कलत्रपो विना स्वर्क्षं व्ययषष्ठाष्टमस्थितः ।
रोगिणीं कुरुते नारीं तथा तुङ्गादिकं विना ॥ २॥

सप्तमे तु स्थिते शुक्रेऽतीवकामी भवेन्नरः ।
यत्रकुत्रस्थिते पापयुते स्त्रीमरणं भवेत् ॥ ३॥

जायाधीशः शुभैर्युक्तो दृष्टो वा बलसंयुतः ।
तदा जातो धनी मानी सुखसौभाग्यसंयुतः ॥ ४॥

नीचे शत्रुगृहेऽस्ते वा निर्बले च कलत्रपे ।
तस्यापि रोगिणी भार्या बहुभार्यो नरो भवेत् ॥ ५॥

मन्दभे शुक्रगेहे वा जायाधीशे शुभेक्षिते ।
स्वोच्चगे तु विशेषेण बहुभार्यो नरो भवेत् ॥ ६॥

वन्ध्यासङ्गो मदे भानौ चन्द्रे राशिसमस्त्रियः ।
कुजे रजस्वलासङ्गो वन्ध्यासङ्गश्च कीर्तितः ॥ ७॥

बुधे वेश्या च हीना च वणिक् स्त्री वा प्रकीर्तिता ।
गुरौ ब्राह्मणभार्या स्याद्गर्भिणीसङ्ग एव च ॥ ८॥

हीना च पुष्पिणी वाच्या मन्दराहुफणीश्वरैः ।
कुजेऽथ सुस्तनी मन्दे व्याधिदौर्बल्यसंयुता ॥ ९॥

कठिनोर्ध्वकुचार्ये च शुक्रे स्थूलोत्तमस्तनी ।
पापे द्वादशकामस्थे क्षीणचन्द्रस्तु पञ्चमे ॥ १०॥

जातश्च भार्यावश्यः स्यादिति जातिविरोधकृत् ।
जामित्रे मन्दभौमे च तदीशे मन्दभूमिजे ॥ ११॥

वेश्या वा जारिणी वाऽपि तस्य भार्या न संशयः ।
भौमांशकगते शुक्रे भौमक्षेत्रगतेऽथवा ॥ १२॥

भौमयुक्ते च दृष्टे वा भगचुम्बनभाग् भवेत् ।
मन्दांशकगते शुक्रे मन्दक्षेत्रगतेऽपि च ॥ १३॥

मन्दयुक्ते च दृष्टे च शिश्नचुम्बनतत्परः ।
दारेशे स्वोच्चराशिस्थे मदे शुभसमन्विते ॥ १४॥

लग्नेशो बलसंयुक्तः कलत्रस्थानसंयुतः ।
तद्भार्या सद्गुणोपेता पुत्रपौत्रप्रवर्धिनी ॥ १५॥

कलत्रे तत्पतौ वापि पापग्रहसमन्विते ।
भार्याहानिं वदेत् तस्य निर्बले च विशेषतः ॥ १६॥

षष्ठाष्टमव्ययस्थाने मन्देशो दुर्बलो यदि ।
नीचराशिगतो वापि दारनाशं विनिर्दिशेत् ॥ १७॥

कलत्रस्थानगे चन्द्रे तदीशे व्ययराशिगे ।
कारको बलहीनश्च दारसौख्यं न विद्यते ॥ १८॥

सप्तमेशे स्वनीचस्थे पापर्क्षे पापसंयुते ।
सप्तमे क्लीवराश्यंशे द्विभार्यो जातको भवेत् ॥ १९॥

कलत्रस्थानगे भौमे शुक्रे जातमित्रगे शनौ ।
लग्नेशे रन्ध्रराशिस्थे कलत्रत्रयवान् भवेत् ॥ २०॥

द्विस्वभावगते शुक्रे स्वोच्चे तद्राशिनायके ।
दारेशे बलसंयुक्ते बहुदारसमन्वितः ॥ २१॥

दारेशे शुभराशिस्थे स्वोच्चस्वर्क्षगतो भृगुः ।
पञ्चमे नवमेऽब्दे तु विवाहः प्रायशो भवेत् ॥ २२॥

दारस्तानं गते सूर्ये तदीशे भृगुसंयुते ।
सप्तमैकादशे वर्षे विवाहः प्रायशो भवेत् ॥ २३॥

कुटुम्बस्थानगे शुक्रे दारेशे लाभराशिगे ।
दशमे षोडशाऽब्दे च विवाहः प्रायशो भवेत् ॥ २४॥

लग्नकेन्द्रगते शुक्रे लग्नेशे मन्दराशिगे ।
वत्सरैकादशे प्राप्ते विवाहं लभते नरः ॥ २५॥

लग्नात् केन्द्रगते शुक्रे तस्मात् कामगते शनौ ।
द्वादशैकोनविंशे च विवाहः प्रायशो भवेत् ॥ २६॥

चन्द्राज्ञामित्रगे शुक्रे शुक्राज्ञामित्रगे शनौ ।
वत्सरेऽष्टादशे प्राप्ते विवाहं लभते नरः ॥ २७॥

धनेशे लाभराशिस्थे लग्नेशे कर्मराशिगे ।
अब्दे पञ्चदशे प्राप्ते विवाहं लभते नरः ॥ २८॥

धनेशे लाभराशिश्ते लाभेशे धनराशिगे ।
अब्दे त्रयोदशे प्राप्ते विवाहं लभते नरः ॥ २९॥

रन्ध्राज्ञामित्रगे शुक्रे तदीशे भौमसंयुते ।
द्वाविंशे सप्तविंशेऽब्दे विवाहं लभते नरः ॥ ३०॥

दारांशकगते लग्ननाथे दारेश्वरे व्यये ।
त्रयोविंशे च षड्विंशे विवाहं लभते नरः ॥ ३१॥

रन्ध्रेशे दारराशिस्थे लग्नांशे भृगुसंयुते ।
पञ्चविंशे त्रयस्त्रिंशे विवाहं लभते नरः ॥ ३२॥

भाग्याद्भाग्यगते शुक्रे तद्द्वये राहुसंयुते ।
एकत्रिंशास्त्रयस्त्रिंशे दारलाभं विनिर्दिशेत् ॥ ३३॥

भाग्याज्जामित्रगे शुक्रे तद्द्वूने दारनायके ।
त्रिंशे वा सप्तविंशाब्दे विवाहं लभते नरः ॥ ३४॥

दारेशे नीचराशिस्थे शुक्रे रन्ध्रारिसंयुते ।
अष्टादशे त्रयस्त्रिंशे वत्सरे दारनाशनम् ॥ ३५॥

मदेशे नाशराशिस्थे व्ययेशे मदराशिगे ।
तस्य चैकोनविंशाब्दे दारनाशं विनिर्दिशेत् ॥ ३६॥

कुटुम्बस्थानगो राहुः कलत्रे भौमसंयुते ।
पाणिग्रहे च त्रिदिने सर्पदष्टे वधूमृतिः ॥ ३७॥

रन्ध्रस्थानगते शुक्रे तदीशे सौरिराशिगे ।
द्वादशैकोनविंशाब्दे दारनाशं विनिर्दिशेत् ॥ ३८॥

लग्नेशे नीचराशिस्थे धनेशे निधनं गते ।
त्रयोदशे तु सम्प्राप्ते कलत्रस्य मृतिर्भवेत् ॥ ३९॥

शुक्राज्जामित्रगे चन्द्रे चन्द्राज्जामित्रगे बुधे ।
रन्ध्रेशे सुतभावस्थे प्रथमं दशमाब्दिकम् ॥ ४०॥

द्वाविंशे च द्वितीयं च त्रयस्त्रिंशे तृतीयकम् ।
विवाहं लभते मर्त्यो नाऽत्र कार्या विचारणा ॥ ४१॥

षष्ठे च भवने भौमः सप्तमे राहुसंस्थितिः ।
अष्टमे च यदा सौरिस्तस्य भार्या न जीवति ॥ ४२॥

अथ आयुर्भावफलाध्यायः ॥ १९॥

आयुर्भावफलं चाऽथ कथयामि द्विजोत्तम ।
आयुःस्थानाधिपः केन्द्रे दीर्घमायुः प्रयच्छति ॥ १॥

आयुस्थानाधिपः पापैः सह तत्रैव संस्थितः ।
करोत्यल्पायुषं जातं लग्नेशोऽप्यत्र संस्थितः ॥ २॥

एवं हि शनिना चिन्ता कार्या तर्कैर्विचक्षणैः ।
कर्माधिपेन च तथा चिन्तनं कार्यमायुषः ॥ ३॥

षष्ठे व्ययेऽपि षष्ठेशो व्ययाधीशो रिपौ व्यये ।
लग्नेऽष्टमे स्थितो वाऽपि दीर्घमायुः प्रयच्छति ॥ ४॥

स्वस्थाने स्वांशके वाऽपि मित्रेशे मित्रमन्दिरे ।
दीर्घायुषं करोत्येव लग्नेशोऽष्टमपः पुनः ॥ ५॥

लग्नाष्टमपकर्मेशमन्दाः केन्द्रत्रिकोणयोः ।
लाभे वा संस्थितास्तद्वद् दिशेयुर्दीर्घमायुषम् ॥ ६॥

एवं बहुविधा विद्वन्नायुर्योगाः प्रकीर्तिताः ।
एषु यो बलवांस्तस्याऽनुसारादायुरादिशेत् ॥ ७॥

अष्टमाधिपतौ केन्द्रे लग्नेशे बलवर्जते ।
विंशद्वर्षाण्यसौ जीवेद् द्वात्रिंशत्परमायुषम् ॥ ८॥

रन्ध्रेशे नीचराशिस्थे रन्ध्रे पापग्रहैर्युते ।
लग्नेशे दुर्बले जन्तुरल्पायुर्भवति ध्रुवम् ॥ ९॥

रन्ध्रेशे पापसंयुक्ते रन्ध्रे पापग्रहैर्युते ।
व्यये क्रूरग्रहाक्रान्ते जातमात्रं मृतिर्भवेत् ॥ १०॥

केन्द्रत्रिकोणगाः पापाः शुभाः षष्ठाष्टगा यदि ।
लग्ने नीचस्थरन्ध्रेशो जातः सद्यो मृतो भवेत् ॥ ११॥

पञ्चमे पापसंयुक्ते रन्ध्रेशे पापसंयुते ।
रन्ध्रे पापग्रहैर्युक्ते स्वल्पमायुः प्रजायते ॥ १२॥

रन्ध्रेशे रन्ध्रराशिस्थे चन्द्रे पापसमन्विते ।
शुभदृष्टिविहीने च मासान्ते च मृतिर्भवेत् ॥ १३॥

लग्नेशे स्वोच्चराशिस्थे चन्द्रे लाभसमन्विते ।
रन्ध्रस्थानगते जीवे दीर्घमायुर्न संशयः ॥ १४॥

लग्नेशोऽतिबली दृष्टः केन्द्रसंस्थैः शुभग्रहैः ।
धनैः सर्वगुणैः सार्धं दीर्घमायुः प्रयच्छति ॥ १५॥

अथ भाग्यभावफलाध्यायः ॥ २०॥

अथ भाग्यभावं विप्र फलं वक्ष्ये तवाऽग्रतः ।
सबलो भाग्यपे भाग्ये जातो भाग्ययुतो भवेत् ॥ १॥

भाग्यस्थानगते जीवे यदीशे केन्द्रसंअस्थिते ।
लग्नेशे बलसंयुक्ते बहुभाग्ययुतो भवेत् ॥ २॥

भाग्येशे बलसंयुक्ते भाग्ये भृगुसमन्विते ।
लग्नात् केन्द्रगते जीवे पिता भाग्यसमन्वितः ॥ ३॥

भाग्यस्थानाद् द्वितीये वा सुखे भौमसमन्विते ।
भाग्येशे नीचराशिस्थे पिता निर्धन एव हि ॥ ४॥

भाग्येशे परमोच्चस्थे भाग्यांशे जीवसंयुते ।
लग्नाच्चतुष्टये शुक्रे तत्पिता दीर्घजीवनः ॥ ५॥

भाग्येशे केन्द्रभावस्ये गुरुणा च निरीक्षिते ।
तत्पिता वाहनैर्युक्तो राजा वा तत्समो भवेत् ॥ ६॥

भाग्येशे कर्मभावस्थे कर्मेशे भाग्यराशिगे ।
शुभदृष्टे धनाढ्यश्च कीर्तिमांस्तत्पिता भवेत् ॥ ७॥

परमोच्चांशगे सूर्ये भाग्येशे लाभसंस्थिते ।
धर्मष्ठो नृपवात्सल्यः पितृभक्तो भवेन्नरः ॥ ८॥

लग्नात्त्रिकोणगे सूर्ये भाग्येशे सप्तमस्थिते ।
गुरुणा सहिते दृष्टे पितृभक्तिसमन्वितः ॥ ९॥

भाग्येशे धनभावस्थे धनेशे भाग्यराशिगे ।
द्वात्रिंशात्परतो भाग्यं वाहनं कीर्तिसम्भवः ॥ १०॥

लग्नेशे भाग्यराशिस्थे षष्ठेशेन समन्विते ।
अन्योन्यवैरं बुवते जनकः कुत्सितो भवेत् ॥ ११॥

कर्माधिपेन सहितो विक्रमेशोऽपि निर्बलः ।
भाग्यपो नीचमूढस्थो योगो भिक्षाशनप्रदः ॥ १२॥

षष्ठाष्टमव्यये भानू रन्ध्रेशे भाग्यसंयुते ।
व्ययेशे लग्नराशिस्थे षष्ठेशे पञ्चमे स्थिते ॥ १३॥

जातस्य जननात्पूर्वं जनकस्य मृतिर्भवेत् ।
रन्ध्रस्थानगते सूर्ये रन्ध्रेशे भाग्यभावगे ॥ १४॥

जातस्य प्रथमाब्दे तु पितुर्मरणमादिशेत् ।
व्ययेशे भाग्यराशिस्थे नीचांशे भाग्यनायके ॥ १५॥

तृतीये षोडशे वर्षे जनकस्य मृतिर्भवेत् ।
लग्नेशे नाशराशिस्थे रन्ध्रेशे भानुसंयुते ॥ १६॥

द्वितीये द्वादशे वर्षे पितुर्मरणमादिशेत् ।
भाग्याद्रन्ध्रगते राहौ भाग्याद्भाग्यगते रवौ ॥ १७॥

षोडशेऽष्टादशे वर्षे जनकस्य मृतिर्भवेत् ।
राहुणा सहिते सूर्ये चन्द्राद्भाग्यगते शनौ ॥ १८॥

सप्तमैकोनविंशाब्दे तातस्य मरणं ध्रुवम् ।
भाग्येशे व्ययराशिस्थे व्ययेशे भाग्यराशिगे ॥ १९॥

वदाब्धिमितवर्षाच्च पितुर्मरणमादिशेत् ।
रव्यंशे च स्थिते चन्द्रे लग्नेशे रन्ध्रसंयुते ॥ २०॥

पञ्चत्रिंशैकचत्वारिंशद्वर्षे मरणं पितुः ।
पितृस्थानाधिपे सूर्ये मन्दभौमसमन्विते ॥ २१॥

पञ्चाशद्वत्सरे प्राप्ते जनकस्य मृतिर्भवेत् ।
भाग्यात् सप्तमगे सूर्ये भ्रातृसप्तमगस्तमः ॥ २२॥

षष्ठेऽब्दे पञ्चविंशाब्दे पितुर्मरणमादिशेत् ।
रन्ध्रजामित्रगे मन्दे मन्दाज्ञामित्रगे रवौ ॥ २३॥

त्रिंशैकविंशे षड्विंशे जनकस्य मृतिर्भवेत् ।
भाग्येशे नीचराशिस्थे तदीशे भाग्यराशिगे ॥ २४॥

षड्विंशेऽब्दे त्रयस्त्रिंशे पितुर्मरणमादिशेत् ।
एवं जातस्य दैवज्ञो फलं ज्ञात्वा विनिर्दिशेत् ॥ २५॥

परमोच्चांशगे शुक्रे भाग्येशेन समन्विते ।
भ्रातृस्थाने शनियुते बहुभाग्याधिपो भवेत् ॥ २६॥

गुरुणा संयुते भाग्ये तदीशे केन्द्रराशिगे ।
विंशद्वर्षात् परं चैव बहुभाग्यं विनिर्दिशेत् ॥ २७॥

परमोच्चांशगे सौम्ये भाग्येशे भाग्यराशिगे ।
षट्त्रिंशाच्च परं चैव बहुभाग्यं विनिर्दिशेत् ॥ २८॥

लग्नेशे भाग्यराशिस्थे भाग्येशे लग्नसंयुते ।
गुरुणा संयुते द्यूने धनवाहनलाभकृत् ॥ २९॥

भाग्याद्भाग्यवतो राहुस्तदीशे निधनं गते ।
भाग्येशे नीचराशिस्थे भाग्यहीनो भवेन्नरः ॥ ३०॥

भाग्यस्थानगते मन्दे शशिना च समन्विते ।
लग्नेशे नीचराशिस्थे भिक्षाशी च नरो भवेत् ॥ ३१॥

एवं भाग्यफलं विप्र संक्षेपात् कथितं मया ।
लग्नेशभाग्यभावेशस्थित्याऽन्यदपि निर्दिशेत् ॥ ३२॥

अथ कर्मभावफलाध्यायः ॥ २१॥

कर्मभावफलं चाऽथ कथयामि तवाग्रतः ।
सृणु मैत्रेय तत्त्वेन ब्रह्मगर्गादिभाषितम् ॥ १॥

सबले कर्मभावेशे स्वोच्चे स्वांशे स्वराशिगे ।
जातस्तातसुखेनाढ्यो यशस्वी शुभकर्मकृत् ॥ २॥

कर्माधिपो बलोनश्चेत् कर्मवैकल्यमादिशेत् ।
सैंहिः केन्द्रत्रिकोणस्थो ज्योतिष्टोमादियागकृत् ॥ ३॥

कर्मेशे शुभसंयुक्ते शुभस्थानगते तथा ।
राजद्वारे च वाणिज्ये सदा लाभोऽन्यथान्यथा ॥ ४॥

दशमे पापसंयुक्ते लाभे पापसमन्विते ।
दुष्कृतिं लभते मर्त्यः स्वजनानां विदूषकः ॥ ५॥

कर्मेशे नाशराशिस्थे राहुणा संयुते तथा ।
जनद्वेषी महामूर्खो दुष्कृतिं लभते नरः ॥ ६॥

कर्मेशे द्यूनराशिस्थे मन्दभौमसमन्विते ।
द्यूनेशे पापसंयुते शिश्नोदरपरायणः ॥ ७॥

तुङ्गराशिं समाश्रित्य कर्मेशे गुरुसंयुते ।
भाग्येशे कर्मराशिस्थे मानैश्वर्यप्रतापवान् ॥ ८॥

लाभेशे कर्मराशिस्थे कर्मेशे लग्नसंयुते ।
तावुभौ केन्द्रगौ वापि सुखजीवनभाग् भवेत् ॥ ९॥

कर्मेशे बलसंयुक्ते मीने गुरुसमन्विते ।
वस्त्राभरणसौख्यादि लभते नात्र संशयः ॥ १०॥

लाभस्थानगते सूर्ये राहुभौमसमन्विते ।
रविपुत्रेण संयुक्ते कर्मच्छेत्ता भवेन्नरः ॥ ११॥

मीने जीवे भृगुयुते लग्नेशे बलसंयुते ।
स्वोच्चराशिगते चन्द्रे सम्यग्ज्ञानार्थवान् भवेत् ॥ १२॥

केन्द्रेशे लाभराशिस्थे लाभेशे लग्नसंस्थिते ।
कर्मराशिस्थिते शुक्रे रत्नवान् स नरो भवेत् ॥ १३॥

केन्द्रत्रिकोणगे कर्मनाथे स्वोच्चसमाश्रिते ।
गुरुणा सहिते दृष्टे स कर्मसहितो भवेत् ॥ १४॥

कर्मेशे लग्नभावस्थे लग्नेशेन समन्विते ।
केन्द्रत्रिकोणगे चन्द्रे सत्कर्मनिरतो भवेत् ॥ १५॥

कर्मस्थानगते मन्दे नीचखेचरसंयुते ।
कर्मांशे पापसंयुक्ते कर्महीनो भवेन्नरः ॥ १६॥

कर्मेशे नाशराशिस्थे रन्ध्रेशे कर्मसंस्थिते ।
पापग्रहेण संयुक्ते दुष्कर्म निरतो भवेत् ॥ १७॥

कर्मेशे नीचराशिस्थे कर्मस्थे पापखेचरे ।
कर्मभात्कर्मगे पापे कर्मवैकल्यमादिशेत् ॥ १८॥

कर्मस्थानगते चन्द्रे तदीशे तत्त्रिकोणगे ।
लग्नेशे केन्द्रभावस्थे सत्कीर्तिसहितो भवेत् ॥ १९॥

लाभेशे कर्मभावस्थे कर्मेशे बलसंयुक्ते ।
देवेन्द्रगुरुणा दृष्टे सत्कीर्तिसहितो भवेत् ॥ २०॥

कर्मस्थानाधिपे भाग्ये लग्नेशे कर्मसंयुते ।
लग्नात् पञ्चमगे चन्द्रे ख्यातनामा नरो भवेत् ॥ २१॥

इति कर्मफलं प्रोक्तं संक्षेपेण द्विजोत्तम ।
लग्नकर्मेशसम्बन्धादूह्यमन्यदपि स्वयम् ॥ २२॥

अथ लाभभावफलाध्यायः ॥ २२॥

लाभभावफलञ्चाथ कथयामि द्विजोत्तम ।
शूयतां जातको लोके यच्छ्रुभत्वे सदा सुखी ॥ १॥

लाभाधिपो यदा लाभे तिष्टेत् केन्द्रत्रिकोणयोः ।
बहुलाभं तदा कुर्यादुच्चे सूर्यांशगोऽपि वा ॥ २॥

लाभेशे धनराशिस्थे धनेशे केन्द्रसंस्थिते ।
गुरुणा सहिते भावे गुरुलाभं विनिर्दिशेत् ॥ ३॥

लाभेशे विक्रमे भावे शुभग्रहसमन्विते ।
षट्त्रिंशे वत्सरे प्राप्ते सहस्रद्वयनिष्कभाक् ॥ ४॥

केन्द्रत्रिकोणगे लाभनाथे शुभसमन्विते ।
चत्वारिंशे तु सम्प्राप्ते सहस्रार्धसुनिष्कभाक् ॥ ५॥

लाभस्थाने गुरुयुते धने चन्द्रसमन्विते ।
भाग्यस्थानगते शुक्रे षट्सहस्राधिपो भवेत् ॥ ६॥

लाभाच्च लाभगे जीवे बुधचन्द्रसमन्विते ।
धनधान्याधिपः श्रीमान्त्रव्राद्याभरणैर्युतः ॥ ७॥

लाभेशे लग्नभावस्थे लग्नेशे लाभसंयुते ।
त्रयस्त्रिंशे तु सम्प्राप्ते सहस्रनिष्कभाग् भवेत् ॥ ८॥

धनेशे लाभराशिस्थे लाभेशे धनराशिगे ।
विवाहात्परतश्चैव बहुभाग्यं समादिशेत् ॥ ९॥

भ्रातृपे लाभराशिस्थे लाभेशे भ्रातृसंस्थिते ।
भ्रातृभावाद्धनप्राप्तिदिव्याभरणसंयुतः ॥ १०॥

लाभेशे नीचभेऽस्ते वा त्रिके पापसमन्विते ।
कृते भूरिप्रयत्नेऽपि नैव लाभः कदाचन ॥ ११॥

अथ व्ययभावफलाध्यायः ॥ २३॥

अथाह व्ययभावस्य कथयामि फलं द्विज ।
व्ययेशे शुभसंयुक्ते स्वभे स्वोच्चगतेऽपि वा ॥ १॥

व्यये च शुभसंयुक्ते शुभकार्ये व्ययस्तदा ।
चन्द्रो व्ययाधिपो धर्मलाभमन्त्रेषु संस्थितः ॥ २॥

स्वोच्चे स्वर्क्षे निजांशे वा लाभधर्मात्मजांशके ।
दिव्यागारादिपर्यंको दिव्यगन्धैकभोगवान् ॥ ३॥

परार्ध्यरमणो दिव्यवस्त्रमाल्यादिभूषणः ।
परार्ध्यवित्तसंयुतो विज्ञो दिनानि नयति प्रभुः ॥ ४॥

एवंस्वशत्रुनीचांशेऽष्टमांशे वाऽष्टमे रिपौ ।
संस्थितः कुरुते जातं कान्तासुखविवर्जितम् ॥ ५॥

व्ययाधिक्यपरिक्लान्तं दिव्यभोगनिराकृतम् ।
स हि केन्द्रत्रिकोणस्थः स्वस्त्रियाऽलंकृतः स्वयम् ॥ ६॥

यथा लग्नात् फलं चैतदात्मनः परिकीर्तितम् ।
एवं भ्रात्रादिभावेषु तत्तत्सर्वं विचारयेत् ॥ ७॥

दृश्यचक्रार्धगाः खेटाः प्रत्यक्षफलदायकाः ।
अदृश्यार्धगताः खेटाः परोक्षे फलदाः स्मृताः ॥ ८॥

व्ययस्थानगतोः राहुर्भौमार्किरविसंयुतः ।
तदीशेऽप्यर्कसंयुक्ते नरके पतनं भवेत् ॥ ९॥

व्ययस्थानगते सौम्ये तदीशे स्वोच्चराशिगे ।
शुभयुक्ते सुभैर्दृष्टे मोक्सः स्यान्नात्र संशयः ॥ १०॥

व्ययेशे पापसंयुक्ते व्यये पापसमन्विते ।
पापग्रहेण संदृष्टे देशाद्देशान्तरं गतः ॥ ११॥

व्ययेशे शुभराशिस्थे व्ययर्क्षे शुभसंयुते ।
शुभग्रहेण संदृष्टे स्वदेशात् सञ्चरो भवेत् ॥ १२॥

व्यये मन्दादिसंयुक्ते भूमिजेन समन्विते ।
सु/भदृष्टेर्न सम्प्राप्तिः पापमूलाद्धनार्जनम् ॥ १३॥

लग्नेशे व्ययराशिस्थे व्ययेशे लग्नसंयुते ।
भृगुपुत्रेण संयुक्ते धर्ममूलाद्धनव्ययः ॥ १४॥

अथ भावेशफलाध्यायः ॥ २४॥

लग्नेशे लग्नगे देहसुखभाग् भुजविक्रमी ।
मनस्वी चञ्चलश्चैव द्विभार्यो परगोऽपि व ॥ १॥

लग्नेशे धनगे बालो लाभवान् पण्डितः सुखी ।
सुशीलो धर्मविन्मानी बहुदारगुणैर्युतः ॥ २॥

लग्नेशे सहजे जातः सिंहतुल्यपराक्रमी ।
सर्वसम्पद्युतो मानी द्विभार्यो मतिमान् सुखी ॥ ३॥

लग्नेशे सुखगे बालः पितृमातृसुखान्वितः ।
बहुभ्रातृयुतः कामी गुणरूपसमन्वितः ॥ ४॥

लग्नेशे सुतगे जन्तोः सुतसौख्यं च मध्यमम् ।
प्रथमापत्यनाशः स्यान्मानी क्रोधी नृपप्रियः ॥ ५॥

लग्नेशे षष्ठगे जातो देहसौख्यविवर्जितः ।
पापाढ्ये शतुतः पीडा सौम्यदृष्टिविवर्जिते ॥ ६॥

लग्नेशे सप्तमे पापे भार्या तस्य न जीवति ।
शुभेऽटनो दरिद्रो वा विरक्तो वा नृपोऽपि वा ॥ ७॥

लग्नेशेऽष्टमगे जातः सिद्धविद्याविशारदः ।
रोगी चौरो महाक्रोधी द्यूती च परदारगः ॥ ८॥

लग्नेशे भाग्यगे जातो भाग्यवाञ्जनवल्लभः ।
विष्णुभक्तः पटुर्वाग्मी दारपुत्रधनैर्युतः ॥ ९॥

लग्नेशे दशमे जातः पितृसौख्यसमन्वितः ।
नृपमान्यो जने ख्यातः स्वार्जितस्वो न संशयः ॥ १०॥

लग्नेशे लाभगे जातः सदा लाभसमन्वितः ।
सुशीलः ख्यातकीर्तिश्च बहुदारगुणैर्युतः ॥ ११॥

लग्नेशे व्ययभावस्थे देहसौख्यविवर्जितः ।
व्यर्थव्ययी महाक्रोधी शुभदृग्योगवर्जिते ॥ १२॥

धनेशे लग्नगे जातः पुत्रवान् धनसंयुतः ।
कुटुम्बकण्टकः कामी निष्ठुरः परकार्यकृत् ॥ १३॥

धनेशे धनगे जातो धनवान् गर्वसंयुतः ।
द्विभार्यो बहुभार्यो वा सुतहीनः प्रजायते ॥ १४॥

धनेशे सहजे जातो विक्रमी मतिमान् गुणी ।
कामी लोभी शुभाढ्ये च पापाढ्ये देवनिन्दकः ॥ १५॥

धनेशे सुखभावस्थे सर्वसम्पतसमन्वितः ।
गुरुणा संयुते स्वोच्चे राजतुल्यो नरो भवेत् ॥ १६॥

धनेशे सुतभावस्थे जातो धनसमन्वितः ।
धनोपार्जनशीलाश्च जायन्ते तत्सुता अपि ॥ १७॥

धनेशे रिपुभावस्थे सशुभे शतुतो धनम् ।
सपापे शतुतो हानिर्जंघावैकल्यवान् भवेत् ॥ १८॥

धनेशे सप्तमे जातः परदाररतो भिषेक् ।
पापेक्षितयुते तस्य भार्या च व्यभिचारिणी ॥ १९॥

धनेशेऽष्टमगे जातो भूरिभूमिधनैर्युतः ।
पत्नीसुखं भवेत् स्वल्पं ज्येष्ठभ्रातृसुखं न हि ॥ २०॥

धनेशे धर्मभावस्थे धनवानुद्यमी पटुः ।
बाल्ये रोगी सुखी पश्चात् तीर्थधर्मव्रतादिकृत् ॥ २१॥

धनेशे कर्मगे जातः कामी मानी च पण्डितः ।
बहुदार्यधनैर्युक्तः किञ्च पुत्रसुखोज्झितः ॥ २२॥

धनेशे लाभभावस्थे सर्वलाभसमन्वितः ।
सदोद्योगयुतो मानी कीर्तिमान् जायते नरः ॥ २३॥

धनेशे व्ययभावस्थे साहमी धनवर्जितः ।
परभाग्यरतस्तस्य ज्येष्ठापत्यसुखं नहि ॥ २४॥

लग्नगे सहजाधीशे स्वभुजार्जितवित्तवान् ।
सेवाज्ञः साहसी जातो विद्याहीनोऽपि बुद्धिमान् ॥ २५॥

द्वितीये सहजाधीशे स्थूलो विक्रमवर्जितः ।
स्वल्पारम्भी सुखी न स्यात् परस्त्रीधनकामुकः ॥ २६॥

सहजे सहजाधीशे सहोदरसुखान्वितः ।
धनपुत्रयुतो हृष्टो भुनक्ति सुखमद्भुतम् ॥ २७॥

सुखस्थे सहजाधीशे सुखी च धनसंयुतः ।
मतिमान् जायते बालो दुष्टभार्यापतिश्च सः ॥ २८॥

सुतस्थे सहजाधीशे पुत्रवान् गुणसंयुतः ।
भार्या तस्य भवेत् क्रूरा क्रूरग्रहयुतेक्षिते ॥ २९॥

षष्ठभावे त्रीयेशे भ्रातृशत्रुर्महाधनी ।
मातुलैश्च समं वैरं मातुलानीप्रियो नरः ॥ ३०॥

सप्तमे सहजाधीशे राजसेवापरो नरः ।
बाल्ये दुःखी सुखी चान्ते जायते नाऽत्र संशयः ॥ ३१॥

अष्टमे सहजाधीशे जातश्चैरो नरो भवेत् ।
दासवृत्त्योपजीवी च राजद्वारे मृतिर्भवेत् ॥ ३२॥

नवमे सहजाधीशे पितुः सुखविवर्जितः ।
स्त्रीभिर्भाग्योदयस्तस्य पुत्रादिसुखसंयुतः ॥ ३३॥

दशमे सहजाधीशे जातः सर्वसुखान्वितः ।
स्वभुजार्जितवित्तश्च दुष्टस्त्रीभरणे रतः ॥ ३४॥

लाभगे सहजाधीशे व्यापारे लाभवान् सदा ।
विद्याहीनोऽपि मेधावी साहसी परसेवकः ॥ ३५॥

व्ययस्थे सहजाधीशे कुतार्थे व्ययकृज्जनः ।
पिता तस्य भवेत् क्रूरः स्त्रीभिर्भाग्योदयस्तथा ॥ ३६॥

सुखेशे धनगे जातो विद्यागुणविभूषितः ।
भूमीवाहनसंयुक्तो मातुः सुखसमन्वितः ॥ ३७॥

सुखेशे धनगे जातो भोगी सर्वधनान्वितः ।
कुटुम्बसहितो मानी साहसी कुहकान्वितः ॥ ३८॥

सुखेशे सहजे जातो विक्रमी भृत्यसंयुतः ।
उदारोऽरुग् गुणी दाता स्वभुजार्जितवित्तवान् ॥ ३९॥

सुखेशे सुखभावस्थे मन्त्री सर्वधनान्वितः ।
चतुरः शीलवान् मानी ज्ञानवान् स्त्रीप्रियः सुखी ॥ ४०॥

सुखेशे पुत्रभावस्थे सुखी सर्वजनप्रियः ।
विष्णुभक्तो गुणी मानी स्वभुजार्जितवित्तवान् ॥ ४१॥

सुखेशे रिपुभावस्थे मातुः सुखविवर्जितः ।
क्रोधी चोरोऽभिचारी च स्वेच्छाचारश्च दुर्मनाः ॥ ४२॥

सुखेशे सप्तमे जातो बहुविद्यासमन्वितः ।
पित्रार्जितधनत्यागी सभायां मूकवद् भवेत् ॥ ४३॥

सुखेशे रन्ध्रभावस्थे गृहादिसुखवर्जितः ।
पित्रोः सुखं भवेदल्पं जातः क्लीबसमो भवेत् ॥ ४४॥

सुखेशे भाग्यभावस्थे जातः सर्वजनप्रियः ।
देवभक्तो गुणी मानी भवेत् सर्वसुखान्वितः ॥ ४५॥

सुखेशे कर्मभावस्थे राजमान्यो नरो भवेत् ।
रसायनी महाहृष्टो सुखभोगी जितेन्द्रियः ॥ ४६॥

सुखेशे लाभगे जातो गुप्तरोगभयान्वितः ।
उदारी गुणवान् दाता परोपकरणे रतः ॥ ४७॥

सुखेशे व्ययभावस्थे गृहादिसुखवर्जितः ।
जातो दुर्व्यसनी मूढः सदाऽलस्यसमन्वितः ॥ ४८॥

सुतेशे लग्नगे जातो विद्यान् पुत्रसुखान्वितः ।
कदर्यो वक्रचित्तश्च परद्रव्यापहारकः ॥ ४९॥

सुतेशे धनगे जातो बहुपुत्रो धनान्वितः ।
कुटुम्बपोषको मानी स्त्रीप्रियः सुयशा भुवि ॥ ५०॥

सुतेशे सहजे भावे जायते सोदरप्रियः ।
पिशुनश्च कदर्यश्च स्वकार्यनिरतः सदा ॥ ५१॥

सुतेशे सुखभावस्थे सुखी मातृसुखान्वितः ।
लक्ष्मीयुक्तः सुबुद्धिश्च राज्ञोऽमात्योऽथवा गुरुः ॥ ५२॥

सुतेशे सुतभावस्ते शुभाढ्ये पुत्रवान् नरः ।
पापाढ्येऽपत्यहीनोऽसौ गुणवान् मित्रवत्सलः ॥ ५३॥

सुतेशे रिपुभावस्थे पुत्रः शतुसमो भवेत् ।
मृतापत्योऽथवा जातो दत्तक्रीतसुतोऽथवा ॥ ५४॥

सुतेशे सप्तमे मानी सर्वधर्मसमन्वितः ।
पुत्रादिसुखयुक्तश्च परोपकरणे रतः ॥ ५५॥

सुतेशे रन्ध्रभावस्थे स्वल्पपुत्रसुखान्वितः ।
कासश्वाससमायुक्तः क्रोधी च सुखवर्जितः ॥ ५६॥

सुतेशे भाग्यगे पुत्रो भपो वा तत्समो भवेत् ।
स्वयं वा ग्रन्थकर्ता च विख्यातः कुलदीपकः ॥ ५७॥

सुतेशे राज्यभावस्थे राजयोगो हि जायते ।
अनेकसुखभोगी च ख्यातकीर्तिर्नरो भवेत् ॥ ५८॥

सुतेशे लाभगे जातो विद्यावान् जनवल्लभः ।
ग्रन्थकर्ता महादक्षो बहुपुत्रधनान्वितः ॥ ५९॥

सुतेशे व्ययभावस्थे जातः पुत्रसुखोज्झितः ।
दत्तपुत्रयुतो वाऽसौ क्रीतपुत्रान्वितोऽथवा ॥ ६०॥

षष्ठेशे लग्नगे जातो रोगवान् कीर्तिसंयुतः ।
आत्मशतुर्धनी मानी साहसी गुणवान् नरः ॥ ६१॥

षष्ठेशे धनभावस्थे साहसी कुलविशुतः ।
परदेशी सुखी वक्ता स्वकर्मनीरतः सदा ॥ ६२॥

षष्ठेशे सहजः जातः क्रोधी विक्रमवर्जितः ।
भ्राता शतुसमस्तस्य भृत्यश्चोत्तरदायकः ॥ ६३॥

षष्ठेशे सुखभावस्थे मातुः सुखविवर्जितः ।
मनस्वी पिशुना द्वेषी चलचित्तोऽतिवित्तवान् ॥ ६४॥

षष्ठेशे सुतगो यस्य चलं तस्य धनादिकम् ।
शतुता पुत्रमित्रैश्च सुखी स्वार्थी दयान्वितः ॥ ६५॥

षष्ठेशे रिपुभावस्थे वैरं स्वज्ञातिमण्डलात् ।
अन्यैः सह भवेन् मैत्री सुखं मध्यं धनादिजम् ॥ ६६॥

षष्ठेशे दारभावस्थे जातो दारसुखोज्झितः ।
कीर्तिमान् गुणवान् मानी साहसी धनसंयुतः ॥ ६७॥

षष्ठेशेऽष्टमगे जातो रोगी शतुर्मनीषिणाम् ।
परद्रव्याभिलाषी च परदाररतोऽशुचिः ॥ ६८॥

षष्ठेशे भाग्यगे जातः काष्ठपाषाणविक्रयी ।
व्यवहारे क्वचिद्धानिः क्वचिद्वृद्धिश्च जायते ॥ ६९॥

षष्ठेशे दशमे भावे मानवः कुलविशुतः ।
अभक्तश्च पितुर्वक्ता विदेशे च सुखी भवेत् ॥ ७०॥

षष्ठेशे लाभगे जातः शतुतो धनमाप्नुयात् ।
गुणवान् साहसी मानी किन्तु पुत्रसुखोज्झितः ॥ ७१॥

षष्ठेशे व्ययभावस्थे व्यसने व्ययकृत् सदा ।
विद्वद्द्वेषी भवेज्ज्ञातो जीवहिंसासु तत्परः ॥ ७२॥

दारेशे लग्नगे जातः परदारेषु लम्पटः ।
दुष्टो विचक्षणोऽधीरो जनो वातरुजान्वितः ॥ ७३॥

दारेशे धनगे जातो बहुस्त्रीभिः समन्वितः ।
दारयोगाद्धनाप्तिश्च दीर्घसूत्री च मानवः ॥ ७४॥

दारेशे सहजे जातो मृतापत्यो हि मानवः ।
कदाचिज्जायते पुत्री यत्नात् पुत्रोऽपि जीवति ॥ ७५॥

दारेशे सुखभावस्थे जाया नास्य वशे सदा ।
स्वयं सत्यप्रियो धीमान् धर्मात्मा दन्तरोगयुक् ॥ ७६॥

दारेशे पञ्चमे जातो मानि सर्वगुणान्वितः ।
सर्वदा हर्षयुक्तश्च तथा सर्वधनाधिपः ॥ ७७॥

दारेशे रिपुभावस्थे भार्या तस्य रुजान्विता ।
स्त्रिया सहाऽथ वा वैरं स्वयं क्रोधी सुखोज्झितः ॥ ७८॥

दारेशे सप्तमे भावे जातो दारसुखान्वितः ।
धीरो विचक्षणो धीमान् केवलं वातरोगवान् ॥ ७९॥

दारेशे मृत्युभावस्थे जातो दारसुखोज्झितः ।
भार्याऽपि रोगयुक्ताऽस्य दुःशीलाऽपि न चानुगा ॥ ८०॥

दारेशे धर्मभावस्थे नानास्त्रीभिः समागमः ।
जायाहृतमना जातो बह्वारम्भकरो नरः ॥ ८१॥

दारेशे कर्मभावस्थे नास्य जाया वशानुगा ।
स्वयं धर्मरतो जातो धनपुत्रादिसंयुतः ॥ ८२॥

दारेशे लाभभावस्थे दारैरर्थसमागमः ।
पुत्रादिसुखमल्पं च जनः कन्यप्रजो भवेत् ॥ ८३॥

दारेशे व्ययगे जातो दरिद्रः कृपणोऽपि वा ।
भार्या;पि व्ययशीलाऽस्य वस्त्राजीवी नरो भवेत् ॥ ८४॥

अष्टमेशे तनौ जातस्तनुसौख्यविवर्जितः ।
देवानां ब्राह्मणानां च निन्दको व्रणसंयुतः ॥ ८५॥

अष्टमेशे धने बाहुबलहीनः प्रजायते ।
धनं तस्य भवेत् स्वल्पं नष्ट वित्तं न लभ्यते ॥ ८६॥

रन्ध्रेशे सहजे भावे भ्रातृसौख्यं न जायते ।
सालस्यो भृत्यहीनश्च जायते बलवर्जितः ॥ ८७॥

रन्ध्रेशे सुखभावस्थे मातृहीनो भवेच्छिशुः ।
गृहभूमिसुखैर्हीनो मित्रद्रोही न संशयः ॥ ८८॥

रन्ध्रेशे सुतभावस्थे जडबुद्धिः प्रजायते ।
स्वल्पप्रज्ञो भवेज्ज्ञतो दीर्घायुश्च धनान्वितः ॥ ८९॥

रन्ध्रेशे रिपुभावस्थे शतुजेता भवेज्जनः ।
रोगयुक्तशरीरश्च बाल्ये सर्पजलाद् भयम् ॥ ९०॥

रन्ध्रेशे दारभावस्थे तस्य भार्याद्वयं भवेत् ।
व्यापारे च भवेद्हानिस्तस्मिन् पापयुते ध्रुवम् ॥ ९१॥

रन्ध्रेशे मृत्युभावस्थे जाता दीर्घायुषा युतः ।
निर्बले मध्यमायुः स्याच्चौरो निन्द्योऽन्यनिन्दकः ॥ ९२॥

अष्टमेशे तपःस्थाने धर्मद्रोही च नास्तिकः ।
दुष्टभार्यापतिश्चैव परद्रव्यापहारकः ॥ ९३॥

रन्ध्रेशे कर्मभावस्ते पितृसौख्यविवर्जितः ।
पिशुनः कर्महीनश्च यदि नैव शुभेक्षिते ॥ ९४॥

रन्ध्रेशे लाभभावस्थे सपापे धनवर्जितः ।
बाल्ये दुःखी सुखी पश्चात् दीर्घायुश्च शुभान्विते ॥ ९५॥

रन्ध्रेशे व्ययभावस्थे कुकार्ये व्ययकृत् सदा ।
अल्पायुश्च भवेज्ज्ञातः सपापे च विशेषतः ॥ ९६॥

भाग्येशे लग्नगे जातो भाग्यवान् भूपवन्दितः ।
सुशीलश्च सुरूपश्च विद्यावान् जनपूजितः ॥ ९७॥

भाग्येशे धनभावस्थे पण्डितो जनवल्लभः ।
जायते धनवान् कामी स्त्रीपुत्रादिसुखान्वितः ॥ ९८॥

भाग्येशे भ्रातृभावस्थे जातो भ्रातृसुखान्वितः ।
धनवान् गुणवांश्चापि रूपशीलसमन्वितः ॥ ९९॥

भाग्येशे तुर्यभावस्थे गृहयानसुखान्वितः ।
सर्वसम्पत्तियुक्तश्च मातृभक्तो भवेन्नरः ॥ १००॥

भाग्येशे सुतभावस्थे सुतभाग्यसमन्वितः ।
गुरुभक्तिरतो धीरो धर्मात्मा पण्डितो नरः ॥ १०१॥

भाग्येशे रिपुभावस्थे स्वल्पभाग्यो भवेन्नरः ।
मातुलादिसुखैर्हीनः शत्रुभिः पीडितः सदा ॥ १०२॥

भाग्येशे दारभावस्थे दारयोगात् सुखोदयः ।
गुणवान् कीर्तिमांश्चापि जायते द्विजसत्तमः ॥ १०३॥

भाग्येशे मृत्युभावस्थे भाग्यहीनो नरो भवेत् ।
ज्येष्ठभ्रातृसुखं नैव तस्य जातस्य जायते ॥ १०४॥

भाग्येशे भाग्यभावस्थे बहुभाग्यसमन्वितः ।
गुणसौन्दर्यसम्पन्नो सहजेभ्यः सुखं बहु ॥ १०५॥

भाग्येशे कर्मभावस्थे जातो राजाऽथ तत्समः ।
मन्त्री सेनापतिर्वाऽपि गुणवान् जनपुजितः ॥ १०६॥

भाग्येशे लाभभावस्थे धनलाभो दिने दिने ।
भक्तो गुरुजनानां च गुणवान् पुण्यवानपि ॥ १०७॥

भाग्येशो व्ययभावस्थो भाग्यहानिकरो नृणाम् ।
शुभकार्ये व्ययो नित्यं निर्धनोऽतिथिसङ्गमात् ॥ १०८॥

कर्मेशे लग्नगे जातो विद्वान् ख्यातो धनी कवीः ।
बाल्ये रोगी सुखी पश्चाद् धनवृद्धिर्दिने दिने ॥ १०९॥

राज्येशे धनभावस्थे धनवान् गुणसंयुतः ।
राजमान्यो वदान्यश्च पित्रादिसुखसंयुतः ॥ ११०॥

कर्मेशे सहजे जातो भ्रातृभृत्यसुखान्वितः ।
विक्रमी गुणसम्पन्नः वाग्मी सत्यरतो नरः ॥ १११॥

कर्मेशे सुखभावस्थे सुखी मातृहिते रतः ।
यानभूमिगृहाधीशो गुणवान् धनवानपि ॥ ११२॥

कर्मेशे सुतभावस्थे सर्वविद्यासमन्वितः ।
सर्वदा हर्षसंयुक्तो धनवान् पुत्रवानपि ॥ ११३॥

कर्मेशे रिपुभावस्थे पितृसौख्यविवर्जितः ।
चतुरोऽपि धनैर्हीनः शतुभिः परिपीडितः ॥ ११४॥

राज्येशे दारभावस्थे जातो दारसुखान्वितः ।
मनस्वी गुणवान् वाग्मी सत्यधर्मरतः सदा ॥ ११५॥

कर्मेशे रन्ध्रभावस्थे कर्महीनो भवेन्नरः ।
दीर्घायुरप्यसौ जातः परनिन्दापरायणः ॥ ११६॥

राज्येशे भाग्यभे जातो राजा राजकुलोद्भवः ।
तत्समोऽन्यकुलोत्पन्नो धनपुत्रादिसंयुतः ॥ ११७॥

कर्मेशे राज्यभावस्थे सर्वकर्मपटुः सुखी ।
विक्रमी सत्यवक्ता च गुरुभक्तिरतो नरः ॥ ११८॥

राज्येशे लाभभावस्थे जातो धनसुतान्वितः ।
हर्षवान् गुणवांश्चापि सत्यवक्ता सदा सुखी ॥ ११९॥

राज्येशे व्ययभावस्थे तस्य राजगृहे व्ययः ।
शतुतोऽपि भयं नित्यं चतुरश्चापि चिन्तितः ॥ १२०॥

लाभेशे लग्नगे जातः सात्त्विको धनवान् सुखी ।
समदृष्टिः कविर्वाग्मी सदा लाभसमन्वितः ॥ १२१॥

लाभेशे धनभावस्थे जातः सर्वधनान्वितः ।
सर्वसिद्धियुतो दाता धार्मिकश्च सुखी सदा ॥ १२२॥

लाभेशे सहजे जातः कुशलः सर्वकर्मसु ।
धनी भ्रातृसुखोपेतः शूलरोगभयं क्वचित् ॥ १२३॥

लाभेशे सुखभावस्थे लाभो मातृकुलाद् भवेत् ।
तीर्थयात्राकरो जातो गृहभूमिसुखान्वितः ॥ १२४॥

लाभेशे सुतभावस्थे भवन्ति सुखिनः सुताः ।
विद्यवन्तोऽपि सच्छीलाः स्वयं धर्मरतः सुखी ॥ १२५॥

लाभेशे रोगभावस्थे जातो रोगसमन्वितः ।
क्रूरबुद्धिः प्रवासी च शतुभि परिपीडितः ॥ १२६॥

लाभेशे दारभावस्थे लाभो दारकुलात् सदा ।
उदारश्च गुणी कामी जनो भार्यावशानुगः ॥ १२७॥

लाभेशे रन्ध्रभावस्थे हानिः कार्येषु जायते ।
तस्यायुश्च भवेद्दीर्घं प्रथमं मरणं स्त्रियः ॥ १२८॥

लभेशे भाग्यभावस्थे भाग्यवान् जायते नरः ।
चतुरः सत्यवादी च राजपुज्यो धनाधिपः ॥ १२९॥

लाभेशे कर्मभावस्थे भूपवन्द्यो गुणान्वितः ।
निजधर्मरतो धीमान् सत्यवादी जितेन्द्रियः ॥ १३०॥

लाभेशे लाभभावस्थे लाभः सर्वेषु कर्मसु ।
पण्डित्यं च सुखं तस्य वर्द्धते च दिने दिने ॥ १३१॥

लाभेशे व्ययभावस्थे सत्कार्येषु व्ययः सदा ।
कामुको बहुपत्नीको म्लेच्छसंसर्गकारकः ॥ १३२॥

व्ययेशे लग्नगे जातो व्ययशीलो जतो भवेत् ।
दुर्बलः कफरोगी च धनविद्याविवर्जितः ॥ १३३॥

व्ययेशे धनभावस्थे शुभकार्ये व्ययः सदा ।
धार्मिकः प्रियवादी च गुणसौख्यसमन्वितः ॥ १३४॥

व्ययेशे सहजे जातो भ्रातृसौक्यविवर्जितः ।
भवेदन्यजनद्वेषी स्वशरीरस्य पोषकः ॥ १३५॥

व्ययेशे सुखभावस्थे मातुः सुखविवर्जितः ।
भूमियानगृहादीनां हानिस्तस्य दिनेदिने ॥ १३६॥

व्ययेशे सुतभावस्थे सुतविद्याविवर्जितः ।
पुत्रार्थे च व्ययस्तस्य तीर्थाटनपरो नरः ॥ १३७॥

व्ययेशे रिपुभावस्थे जातः स्वजनवैरकृत् ।
क्रोधी पापी च दुःखी च परजायारतो नरः ॥ १३८॥

व्ययेशे दारभावस्थे व्ययो दारकृतः सदा ।
तस्य भार्यासुखं नैव बलविद्याविवर्जितः ॥ १३९॥

व्ययेशे मृत्युभावस्थे जातो लाभान्वितः सदा ।
प्रियवाङ् मध्यमायुश्च सम्पूर्णगुणसंयुतः ॥ १४०॥

व्ययेशे भाग्यभावस्थे गुरुद्वेषी भवेन्नरः ।
मित्रैरपि भवेद्वैरं स्वार्थसाधनतत्परः ॥ १४१॥

व्ययेशे राज्यभावस्थे व्ययो राजकुलाद्भवेत् ।
पितृतोऽपि सुखं तस्य स्वल्पमेव हि जायते ॥ १४२॥

व्ययेशे लाभभावस्थे लाभे हानिः प्रजायते ।
परेण रक्षितं द्रव्यं कदाचिल्लभते नरः ॥ १४३॥

व्ययेशे व्ययभावस्थे व्ययाधिक्यं हि जायते ।
न शरीरसुखं तस्य क्रोधी द्वेषपरो नृणाम् ॥ १४४॥

इति ते कथितं विप्र भावेशानां च यत् फलम् ।
बलाबलविवेकेन सर्वेषं तत्समादिशेत् ॥ १४५॥

द्विराशीशस्य खेटस्य विदित्वोभयथा फलम् ।
विरोधे तुल्यफलयोर्द्वयोर्नाशः प्रजायते ॥ १४६॥

विभिन्नयोस्तु फलयोर्द्वयोः प्राप्तिर्भवेद्ध्रुवम् ।
ग्रहे पूर्णबले पुर्णमर्धमर्धबले फलम् ॥ १४७॥

पादं हीनबले खेटे ज्ञेयमित्थं बुधैरिति ।
उक्तं भावस्थितानां ते भावेशानां पलं मया ॥ १४८॥

अथाऽप्रकाशग्रहफलाध्यायः ॥ २५॥

रव्यादिसप्तखेटानां प्रोक्तं भावफलं मया ।
अप्रकाशग्रहाणां च फलानि कथयाम्यहम् ॥ १॥

शूरो विमलनेत्रांशः सुस्तब्धो निर्घृणः खलः ।
मूर्तिस्थे धूमसंज्ञे च गाढरोषो नरः सदा ॥ २॥

रोगी धनी तु हीनाङ्गो राज्यापहृतमानसः ।
धूमे द्वितीये संप्राप्ते मन्दप्रज्ञो नपुंसकः ॥ ३॥

मतिमान् शौर्यसम्पन्न इष्टचितः प्रियंवदः ।
धूमे सहजभावस्थे जनाढ्यो धनवान् भवेत् ॥ ४॥

कलत्राङ्गपरित्यक्तो नित्यं मनसि दुःखितः ।
धूमे चतुर्थे सम्प्राप्ते सर्वशास्त्रार्थचिन्तकः ॥ ५॥

स्वल्पापत्यो धनैर्हीनो धूमे पञ्चमसंस्थिते ।
गुरुत सर्वभक्षं च सुहृन्मन्त्रविवर्जितः ॥ ६॥

बलवाञ्छत्रुवधको धूमे च रिपुभावगे ।
बहुतेजोयुतः ख्यातः सदा रोगविवर्जितः ॥ ७॥

निर्धनः सततं कामी परदारेषु कोविदः ।
धूमे सप्तमगे जातो निस्तेजाः सर्वदा भवेत् ॥ ८॥

विक्रमेण परित्यक्तः सोत्साहो सत्यसङ्गरः ।
अप्रियो निष्ठुरः स्वार्थी धूमे मृत्युगते सति ॥ ९॥

सुतसौभाग्यसम्पन्नो धनी मानी दयान्वितः ।
धर्मस्थाने स्थिते धूमे धर्मवान् बन्धुवत्सलः ॥ १०॥

सुतसौभाग्यसंयुक्तः सन्तोषी मतिमान् सुखी ।
कर्मस्थे मानवो नित्यं धूमे सत्यपदस्थितः ॥ ११॥

धनधान्यहिरण्याढ्यो रूपवांश्च कलान्वितः ।
धूमे लाभगते चैव विनीतो गीतकोविदः ॥ १२॥

पतितः पापकर्मा च धूमे द्वादशसङ्गते ।
परदारेषु संसक्तो व्यसनी निर्घृणः शठः ॥ १३॥

लग्ने पाते च सम्प्राप्ते जातको दुःखीपीडितः ।
क्रूरो घातकरो मूर्खो द्वेषी बन्धुजनस्य च ॥ १४॥

जिह्मोऽतिपित्तवान् भोगी धनस्थे पातसंज्ञके ।
निर्घृणश्चाऽकृतज्ञश्च दुष्टात्मा पापकृत्तथा ॥ १५॥

स्थिरप्रज्ञो रणी दाता धनाढ्यो राजवल्लभः ।
सम्प्राप्ते सहजे पाते सेनाधीशो भवेन्नरः॥ १६॥

बन्धव्याधिसमायुक्तः सुतसौभाग्यवर्जितः ।
चतुर्थगो यदा पातस्तदा स्यान्मनुजश्च सः ॥ १७॥

दरिद्रो रूपसंयुक्तः पाते पञ्चमगे सति ।
कफपित्तानिलैर्युक्तो निष्ठुरो निरपत्रपः ॥ १८॥

शत्रुहन्ता सुपुष्टश्च सर्वास्त्राणां च चालकः ।
कलासु निपुणः शान्तः पाते शत्रुगते सति ॥ १९॥

धनदारसुतैस्त्यक्तः स्त्रीजितो दुःखसंयुतः ।
पाते कलत्रगे कामी निर्लज्जः परसौहृदः ॥ २०॥

विकलाक्षो विरूपश्च दुर्भगो द्विजनिन्दकः ।
मृत्युस्थाने स्थिते पाते रक्तपीडापरिप्लुतः ॥ २१॥

बहुव्यापारको नित्यं बहुमित्रो बहुश्रुतः ।
धर्मभे पातखेटे च स्त्रीप्रियश्च प्रियंवदः ॥ २२॥

सश्रीको धर्मकृच्छान्तो धर्मकार्येषु कोविदः ।
कर्मस्थे पातसंज्ञे हि महाप्राज्ञो विचक्षणः ॥ २३॥

प्रभूतधनवान् मानी सत्यवादी दृढव्रतः ।
अश्वढ्यो गीतसंसक्तः पाते लाभगते सति ॥ २४॥

कोपी च बहुकर्माढयो व्यंगो धर्मस्य दूषकः ।
व्ययस्थाने गते पाते विद्वेषी निजबन्धुषु ॥ २५॥

विद्वान् सत्यरतः शान्तो धनवान् पुत्रवाञ्छुचिः ।
परिधो तनुगे दाता जायते गुरुवत्सलः ॥ २६॥

ईश्वरो रूपवान् भोगी सुखी धर्मपरायणः ।
धनस्थे परिधौ जातः प्रभुर्भवति मानवः ॥ २७॥

स्त्रीवल्लभः सुरूपांगो देवस्वजनसंगतः ।
तृतीये परिधौ भृत्यो गुरुभक्तिसमन्वितः ॥ २८॥

परिधौ सुखभावस्थे विस्मितं त्वरिमंगलम् ।
अक्रूरं त्वथ सम्पूर्णं कुरुते गीतकोविदम् ॥ २९॥

लक्ष्मीवान् शीलवान् कान्तः प्रियवान् धर्मवत्सलः ।
पञ्चमे परिधौ जातः स्त्रीणां भवति वल्लभः ॥ ३०॥

व्यक्तोऽर्थपुत्रवान् भोगी सर्वसत्त्वहिते रतः ।
परिधौ रिपुभावस्थे शतुहा जायते नरः ॥ ३१॥

स्वल्पापत्यः सुखैर्हीनो मन्दप्रज्ञः सुनिष्ठुरः ।
परिधौ द्यूनभावस्थे स्त्रीणां व्याधिश्च जायते ॥ ३२॥

अध्यात्मचिन्तकः शान्तो दृढकायो दृढव्रतः ।
धर्मवांश्च ससत्त्वश्च परिधौ रन्ध्रसंस्थिते ॥ ३३॥

पुत्रान्वितः सुखी कान्तो धनाढयो लौल्यवर्जितः ।
परिधौ धर्मगे मानी स्वल्पसन्तुष्टमानसः ॥ ३४॥

कलाभिज्ञस्तथा भोगी दृढकायो ह्यमत्सरः ।
परिधौ दशमे प्राप्ते सर्वशास्त्रार्थपारगः ॥ ३५॥

स्त्रीभोगी गुणवांश्चैव मतिमान् स्वजनप्रियः ।
लाभगे परिधौ जातो मन्दाग्निरूपपद्यते ॥ ३६॥

व्ययस्ते परिधौ जातो व्ययकृत् मानवः सदा ।
दुःखभाग् दुष्टबुद्धिश्च गुरुनिन्दापरायणः ॥ ३७॥

धनधान्यहिरण्याढ्यः कृतज्ञः सम्मतः सताम् ।
सर्वदोषपरित्यक्तश्चापे तनुगते नरः ॥ ३८॥

प्रियंवदः प्राल्भाढ्यो विनीतो विद्ययाऽन्वितः ।
धनस्थे चापखेटे च रूपवान् धर्मतत्परः ॥ ३९॥

कृपणोऽतिकलाभिज्ञश्चौर्यकर्मरतः सदा ।
सहजे धनुषि प्राप्ते हीनाङ्गो गतसौहृदः ॥ ४०॥

सुखी गोधनधान्याद्यै राजसन्मानपूजितः ।
कार्मुके सुखसंस्थे तु नीरोगो तनु जायते ॥ ४१॥

रुचिमान् दीर्घदर्शो च देवभक्तः प्रियंवदः ।
चापे पञ्चमगे जातो विवृद्धः सर्वकर्मसु ॥ ४२॥

शत्रुहन्ताऽतिधर्तश्च सुखी प्रीतिरुचिः शुचिः ।
षष्ठस्थानगते चापे सर्वकर्मसमृद्धिभाक् ॥ ४३॥

ईश्वरो गुणसम्पूर्णः शास्त्रबिद्धार्भिकः प्रियः ।
चापे सप्तमभावस्थे भवतीति न संशयः ॥ ४४॥

परकर्मरतः क्रूरः परदारपरायणः ।
अष्टमस्थानगते चापे जायते विकलांगकः ॥ ४५॥

तपस्वी व्रतचर्यासु निरतो विद्ययाऽधिकः ।
धर्मस्थे जायते चापे मानवो लोकविश्रुतः ॥ ४६॥

बहुपुत्रधनैश्वर्यो गोमहिष्यादिमान् भवेत् ।
कर्मभे चापसंयुक्ते जायते लोकविश्रुतः ॥ ४७॥

लाभगे चपखेटे च लाभयुक्तो भवेन्नरः ।
निरोगो दृढकोपाग्निर्मन्त्रस्त्रीपरमास्त्रवित् ॥ ४८॥

खलोऽतिमानी दुर्बुद्धिर्निर्लज्जो व्ययसंस्थिते ।
चापे परस्त्रीसंयुक्तो जायते निर्धनः सदा ॥ ४९॥

कुशलः सर्वविद्यासु सुखी वाङ्निपुनः प्रियः ।
तनौ शिखिनि सञ्जातः सर्वकामान्वितो भवेत् ॥ ५०॥

वक्ता प्रियंवदः कान्तो धनस्थानगते ध्वजे ।
काव्यकृत् पण्डितो मानी विनीतो वाहनान्वितः ॥ ५१॥

कदर्यः क्रूरकर्ता च कृशाङ्गो धनवर्जितः ।
सहजस्थे तु शिखिनि तीव्ररोगी प्रजायते ॥ ५२॥

रूपवान् गुणसम्पन्नः सात्त्विकोऽपि सुतिप्रियः ।
सुखसंस्थे तु शिखिनि सदा भवति सौख्यभाक् ॥ ५३॥

सुखी भोगी कलाविच्च पञ्चमस्थानगे ध्वजे ।
युक्तिज्ञो मतिमान् वाग्मी गुरुभक्तिसमन्वितः ॥ ५४॥

मातृपक्षक्षयकरः शतुहा बहुवान्धवः ।
रिपुस्थाने ध्वजे प्राप्ते शूरः कान्तो विचक्षणः ॥ ५५॥

द्यूतक्रीडाष्वभिरतः कामी भोगसमन्वितः ।
ध्वजे तु सप्तमस्थागे वेश्यासु कृतसौहृदः ॥ ५६॥

नीचकर्मरतः पापो निर्लज्जो निन्दकः सदा ।
मृत्युस्थाने ध्वजे प्राप्ते गतस्त्र्यपरपक्षकः ॥ ५७॥

लिङ्गधारी प्रसन्नात्मा सर्वभूतहिते रतः ।
धर्मभे शिखिनि प्राप्ते धर्मकार्येषु कोविदः ॥ ५८॥

सुखसौभाग्यसम्पन्नः कामिनीनां च वल्लभः ।
दाता द्विजैः समायुक्तः कर्मस्थे शिखिनि द्विज ॥ ५९॥

नित्यलाभः सुधर्मी च लाभे शिखिनि पूजितः ।
धनाढ्यः सुभगः शूरः सुयज्ञश्चाति कोविदः ॥ ६०॥

पापकर्मरतः शूरः श्रद्धाहीनोऽघृणो नरः ।
परदाररतो रौद्रः शिखिनि व्ययगे सति ॥ ६१॥

रोगार्त्तः सततं कामी पापात्माधिगतः शठः ।
तनुस्थे गुलिके जातः खलभावोऽतिदुःखितः ॥ ६२॥

विकृतो दुःखितः क्षुद्रो व्यसनी च गतत्रपः ।
धनस्थे गुलिके जातो निःस्वो भवति मानवः ॥ ६३॥

चार्वङ्गो ग्रामपः पुण्यसंयुक्तः सज्जनप्रियः ।
सहजे गुलिके जातो मानवो राजपूजितः ॥ ६४॥

रोगी सुखपरित्यक्तः सदा भवति पापकृत् ।
गुलिके सुखभावस्थे वातपित्ताधिको भवेत् ॥ ६५॥

विस्तुतिर्विधनोऽल्पायुर्द्वेषी क्षुद्रो नपुंसकः ।
गुलिके सुतभावस्थे स्त्रीजितो नास्तिको भवेत् ॥ ६६॥

वीतशत्रुः सुपुष्टाङ्गो रिपुस्थाने यमात्मजे ।
सुदीप्तः सम्मतः स्त्रीणां सोत्साहः सुदृढो हितः ॥ ६७॥

स्त्रीजितः पापकृज्जारः कृशाङ्गो गतसौहृदः ।
जीवितः स्त्रीधनेनैव गुलिके सप्तमस्थिते ॥ ६८॥

क्षुधालुर्दुःखित क्रूरस्तीक्ष्णरोषोऽतिनिर्घृणः ।
रन्ध्रगे गुलिके निःस्वो जायते गुणवर्जितः ॥ ६९॥

बहुक्लेशः कृशतनुर्दुष्टकर्मातिनिर्घृणः ।
गुलिके धर्मगे मन्दः पिशुनो बहिराकृतिः ॥ ७०॥

पुत्रान्वितः सुखी भोक्ता देवाग्र्यर्चनवत्सलः ।
दशमे गुलिके जातो योगधर्माश्रितः सुखी ॥ ७१॥

सुस्त्रीभोगी प्रजाध्यक्षो बन्धूनां च हिते रतः ।
लाभस्थे गुलिके जातो नीचाङ्ग सार्वभौमकः ॥ ७२॥

नीचकर्माश्रितः पापो हीनाङ्गो दुर्भगोऽलसः ।
व्ययगे गुलिके जातो नीचेषु कुरुते रतिम् ॥ ७३॥

लग्ने प्राणपदे क्षणो रोगि भवति मानवः ।
मूकोन्मत्तो जडाङ्गस्तु हीनाङ्गो दुःखित कृशः ॥ ७४॥

बहुधान्यो बहुधनो बहुभृत्यो बहुप्रजः ।
धनस्थानस्थिते प्राणे सुभगो जयते नरः ॥ ७५॥

हिंस्रो गर्वसमायुक्तो निष्ठुरोऽतिमलिम्लुचः ।
तृतीयगे प्राणपदे गुरुभक्तिविवर्जितः ॥ ७६॥

सुखस्थे तु सुखी कान्तः सुहृद्रमासु वल्लभः ।
गुरौ परायणः शीतः प्राणे वै सत्यतत्परः ॥ ७७॥

सुखिभाक् सुक्रियोपेतस्त्वपचारदयान्वितः ।
पञ्चमस्थे प्राणपदे सर्वकामसमन्वितः ॥ ७८॥

बन्धुशत्रुवशस्तीक्ष्णो मन्दाग्निर्निर्दयः खलः ।
षष्ठे प्राणपदे रोगी वित्तपोऽल्पायुरेव च ॥ ७९॥

ईर्ष्यालु सततं कामी तीव्ररौद्रवपुर्नरः ।
सप्तमस्थे प्राणपदे दुराराध्यः कुबुद्धिमान् ॥ ८०॥

रोगसन्तापिताङ्गश्च प्राणपदेऽष्टमे सति ।
पीडितः पार्थिवैर्दुःखैर्मृत्यबन्धुसुतोद्भवैः ॥ ८१॥

पुत्रवान् धनसम्पन्नः सुभगः प्रियदर्शनः ।
प्राणे धर्मस्थिते भृत्यः सदाऽदुष्टो विचक्षणः ॥ ८२॥

वीर्यवान् मतिमान् दक्षो नृपकार्येषु कोविदः ।
दशमे वै प्राणपदे देवार्चनपरायणः ॥ ८३॥

विख्यातो गुणवान् प्राज्ञो भोगीध नसमन्वितः ।
लाभस्थानस्थिते प्राणे गौराङ्गो मातृवत्सलः ॥ ८४॥

क्षुद्रो दुष्टस्तु हीनाङ्गो विद्वेशी द्विजबन्धुषु ।
व्यये प्राणे नेत्ररोगी काणो वा जायते नरः ॥ ८५॥

इत्यप्रकाशखेटानां फलान्युक्तानि भूसुर ।
तथा यानि प्रकाशानां सूर्यादीनां खचारिणाम् ॥ ८६॥

तानि स्थितिवशात्तेषां स्फुटदृष्टिवशात् तथा ।
बलाऽबलविवेकेन वक्तव्यानि शरीरिणाम् ॥ ८७॥

अथे ग्रहस्फुटदृष्टिकथनाध्ययाः ॥ २६॥

भगवान् कतिधा दृष्टिर्बलं कतिविधं तथा ।
इति मे संशयो जातस्तं भवान् छेत्तुमर्हति ॥ १॥

एका राशिवशाद् दृष्टिः पूर्वमुक्ता च या द्विज ।
अन्या खेटस्वभावोत्था स्फुटा तां कथयाम्यहम् ॥ २॥

त्रिदशे च त्रिकोणे च चतुरस्रे च सप्तमे ।
पादवृद्धया प्रपश्यन्ति प्रयच्छन्ति फलं तथा ॥ ३॥

पूर्णं च सप्तमं सर्वे शानिजीवकुजाः पुनः ।
विशेषतश्च त्रिदशत्रिकोणचतुरष्टमान् ॥ ४॥

इति सामान्यतः पूर्वैराचार्यैः प्रतिपादिता ।
स्फुटान्तरवशाद्या च दृष्टिः साऽतिस्फुटा यथा ॥ ५॥

दृश्याद् विशोध्य द्रष्टारं षड्राशिभ्योऽधिकान्तरम् ।
दिगभ्यः संशोध्य तद्भागा द्विभक्ता दृक् स्फुटा भवेत् ॥ ६॥

पञ्चाधिके विना राशिं भागाद्विघ्नाश्च दृक् स्फुटा ।
वेदाधिके त्यजेद् भूताद् भागा दृष्टिः त्रिभाधिके ॥ ७॥

विशोध्यार्णवतो द्वाभ्यां लब्धं त्रिंशद्युतं च दृक् ।
द्व्यधिके तु विना राशिं भागास्तिथियुतास्तथा ॥ ८॥

रूपाधिके विना राशिं भागा द्वयाप्ताश्च दृग् भवेत् ।
एवं राश्यादिके शेषे शनौ द्रष्टरि भो द्विज ॥ ९॥

एकभे नवभे भागा भुक्ता भोग्या द्विसंगुणाः ।
द्विभेंऽशार्धोनिताः षष्टिरष्टभे खाग्नियुग् लवाः ॥ १०॥

त्रिसप्तभे तु भौमस्य षष्टिरत्र लवोनिता ।
सार्धांशास्तिथिसंयुक्ता द्विभे रूपं सदाऽङ्गभे ॥ ११॥

त्रिसप्तभे तु जीवस्य भागार्धं शरवेदयुक् ।
द्विगुणैस्तु लवैश्चोनाः खरसाश्चतुरष्टभे ॥ १२॥

एवं रव्यादिखेटानां स्फुटा दृष्टिः प्रजायते ।
तद्वशादेव भावानां जातकस्य फलं वदेत् ॥ १३॥

अथ स्पष्टबलाध्यायः ॥ २७॥

अथ स्पष्टबलं वक्ष्ये स्थानकालादिसम्भवम् ।
नीचोनां खचरं भार्धाधिक चक्राद् विशोधयेत् ॥ १॥

भागीकृत्य त्रिभिर्भक्तं लब्धमुच्चबलं भवेत् ।
स्वत्रिकोणस्वगेहाधिमित्रमित्रसमारिषु ॥ २॥

अधिशत्रुगृहे चापि स्थितानां क्रमशो बलम् ।
भूताब्धयः खाग्निनखास्तिथ्यो दश युगाः कराः ॥ ३॥

एवं होरादृकाणाद्रिभागांकद्वादशांशजम् ।
त्रिंशांशजं तदैक्यञ्च सप्तवर्गसमुद्भवम् ॥ ४॥

शुक्रेन्दू समभांशेऽन्ये विषमेऽङ्घ्रिमितं बलम् ।
केन्द्रादिषुस्थिताः खेटाः पूर्णाऽर्धाऽङ्घ्रिमितं क्रमात् ॥ ५॥

आद्यमध्यावसानेषु द्रेष्काणेषु स्थिताः क्रमात् ।
पुंनपुंसकयोषाख्या दद्युरङ्घ्रिमितं बलम् ॥ ६॥

सूर्यात् कुजात् सुखं जीवाज्ज्ञाच्चाऽस्तं लग्नमार्क्रितः ।
दशमं च भृगोश्चन्द्राद् हित्वा षड्भाधिके सति ॥ ७॥

चक्राद् विशोध्य तद्भागास्त्रिभिर्भक्ताश्च दिग्बलम् ।
इष्टाधटि निशीथात्तन्नतं त्रिंशच्च्युतं नतम् ॥ ८॥

चन्द्रभौमशनीनां च नतं द्विघ्नं कलादिकम् ।
षष्टिशुद्धं तदन्येषां सदा रूपं बुधस्य हि ॥ ९॥

अथ पक्षबलं वक्ष्ये सूर्ये चन्द्राद् विशोध्य च ।
षड्भाधिके विशोध्यार्काद् भागीकृत्त्य त्रिभिर्भजेत् ॥ १०॥

पक्षजं बलमिन्दुज्ञशुक्रेज्यानां तु षष्टितः ।
विशोध्य तब्दलं ज्ञेनं पापानां पक्षसंभवम् ॥ ११॥

दिनत्र्यंशेषु सौम्यार्कशनीनां निट्त्रिभागके ।
चन्द्रशुक्रकुजानां च बलं पूर्णं सदा गुरोः ॥ १२॥

वषमासदिनेशानां तिथ्यस्त्रिंशच्छरार्णवां ।
होरेशस्य बलं षष्टिरुक्तं नैसर्गिकं पुरा ॥ १३॥

तन्मानां सप्तहृत्षष्टिरेकाद्येकोत्तरैर्हता ।
शमंबुगुशुचंरादिखेटानां क्रमतो द्विज ॥ १४॥

पञ्चाब्धयः सुराः सूर्याः खण्डकांशाः क्रमादमी ।
सायनग्रहदोराशितुल्यखण्डयुतिश्च स ॥ १५॥

भागादिकहतादेष्यात् त्रिंशल्लब्धयुता लवाः ।
स्वमृणं तुलमेषादौ शनीन्द्वोश्च त्रिराशिषु ॥ १६॥

तथाऽरार्केज्यशुक्राणां व्यस्तं ज्ञस्य सदा धनम् ।
तद्भागाश्च त्रिभिर्भक्ता ज्ञेयमायनजं बलम् ॥ १७॥

यद्रवेरायनं वीर्यं चेष्टाख्यं तावदेव हि ।
विधोः पक्षबलं यावत् तावच्चेष्टाबलं स्मृतम् ॥ १८॥

पापदृक्पादहीनं तच्छुभदृक्पादयुक् तथा ।
बलैक्यं ज्ञेज्यदृक्युक्तमेवं खेटबलं भवेत् ॥ १९॥

अथ तारग्रहाणां तु युद्ध्यतोश्च द्वयोर्मिथः ।
बलान्तरं विजेतुः स्वं निर्जितस्य बले त्वृणम् ॥ २०॥

चक्रानुवक्रा विकला मन्दा मन्दतरा समा ।
चरा चाऽतिचरा चेति ग्रहाणामष्टधा गतिः ॥ २१॥

षष्टिर्वक्रगते वीर्यमनुवक्रगतेर्दलम् ।
पादो विकलभुक्तेः स्यात् तथा मध्यगतेर्दलम् ॥ २२॥

पादो मन्दगतेस्तस्य दलं मन्दतरस्य हि ।
चरभुक्तेस्तु पादोनां दलं स्यादतिचारिणः ॥ २३॥

मध्यमस्फुटयोगार्धहीनं स्वस्वचलोच्चकम् ।
षड्भाधिकं च्युतं चक्राच्चेष्टाकेन्द्रं स्मृतं कुजात् ॥ २४॥

भागीकृतं त्रिभिर्भक्तं लब्धं चेष्टाबलं त्विति ।
स्थानदिक्कालदृक्चेष्टानिसर्गोत्थं च षड्विधम् ॥ २५॥

एवं ग्रहबलं प्रोक्तमथ भावबलं श्रृणु ।
कन्यायुग्मतुलाकुम्भचापाद्यार्धाश्च सप्तमम् ॥ २६॥

गोऽजसिंहमृगाद्यार्धचापान्त्यार्धात् सुखं त्यजेत् ।
कर्कवृश्चिकतो लग्नं मृगात्यार्धाज्झषाश्च खम् ॥ २७॥

शोध्यमङ्गाधिकं चक्राच्च्युतं भागीकृतं त्रिहृत् ।
सद्दृष्टिपादयुक्पापपापदृष्टिपादविवर्जितम् ॥ २८॥

ज्ञेज्यदृष्टियुतं तच्च स्वस्वस्वामिबलान्वितम् ।
इति भावबलं स्पष्टं सामान्यं च पुरोदितम् ॥ २९॥

बुधेज्ययुक्तभावस्य बलमेकेन संयुतम् ।
मन्दाररवियुक्तस्य बलमेकेन वर्जितम् ॥ ३०॥

दिने शीर्षोदयो भावः सन्ध्यायामुभयोदयः ।
निशि पृष्ठोदयाख्यश्च दद्यात् पादमितं बलम् ॥ ३१॥

अंकाग्रयोऽङ्गरामाश्च खाग्नया करसिन्धवः ।
नवाग्रयः सुरास्त्रिंशद् दशसंगुणिताः क्रमात् ॥ ३२॥

रव्यादीनां बलैक्यश्चेत् तदा सुबलिनो मताः ।
अधिकं पूर्णमेव स्याद् बलं चेद्बलिनो द्विज ॥ ३३॥

गुरुसौम्यरवीणां तु भूतषट्चेन्दवो द्विज ।
पंचाग्रयः खभूतानि करभूमिसुधाकराः ॥ ३४॥

खाग्नयश्च क्रमात्स्थानदिक्चेष्टासमयाऽयने ।
सितेन्द्वोस्त्र्यग्निचन्द्राश्च खेषवः खाग्नयः शतम् ॥ ३५॥

चत्वारिंशत् कला भौममन्दयोः षण्णव क्रमात् ।
त्रिंशत् खवेदाः सप्ताङ्गा नखाश्चेत्युदिता द्विज ॥ ३६॥

एवं कृत्वा बलैक्यंच ततश्चिन्त्यम् फलं द्विज ।
भावस्थानग्रहैः प्रोक्तयोगे ये योगहेतवः ॥ ३७॥

तेषां मध्ये बली कर्ता स एवाऽस्य फलप्रदः ।
योगेष्वाप्तेषु बहुषु नीतिरेवं प्रकीर्तिता ॥ ३८॥

गणितेषु प्रवीणो यः शब्दशास्त्रे कृतश्रमः ।
न्यायविद् बुद्धिमान् देशदिक्कालज्ञो जितेन्द्रियः ॥ ३९॥

ऊहापोहपटुर्होरास्कन्धश्रवणसम्मतः ।
मैत्रेय सत्यतां यादि तस्य वाक्यं न संशयः ॥ ४०॥

अथेष्टकष्टाध्यायः ॥ २८॥

अथ चेष्टमनिष्टं च ग्रहानां कथयाम्यहम् ।
यद्वशाच्च प्रयच्छन्ति शुभाऽशुभदशाफलम् ॥ १॥

स्वनीचोनो ग्रह शोध्यः षड्भाधिक्ये भमण्डलात् ।
सैको राशिर्भवेदुच्चरश्मिर्द्विघ्नांशसंयुतः ॥ २॥

चेष्टाकेन्द्राच्च तद्रश्मिं साधयेदुच्चरश्मिवत् ।
चेष्टाकेन्द्रं कुजादीनां पूर्वमुक्तं मया द्विज ॥ ३॥

सायनार्कस्त्रिभोऽर्कस्य व्यर्केन्दुश्च विधोस्तथा ।
चेष्टाकेन्द्रं रसाल्पं तच्चक्राच्छोध्यं रसाधिके ॥ ४॥

चेष्टोच्चरश्मियोगार्धं शुभरश्मिः प्रकीर्त्यते ।
अष्टभ्यश्च विशुद्धोऽसाबशुभाख्यश्च कथ्यते ॥ ५॥

उच्चचेष्टाकरान् व्येकान् दिग्भिर्हत्वा तु योजयेत् ।
तदर्धमिष्टसंज्ञं स्यात् कष्टं तत्षष्टितश्च्युतम् ॥ ६॥

स्वोच्चे मूलत्रिकोणे च स्वभेऽधिसुहृदीष्टभे ।
समभे शत्रुभे चाधिशत्रुभे नीचभे क्रमात् ॥ ७॥

षष्टिरिष्वब्धयस्त्रिंशदाकृतिस्तिथयो गजाः ।
चत्वारो द्वौ च शून्यं च शुभमेतत्फलं गृहे ॥ ८॥

षष्टितः पतितं चैतच्छेषं स्यादशुभं गृहे ।
तदर्धमन्यवर्गेषु ज्ञेयं विप्र शुभाऽशुभम् ॥ ९॥

पञ्चस्विष्टफलं चाद्यात् समं षष्ठे ततः परम् ।
अशुभं त्रिषु विज्ञेयमिति शास्त्रेषु निश्चितम् ॥ १०॥

दिग्बलं दिक्फलं तस्य तथा दिनफलं भवेत् ।
तयोः फलं शुभं प्रोक्तमशुभं षष्टितश्च्युतम् ॥ ११॥

शुभेऽधिके शुभं ज्ञेयमशुभं त्वशुभेऽधिके ।
दशाफलं नभोगस्य तथा भावफलं द्विज ॥ १२॥

बलैः षड्भिः समोधित्वा बलैक्येन भजेत् पृथक् ।
तत्तद्बलफलानि स्युरशुभानि शुभानि च ॥ १३॥

शुभपापफलाभ्यां च हन्याद् दृष्टिं बलं तथा ।
दृष्टी ते शुभपापाख्ये बले स्यातां तदाह्वये ॥ १४॥

भावानां च फले प्रोक्ते पतीनां च फले उभे ।
राशौ शुभनभोगश्चेद् भावसाधनसंभवम् ॥ १५॥

फलं तस्य शुभे युञ्ज्यादशुभे वर्जयेत् तथा ।
पापश्चेदन्यथा चैवं बले दृष्ट्यां तथैव च ॥ १६॥

युञ्ज्यादुच्चादिगे खेटे फलं नीचादिगे त्यजेत् ।
एवं शुभाऽशुभं ज्ञात्वा जातकस्य फलं वदेत् ॥ १७॥

अष्टवर्गफलं चैवं स्थाने च करणेऽन्यथा ।
राशिद्वयगते भावे तद्राश्यधिपतेः क्रिया ॥ १८॥

स्थानाधिकेन भावेन भावलाभः प्रकीर्तितः ।
तत्समाने च तद्भावे तदानीं स्थानदान् ग्रहान् ॥ १९॥

संयोज्ये स्थानसंख्याया दलमेतत्समं फलं ।
एवं सखेटभावानां फलं ज्ञेयं शुभाऽशुभम् ॥ २०॥

अथ पदाध्यायः ॥ २९॥

कथ्याम्यथा भावानां खेटानां च पदं द्विज ।
तद्विशेषफलं ज्ञातुं यथोक्तं प्राङ् महर्षिभिः ॥ १॥

लग्नाद् यावतिथे राशौ तिष्ठेल्लग्नेश्वरः क्रमात् ।
ततस्तावतिथे राशौ लग्नस्य पदमुच्यते ॥ २॥

सर्वेषामाप भावानां ज्ञेयमेवं पदं द्विज ।
तनुभावपदं तत्र बुधा मुख्यपदं विदुः ॥ ३॥

स्वस्थानं सप्तमं नैवं पदं भवितुमर्हति ।
तस्मिन् पदत्वे विज्ञेयं मध्यं तुर्यं क्रमात् पदम् ॥ ४॥

यथा तुर्यस्थिते नाथे तुर्यमेव पदं भवेत् ।
सप्तमे च स्थिते नाथे विज्ञेयं दशमं पदम् ॥ ५॥

यस्माद् यावतिथे राशौ खेटात् तद्भवनं द्विज ।
ततस्तावतिथं राशिं खेटारूढं प्रचक्षते ॥ ६॥

द्विनाथद्विभयोरेवं विज्ञेयं सबलावधि ।
विगणय्य पदं विप्र ततस्तस्य फलं वदेत् ॥ ७॥

अथाऽहं पदमाश्रित्य फलं किञ्चिद् ब्रुवे द्विज ।
पदादेकादशे स्थाने ग्रहैर्युक्तोऽथवेक्षिते ॥ ८॥

धनवान् जायते बालस्तथा सुखसमन्वितः ।
शुभयोगात् सुमार्गेण धनाप्तिः पापतोऽन्तथा ॥ ९॥

मिश्रैर्मिश्रं फलं ज्ञेयं स्वोच्चमित्रादिगेहगैः ।
बहुधा जायते लाभो बहुधा च सुखागमः ॥ १०॥

पदाल्लाभगृहं यस्य पश्यन्ति सकला ग्रहाः ।
राजा वा राजतुल्यो वा स जातो नात्र संशयः ॥ ११॥

पदाल्लाभगृहं पश्येद् व्ययं कश्चिन्न पश्यति ।
अविघ्नेन सदा लाभो जायते द्विजसत्तम ॥ १२॥

ग्रहदृग्योगबाहुल्ये पदादेकादशे द्विज ।
सार्गले चापि तत्रापि बह्वर्गलसमागमे ॥ १३॥

शुभग्रहार्गले विप्र तत्राप्युच्चग्रहार्गले ।
शुभेन स्वामिना दृष्टे लग्नभाग्यादिगेन वा ॥ १४॥

जातस्य भाग्यप्राबल्यं निर्दिशेदुत्तरोत्तरम् ।
उक्तयोगेषु चेत् खेटे द्वादशं नैव पश्यति ॥ १५॥

पदस्थानाद् व्यये विप्र शुभपापयुतेक्षिते ।
व्ययबाहुल्यमित्येवं विशेषोपार्जनात् सदा ॥ १६॥

शुभग्रहे सुमार्गेण कुमार्गात् पापखेचरे ।
मिश्रे मिश्रफलं वाच्यमेवं लाभोऽपि लाभगे ॥ १७॥

पदारूढाद् व्यये शुक्रभानुस्वर्भानुभिर्युते ।
राजमूलाद् व्ययो वाच्यश्चन्द्रदृष्ट्या विशेषतः ॥ १८॥

पदारूढाद् व्यये सौम्ये शुभखेटयुतेक्षिते ।
ज्ञातिमध्ये व्ययो नित्यं पापदृक् कलहाद् व्ययः ॥ १९॥

पदाद् व्यये सुराचार्ये वीक्षिते चान्यखेचरैः ।
करमूलाद् व्ययो वाच्यः स्वस्यैव द्विजसत्तम ॥ २०॥

आरूढाद् द्वादशे सौरे धरापुत्रेण संयुते ।
अन्यग्रहेक्षिते विप्र भ्रातृवर्गाद् धनव्ययः ॥ २१॥

आरूढाद् द्वादशे स्थाने ये योगाः कथिता यथा ।
लाभभावे च ते योगा लाभयोगकरास्तथा ॥ २२॥

आरूढात् सप्तमे राहुरथवा संस्थितः शिखी ।
कुक्षिव्यथायुतो बालः शिखिना पीडितोTha वा ॥ २३॥

आरूधात् सप्तमे केतुः पापखेटयुतेक्षितः ।
साहसी श्वेतकेशी च वृद्धलिङ्गी भवेन्नरः ॥ २४॥

पदात्तु सप्तमे स्थाने गुरुशुक्रनिशाकराः ।
त्रयो द्वयमथैकोऽपि लक्ष्मीवान् जायते जनः ॥ २५॥

स्वतुङ्गे सप्तमे खेटः शुभो वाऽप्यशुभः पदात् ।
श्रीमान् सोऽपि भवेन्नुनं सत्कीर्तिसहितो द्विज ॥ २६॥

ये योगाः सप्तमे स्थाने पदाश्च कथिता मया ।
चिन्त्यास्तथैव ते योगा द्वितीयेऽपि सदा द्विज ॥ २७॥

उच्चस्थो रौहिणेयो वा जीवो वा शुक्र एव वा ।
एवो बली धनगतः श्रियं दिशति देहिनः ॥ २८॥

ये योगाश्च पदे लग्ने यथावद् गदिता मया ।
ते योगाः कारकांशेऽपि विज्ञेया बांधवर्जिताः ॥ २९॥

आरूढाद् वित्तभे सौम्ये सर्वदेशाधिपो भवेत् ।
सर्वज्ञो यदि वा स स्यात् कविर्वादी च भार्गवे ॥ ३०॥

आरूधात् केन्द्रकोणेषु स्थिते दारपदे द्विज ।
लग्नजायापदे वापि सबलग्रहसंयुते ॥ ३१॥

स्त्र/ईमांश्च जायते नूनं देशे विख्यातिमान् भवेत् ।
षष्ठेष्टमे व्ययस्थाने जातो दारपदेऽधनः ॥ ३२॥

पदे तत्सप्तमे वापि केन्द्रे वृद्धौ त्रिकोणके ।
सुवीर्यः संस्थितः खेतः भार्याभर्तृसुखप्रदः ॥ ३३॥

पदाद्वारपदे चैवं केन्द्रे कोणे च संस्थिते ।
द्वयोर्मैत्री भवेन्नूनं त्रिके वैरं न संशयः ॥ ३४॥

एवं लग्नपदाद् विप्र तनयादिपदे स्थिते ।
मित्रामित्रे विजानीयाल्लाभालाभौ विचक्षणः ॥ ३५॥

लग्नदारपदे विप्र मिथः केन्द्रगते यदि ।
त्रिलाभयोस्त्रिकोणे वा तथा राजा धराधिपः ॥ ३६॥

एवं लग्नपदादेव धनादिपदतो द्विज ।
स्थानद्वयं समालोक्य जातकस्य फलं वदेत् ॥ ३७॥

अथोपपदाध्यायः ॥ ३०॥

अथोपपदमाश्रित्य कथयामि फलं द्विज ।
युच्छुभत्वे भवेन्नृणां पुत्रदारादिजं सुखम् ॥ १॥

तनुभावपदं विप्र प्रधानं पदमुच्यते ।
तनोरनुचराद्यत् स्यादुपारूढं तदुच्यते ॥ २॥

तदेवोपपदं नाम तथा गौणपदं स्मृतम् ।
शुभखेटगृहे तस्मिन् शुभग्रहयुतेक्षिते ॥ ३॥

पुत्रदारसुखं पूर्णं जायते द्विजसत्तम ।
पापग्रहयुते तत्र पापभे पापवीक्षिते ॥ ४॥

प्रव्राजको भवेज्ज्ञतो दारहीनोऽथ वा नरः ।
शुभदृग्योगतो नैव योगोऽयं दारनाशकः ॥ ५॥

रविर्नैवात्र पापः स्यात् स्वोच्चमित्रस्वभस्थितः ।
नीचशत्रुगृहस्थश्चेत्तदाऽसौ पाप एव हि ॥ ६॥

शुभग्रहाणां दृष्टिश्चेदुपारूढाद् द्वितीयके ।
शुभर्क्षे शुभयुक्ते च पूर्वोक्तं हि फलं स्मृतम् ॥ ७॥

उपारूढाद् द्वितीयं च नीचांशे नीचखेटयुक् ।
क्रूरग्रहसमायुक्तं जातको दारहा भवेत् ॥ ८॥

स्वोच्चांशे स्वोच्चसंस्थे वा तुङ्गदृष्टिवशात् तथा ।
भवन्ति बहवो दारा रूपलक्षणसंयुताः ॥ ९॥

उपारूढे द्वितीये वा मिथुने संस्थिते सति ।
तत्र जातनरो विप्र बहुदारयुतो भवेत् ॥ १०॥

उपारूढे द्वितीयेऽपि स्वस्वामिग्रहसंयुते ।
स्वर्क्षगे तत्पतौ वापि यत्र कुत्रापि भूसुर ॥ ११॥

यस्य जन्मनि योगोऽयं स नरो द्विजसत्तम ।
उत्तरायुषि निर्दारो भवत्येव न संशयः ॥ १२॥

स्वराशौ संस्थितेऽप्येवं नित्याख्ये दारकारके ।
उत्तरायुषि निर्दारो भवत्येव न संशयः ॥ १३॥

उपारूढपतिः स्वोच्चे स्थिरस्त्रीकारकोऽथ वा ।
सुकुलाद् दारलाभः स्यान्नीचस्थे तु विपर्ययात् ॥ १४॥

उपारूढे द्वितीये वा शुभसम्बधतो द्विज ।
जातस्य सुन्दरी भार्या भव्या रूपगुणान्विता ॥ १५॥

उपारूढाद् द्वितीये च शनिराहू स्थितौ यदि ।
उपवादात् स्त्रियस्त्यागो नाशो वा जायते द्विज ॥ १६॥

उपारूढे द्वितीये वा शिखिशुक्रौ यदा स्थितौ ।
रक्तप्रदररोगार्ता जायते तस्य भामिनी ॥ १७॥

बुधकेतू स्थितौ तत्र तदाऽस्थिस्रावसंयुता ।
तत्रस्थाः शनिराह्वर्कास्तदाऽस्थिज्वरसंयुता ॥ १८॥

स्थूलाङ्गी बुधराहूभ्यां तत्रस्थाभ्यां द्विजोत्तम ।
बुधक्षेत्रे कुजार्की चेन्नसिकारोगसंयुता ॥ १९॥

कुजक्षेत्रेऽप्येवमेव फलं ज्ञेयं द्विजोत्तम ।
बृहस्पतिशनी तत्र कर्णनेत्ररुजान्विता ॥ २०॥

तत्रान्यगेहगौ विप्र बुद्धभौमौ स्थितौ यदा ।
यदा स्वर्भानुदेवेज्यौ भार्या दन्तरुजान्विता ॥ २१॥

शनिराहू शनिक्षेत्रे पङ्गुर्वातरुजान्विता ।
शुभदृग्योगतो नेति फलं ज्ञेयं विपश्चिता ॥ २२॥

लग्नात् पदादुपारूढाद् यो राशिः सप्तमो द्विज ।
तस्मात् तत्स्वामिनः खेटात् तदंशाच्च द्विजोत्तम ॥ २३॥

एवमेव फलं ज्ञेयमित्याहुर्नारदादयः ।
उक्तेभ्यो नवमे विप्र शनिचन्द्रबुधा यदि ॥ २४॥

अपुत्रता तथाऽर्केज्यराहुभिर्बहुपुत्रता ।
चन्द्रेणैकसुतस्तत्र मिश्रैः पुत्रो विलम्बतः ॥ २५॥

रवीज्यराहुयोगेन पुत्रो वीर्यप्रतापवान् ।
प्रचण्डविजयी विप्र रिपुनिग्रहकारकः ॥ २६॥

उक्तस्थाने कुजार्किभ्यां पुत्रहीनः प्रजायते ।
दत्त पुत्रयुतो वापि सहोत्थसुतवान् भवेत् ॥ २७॥

तत्रस्थे विषमे राशौ बहुपुत्र्युतो नरः ।
स्वल्पापत्यः समे राशौ जायते द्विजसत्तम १ ॥ २८॥

सिंहे चोपपदे विप्र निशानाथयुतेक्षिते ।
अल्पप्रजोऽथ कन्यायां जातः कन्याप्रजो भवेत् ॥ २९॥

सुतभावनवांशाच्च स्थिरसन्ततिकारकात् ।
एवं त्रिंशांशकुण्डल्यामपि योगं विचिन्तयेत् ॥ ३०॥

शनिराहू त्रिलाभस्थौ पदाद् भ्रातुर्विनाशकौ ।
ज्येष्ठस्यैकादशे तत्र कनिष्ठस्य तृतीयके ॥ ३१॥

दैतेज्ये तत्र गर्भस्य नाशो व्यवहितस्य च ।
लग्ने वापि पदे रन्ध्रे दैत्याचार्ययुतेक्षिते ॥ ३२॥

तथैव फलमित्याहुर्निर्विशंकं मुनीश्वराः ।
तृतीयलाभयोर्विप्र चन्द्रेज्यबुधमङ्गलाः ॥ ३३॥

बहवो भ्रातरस्तस्य बलवन्तः प्रतापिनः ।
शन्यारसंयुते दृष्टे तृतीयैकादशे द्विज ॥ ३४॥

कनिष्ठज्येष्ठयोर्नाशो दिवज्ञेयो द्विजसत्तम ।
शनिरेको यदा विप्र लाभगो वा तृतीयगः ॥ ३५॥

तदा स्वमात्रशेषः स्यादन्ये नश्यन्ति सोदराः ।
तृतीये लाभगे केतौ बहुलं भगिनीसुखम् ॥ ३६॥

आरूढात् षष्ठभावस्थे पापाख्ये शुभवर्जिते ।
शुभसम्बन्धरहिते चौरो भवति जातकः ॥ ३७॥

सप्तमे द्वादशे स्थाने सैंहिकेययुतेक्षिते ।
ज्ञानवांश्च भवेद् बालो बहुभाग्ययुतो द्विज ॥ ३८॥

आरूढे संस्थिते सौम्ये सर्वदेशाधिपो भवेत् ।
सर्वज्ञस्तत्र देवेज्ये कविर्वादी च भार्गवे ॥ ३९॥

उपारूढात् पदाद् वापि धनस्थे शुभखेचरे ।
सर्वद्रव्याधिपो धीमाञ्जायते द्विजसत्तम ॥ ४०॥

उपारूढाद्धनाधीशे द्वितियभवनस्थिते ।
पापखेचरसंयुक्ते चौरो भवति निश्चितम् ॥ ४१॥

तत्सप्तमगृहाधीशाद् राहौ धनगते द्विज ।
दंष्ट्रावान् जायते बालः स्तब्धवाक् केतुखेचरे ॥ ४२॥

शनैश्चरे कुरूपः स्यात्सप्तमेशाद् द्वितीयगे ।
मिश्रग्रहसमायुक्ते फलं मिश्रं समादिशेत् ॥ ४३॥

अथाऽर्गलाध्यायः ॥ ३१॥

भगवान् याऽर्गला प्रोक्ता शुभदा भवताऽधुना ।
तामहं स्रोतुमिच्छामि सलक्षणफलं मुने ॥ १॥

मैत्रेय सार्गला नाम यया भावफलं दृढम् ।
स्थिरं खेटफलं च स्यात् साऽधुना कथ्यते मया ॥ २॥

चतुर्थे च धने लाभे ग्रहे ज्ञेया तदर्गला ।
तद्बाधकाः क्रमात् खेटा व्योमरिष्फतृतीयगाः ॥ ३॥

निर्बला न्यूनसंख्या वा बाधका नैव सम्मताः ।
तृतीये व्याधिकाः पापा यत्र मैत्रेय बाधकाः ॥ ४॥

तत्रापि चार्गला ज्ञेया विपरीता द्विजोत्तम ।
तथापि खेटभावानां फलमर्गलितं विदुः ॥ ५॥

पञ्चमं चार्गलास्थानं नवमं तद्विरोधकृत् ।
तमोग्रहभवा सा च व्यत्ययाज् ज्ञायते द्विज ॥ ६॥

एकग्रहा कनिष्ठा सा द्विग्रहा मध्यमा स्मृता ।
अर्गला द्व्यधिकोत्पन्ना मुनिभिः कथितोत्तमा ॥ ७॥

राशितो ग्रहतश्चापि विज्ञेया द्विविधाऽर्गला ।
निर्बाधका सुफलदा विफला च सबाधका ॥ ८॥

यत्र राशौ स्थितः खेटस्तस्य पाकान्तरं यदा ।
तस्मिन् काले फलं ज्ञेयं निर्विशंकं द्विजोत्तम ॥ ९॥

अर्गलां प्रतिबन्धश्च कथमांघ्रिचतुर्थयोः ।
द्वित्र्यङ्घ्रयोश्च मिथो विप्र चिन्तयेदिति मे मतम् ॥ १०॥

पदे लग्ने मदे वापि निराभासार्गला यदा ।
तदा जातोऽतिविख्यातो बहुभाग्ययुतो भवेत् ॥ ११॥

यस्य पापः शुभो वापि ग्रहस्तिष्ठेत् शुभार्गले ।
तेन द्रष्ट्रेक्षितं लग्नं प्राबल्यायोपकल्प्यते ॥ १२॥

सार्गले च धने विप्र धनधान्यसमन्वितः ।
तृतीये सोदरादीनां सुखमुक्तं मनीषिभिः ॥ १३॥

चतुर्थे सार्गले गेहपशुबन्धुकुलैर्युतः ।
पञ्चमे पुत्रपौत्रादिसंयुतो बुद्धिमान्नरः ॥ १४॥

षष्ठे रिपुभयं कामे धनदारसुखं बहु ।
अष्टमे जायते कष्टं धर्मे भाग्योदयो भवेत् ॥ १५॥

दशमे राजसम्मानं लाभे लाभसमन्वितः ।
सार्गले च व्यये विप्र व्ययाधिक्यं प्रजायते ॥ १६॥

शुभग्रहार्गलायां तु सौख्यं बहुविधं भवेत् ।
मध्यं पापार्गलायां च मिश्रायामपि चोत्तमम् ॥ १७॥

लग्नपञ्चमभाग्येषु सार्गलेषु द्विजोत्तम ।
जातश्च जायते राजा भाग्यवान् नात्र संशयः ॥ १८॥

अथ कारकाध्यायः ॥ ३२॥

अथाऽहं सम्प्रवक्ष्यामि ग्रहानात्मादिकारकान् ।
सप्तरव्यादिशन्यन्तान् राह्वन्तान् वाऽष्टसंख्यकान् ॥ १॥

अंशैः समौग्रहौ द्वौ चेद्राह्वन्तन् चिन्तयेत् तदा ।
सप्तैव कारकानेवं केचिदष्टौ प्रचक्षते ॥ २॥

अत्मा सूर्यादिखेटानां मध्ये ह्यंशाधिको ग्रहः ।
अंशसाम्ये कलाधिक्यात् तत्साम्ये विकलाधिकः ॥ ३॥

बुधौ राशिकलाधिक्यत् ग्राह्यो नैवात्मकारकः ।
अंशाधिकः कारकः स्यादल्पभागोऽन्त्यकारकः ॥ ४॥

मध्यांशो मध्यखेटः स्यादुपखेटः स एव हि ।
विलोमगमनाद्राहोरंशाः शोध्याः खवह्नितः ॥ ५॥

अंशक्रमादधोऽधःस्थाश्चराख्याः कारका इति ।
आत्माख्यकारकस्तेषु प्रधानं कथ्यते द्विज ॥ ६॥

स एव जातकाधीशो विज्ञेयो द्विजसत्तम ।
यथा भूमौ प्रसिद्धोऽस्ति नराणां क्षितिपालकः ॥ ७॥

सर्ववार्ताधिकारी च बन्धकृन्मोक्षक्रत् तथा ॥ ८॥

यथा राजाज्ञया विप्रा पुत्रामात्यादयो जनाः ।
समर्था लोककार्येषु तथैवान्येपि कारकाः ॥ ९॥

आत्मानुकूलमेवात्र भवन्ति फलदायकः ।
प्रतिकूले यथा भूपे सर्वेऽमात्यादयो द्विज ॥ १०॥

कर्य कर्तुं मनुष्यानां न समर्था भवन्ति हि ।
तथाऽत्मकारके क्रूरे नाऽन्ये स्वशुभदायकः ॥ ११॥

अनुकूले नृपे यद्वत् सर्वेऽमात्यादयो द्विज ।
नाशुभं कुर्वते तद्वनान्ये स्वाशुभदायकाः ॥ १२॥

आत्माकारकभागेभ्यो न्यूनांशोऽमात्यकारकः ।
तस्मान्न्यूनांशको भ्राता तन्न्यूनोमातृसंज्ञकः ॥ १३॥

तन्न्यूनांशः पितातस्मादल्पांशः पुत्रकारकः ।
पुत्रान्न्यूनांशको ज्ञतिर्ज्ञातेर्न्यूनांशको हि यः ॥ १४॥

स दारकारको ज्ञेयो निर्विशंके द्विजोत्तम ।
चराख्यकारला एते ब्राह्मणा कथिताः पुरा ॥ १५॥

मातृकारकमेवाऽन्ये वदन्ति सुतकारकम् ।
द्वौ ग्रहौ भागतुल्यौ चेज्ज्ञायेतां यस्य जन्मनि ॥ १६॥

तदग्रकारकस्यैवं लोपो ज्ञेयो द्विजोत्तम ।
स्थिरकारकवशात्तस्य फलं ज्ञेयं शुभाऽशुभम् ॥ १७॥

अधुना सम्प्रवक्ष्यामि स्थिराख्यान् करकग्रहान् ।
स पितृकारको ज्ञेयो यो बली रविशुक्रयोः ॥ १८॥

चन्द्रारयोर्बली खेटो मातृकारक उच्यते ।
भौमतो भगिनी श्यालः कनीयान् जननीत्यपि ॥ १९॥

बुधान्मातृसजातीया मातुलाद्याश्च बान्धवाः ।
गुरोः पितामहः शुक्रात् पितः पुत्रः शनैश्चरात् ॥ २०॥

विप्रान्तेवासिनः पत्नी पितरौ श्वशुरौ तथा ।
मातामहादर्यश्चिन्त्या एते च स्थिरकारका ॥ २१॥

अथाऽहं कारकान् वक्ष्ये खेटभाववशाद्द्विज ।
रवितः पुन्>यभे तातश्चन्द्रान्माता चतुर्थके ॥ २२॥

कुजात् तृतीयतो भ्राता बुधात् षष्ठे च मातुलः ।
देवेज्यात् पञ्चमात् पुत्रो दाराः शुक्राच्च सप्तमे ॥ २३॥

मन्दादष्टमतो मृत्युः पित्रादीनां विचिन्तयेत् ।
इति सर्व विचार्यैव बुधस्तत्तत् फलं वदेत् ॥ २४॥

अथाऽहं सम्प्रवक्ष्यामि प्रसङ्गाद्योगकारकान् ।
खेटान् जन्मनि जातस्य मिश्रः स्थितिवशाद् द्विज ॥ २५॥

स्वर्क्षे स्वोच्चे च मित्रर्क्षे मिथः केन्द्रगता ग्रहाः ।
ते सर्वे कारकास्तेषु कर्मगस्तु विशेषतः ॥ २६॥

यथा लग्ने सुखे कामे स्वोक्षोच्चस्था ग्रहा द्विज ।
भवन्ति कारकाख्यास्ते विशेषेण च खे स्थिताः ॥ २७॥

स्वमित्रोच्चर्क्षगो हेतुरन्योऽन्यं यदि केन्द्रगः ।
सुहृत् तद्गुणसम्पन्नः सोऽपि कारक उच्यते ॥ २८॥

नीचान्वयेऽपि यो जातः विद्यमाने च कारके ।
सोऽपि राजमनो विप्र धनवान् सुखसंयुतः ॥ २९॥

राजवंशसमुत्पन्नो राजा भवति निश्चयात् ।
एवं कुलानुसारेण कारकेभ्यः फलं वदेत् ॥ ३०॥

अथाऽहं सम्प्रवक्ष्यामि विशेषं भावकारकान् ।
जनस्य जन्मलग्नं यत् विन्द्यादात्मकारकम् ॥ ३१॥

धनभावं विजानीयाद् दारकारकमेव हि ।
एकादशेऽग्रजातस्य तृतीये तु कनीयसः ॥ ३२॥

सुते सुतं विजानीयात् पत्नीं सप्तमभावतः ।
सुतभवे ग्रहो यः स्यात् सोऽपि कारक उच्यते ॥ ३३॥

सूर्यो गुरुः कुजः सोमो गुरुर्भौभः सितः शनिः ।
गुरुश्चन्द्रसुतो जीवो मन्दश्च भवकारकाः ॥ ३४॥

पुनस्तन्वादयो भावः स्थाप्यास्तेषां शुभाऽशुभम् ।
लाभस्तृतीयो रन्ध्रश्च शतुसंज्ञधनव्ययाः ॥ ३५॥

एते भावाः समाख्याताः क्रूराख्या द्विजसत्तम ।
एषां योगेन यो भावस्तस्य हानिः प्रजायते ॥ ३६॥

भावा भद्राश्च केन्द्रारव्याः कोणाख्यौ द्विजसत्तम ।
एषां संयोगमात्रेण ह्वशुभोऽपि शुभो भवेत् ॥ ३७॥

अथ कारकांशफलाध्यायः ॥ ३३॥

अथाऽहं सम्प्रवक्ष्यामि कारकांशफलं द्विज ।
मेषादिराशिगे स्वांशे यथावद् ब्रह्मभाषितम् ॥ १॥

गृहे मूषकमार्जारा मेषांशे ह्वात्मकारके ।
सदा भयप्रदा विप्र पापयुक्ते विशेषतः ॥ २॥

वृषांशकगते स्वस्मिन् सुखदाश्च चतुष्पदाः ।
मिथुनांशगते तस्मिन् कण्ड्वादिव्याधिसम्भवः ॥ ३॥

कर्कांशे च जलाद्भीतिः सिम्हांशे श्वपदाद्भयम् ।
कण्डूः स्थौल्यञ्च कन्यांशे तथा वह्निकणाद्भयम् ॥ ४॥

तुलांशे च वणिग् जातो वस्त्रादिनिर्मितौ पटुः ।
अल्यंशे सर्पतो भीतिः पीडा मातुः पयोधरे ॥ ५॥

धनुरंशे क्रमादुच्चात् पतनं वाहनादपि ।
मरकांशे जलोद्भूतैर्जन्तुभिः खेचरस्तथा ॥ ६॥

शंखमुक्ताप्रवालाद्यैर्लाभो भवति निश्चितः ।
कुम्भांशे च तडागादिकारको जायते जनः ॥ ७॥

मीनांशे कारके जातो मुक्तिभाग् द्विजसत्तम ।
नाऽशुभं शुभसंदृष्टे न शुभं पापवीक्षिते ॥ ८॥

कारकांशे शुभे विप्र लग्नांशे च शुभग्रहे ।
शुभसंवीक्षिते जातो राजा भवति निश्चितः ॥ ९॥

स्वांशाच्छुभग्रहाः केन्द्रे कोणे वा पापवर्जिताः ।
धनविद्यायुतो जातो मिश्रैर्मिश्रफलं वदेद् ॥ १०॥

उपग्रहे च विप्रेन्द्र स्वोच्चस्वर्क्षसुभर्क्षगे ।
पापदृग्रहिते चाऽन्त्ये कैवल्यंतस्य निर्दिशेत् ॥ ११॥

चन्द्राऽरभृगुवर्गस्थ कारके पारदारिकः ।
विपर्यस्थेऽन्यथा ज्ञेयं फलं सर्वं विचक्षणैः ॥ १२॥

कारकांशे रवौ जातो राजकार्यपरो द्विज ।
पूर्णेन्द्रौ भोगवान् विद्वान् शुक्रदृष्टे विशेषतः ॥ १३॥

स्वांशे बलयुते भौमे जातः कन्तायुघी भवेत् ।
वह्निजीवी नरो वाऽपि रसवादी च जायते ॥ १४॥

बुधे बलयुते स्वांशे कलाशिल्पविचक्षनः ।
वाणिज्यकुशलश्चापि बुद्धिविद्यासमन्वितः ॥ १५॥

सुकर्मा ज्ञाननिष्ठश्च वेदवित् स्वांशगे गुरौ ।
शुक्रे शतेन्द्रियः कामी राजकीतो भवेन्नरः ॥ १६॥

शनौ स्वांशगते जातः स्वकुलोचितकर्मकृत् ।
राहौ चौरश्च धनुष्को जातो वा लोहयन्त्रकृत् ॥ १७॥

विषवैद्योऽथवा विप्र जायते नाऽत्र संशयः ।
व्ययहारी गजादीनां केतौ चौरश्च जायते ॥ १८॥

रविराहू यदा स्वांशे सर्पाद् भीतिः प्रजायते ।
शुभदृष्टौ भयं नैव पापदृष्टौ मृतिभवेत् ॥ १९॥

शुभषड्वर्गसंयुक्तौ विषवैद्यो भवेन् तदा ।
भौमेक्षिते कारकांशे भानुस्वर्भानुसंयुते ॥ २०॥

अन्यग्रहा न पश्यन्ति स्ववेश्मपरदाहकः ।
तस्मिन् बुधेक्षि ते चापि वह्निदो नैव जायते ॥ २१॥

पापर्क्षे गुरुणा दृष्टे समीपगृहदाहकः ।
शुक्रदृष्टे तु विप्रेन्द्र गृहदाहो न जायते ॥ २२॥

गुलिकेन युते स्वांशे पूर्णचन्द्रेण वीक्षिते ।
चौरैर्हृतधनो जातः स्वयं चौरोऽथवा भवेत् ॥ २३॥

गृहादृष्टे सगुलिके विपदो वा विषैर्हतः ।
बुधदृष्टे बृहद्बीजो जायते नाऽत्र संशयः ॥ २४॥

सकेतौ कारकांशे च पापदृष्टे द्विजोत्तम ।
जातस्य कर्णरोगो वा कर्णच्छेदः प्रजायते ॥ २५॥

भृगुपुत्रेक्षिते तस्मिन् दीक्षितो जायते जनः ।
बुधार्किदृष्टे निर्वीर्यो जायते मानवो ध्रुवम् ॥ २६॥

बुधशुक्रेक्षिते तस्मिन् दासीपुत्रः प्रजायते ।
पुनर्भवासुतो वाऽपि जायते नाऽत्र संशयः ॥ २७॥

तपस्वी सनिना दृष्टे जातः प्रेष्योऽथवा भवेत् ।
शनिमात्रेक्षिते तस्मिन् जातः संन्यासिवेषवान् ॥ २८॥

रविसुक्रेक्षिते तस्मिन् राजप्रेष्यो जनो भवेत् ।
इतिसंक्षेपतः प्रोक्तं कारकांशफलं द्विज ॥ २९॥

स्वांशाद्धने च शुक्रारवर्गे स्यात् पारदारिकः ।
तयोर्दृग्योगतो ज्ञेयमिदमामरणं फलम् ॥ ३०॥

केतौ तत्प्रतिबन्धः स्यात् गुरौ तु स्त्रैण एव सः ।
राहौ चाऽर्थनिवृत्तिः स्यात् कारकांशाद् द्वितीयगे ॥ ३१॥

स्वांशात् तृतीयगे पापे जातः शूरः प्रतापवान् ।
तस्मिन् शुभग्रहे जातः कातरो नात्र संशयः ॥ ३२॥

स्वांशाच्चतुर्थभावे तु चन्द्रशुक्रयुतेक्षिते ।
तत्र वा स्वोच्चगे खेटे जातः प्रासादवान् भवेत् ॥ ३३॥

शनिराहुयुते तस्मैन् जातस्य च शिलागृहम् ।
ऐष्टिकं कुजकेतुभ्यां गुरुणा दारवं गृहम् ॥ ३४॥

तार्ण तु रविणा प्रोक्तं जातस्य भवनं द्विज ।
चन्द्रे त्वनावृते देशे पत्रीयूगः प्रजायते ॥ ३५॥

पञ्चमे कुजराहुभ्यां क्षयरोगस्य संभवः ।
रात्रिनाथेन दृष्टाभ्यां निश्चयेन प्रजायते ॥ ३६॥

कुजदृष्टौ तु जातस्य पिटकादिगदो भवेत् ।
केतुदृष्टौ तु ग्रहणी जलरोगोऽथवा द्विज ॥ ३७॥

सराहुगुलिके तत्र भयं क्षुदविषोद्भवम् ।
बुधे परमहंसश्च लगुडी वा प्रजायते ॥ ३८॥

रवौ खेड्गधरो जातः कुजे कुन्तायुधी भवेत् ।
शनौ धनुर्धरो ज्ञेयो राहौ च लोहयन्त्रवान् ॥ ३९॥

केतौ च घटिकायन्त्री मानवो जायते द्विज ।
भार्गवे तु कविर्वाग्मी काव्यज्ञो जायते जनः ॥ ४०॥

स्वांशे तत्पञ्चमे वाऽपि चन्द्रेज्याभ्यां च ग्रन्थकृत् ।
शुक्रेण किञ्चिदूनोऽसौ ततोऽप्यल्पो बुधेन च ॥ ४१॥

गुरुणा केवलेनैव सर्वविद् ग्रन्थकृत् तथा ।
वेदवेदान्तविच्चापि न वाग्मी शाब्दकोऽपि सन् ॥ ४२॥

नैयायिकः कुजेनासौ ज्ञेन मीमांसकस्तथा ।
सभाजडस्तु शनिना गीतज्ञो रविणा स्मृतः ॥ ४३॥

चन्द्रेण सांख्ययोगज्ञः साहित्यज्ञश्च गायकः ।
केतुना गणितज्ञोऽसौ राहणाऽपि तथैव च ॥ ४४॥

सप्रदायस्य सिध्हिः स्यात् गुरुसम्बन्धतो द्विज ।
स्वांशाद् द्वितीयतः केचित् फलमेवं वदन्ति हि ॥ ४५॥

स्वांशात् षष्ठगते पापे कर्षको जायते जनः ।
शुभग्रहेऽलसश्चेति तृतीयेऽपि फलं स्मृतम् ॥ ४६॥

द्यूने चन्द्रगुरु यस्य भार्या तस्यातिसुन्दरी ।
तत्र कामवती शुक्रे बुधे चैव कलावती ॥ ४७॥

रवौ च स्वकुले गुप्ता शनौ चापि वयोऽधिका ।
तपस्विनी रुजाढ्य वा राहौ च विधवा स्मृता ॥ ४८॥

शुभस्वामियुते रन्ध्रे स्वांशाद् दीर्घायुरुच्यते ।
पापेक्षितयुतेऽल्पायुर्मध्यायुर्मिश्रदृग्युते ॥ ४९॥

कारकांशाच्च नवमे शुभग्रहयुतेक्षित ।
सत्यवादी गुरौ भक्तः स्वधर्मनिरतो नरः ॥ ५०॥

स्वांशाच्च नवमे भावे पापग्रहयुतेक्षिते ।
स्वधर्मनिरतो बाल्ये मिथ्यावादी च वार्धके ॥ ५१॥

नवमे कारकांशाच्च शनिराहुयुतेक्षिते ।
गुरुद्रोही भवेद् बालः शास्त्रेषु विमुखो नरः ॥ ५२॥

कारकांशाच्च नवमे गुरुभानुयुतेक्षिते ।
तदाऽपि गुरुद्रोही स्यात् गुरुवाक्यं न मन्यते ॥ ५३॥

कारकांशाच्च नवमे शुक्रभौमयुतेक्षिते ।
षड्वर्गादिकयोगे तु मरणं पारदारिकम् ॥ ५४॥

कारकांशाच्च नवमे ज्ञेन्दुयुक्तेक्षिते द्विज ।
परस्त्री सङ्गमाद् बालो बन्धको भवति ध्रुवम् ॥ ५५॥

नवमे केवलेनैवे गुरुणा च युतेक्षिते ।
स्त्रीलोतुपो भवेज्ञातो विषयी चैव जायते ॥ ५६॥

कारकांशाच्च दशमे शुभल्हेटयुतेक्षिते ।
स्थिरवित्तो भवेद् बालो गम्भीरो बलबुद्धिमान् ॥ ५७॥

दशमे कारकांशाच्च पापखेटयुतेक्षिते ।
व्यापारे जायते हानिः पितृसौख्येन वर्जितः ॥ ५८॥

दशमे कारकांशाच्च बुधशुक्रयुतेक्षिते ।
व्यापारे बहुलाभश्च महत्कर्मकओर् नरः ॥ ५९॥

कारकांशाच्च दशमे रविचन्द्रयुतेक्षिते ।
गुरुदृष्टयुते विप्र जातको राज्यभाग् भवेत् ॥ ६०॥

स्वांशादेकादशे स्थाने शुभखेटयुतेक्षिते ।
भ्रातृसौख्ययुतो बालः सर्वकार्येषु लाभकृत् ॥ ६१॥

एकादशे सपापे तु कुमार्गाल्लाबकृन्नरः ।
विख्यातो विक्रमी चैव जायते नाऽत्र संशयः ॥ ६२॥

कारकांशाद् व्ययस्थाने सद्ग्रहे सद्व्ययो भवेत् ।
असद्व्ययोऽशुभे ज्ञयो ग्रहाभावे च सत्फलम् ॥ ६३॥

कारकांशाद् व्ययस्थाने स्वभोच्चस्थे शुभग्रहे ।
सद्गतिर्जायते तस्य शुभलोकमवाप्नुयात् ॥ ६४॥

कारकांशाद् व्यये केतौ शुभखेटयुतेक्षिते ।
तदा तु जायते मुक्तिः सायुज्यपदमाप्नुयात् ॥ ६५॥

मेषे धनुषि वा केतौ कारकांशात् व्यये स्थिते ।
शुभखेटेन सन्दृष्टे सायुजपदमाप्नुयात् ॥ ६६॥

व्यये च केवले केतौ पापयुक्तेक्षितेपि वा ।
न तदा जायते मुक्तिः शुभलोकं न पश्यति ॥ ६७॥

रविणा संयुते केतौ कारकांशाद् व्ययस्थिते ।
शिवभक्तिर्भवेस्यत्त निर्विशंकं द्विजोत्तम ॥ ६८॥

चन्द्रेण संयुते केतौ कारकांशाद् व्ययस्थिते ।
गौर्यां भक्तिर्भवेत्तस्य शाक्तिको जायते नरः ॥ ६९॥

शुक्रेण संयुते केतौ कारकांशाद् व्ययस्थिते ।
लक्ष्म्यां सञ्जायते भक्तिर्जातको सौ समृद्धिमान् ॥ ७०॥

कुजेन संयुते केतौ स्कन्दभक्तौ भवेन्नरः ।
वैष्णवो बुधसौरिभ्यां गुरुणा शिवभक्तिमान् ॥ ७१॥

राहुणा तामसीं दुर्गां सेवते क्षुद्रदेवताम् ।
भक्तिः स्कन्देऽथ हेरम्भे शिखिना केवलेन वा ॥ ७२॥

कारकांशाद् व्यये सौरिः पापराशौ यदा भवेत् ।
तदाऽपि क्षुद्रदेवस्य भक्तिस्तस्य न संशयः ॥ ७३॥

पापर्क्षेऽपि शनौ सुक्रे तदाऽपि क्षुद्रसेवकः ।
अमात्यकारकात् षष्ठेप्येवमेव फलं वदेत् ॥ ७४॥

कारकांशात् त्रिकोणस्थे पापखेतद्वये द्विज ।
मानवो मन्त्रतन्त्रज्ञो जायते नाऽत्र संशयः ॥ ७५॥

पापेन वीक्षिते तत्र जातो निग्राहको भवेत् ।
शुभैर्निरीक्षिते तस्मिन् नरोऽनुग्राहको भवेत् ॥ ७६॥

शुक्रदृष्टे विधौ स्वांशे रसवादी भवेन्नरः ।
बुधदृष्टे च सद्वैद्यः सर्वरोगहरो भवेत् ॥ ७७॥

शुक्रदृष्टे सुखे चन्द्रे पाण्डुश्वित्री भवेन्नरः ।
भौमदृष्टे महारोगी रक्तपित्तार्दितो भवेत् ॥ ७८॥

केतुदृष्टे सुखे चंद्रे नीलकुष्ठी प्रजायते ।
चतुर्थे पञ्चमेवाऽहि स्थितौ राहुकुजौ यदि ॥ ७९॥

क्षयरोगो भवेत् तस्य चन्द्रदृष्टौ तु निश्चितः ।
स्वांशात् सुखे सुते वाऽपि केवलः संस्थितः कुजः ॥ ८०॥

पिट्टादिर्भवेत् तस्य तदा रोगो न संशयः ।
ग्रहणी जलरोगो वा तत्र केतौ स्थिते सति ॥ ८१॥

ख्वर्भानुगुलिकौ तत्र विषवैद्यो विषार्दितः ।
स्वांशकात् पञ्चमे भावे केवले संस्थिते शनौ ॥ ८२॥

धनुर्विद्याविदा जाता भवन्त्यत्र न संशयः ।
केतौ च केवले तत्र घटिकायन्त्रकारकः ॥ ८३॥

बुधे परमहंसो वा दण्डी भवति मानवः ।
लोहयन्त्री तथा राहौ रवौ खेङ्गधरो भवेत् ॥ ८४॥

केवले च कुजे तत्र जातः कुन्तास्त्रधारकः ।
स्वांशे वा पन्ऽचमे स्वांशाच्चन्द्रेज्यौ संस्थितौ तदा ॥ ८५॥

ग्रन्थकर्ता भवेज्जातः सर्वविद्याविशारदः ।
तत्र दैत्यगुरौ किञ्चिदूनग्रन्थकरो भवेत् ॥ ८६॥

बुधे तत्र ततोऽप्यूनग्रन्थकर्त्ता प्रजायते ।
तत्र शुक्रे कविर्वाग्मी काव्यज्ञश्च प्रजायते ॥ ८७॥

सर्वविद्ग्रान्थिको जीवे न वाग्मी च सभादिषु ।
शब्दज्ञश्च विशेषेण वेदवेदान्तवित् तथा ॥ ८८॥

सभाजडो भवेद् बाल उक्तस्थानगते शनौ ।
मीमांसको भवेन्नूनमुक्तस्थानगते बुधे ॥ ८९॥

स्वांशे वा पञ्चमे भौमे जातो नैयायिको भवेत् ।
चन्द्रे च सांख्ययोगज्ञः साहित्यज्ञश्च गायकः ॥ ९०॥

रवौ वेदान्तविच्चैव गीतज्ञश्च प्रजायते ।
केतौ च गणितज्ञः स्याज्ज्योतिःशास्त्रविशारदः ॥ ९१॥

सम्प्रदायस्य संसिद्धिर्गुरुसम्बन्धतो भवेत् ।
द्वितीये च तृतीये च स्वांशादेवं विचारयेत् ॥ ९२॥

भावे सूक्ष्मफलं ज्ञात्वा जातकस्य फलं वदेत् ।
केतौ स्वांशाद्द्वितीये वा तृतीये स्तब्धवाग् भवेत् ॥ ९३॥

पापदृष्टे विशेषेण मानवो वक्तुमक्षमः ।
स्वांशाल्लग्नात् पदाद्वाऽपि द्वितीयाष्टमभावयोः ॥ ९४॥

केमद्रुमः पापसाम्ये चन्द्रदृष्टौ विशेषतः ।
अत्राऽध्याये च ये योगाः सफलाः कथिता मया ॥ ९५॥

योगकर्तृदशायान्ते ज्ञेयाः सर्वे फलप्रदाः ।
एवं दशाप्रदाद्राशैर्द्वितीयाष्टमयोर्द्विज ॥ ९६॥

ग्रहसाम्ये च विज्ञेयो योगः केमद्रुमोऽशुभः ।
दशाप्रारम्भसमये सलग्नान् साधयेद् ग्रहान् ॥ ९७॥

ज्ञेयस्तत्रापि योगोऽयं पापसाम्येऽर्थरन्ध्रयोः ।
एवं तन्वादिभावानां सूर्यादीनां नभसदाम् ॥ ९८॥

तत्तत्स्थित्यनुसारेण फलं वाच्यं विपश्चिता ।
इति संक्षेपतः प्रोक्तं कारकांशफलं मया ॥ ९९॥

अथ योगकारकाध्यायः ॥ ३४॥

कारकांशवशादेवं फलं प्रोक्तं मया द्विज ।
अथ भावाधिपत्येन ग्रहयोगफलं स्रृणु ॥ १॥

केन्द्राधिपतयः सौम्या ना दिशन्ति शुभं फलम् ।
क्रूरा नैवाऽशुभं कुर्युः शुभदाश्च त्रिकोणपाः ॥ २॥

लग्नं केन्द्रत्रिकोणत्वाद् विशेषेण शुभप्रदम् ।
पञ्चमं नवमं चैव विशेषधनमुच्यते ॥ ३॥

सप्तमं दशमं चैव विशेषसुखमुच्यते ।
त्रिषडायाधिपाः सर्वे ग्रहाः पापफलाः स्मृताः ॥ ४॥

व्ययद्वितीयरन्ध्रेशाः साहचर्यात् फलप्रदाः ।
स्थानान्तरानुरोधात्ते प्रबलाश्चोत्तरोत्तरम् ॥ ५॥

तत्र भाग्यव्ययेशत्वाद्रन्ध्रेशो न शुभप्रदः ।
त्रिमदायाधिपत्वेऽथो कोणपत्वे तु सत्फलः ॥ ६॥

उक्तेष्वेषु बली योगो निर्बलस्य प्रबाधकः ।
न रन्ध्रेशत्वदोषोऽत्र सूर्याचन्द्रमसोर्भवेत् ॥ ७॥

गुरुशुक्रौ शुभौ प्रोक्तौ चन्द्रो मध्यम उच्यते ।
उदासीनो बुधः ख्यातः पापा रव्यार्किभूमिजाः ॥ ८॥

पूर्णेन्दुज्ञेज्यशुक्राश्च प्रबला उत्तरोत्तरम् ।
क्षीणेन्द्वर्कार्किभूपुत्राः प्रबलाश्च यथोत्तरम् ॥ ९॥

केन्द्राधिपत्यदोषोयः शुभानां कथितो हि सः ।
चन्द्रज्ञगुरुशुक्राणां प्रबलाश्चोत्तरोत्तरम् ॥ १०॥

केन्द्रकोणपती स्यातां परस्परगृहोपगौ ।
एकभे द्वौ स्थितौ वापि ह्येकभेऽन्यतरः स्थितः ॥ ११॥

पूर्णदृष्ट्येक्षितौ वापि मिथो योगकारौ तदा ।
योगेऽस्मिन् जायते भूपो विख्यातो वा जनो भवेत् ॥ १२॥

कोणेशत्वे यदैकस्य केन्द्रेशत्वं च जायते ।
केन्द्रे कोणे स्थितो वाऽसौ विशेषाद्योगकारकः ॥ १३॥

केन्द्रेशत्वेन पापानां या प्रोक्ता शुभकारिता ।
सा त्रिकोणाधिपत्येऽपि न केन्द्रेशत्वमात्रतः ॥ १४॥

केन्द्रकोणाधिपावेव पापस्थानाधिपौ यदा ।
तयोः सम्बन्धमात्रेण न योगं लभते नरः ॥ १५॥

यद्भावेशयुतौ वापि यद्यद्भावसमागतौ ।
तत्तत्फलानि प्रबलौ प्रदिशेतां तमोग्रहौ ॥ १६॥

यदि केन्द्रे त्रिकोणे वा निवसेतां तमोग्रहौ ।
नाथेनात्यतरेणाढ्यौ दृष्टौ वा योगकारकौ ॥ १७॥

कस्मिल्लग्ने प्रजातस्य के ग्रहा योगकारकाः ।
के चाऽशुभप्रदाः खेटाः कृपया वदे मे मुने ॥ १८॥

यथा पृष्टं त्वया विप्र तथोदाहरणं ब्रुवे ।
रन्ध्रेशत्वेऽपि भूपुत्रो भवेच्छूभसहायवान् ॥ १९॥

मन्दसौम्यसिताः पापाः शुभौ गुरुदिवाकरौ ।
न शुभं योगमत्रेण प्रभवेच्छनिजीवयोः ॥ २०॥

पारतन्त्र्येण जीवस्य पापकर्मापि निश्चितम् ।
शुक्रः साक्षान्निहन्ता स्यान्मारकत्वेन लक्षितः ॥ २१॥

मन्दादयोऽपि हन्तारो भवेयुः पापिनो ग्रहाः ।
मेषलग्नोद्भवस्यैवं फलं ज्ञेयं द्विजोत्तम ॥ २२॥

जीवशुक्रेन्दवः पापाः शुभौ शनिदिवाकरौ ।
राजयोगकरः सौरिर्बुधस्त्वल्पशुभप्रदः ॥ २३॥

जीवादयो कुजश्चापि सन्ति मारकलक्षणाः ।
वृषलग्नोद्भवस्यैवं फलान्यूह्यानि सूरिभिः ॥ २४॥

भौमजीवारुणाः पापाः एक एव कविः सुभः ।
शनैश्चरणे जीवस्य योगो मेषभवो यथा ॥ २५॥

शशी मुखनिहन्ताऽसौ साहचर्याच्च पाकदः ।
द्वन्द्वलग्नोद्भवस्यैवं फलान्यूह्यानि पंडितैः ॥ २६॥

भार्गवेन्दुसुतौ पापौ भूसुतेज्येन्दवः शुभाः ।
पूर्णयोगकरः साक्षान्मंगलो मंगलप्रदः ॥ २७॥

निहन्ताऽर्कसुतोऽर्कस्तु साहचर्यात् फलप्रदः ।
कर्कलग्नोद्भवस्यैवं फलं प्रोक्तं मनीषिभिः ॥ २८॥

सौम्यशुक्रार्कजाः पापाः कुजेज्यार्काः शुभावहाः ।
प्रभवेद्योगमात्रेण न शुभं गुरुशुक्रयोः ॥ २९॥

मारकस्तु शनिश्चन्द्रः साहचर्यात् फलप्रदः ।
सिंहलग्ने प्रजातस्य फलं ज्ञेयं विपश्चिता ॥ ३०॥

कुजजीवेन्दवः पापाः बुधशुक्रौ शुभावहौ ।
भार्गवेन्दुसुतावेव भवेतां योगकारकौ ॥ ३१॥

मारकोऽपि कविः सूर्यः साहचर्यफलप्रदः ।
कन्यालग्नोद्भवस्यैवं फलान्यूह्यानि सूरिभिः ॥ ३२॥

जीवार्कभूसुताः पापाः शनैश्चरबुधौ शुभौ ।
भवेतां राजयोगस्य कारकौ चन्द्रतत्सुतौ ॥ ३३॥

कुजो निहन्ति जीवाद्याः पापा मारकलक्षणाः ।
शुक्रः समः फलान्येवं विज्ञेयानि तुलोद्भवे ॥ ३४॥

सितज्ञशनयः पापाः शुभौ गुरुनिशाकरौ ।
सूर्याचन्द्रमसावेव भवेतां योगकारकौ ॥ ३५॥

कुजः समः सिताद्याश्च पापा मारकलक्षणाः ।
एवं फलं च विज्ञेयं वृश्चिकोदयजन्मनः ॥ ३६॥

एक एव कविः पापः शुभौ भौमदिवाकरौ ।
योगो भास्करसौम्याभ्यां निहन्ता भास्करात्मजः ॥ ३७॥

गुरुः समफलः ख्यातः शुक्रो मारकलक्षणः ।
धनुर्लग्नोद्भवस्यैवं फलं ज्ञेयं विपश्चिता ॥ ३८॥

कुजजीवेन्दवः पापाः शुभौ भार्गवचन्द्रजौ ।
मन्दः स्वयं न हन्ता स्याद् हन्ति पापाः कुजादयः ॥ ३९॥

सूर्यः समफलः प्रोक्तः कविरेकः सुयोगकृत् ।
मृगलग्नोद्भवस्यैवं फलान्यूह्यानि सूरिभिः ॥ ४०॥

जीवचन्द्रकुजाः पापाः शुक्रसूर्यात्मजौ शुभौ ।
राजयोगकरो ज्ञेजः कविरेव बृहस्पतिः ॥ ४१॥

सूर्यो भौमश्च हन्तारो बुधो मध्यफलः स्मृतः ।
कुम्भलग्नोद् भवस्यैवं फलान्यूह्यानि सूरिभिः ॥ ४२॥

मन्दशुक्रांशुमत्सौम्याः पापा भौमविधू शुभौ ।
महीसुतगुरू योगकारकौ च महीसुतः ॥ ४३॥

मारकोऽपि न हन्ताऽसौ मन्दज्ञौ मारकौ स्मृतौ ।
मीनलग्नोद् भवस्यैवं फलानि परिचिन्तयेत् ॥ ४४॥

एवं भावाधिपत्येन जन्मलग्नवशादिह ।
शुभत्वमशुभत्व च ग्रहाणां प्रतिपादितम् ॥ ४५॥

अत्यानपि पुनर्योगान् नाभसादीन् विचिन्त्य वै ।
देहिना च फलं वाच्यं प्रवक्ष्यामि च तानहम् ॥ ४६॥

अथ नाभसयोगाध्यायः ॥ ३५॥

अधुना नाभसा योगाः कथ्यन्ते द्विजसत्तम ।
द्वात्रिंशात् तत्प्रभेदास्तु शतघ्नाष्टादशोन्मिताः ॥ १॥

आश्रयाख्यास्त्रयो योगाः दलसंज्ञं द्वयं ततः ।
आकृतिर्विंशतिः संख्याः सप्त योगाः प्रकीर्तिताः ॥ २॥

रज्जुश्च मुसलश्चैव नलश्चेत्याश्रयास्त्रयः ।
मालाख्यः सर्पसंज्ञश्च दलयोगौ प्रकीर्तितौ ॥ ३॥

गदाख्यः शकटाख्यश्च स्रृङ्गाटकविहंगसौ ।
हलवज्रयवाश्चैव कमलं वापियूपकौ ॥ ४॥

शरशक्तिदण्डनौकाकूटच्छत्रध्वंषि च ।
अर्धचन्द्रस्तु चक्रं च समुद्रश्चेति विंशतिः ॥ ५॥

संख्याख्यावल्लकीदामपाशकेदारशूलकाः ।
युगो गोलश्च सप्तैते युक्ता दन्तमिता द्विज ॥ ६॥

सर्वेश्चरे स्थितै रज्जुः स्थिरस्थैर्मुसलः स्मृतः ।
नलाख्यो द्विस्वभावस्थैराश्रयाख्या इमे स्मृताः ॥ ७॥

केन्द्रत्रयगतैः सौम्यैः पापैर्वा दलसंज्ञकौ ।
क्रमान्मालाभुजंगाख्यौ शुभाशुभफलप्रदौ ॥ ८॥

आसन्नकेन्द्रद्वयगैः सर्वैर्योगो गदाह्वयः ।
शकटं लग्नजायास्थैः खाम्बुगैर्विहगः स्मृतः ॥ ९॥

योगः स्रृङ्गाटकं नाम लग्नात्मजतपःस्थितैः ।
अन्यस्थानात् त्रिकोणस्थैः सर्वैर्योगो हलाभिधः ॥ १०॥

लग्नजायास्थितैः सौम्यैः पापाख्यैः खाऽम्बुसंस्थितैः ।
योगो वज्राभिधः प्रोक्तः वीपरीतस्थितैर्यवः ॥ ११॥

सर्वकेन्द्रगतैः सर्वैर्मिश्रैः कमलसंज्ञकः ।
केन्द्रादन्यत्रगैः सर्वैर्योगो वापीसमाह्वयः ॥ १२॥

यूपो लग्नाच्चतुर्भस्थैः शरस्तुर्याच्चतुर्भगैः ।
शक्तिर्मदाच्चतुर्भस्थैर्दण्डो मध्याच्चतुर्भगैः ॥ १३॥

लग्नात् सप्तमगैनौ का कूटस्तुर्याच्च सप्तमैः ।
छत्राख्यः सप्तमादेवं चापं मध्याद् भसप्तगैः ॥ १४॥

लग्नादेकान्तरस्थैश्च षड्भगैश्चक्रमुच्यते ।
धनादेकान्तरस्थैस्तु समुद्रः षडगृहाश्रितै ॥ १५॥

एकराशिस्थितैर्गोलो युगाख्यो द्विभसंस्थितैः ।
शूलस्तु त्रिभगैः प्रोक्तः केदारस्तु चतुर्भगैः ॥ १६॥

पञ्चराशिस्थतैः पाशा दामाख्यः षड्गृहाश्रितैः ।
वीन्>आ सप्तभगैः सर्वैर्विहायान्यानुदीरितान् ॥ १७॥

अटनप्रियाः सुरूपाः परदेशस्वास्थ्यभागिनो मनुजाः ।
क्रूराः खलस्वभावा रज्जुप्रभवाः सदा कथिताः ॥ १८॥

मानज्ञानधनाद्यैर्युक्ता भूपप्रियाः ख्याताः ।
बहुपुत्राः स्थिरचित्ता मुसलसमुत्था भवन्ति नराः ॥ १९॥

न्यूनातिरिक्तदेहा धनसञ्चयभागिनोऽतिनिपुणाश्च ।
बन्धुहिताश्च सुरूपा नलयोगे सम्प्रसूयन्ते ॥ २०॥

नित्यं सुखप्रधाना वाहनवस्त्रान्नभोगसम्पन्ना ।
कान्ता सुबहुस्त्रीका मालायां सम्प्रसूताः स्युः ॥ २१॥

वुषमाः क्रूरा निःस्वा नित्यं दुःखार्दिताः सुदीनाश्च ।
परभक्षपाननिरताः सर्पप्रभवा भवन्ति नराः ॥ २२॥

सततोद्युक्तार्थवशा यज्वानः शास्त्रगेयकुशलाश्च ।
धनकनकरत्नसम्पत्संयुक्ता मानवा गदायां तु ॥ २३॥

रोगार्ताः कुनखा मूर्खाः शकटानुजीविनो निःस्वा ।
मित्रस्वजनविहीनाः शकटे जाता भवन्ति नराः ॥ २४॥

भ्रमणरुचयोविकृष्टा दूताः सुरतानुजीवनो धृष्टाः ।
कलहप्रियाश्च नित्यं विहगे योगे सदा जाताः ॥ २५॥

प्रियकलहाः समरसहाः सुखिनो नृपतेः शुभकलत्राः ।
आढ्या युवतिद्वेष्याः स्रृङ्गाटकसम्भवा मनुजाः ॥ २६॥

बह्वाशिनो दरिद्राः कृषीवला दुःखिताश्च सोद्वेगा ।
बन्धुसुहृदिभः त्यक्ताः प्रेष्याः हलसंज्ञके सदा पुरुषाः ॥ २७॥

आद्यन्तवयःसुखिनः शूराः सुभगा निरीहाश्चः ।
भाग्यविहीना वज्रे जाताः खला विरुद्धाश्च ॥ २८॥

व्रतनियममङ्गलपरा वयसो मध्ये सुखार्थपुत्रयुता ।
दातारः स्थिरचित्ता यवयोगभवाः सदा पुरुषाः ॥ २९॥

विभवगुणाढ्या याः पुरुषाः स्थिरायुषो विपुलकीर्तय शुद्धाः ।
शुभशतकाः पृथ्वीशाः कमलभवाः मानवा नित्यम् ॥ ३०॥

निधिकरणे निपुणधियः स्थिरार्थसुखसंयुता सुतयुताश्च ।
नयनसुखसम्प्रहृष्टा वापीयोगेन राजानः ॥ ३१॥

आत्मविदिज्यानिरतः स्त्रिया युतः सत्त्वसम्पन्नः ।
व्रतनियमरतमनुस्यो यूपे जातो विशिष्टश्च ॥ ३२॥

इषुकारा बन्धनपाः मृगयाधनसेविताश्च मंसादा ।
हिंस्राः कुशिल्पकाराः शरयोगे मानवाः प्रसूयन्ते ॥ ३३॥

धनरहितविफलदुःखितनीचलसाश्चिरायुषः पुरुषाः ।
संग्रामबुद्धिनिपुणाः शक्त्यां जाताः स्थिराः शुभगाः ॥ ३४॥

हतपुत्रदारनिःस्वाः सर्वत्र च निर्धृणाः स्वजनबाह्याः ।
दुःखितनीचप्रेष्या दण्डप्रभवा भवन्ति नराः ॥ ३५॥

सलिलोपजीविविभवाः बह्वाशाः ख्यातकीर्तयो दुष्टाः ।
कृपणा मलिना लुब्धा नौसञ्ज्ञाताः खलाः पुरुषाः ॥ ३६॥

अनृतकथनबन्धनपा निष्किञ्चनाः शठाः क्रूराः ।
कूटसमुत्था नित्यं भवन्ति गिरिदुर्गवासिनो मनुजाः ॥ ३७॥

स्वजनाश्रयो दयावान्नानानृपवल्लभः प्रकृष्टमतिः ।
प्रथमेऽन्त्ये वयसि नराः सुखवान् दीर्घायुरातपत्री स्यात् ॥ ३८॥

आनृतिकगुप्तपालाश्चोराः कितवाश्च कानने निरताः ।
कार्मुकयोगे जाता भाग्यविहीनाः शुभा वयोमध्ये ॥ ३९॥

सेनापतयः सर्वी कान्तशरीरा नृपप्रिया बलिनः ।
मणिकनकभूषणयुता भवन्ति योगेऽर्धचन्द्राख्ये ॥ ४०॥

प्रणताऽऽशेषनराधिपकिरीटरत्नप्रभास्फुरितपादः ।
भवति नरेन्द्रो मनुजश्चक्रे यो जायते योगे ॥ ४१॥

बहुरत्नधनसमृद्धा भोगयुता धनजनप्रियाः ससुता ।
उदधिसमुत्थाः पुरुषाः स्थिरविभवाः साधुशीलाश्च ॥ ४२॥

प्रियगीतनृत्यवाद्या निपुणाः सुखिनश्च धनवन्तः ।
नेतारो बहुभृत्या वीणायां कीर्तिताः पुरुषाः ॥ ४३॥

दाम्नि सुजनोपकारी नयधनयुक्तो महेश्वरः ख्यातः ।
बहुसुतरत्नसमृद्धो धीरो जायेत विद्वांश्च ॥ ४४॥

पाशे बन्धनभाजः कार्ये दक्षाः प्रपञ्चकाराश्च ।
बहुभाषिणो विशीला बहुभृत्याः सम्प्रतानाश्च ॥ ४५॥

सुबहूनामुपयोज्याः कृषीवलाः सत्यवादिनः सुखिनः ।
केदारे सम्भूताश्चलस्वभावा धनैर्युक्ताः ॥ ४६॥

तीक्ष्णालसधनहीना हिंस्राः सुबहिष्कृता महाशूराः ।
संग्रामे लब्धयशा शूले योगे भवन्ति नराः ॥ ४७॥

पाखण्डवादिनो वा धनरहिता वा बहिष्कृता लोके ।
सुतमातृधर्मरहिता युगयोगे ये नरा जाताः ॥ ४८॥

बलसंयुक्ता विधना वद्याविज्ञानवर्जिता मलिना ।
नित्यं दुःखितदीना गोले योगे भवन्ति नराः ॥ ४९॥

सर्वास्वपि दशास्वेते भवेयुः फलदायिनः ।
प्राणिनामिति विज्ञेयाः प्रवदन्ति तवाग्रजाः ॥ ५०॥

अथ विविधयोगाध्यायः ॥ ३६॥

लग्ने शुभयुते योगः शुभः पापयुतेऽशुभः ।
व्ययस्वगैः शुभैः पापैः क्रमाद्योगौ शुभाऽशुभौ ॥ १॥

शुभयोगोद्भवो वाग्मी रूपशीलगुणवन्वितः ।
पापयोगोद्भवः कामी पापकर्मा परार्थयुक् ॥ २॥

केन्द्रे देवगुरौ लग्नाच्चन्द्राद्वा शुभदृग्युते ।
नीचास्तारिगृहैर्हीने योगोऽयं गजकेसरी ॥ ३॥

गजकेसरीसञ्जातस्तेजस्वी धनवान् भवेत् ।
मेधावी गुणसम्पन्नो राजप्रियकरो नरः ॥ ४॥

दशमेऽङ्गात्तथा चन्द्रात् केवलैश्च शुभैर्युते ।
स योगोऽमलकीत्र्याख्यः कीर्तिराचन्द्रतारकी ॥ ५॥

राजपूज्ये महाभोगी दाता बन्धुजनप्रियः ।
परोपकारी धर्मात्मा गुणढ्योऽमलकीर्तिजः ॥ ६॥

सप्तमे चाऽष्टमे शुद्धे शुभग्रहयुतेऽथवा ।
केन्द्रेषु शुभयुक्तेषु योगः पर्वतसंज्ञकः ॥ ७॥

भाग्यवान् पर्वतोत्पन्नः वाग्मी दाता च शास्त्रवित् ।
हास्यप्रियो यशस्वी च तेजस्वी पुरनायकः ॥ ८॥

सुखेशेज्यौ मिथः केन्द्रगतौ बलिनि लग्नपे ।
काहलो वा स्वभोच्चस्थे सुखेशे कर्मपान्विते ॥ ९॥

ओजस्वी साहसी धूर्तश्चतुरङ्गबलान्वितः ।
यत्किञ्चिद् ग्रामनाथश्च काहले जायते नरः ॥ १०॥

लग्नेशे तुङ्गगे केन्द्रे गुरुदृष्टे तु चामरः ।
शुभद्वये विलग्ने वा नवमे दशमे मदे ॥ ११॥

राजा वा राजपुज्यो वा चिरजीवी च पण्डितः ।
वाग्मी सर्वकलाविद् वा चामरे जायते जनः ॥ १२॥

सवले लग्नपे पुत्रषष्ठपौ केन्द्रगौ मिथः ।
शंखो वा लग्नकर्मेशौ चरे बलिनि भाग्यपे ॥ १३॥

धनस्त्रीपुत्रसंयुक्तो दयालुः पुण्यवान् सुधीः ।
पुण्यकर्मा चिरञ्जीवी शंखयोगोद्भवो नरः ॥ १४॥

सबले भाग्यपे भेरी खगैः स्वान्त्योदयास्तगैः ।
सबले भाग्यपे वाऽसौ केन्द्रे शुक्रेज्यलग्नपैः ॥ १५॥

धनस्त्रीपुत्रसंयुक्तो भूपः कीर्तिगुणान्वितः ।
आचारवान् सुखी भोगी भेरीयोगे जनो भवेत् ॥ १६॥

सबले लग्नपे खेटाः केन्द्रे कोणे स्वभोच्चगाः ।
मृगङ्गयोगो जातोऽत्र भूपो वा तत्समः सुखी ॥ १७॥

कीमेशे कर्मगे तुङ्गे कर्मेशे भाग्यपान्विते ।
योगः श्रीनाथसंज्ञोऽत्र जातः शुक्रसमो नृपः ॥ १८॥

कर्मेशे सुतगे केन्द्रे बुधेऽर्के सबले स्वभे ।
चन्द्रात् कोणे गुरौ ज्ञे वा कुजे लाभे च शारदः ॥ १९॥

धनस्त्रीपुत्रसंयुक्तः सुखी विद्वान् नृपप्रियः ।
तपस्वी धर्मसंयुक्तः शारदे जायते जनः ॥ २०॥

धर्मलग्नगते सौम्ये पञ्चमे सदसद्युते ।
पापे च चतुरस्रस्थे योगोऽयं मत्स्यसंज्ञकः ॥ २१॥

कालज्ञः करुणामूर्तिर्गुणधीबलरूपवान् ।
यशोविद्यातपस्वी च मत्स्ययोगे हि जायते ॥ २२॥

पुत्रारिमदगाः सौम्याः स्वभोच्चसुहृदंशगाः ।
त्रिलाभोदयगाः पापाः कूर्मयोगः स्वभोच्चगाः ॥ २३॥

कूर्मयोगे जनो भूपो धीरो धर्मगुणान्वितः ।
कीर्तिमानुपकारी च सुखी मानवनायकः ॥ २४॥

भाग्येशे धनभावास्थे धनेशे भाग्यभावगे ।
लग्नेशे केन्द्रकोणस्थे खड्गयोगः स कथ्यते ॥ २५॥

खड्गयोगे समुत्पन्नो धनभाग्यसुखान्वितः ।
शास्त्रज्ञो बुद्धिवीर्याढ्यः कृतज्ञः कुशलो नरः ॥ २६॥

केन्द्रे मूलत्रिकोणस्ते भाग्येशे वा स्वभोच्चगे ।
लग्नाधिपे बलाढ्ये च लक्ष्मीयोगः प्रकीर्त्यते ॥ २७॥

सुरूपो गुणवान् भूपो बहुपुत्रधनान्वितः ।
यशस्वी धर्मसम्पन्नो लक्ष्मीयोगे जनो भवेत् ॥ २८॥

लग्ने स्थिरे भृगौ केन्द्रे चन्द्रकोणे शभान्विते ।
मानस्थानगते सौरे योगोऽयं कुसुमाभिधः ॥ २९॥

भूपो वा भूपतुल्यो वा दता भोगी सुखी जनः ।
कुलमुख्यो गुणी विद्वान् जायते कुसुमाह्वये ॥ ३०॥

द्वितीये पञ्चमे जीवे बुधशुक्रयुतेक्षिते ।
क्षत्रे तयोर्वा सम्प्रप्ते योगः स च कलानिधिः ॥ ३१॥

कलानिधिसमुत्पन्नो गुणवान् भूपवन्दितः ।
रोगहीनः सुखी जातो धनविद्यासमन्वितः ॥ ३२॥

लग्नेशतद्गतर्क्षेशतद्गतर्क्षेशतदंशपाः ।
केन्द्रे कोणे स्वतुङ्गे वा योगः कल्पद्रुमो मतः ॥ ३३॥

सर्वैश्वर्ययुतो भूपो धर्मात्मा बलसंयुतः ।
युद्धप्रियो दयालुश्च पारिजाते नरो भवेत् ॥ ३४॥

स्वान्त्याष्टस्थैर्द्वितीयेशाद् हरियोगः शुभग्रहैः ।
कामेशाद् बन्धुधर्माष्टस्थितैः सौम्यैर्हराभिधः ॥ ३५॥

लग्नेशाद् बन्धुकर्मायस्थितैर्ब्रह्माह्वयः स्मृतः ।
एषु जातः सुखी विद्वान् धनपुत्रादिसंयुतः ॥ ३६॥

लग्नान्मदाष्टगैः सौम्यैः पापदृग्योगवर्जितैः ।
योगो लग्नाधियोगोऽस्मिन् महात्मा शास्त्रवित् सुखी ॥ ३७॥

लग्नपे पारिजातस्थे सुखी वर्गोत्तमे ह्यरुक् ।
गोपुरे धनधान्याढ्या भूपः सिंहासने स्थिते ॥ ३८॥

विद्वान् पारावते श्रीमान् देवलोके सवाहनः ।
ऐरावतस्थिते जातो विख्यातो भूपवन्दितः ॥ ३९॥

अथ चन्द्रयोगाध्यायः ॥ ३७॥

सहस्ररश्मितचन्द्रे कण्टकादिगते क्रमात् ।
धनधीनैपुणादीनि न्यूनमध्योत्तमानि हि ॥ १॥

स्वांशे वा स्वाधिमित्रांशे स्थितश्च दिवसे शशी ।
गुरुणा दृश्यते तत्र जातो धनसुखान्वितः ॥ २॥

स्वांशे वा स्वाधिमित्रांशे स्थितश्च शशभृन्निशि ।
शुक्रेण दृश्यते तत्र जातो धनसुखान्वितः ॥ ३॥

एतद्विपर्ययस्थे च शुक्रेज्यानवलोकिते ।
जायतेऽल्पधनो बालो योगेऽस्मिन्निर्धनोऽथवा ॥ ४॥

चन्द्राद्रन्ध्रारिकामस्थै सौम्यैः स्याधियोगकः ।
तत्र राजा च मन्त्री च सेनाधीशश्च बलक्रमात् ॥ ५॥

चन्द्राद् वृद्धिगतैः सर्वैः शुभैर्जातो महाधनी ।
द्वाभ्यां मध्यधनो जात एकेनाऽल्पधनो भवेत् ॥ ६॥

चन्द्रात् स्वान्त्योभयस्थे हि ग्रहे सूर्यं बिना क्रमात् ।
सुनफाख्तोऽनफाख्यश्च योगो दुरधराह्वयः ॥ ७॥

राजा वा राजतुल्यो वा धीधनख्यातिमाञ्जनः ।
स्वभुजार्जितवित्तश्च सुनफायोगसम्भवः ॥ ८॥

भूपोऽगदशरीरश्च शीलवान् ख्यातकीर्तिमान् ।
सुरूपश्चाऽनफाजातो सुखैः सर्वैः समन्वितः ॥ ९॥

उत्पन्नसुखभुग् दाता धनवाहनसंयुतः ।
सद्भृत्यो जायते नूनं जनो दुरधराभवः ॥ १० ॥

चन्द्रादाद्यधनाऽन्त्यस्थो विना भानुं न चेद्ग्रहः ।
कश्चित् स्याद्वा विना चन्द्रं लग्नात् केन्द्रगतोऽथ वा ॥ ११ ॥

योगः केमद्रुमो नाम तत्र जातोऽतिगर्हितः ।
बुद्धिविद्याविहीनश्च दरिद्रापत्तिसंयुतः ॥ १२ ॥

अन्ययोगफलं हन्ति चन्द्रयोगो विशेषतः ।
स्वफलं प्रददातीति बुधो यत्नाद् विचिन्तयेत् ॥ १३ ॥

अथ रवियोगाध्यायः ॥ ३८ ॥

सूर्यात् स्वन्त्योभयस्थैश्च विना चन्द्रं कुजादिभिः ।
वेशिवोशिसमाख्यौ च तथोभयचरः क्रमात् ॥ १ ॥

समदृक् सत्यवाङ् मर्त्यो दीर्घकायोऽलसस्तथा ।
सुखभागल्पवित्तोऽपि वेशियोगसमुद्भवः ॥ २ ॥

वोशौ च निपुणो दाता यशोविद्याबलावन्तिः ।
तथोभयचरे जातो भूपो वा तत्समः सुखी ॥ ३ ॥

शुभग्रहभवे योगे फलमेवं विचिन्तयेत् ।
पापग्रहसमुत्पन्ने योगे तु फलमन्यथा ॥ ४ ॥

अथ राजयोगाध्यायः ॥ ३९ ॥

अथाऽतः सम्प्रवक्ष्यामि राययोगान् द्विजोत्तम ।
येषां विज्ञानमात्रेण राजपूज्यो जनो भवेत् ॥ १॥

ये योगाः शम्भुना प्रोक्ताः पुरा शैलसुताग्रतः ।
तेषां सारमहं वक्ष्ये तवाग्रे द्विजनन्दन ॥ २॥

चिन्तयेत् कारकांशे वा जनुर्लग्नेऽथ वा द्विज ।
राजयोगकरौ द्वौ द्वौ स्फुटौ खेटौ प्रयत्नतः ॥ ३॥

आत्मकारकपुत्राभ्यां योगमेकं प्रकल्पयेत् ।
तनुपञ्चमनाथाभ्यां तथैव द्विजसत्तम ॥ ४॥

लग्नपुत्रेशयोरात्मपुत्रकारकयोर्द्वयोः ।
सम्बन्धात् पूर्णमर्धं वा पादं वीर्यानुसारतः ॥ ५॥

लग्नेशे पञ्चमे भावे पञ्चमेशे च लग्ने ।
पुत्रात्मकारकौ विप्र लग्ने च पञ्चमे स्थित ॥ ६॥

स्वोच्चे स्वंशे स्वभे वाऽपि शुभग्रहनिरीक्षितो ।
महाराजाख्ययोगोऽत्र जातः ख्यातः सुखान्वितः ॥ ७॥

भाग्येशः कारको लग्ने पञ्चमे सप्तमेऽपि वा ।
राजयोगप्रदातारौ शुभखेटयुतेक्षितौ ॥ ८॥

लग्नेशात् कारकाच्चापि धने तुर्ये च पञ्चमे ।
शुभखेटयुते भावे जातो राजा भवेद् ध्रुवम् ॥ ९॥

तृतीये षष्ठभे ताभ्यां पापग्रहयुतेक्षिते ।
जातो राजा भवेदेवं मिश्रे मिश्रफलं वदेत् ॥ १०॥

स्वांशे वा पञ्चमे शुक्रे जीवेन्दुयुतवीक्षिते ।
लग्ने लग्नपदे वाऽपि राजवर्गो भवेन्नरः ॥ ११॥

जन्माङ्गे कालहोराङ्गे कालङ्गे येन केनचित् ।
एकग्रहेण सन्दृष्टे त्रितये राजभाग् जनः ॥ १२॥

लग्नषड्वर्गके चैवमेकखेटयुतेक्षिते ।
राजयोगो भवत्येव निर्विशंक द्विजोत्तम ॥ १३॥

पूर्णदृष्टे पूर्नयोगमर्धदृष्टेऽर्धमेव च ।
पाददृष्टे पादयोगमिति ज्ञेयं क्रमात् फलम् ॥ १४॥

लग्नत्रये स्वभोच्चस्थे खेटे राजा भवेद् ध्रुवम् ।
यद्वा लग्ने दृकाणेंऽशे स्वोच्चखेटयुते द्विज ॥ १५॥

पदे शुभ सचंद्रे च धने देवगुरौ तथा ।
स्वोच्चस्थखेटसन्दृष्टे राजयोगो न संशयः ॥ १६॥

शुभे लग्ने शुभे त्वर्थे तृतीये पापखेचरे ।
चतुर्थे च शुभे प्राप्ते राजा वा तत्समोऽपि वा ॥ १७॥

स्वोच्चस्थो हरिणांको वा जीवो वा शुक्र एव वा ।
बुधो वा धनभावस्थः श्रियं दिशति देहिनः ॥ १८॥

षष्ठेऽष्टमे तृतीये वा स्वस्वनीचगता ग्रहाः ।
लग्नं पश्येत् स्वभोच्चस्थो लग्नपो राज्ययोगदः ॥ १९॥

षष्ठाऽष्टमव्ययाधीशा नीचस्था रिपुभेऽस्थगाः ।
स्वोच्चस्वभगलग्नेशो लग्नं पश्यंश्च राज्यदः ॥ २०॥

स्वोच्चस्वभस्थराज्येशो लग्नं पश्यंश्च राज्यदः ।
शुभाः केन्द्रस्थिता वाऽपि राज्यदः नाऽत्र संशयः ॥ २१॥

शुभराशौ शुभांशे च कारको धनवान् भवेत् ।
तदंशकेन्द्रेषु शुभे नूनं राजा प्रजायते ॥ २२॥

लग्नारूढं दारपदं मिथः केन्द्र स्थितं यदि ।
त्रिलाभे वा त्रिकोणे वा तदा राजा न संशयः ॥ २३॥

भावहोराघटीसंज्ञलग्नानि च प्रपश्यति ।
स्वोच्चग्रहो राजयोगो लग्नद्वयमथापि वा ॥ २४॥

राशेर्द्रेष्काणतोंऽशाच्च राशेरंशादथापि वा ।
यद्वा राशिदृकाणाभ्यां लग्नद्रष्टा तु योगदः ॥ २५॥

पदे स्वोच्चखगाक्रान्ते चन्द्राक्रान्ते विशेषतः ।
क्रान्ते च गुरुशुक्राभ्यां केनाप्युच्चग्रहेण वा ॥ २६॥

दुष्टार्गलग्रहाभावे राजयोगो न संशयः ।
शुभारूढे तत्र चन्द्रे धने देवगुरौ तथा ॥ २७॥

दुःस्थानेशोऽपि नीचस्थो यदि लग्नं प्रपश्यति ।
तदाऽपि राजयोगः स्यादिति ज्ञेयं द्विजोत्तम ॥ २८॥

चतुर्थदशमार्थायपतिदृष्टे विलग्नभे ।
पदाल्लाभे तु शुक्रेण दृष्टेऽप्यारूढभे शुभे ॥ २९॥

राजा वा तत्समो वापि जातको जायते ध्रुवम् ।
ष ।ष्ठाष्टमगते नीचे लग्नं पश्यति वा तथा ॥ ३०॥

तृतीयलाभगे नीचे लग्नं पश्यति वा तथा ।
लग्नांशकेन्द्रेषु शुभे निग्रहानुग्रहक्षमः ॥ ३१॥

अथाऽहं सम्प्रवक्ष्यामि राजयोगादिकं परम् ।
ग्रहाणां स्थानभेदेन दृष्टियोगवशात् फलम् ॥ ३२॥

तपःस्थानाधिपो मन्त्री मन्त्राधीशो विशेषतः ।
उभावन्योन्यसंदृष्टौ जातश्चेदिह राज्यभाक् ॥ ३३॥

यत्र कुत्रापि संयुक्तौ तौ वापि समसप्तमौ ।
राजवंशभवो बालो राजा भवति निश्चितम् ॥ ३४॥

वाहनेशस्तथा माने मानेशो वाहने स्थितः ।
बुद्धधर्माधिपाभ्यां तु दृष्टश्चेदिह राज्यभाक् ॥ ३५॥

सुतकर्मसुहृल्लग्ननाथा धर्मपसंयुताः ।
यस्य जन्मनि भूपोऽसौ कीर्त्या ख्यातो दिगन्तरे ॥ ३६॥

सुखकर्मादिपौ वापि मन्त्रिनाथेन संयुतौ ।
धर्मनाथेन वा युक्तौ जातश्चेदिह राज्यभाक् ॥ ३७॥

सुतेशे धर्मनाथेन युते लग्नेश्वरेण वा ।
लग्ने सुखेऽथवा माने स्थिते जातो नृपो भवेत् ॥ ३८॥

धर्मस्थाने स्थिते जीवे स्वगृहे भृगुसंयुते ।
पंचमाधिपयुक्ते वा जातश्चेदिह राजभाक् ॥ ३९॥

दिनार्धाच्च निशार्धाच्च परं सार्धद्विनाडिका ।
शुभा वेला तदुत्पन्नो राजा स्यात्तत्समोऽपि वा ॥ ४०॥

चन्द्रः कविं कविश्चन्द्रमन्योऽन्यं त्रिभवस्थितः ।
मिथः पश्यति वा क्वापि राजयोग उदाहृतः ॥ ४१॥

चन्द्रे वर्गोत्तमांशस्थे सबले चतुरादिभिः ।
ग्रहैर्दृष्टे च यो जातः स राजा भवति ध्रुवम् ॥ ४२॥

उत्तमांशगते लग्ने चन्द्रान्यैश्चतुरादिभिः ।
ग्रहैर्दृष्टेऽपि यो जातः सोऽपि भूमिपतिर्भवेत् ॥ ४३॥

त्र्यल्पैरुच्चस्थितैः खेटे राजा राजकुलोद्भवः ।
अन्यवंशभवस्तत्र राजतुल्यो धनैर्युतः ॥ ४४॥

चतुर्भिः पञ्चभिर्वाऽपि खेटैः स्वोच्चत्रिकोणगैः ।
हीनवंशभवश्चापि राजा भवति निश्चितः ॥ ४५॥

षड्भिरुच्चगतैः खेटैश्चक्रवर्तित्वमाप्नुयात् ।
एवं बहुविधा राजयोगा ज्ञेया द्विजोत्तम ॥ ४६॥

एको गुरुर्भृगुर्वापि बुधो वा स्वोच्चसंस्थितः ।
शुभग्रहयुते केन्द्रे राजा वा तत्समो भवेत् ॥ ४७॥

केन्द्रेस्थितैः शुभैः सर्वैः पापैश्च त्रिषडायगैः ।
हीनवंशोऽपि यो जातः स राजा भवति ध्रुवम् ॥ ४८॥

अथ राजसम्बन्धयोगाध्यायः ॥ ४० ॥

राज्यनाथे जनुर्लग्नादमात्येशयुतेक्षिते ।
अमात्यकारकेणापि प्रधानत्वं नृपालये ॥ १ ॥

लाभेशवीक्षिते लाभे पापदृग्योगवर्जिते ।
राज्यभावे तदा विप्र प्रधानत्वं नृपालये ॥ २ ॥

अमात्यकारकेणापि कारकेन्द्रेण संयुते ।
तीव्रबुद्धियुतो बालो राजमन्त्री भवेद् ध्रुवम् ॥ ३ ॥

अमात्यकारके विप्र सबले शुभसंयुते ।
स्वक्षेत्रेस्वोच्चगे वापि राजमन्त्री भवेद् ध्रुवम् ॥ ४ ॥

अमात्यकारके लग्ने पञ्चमे नवमेऽपि वा ।
राजमन्त्री भवेद् बालो विख्यातो नाऽत्रसंशयः ॥ ५ ॥

आत्मकारकतः केन्द्रे कोणे वाऽमात्यकारके ।
तदा राजकृपायुक्तो जातो राजाश्रितः सुखी ॥ ६ ॥

कारकाच्च तथारूढात् लग्नाच्च द्विजसत्तम ।
तृतीये षष्ठभे पापैः सेनाधीशः प्रजायते ॥ ७ ॥

कारके केन्द्रे कोणेषु स्वतुङ्गे वा स्वभे स्थिते ।
भाग्यपेन युते दृष्टे राजमन्त्री भवेद् ध्रुवम् ॥ ८ ॥

कारके जन्मराशीशे लग्नगे शुभसंयुते ।
मन्त्रित्वे मुख्ययोगोऽयं वार्धकेनाऽत्र संशयः ॥ ९ ॥

कारके शुभसंयुक्ते पञ्चमे सप्तमेऽपि वा ।
दशमे नवमे वाऽपि धनं राजाश्रयाद् भवेत् ॥ १० ॥

भाग्यभावपदे लग्ने कारके नवमेऽपि वा ।
राजसम्बन्धयोगोऽयं निर्विशंकं द्विजोत्तम ॥ ११॥

लाभेशे लाभभावस्थे पापदृष्टिविवर्जिते ।
कारके शुभसंयुक्ते लाभस्तस्य नृपालयात् ॥ १२॥

लग्नेशे राज्यभावस्थे राज्येशे लग्नसंस्थिते ।
प्रबलो राजसम्बन्धयोगोऽयं परिकीर्तितः ॥ १३॥

कारकात् तुर्यभावस्थौ सितेन्दू द्विजसत्तम ।
यस्य जन्मनि जातोऽयं राजचिह्नेन संयुतः ॥ १४॥

लग्नेशे कारके वाऽपि पञ्चमेशेन संयुते ।
केन्द्रे कोणे स्थिते तस्मिन् राजमित्रं भवेन्नरः ॥ १५॥

अठ विशेषढनयोगाऽढ्यायः ॥ ४१॥

अठाऽथः संप्रवक्ष्यामि ढनयोगं विशेषथः ।
यस्मिन् योगे समुथ्पन्नो निश्चिथो ढनवान् भवेथ् ॥ १॥

पण्चमे भ्त्रृगुजक्षेथ्रे थस्मिन् शुक्रेण संयुथे ।
लाभे भौमेन संयुक्थे बहुध्रव्यस्य नायकः ॥ २॥

पंचमे थु बुढक्षेथ्रे थस्मिन् बुढयुथो सथि ।
चन्थ्रे भौमे गुरौ लाभे बहुध्रव्यस्य नायकः ॥ ३॥

पण्चमे च रविक्षेथ्रे थस्मिन् रवियुथे सथि ।
लाभे शनीन्थुजीवाङ्ये बहुध्रव्यस्य नायकः ॥ ४॥

पंचमे थु शनिक्षेथ्रे थस्मिन् शनियुथे सथि ।
लाभे रवीन्थुसंयुक्थे बहुध्रव्यस्य नायकः ॥ ५॥

पंचमे थु गुरुक्षेथ्रे थस्मिन् गुरुयुथे सथि ।
लाभे चन्थ्रसुथे जाथो बहुथ्रव्यस्य नायकः ॥ ६॥

पंचमे थु कुजक्षेथ्रे थस्मिन् कुजयुथे सथि ।
लाभस्ठे भ्त्रृगुपुथ्रे थु बहुथ्रव्यस्य नायकः ॥ ७॥

पंचमे थु शशिक्षेथ्रे थस्मिन् शशियुथे सथि ।
शनौ लाभस्ठिथे जाथो बहुथ्रव्यस्य नायकः ॥ ८॥

भानुक्षेथ्रगथे लग्ने थस्मिन् भानुयुथे पुनः ।
भौमेन गुरुणा युक्थे ध्त्रृष्ते जाथो युथो ढनैः ॥ ९॥

चन्थ्रक्षेथ्रगथे लग्ने थस्मिन् चन्थ्रयुथे सथि ।
बुढेन गुरुणा युक्थे ध्त्रृष्ते जाथो ढनी भवेथ् ॥ १०॥

भौमक्षेथ्रे गथे लग्ने थस्मिन् भौमेन संयुथे ।
सौम्यशुक्रार्कजैर्युक्थे ध्त्रृष्ते श्रीमान्नरो भवेथ् ॥ ११॥

बुढक्षेथ्रगथे लग्ने थस्मिन् बुढयुथे सथि ।
शनिजीवयुथे ध्त्रृष्ते जाथो ढनयुथो भवेथ् ॥ १२॥

गुरुक्षेथ्रगथे लग्ने थस्मिन् गुरुयुथे सथि ।
बुढभौमयुथे ध्त्रृष्ते जायथे ढनवान्नरः ॥ १३॥

भ्त्रृगुक्षेथ्रगथे लग्ने थस्मिन् भ्त्रृगुयुथे सथि ।
शनिसौम्ययुथे ध्त्रृष्ते यो जाथः स ढनी भवेथ् ॥ १४॥

शनिक्षेथ्रगथे लग्ने थस्मिन् शनियुथे सथि ।
भौमेन गुरुणा युक्थे ध्त्रृष्ते जाथो ढनैर्युथः ॥ १५॥

ढनधौ ढर्मढीनाठौ ये वा थाभ्यां युथा ग्रहाः ।
थेऽपि स्वस्वधशाकाले ढनधा नाऽथ्र संशयः ॥ १६॥

ग्रहाणामुक्थयोगेषु क्रूरसौम्यविभागथः ।
बलाबलविवेकेन फलमूह्यं विचक्षणैः ॥ १७॥

केन्द्रेशः पारिजाथस्ठस्थधा धाथा भवेन्नरः ।
उथ्थमे ह्युथ्थमो धाथा गोपुरे पुरुषथ्वयुक् ॥ १८॥

सिंहासने भवेन्मान्यः शूरः पारावथांशके ।
सभाढ्यक्षो धेवलोके ब्रह्मलोके मुनिर्मथ ।
ऐरावथांशके थ्त्रूष्तो धिग्योगो नैव जायथे ॥ १९॥

पारिजाथे सुथाढीशे विध्या चैव कुलोचिथा ।
उथ्थमे चोथ्थमा ज्ञेया गोपुरे भुवनांकिथा ॥ २०॥

सिंहासने थठा वाच्या साचिव्येन समन्विथा ।
पारावथे च विज्ञेया ब्रह्मविध्या ध्विजोथ्थम ॥ २१॥

सुथेशे धेवलोकस्ठे कर्मयोगश्च जायथे ।
उपासना ब्रह्मलोके भक्थिस्थ्वरावथांशके ॥ २२॥

ढर्मेशे पारिजाथस्ठे थीर्ठक्त्रूथ्थ्वथ्र जन्मनि ।
पूर्वजन्मन्यपि ज्ञेयस्थीर्ठक्त्रूच्चोथ्थमांशके ॥ २३॥

गौपुरे मखकर्था च परे चैवाऽथ्र जन्मनि ।
सिंहासने भवेध्वीरः सथ्यवाधी जिथेन्द्रियः ॥ २४॥

सर्वढर्मान् परिथ्यज्य ब्रह्मैकपधमाश्रिथः ।
पारवथे च परमो हंअश्चैवाथ्र जन्मनि ॥ २५॥

लगुदी वा थ्रिधण्दी स्याध्धेवलोके न संशयः ।
ब्रह्मलोके शक्रथधं याथि क्त्रूथ्वाऽश्वमेढकम् ॥ २६॥

ऐरावथे थु ढर्माथ्मा स्वयं ढर्मो भविष्यथि ।
श्रीरामः कुन्थिपुथ्राध्यो यठा जाथो ध्विजोथ्थम ॥ २७॥

विष्णुस्ठानं च केन्द्रं स्याल्लक्ष्मीस्ठानं थ्रिकोणकम् ।
थधीशयोश्च सम्बन्ढाध्राजयोगः पुरोधिथः ॥ २८॥

पारिजाथे स्ठिथौ थौ चेन्त्रूपो लोकानुरक्षकः ।

उथ्थमे चोथ्थमो भूपो गजवाजिरठाधिमान् ॥ २९॥

गोपुरे न्तर्नृपशार्धूलः पूजिथांद्विन्तर्नृपैर्भवेथ् ।
सिंहासने चक्रवर्थी सर्वभूमिप्रपालकः ॥ ३०॥

अस्मिन् योगे हरिश्चन्द्रो मनुश्चैवोथ्थमस्थठा ।
बलिर्वैश्वानरो जाथस्थठान्ये चक्रवर्थिनः ॥ ३१॥

वर्थमानयुगे जाथस्थठा राजा युढिष्टिरः ।
भविथा शालिवाहाध्यस्थठैव ध्विजसथ्थम ॥ ३२॥

पारावथांशकेऽप्येवं जाथा मन्वाधयस्थठा ।
विष्णोः सर्वेऽवथाराश्च जायन्थे धेवलोकके ॥ ३३॥

ब्रह्मलोकके थु ब्रह्माध्या जायन्थे विश्वपालकाः ।
ऐरावथांशके जाथः पूर्व स्वायंभुवो मनुः ॥ ३४॥

अठ धारिध्रय्योगाढ्यायः ॥ ४२॥

बहवो ढनधा योगा शुथास्थ्वथ्थो मया मुने ।
धरिध्रजन्मधान् योगान् क्तर्नृपया कठय प्रभो ॥ १॥

लग्नेशे च व्ययस्ठाने व्ययेशे लग्नमागथे ।
मारकेशयुथे ध्तर्नृष्ते निर्ढनो जायथे नरः ॥ २॥

लग्नेशे षष्टभावस्ठे षष्टेशे लग्नमागथे ।
मारकेशेन युग्ध्तर्नृष्ते ढनहीनः प्रजायथे ॥ ३॥

लग्नेन्धू केथुसंयुक्थौ लग्नपे निढनं गथे ।
मारकेशयुथे ध्तर्नृष्ते जाथो वै निर्ढनो भवेथ् ॥ ४॥

षष्ठाष्तमव्ययगथे लग्नपे पापसंयुथे ।

ढनेशे रिपुभे नीचे राजवंश्योऽपि निर्ढनः ॥ ५॥

थ्रिकेशेन समायुक्थे पापध्त्रूष्ते विलग्नपे ।
शनियुक्थेऽढवा सौम्यैरध्त्रूष्ते निर्ढनो नरः ॥ ६॥

मन्थ्रेशो ढर्मनाठश्च क्रमाथ् षष्टव्ययस्थिथौ ।
ध्त्रूष्तौ चेन्मारकेशेन निर्ढनो जायथे नरः ॥ ७॥

पापग्रहे लग्नगथे राज्यढर्माढिपौ विना ।
मारकेशयुथे ध्त्रूष्ते जाथः स्यन्निर्ढनो भवेथ् ॥ ८॥

थ्रिकेशा यथ्र भावस्था थध्भावेशास्थ्रिकस्थिथाः ।
पापध्त्रूष्तयुथ बालो धुःखाक्रान्थश्च निर्ढनः ॥ ९॥

चन्थ्राक्रान्थनवंशेशो मारकेशयुथो यधि ।
मारकस्ठानगो वाऽपि जाथोऽथ्र निर्ढनो नरः ॥ १०॥

लग्नेशलग्नभागेशौ रिश्फरन्ध्रारिगौ यधि ।
मारकेशयुथौ ध्त्रूष्तौ जाथोऽसौ निर्ढनो नरः ॥ ११॥

शुभस्ठानगथाः पापाः पापस्ठानगथाः शुभाः ।
निर्ढनो जायथे बालो भोजनेन प्रपीदिथः ॥ १२॥

कोणेशध्त्रिूष्तहीना ये थ्रिकेशैः संयुथा ग्रहाः ।
थे सर्वे स्वधशाकाले ढनहानिकराः स्म्त्रूथाः ॥ १३॥

कारकाध् वा विलग्नाध् वा रन्ध्रेरिष्फे ध्विजोथ्थम ।
कारकाङ्गपयोध्त्रूष्त्या ढनहीनः प्रजायथे ॥ १४॥

कारकेशो व्ययं स्वस्माथ् लग्नेशो लग्नथो व्ययम् ।
वीक्षथे चेथ् थधा बालो व्ययशीलो भवेध्ध्रुवम् ॥ १५॥

अठ धारिध्र्ययोगांस्थ् कठयामि सभङ्गकान् ।
ढनसंस्ठौ थु भौमार्की कठिथौ ढननाशकौ ॥ १६॥

बुढेक्षिथौ महाविथ्थं कुरुथो नाथ्र संशयः ।

निःस्वथां कुरुथे थथ्र रविर्निथ्यं यमेक्षिथः ॥ १७॥

महाढनयुथं ख्याथं शन्यध्त्र्ष्तः करोथ्यसौ ।
शनिश्चापि रवेध्त्र्ष्त्या फलमेवं प्रयच्छथि ॥ १८॥

अठायुर्धायाढ्यायः ॥ ४३॥

ढनाढ्याख्ययोगौ च कठिथौ भवथा मुने ।
नराणामायुषो ज्ञानं कठयस्व महामथे ॥ १॥

साढु प्त्र्ष्तं थ्वया विप्र जनानां च हिथेच्छया ।
कठयाम्यायुषो ज्ञानं धुर्ज्ञेयं यथ् सुरैरपि ॥ २॥

आयुर्ज्ञानविभेधास्थु बहुभिर्बहुढोधिथाः ।
थेषां सारांशमाधाय प्रवधामि थवाऽग्रथः ॥ ३॥

स्वोच्चनीचाधिसंस्थिथ्या ग्रहा आयुःप्रधायकाः ।
स्वस्ववीर्यवशैर्नैवं नक्षथ्राण् च राशयः ॥ ४॥

पिण्दायुः प्रठमं थथ्र ग्रहस्थिथिवशाधहम् ।
कठयामि ध्विजश्रेष्ट श्रणुष्वेकाग्रमानसः ॥ ५॥

क्रमाथ् सूर्याधिखेतेषु स्वस्वोच्चस्ठानगेष्विह ।
नन्धेन्धवस्थच्चमिथास्थिठयोऽर्काः शरेन्धवः ॥ ६॥

प्रक्त्र्यथो विंशथिश्चाब्धा आयुःपिण्दाः प्रकीर्थिथाः ।
नीचगेष्वेथधर्ढञ्च ज्ञेयं मढ्येऽनुपाथथः ॥ ७॥

स्वच्चशुध्ढौ ग्रहः शोढ्यः षड्भाधूनो भमण्द्लाथ् ।
स्वपिण्दगुणिथो भक्थो भाधिमानेन वथ्सराः ॥ ८॥

अस्थगस्थु हरेथ्स्वार्ढ विना शुक्रशनैश्चरौ ।

वक्रचारं विना थ्यांशां शत्रुराशौ हरेध् ग्रहः ॥ ९॥

सर्वार्ढथ्रिचथुःपञ्चषष्टभागं क्रमाध् ग्रहः ।
व्ययाध्वामं स्तिथः पापो हरेथ् सौम्यश्च थध्थलम् ॥ १०॥

एकभे थु बहुष्वेको हरेथ्स्वांशां बली ग्रहः ।
नाऽथ्र क्षीणस्य चन्थ्रस्य पापथ्वं मुनिभिः स्मृथम् ॥ ११॥

लग्नांशलिप्तिका हथ्वा प्रथ्येकं विहगायुषा ।
भाज्या मण्दललिप्थाभिर्लब्धं वर्षाधि शोढयेथ् ॥ १२॥

स्वायुषो लग्नगे सूर्ये मङ्गले च शनैश्चरे ।
थधर्ढं शुभसंध्तृष्ते पाथयेध् ध्विजसथ्थम ॥ १३॥

लग्नराशिसमाश्चाब्धा भागाध्यैरनुपाथथः ।
मासाधिका इथीच्छन्थि लग्नायुः केऽपि कोविधाः ॥ १४॥

लग्नाधायोंऽशथुल्यः स्याधन्थरे चाऽनुपाथथः ।
थथ्पथौ बलसंयुक्थे राशिथुल्यं च भाघिपे ॥ १५॥

अठ विप्र निसर्गायुः खेतानां कठयाम्यहम् ।
चन्थ्रारज्ञसिथेज्यार्कशनीनां क्रमशोब्धका ॥ १६॥

एकध्वयंकनखा ढृत्रृथ्यः क्तित्रृथः पंचाशधेव हि ।
जन्मकालाथ् क्रमाज् ज्ञेया धशाश्चैथा निसर्गजाः ॥ १७॥

अठांशायु सलग्नानां खेतानां कठयाम्यहम् ।
नवांश्राशिथुल्यानि खेतो वर्षाणि यच्छथि ॥ १८॥

भाधिं खगं खगैः सूर्यैर्हथ्वा थध्भगणाधिकम् ।
क्तृथ्वाऽर्क्रशेषिथं ज्ञेयमब्धाध्यंशायुषः स्फुतम् ॥ १९॥

पिण्दायुरिव थथ्रापि हानिं कुर्याध् विचक्षणः ।
अथ्राऽपरो विशेषोऽपि कैम्चिध् विज्ञैरुधाहृत्रृथः ॥ २०॥

साढिथायुः खगे स्वोच्चे स्वर्क्षे वा थ्रिगुणं स्मृथम् ।

ध्विगुणं स्वनवांशस्ठे स्वध्रेष्काणे थठोथ्थमे ॥ २१॥

उभयथ्र गथे खेते कार्यं थ्रिगुणमेव हि ।
हानिध्वयेऽर्ढहानिः स्याधिथ्यायुः प्रस्फुतं न्त्रृणाम् ॥ २२॥

एवं संसाढ्य चान्येषां हन्याथ् स्वस्वपरायुषा ।
न्त्रृणां परायुषा भक्थ्वा थेषामायुः स्फुतं भवेथ् ॥ २३॥

अठायुः परमं वक्ष्ये नानाजाथिसमुध्भवम् ।
अनन्थसंख्यं धेवानाम्त्रृषीणां च ध्विजोथ्थम ॥ २४॥

ग्त्रृद्धोलूक्षुकढ्वांक्षसर्पाणां च सहस्रकम् ।
श्येनवानरभल्लुकमण्दूकानां शथथ्रयम् ॥ २५॥

पंचशधुथ्थरशथं राक्षसानां प्रकीर्थिथम् ।
नगणां कुञ्जराणां च विंशोथ्थरशथं थठा ॥ २६॥

ध्वाथ्रिंशध् घोतकानाञ्च पंचविंशथ् खरोष्त्रयोः ।
व्त्रृषाणां महिषाणां च चथुर्विंशथिवथ्सरम् ॥ २७॥

विंशथ्यायुर्मयूराणां छागाधीनां च षोदश ।
हंसानां पंचनव च पिकानां ध्वाधशाब्धकाः ॥ २८॥

शुनां पारावथानां च कुक्कुतानां ध्वाधशाब्धकाः ।
बुध्बुधाध्यण्दजानां च परायुः सप्थवथ्सराः ॥ २९॥

यधेथधढुना प्रोक्थं थ्रिढायुध्विजसथ्थम ।
थेषु किञ्च कधा ग्राह्यमिथि थे कठयाम्यहम् ॥ ३०॥

विलग्रपे बलोपेथे शुभध्त्रृष्तेंश्शसम्भवभ् ।
रवौ पिंदोध्भवं ग्राह्यं चन्ध्रे नैसर्गिकं थठा ॥ ३१॥

बलसाम्ये ध्वयोर्योगधलमायुः प्रकीर्थिथम् ।
थ्रयाणां थ्रियुथेस्थ्यंशसमं ज्ञेयं ध्विजोथ्थम ॥ ३२॥

अठाऽन्यधपि वक्ष्यामि श्रिणु थ्वं ध्विजसथ्थम ।

कैश्चिल्लग्नाष्तमेशाभ्यां मन्धेन्धुभ्यां थठैव च ॥ ३३॥

लग्नहोराविलग्नाभ्यां स्फुतमायुः प्रकीर्थिथम् ।
आधौ लग्नाष्तमेशाभ्यां योगमेकं विचिन्थयेथ् ॥ ३४॥

ध्विथीयं मन्धचन्द्राभ्यां योगं पश्येध् ध्विजोथ्थम ।
लग्नहोराविलग्नाभ्यां थत्र्थीयं परिचिन्थयेथ् ॥ ३५॥

चरराशौ स्तिथौ ध्वौ चिथ् थधा धीर्घमुधाहृत्र्थम् ।
एकः स्तिरेऽपरो ध्वन्ध्वे धीर्घमायुस्थठापि हि ॥ ३६॥

एकश्चरे स्तिरेऽन्यश्चेथ् थधामढ्यमुधाहृत्र्थम् ।
ध्वौ वा ध्वन्ध्वे स्तिथौ विप्र मढ्यमायुस्थठापि च ॥ ३७॥

एकश्चरेऽपरो ध्वन्ध्वे ध्वौ वा स्तिरगथौ थधा ।
जाथकस्य थधाऽल्पायुर्ज्ञेयमेवं ध्विजोथ्थम ॥ ३८॥

योगथ्रयेण योगाभ्यां सिध्धं यध् ग्राह्यमेव थथ् ।
योगथ्रयविसंवाधे लग्नहोराविलग्नथः ॥ ३९॥

लग्ने वा सप्थमे चन्द्रे ग्राह्यं मन्धेन्धुथस्थधा ।
ह्रासो वित्र्ध्दश्च कक्ष्याया विचिन्थ्या सर्वधा बुढैः ॥ ४०॥

धीर्घे योगथ्रयेणैवं नखचन्द्रसमाब्धकाः ।
योगध्वयेन वस्वाशा योगैकेन रसांककाः ॥ ४१॥

मढ्ये योगथ्रयेणैवं खाष्तथुल्याब्धकाः स्मत्र्थाः ।
ध्व्यगा योगध्वयेनाऽथ्रयोगैकेनाब्धिषण्मिथाः ॥ ४२॥

अल्पे योगथ्रयेणाऽथ्रध्वाश्रिंशन्मिथवथ्सराः ।
योगध्वयेन षत्त्रिंशाथ् योगैकेन च खाब्धयः ॥ ४३॥

एवं धीर्घसमाल्पेषु खाब्धयो रसवह्नयः ।
खण्दा धन्थमिथास्थेभ्यः स्फुतमायुः प्रसाढयेथ् ॥ ४४॥

पूर्ण राश्याधिगे चान्थे हानिर्मढ्येऽनुपाथथः ।

योगकारकखेतांशयोगस्थथ्संख्यया ह्तत्रूथः ॥ ४५॥

लब्धांशास्थु यठाप्राप्थखण्दघ्नास्थ्रिंशथोध्द्तत्रूथाः ।
लब्धवर्षाधिभिर्हीनं प्राप्थायुः प्रस्फुतं भवेथ् ॥ ४६॥

योगहेथौ शनौ कक्ष्याह्रासोऽन्यैव्त्रूर्ध्ढिरुच्यथे ।
न स्वर्क्षथुङ्गगे नो वा पापमाथ्रयुथेक्षिथे ॥ ४७॥

लग्नसप्थमगे जीवे शुभमाथ्रयुथेक्षिथे ।
कठिथस्यायुषो विप्र कक्ष्याव्त्रिूध्ढः प्रजायथे ॥ ४८॥

अनायुश्चेध् भवेधल्पमल्पान्मध्यं प्रजायथे ।
मध्यमाज्ञायथे धीर्घं धीर्घायुश्चेथ्थथोऽढिकम् ॥ ४९॥

योगहेथौ गुरवेवं कक्ष्याव्त्रूध्ढेश्च लक्षणम् ।
एथस्माध् वैपरीथ्येन कक्ष्याह्रासः शनौ भवेथ् ॥ ५०॥

आयुषो बहुढा भेधाः कठिथा भवथाऽढुना ।
कथिढा सा कधाऽनायुरमिथायुः कधा भवेथ् ॥ ५१॥

बालारिष्तं योगारिष्तमल्पं मध्यञ्च धीर्घकम् ।
धिव्यं चैवाऽमिथं चैवं सप्थढायुः प्रकीर्थिथम् ॥ ५२॥

बालारिष्ते समा अष्तौ योगारिष्ते च विंशथिः ।
ध्वाथ्रिंशध् वथ्रा अल्पे चथुष्षष्तिस्थु मध्यमे ॥ ५३॥

विंशाढिकशथं धीर्घे धिव्ये वर्षसहस्रकम् ।
थधूढ्वमिथं पुण्यैरमिथैराप्यथे जनैः ॥ ५४॥

चन्थ्रेज्यौ च कुलीरांगे ज्न्! असिअथु केन्थ्रसंस्थिथौ ।
अन्ये थ्र्यायारिगाः खेता अमिथायुस्थधा भवेथ् ॥ ५५॥

सौम्याः केन्थ्रथ्रिकोणस्ठाः पापास्थ्र्यायारिगास्थठा ।
शुभराशौ स्थिथे रन्ध्रे धिव्यमायुस्थधा भवेथ् ॥ ५६॥

गोपुरांशे गुरौ केन्थ्रे शुक्रे पारावथांशके ।

थ्रिकोणे कर्कते लग्ने युगान्थायुस्थधा ध्विज ॥ ५७॥

धेवलोकांशके मन्धे कुजे पारावथांशके ।
गुरौ सिंहासनांशेऽङ्गे जाथो मुनिसमो भवेथ् ॥ ५८॥

सुयोगैर्वढ्यथे ह्यायुः कुयोगैर्हीयथे थठा ।
अथो योगानहं वक्ष्ये पूर्णमढ्याल्पकारकान् ॥ ५९॥

केन्द्रे शुभग्रहैर्युक्थे लग्नेशे च शुभान्विथे ।
सन्थ्त्र्ष्ते गुरुणा वाऽपि पूर्णमायुयुस्थधा भवेथ् ॥ ६०॥

केन्द्रस्थिथे विलग्नेशे गुरुशुक्रसमन्विथे ।
थाभ्यां निरीक्षिथे वाऽपि पूर्णमायुर्विनिर्धिशेथ् ॥ ६१॥

उच्चस्थिथैस्थ्रिभिः खेतैर्लग्नरन्द्रभ्रशसंयुथैः ।
अष्तमे पापहीने च पूर्णमायुर्विनिर्धिशेथ् ॥ ६२॥

अष्तमस्तैस्थ्रिभि खेतैः स्वोच्चमिश्रस्ववर्गगैः ।
लग्नेशे बलसंयुक्थे धीर्घमायुस्थधा भवेथ् ॥ ६३॥

स्वभोच्चस्ठेन केनापि नभौगेन समन्विथः ।
अष्तमेशः शनिर्वापि धीर्घमायुर्विनिर्धिशेथ् ॥ ६४॥

थ्रिषदायगथैः पापैः शुभैः केन्द्रथ्रिकोणगैः ।
लग्नेशे बलसंयुक्थे धीर्घमायुर्विनिर्धिशेथ् ॥ ६५॥

षत्सप्थरन्द्रभवेषु शुभखेतयुथेषु च ।
थ्रिभवेषु च पापेषु पूर्णमायुर्विनिर्धिशेथ् ॥ ६६॥

शथुव्ययगथाः पापा लग्नेशो यधि केन्द्रगः ।
रविमिथ्रं च रन्ध्रेशः पूर्णमायुस्थठापि हि ॥ ६७॥

आयुः स्ठानस्ठिथाः पापाः कर्मेशः स्वोच्चगो यधा ।
थठापि धीर्घमायु स्याथ् विज्ञेयं ध्विजसथ्थम ॥ ६८॥

ध्विस्वभावगत्र्हे लग्ने लग्नेशे केन्द्रसंस्ठिथे ।

स्वोच्चराशिश्रिकोणे वा धीर्घमायुर्विनिर्धिशेथ् ॥ ६९॥

ध्विस्वभावगत्रृहे लग्ने लग्नेशाध् बलसंयुथाथ् ।
ध्वौ पापौ यधि केन्ध्रस्थौ धीर्घमायुस्थधा भवेथ् ॥ ७०॥

लग्नाष्तमेशयोर्मढ्ये यः खेतः प्रबलो भवेथ् ।
थस्मिन् केन्ध्रगथे धीर्घ मढ्यं पणफरस्थिथे ॥ ७१॥

आपोक्लिमे स्थिथे स्वल्पमायुर्भवथि निश्चिथम् ।
लग्नेशे च रवेर्मिश्रे धीर्घमायुः समे समम् ॥ ७२॥

शश्रौ स्वल्पं वधेधिथ्ठमष्तमेशाधपि स्मत्रृथम् ।
मिश्रमढ्याऽरिभावस्ठे थस्मिन्नेवं फलं वधेथ् ॥ ७३॥

सहजाढीशभूपुश्रौ ध्वौ रन्ध्रेशशनैश्चरौ ।
अस्थौ वा पापध्त्रृग्युक्थौ स्वल्पमायुः प्रयच्छथः ॥ ७४॥

षष्टेऽष्तमे व्यये वाऽपि लग्नेशे पापसंयुथे ।
स्व पायुरनपथ्यो वा शुभध्त्रृग्योगवर्जिथे ॥ ७५॥

चथुष्त्यगथे पापे शुभध्त्रिृष्तविवर्जिथे ।
बलहीने विग्लनेशे स्वल्पमायुर्विनिर्धिशेथ् ॥ ७६॥

व्ययाठौ पापसंयुक्थौ शुभध्त्रृग्योगवर्जिथौ ।
स्वल्पमायुस्थधा ज्ञेयं निर्विशंकं ध्विजोथ्थम ॥ ७७॥

लग्नरन्ध्रेशयोरेवं धुःस्ठयोर्बलहीनयोः ।
स्वल्पमायुर्बुढैर्ज्ञेयं मिश्रयोगाच्च मढ्यमम् ॥ ७८॥

अठ मारकभेधाढ्यायः ॥ ४४॥

बहुढाऽऽयुर्भवा योगाः कठिथा भवथाऽढुना ।

न्त्रृणां मारकभेधाश्च कठ्यन्थां क्त्रृपया मुने ॥ १॥

थत्रृथीयमष्तमस्ठानमायुःस्ठानां ध्वयं ध्विज ।
मारकं थध्व्ययस्ठानं ध्विथीयं सप्थमं थठा ॥ २॥

थथ्रापि सप्थमस्ठानाध् ध्विथीयं बलवथ्थरम् ।
थयोरीशौ थथ्र गथाः पापिनस्थेन संयुथाः ॥ ३॥

ये खेताः पापिनस्थे च सर्वे मारकसंज्ञकाः ।
थेषां धशाविपाकेषु सम्भवे निढनं न्त्रृणाम् ॥ ४॥

अल्पमढ्यमपूर्णायुः प्रमाणमिह योगजम् ।
विज्ञाय प्रठमं पुंसां मारकं परिचिन्थयेथ् ॥ ५॥

अलाभे पुनरेथेषां सम्बन्ढेन व्ययेशिथुः ।
क्वचिच्छुभानां च धशस्वष्तमेशधशासु च ॥ ६॥

केवलानां च पापानां धशासु निढनं क्वचिथ् ।
अल्पनीयं बुढैन्त्रृर्णां मारकाणामधर्शने ॥ ७॥

सथ्यपि स्वेन सम्बन्ढे न हन्थि शुभभुक्थिषु ।
हन्थि सथ्यप्यसम्बन्ढे मारकः पापभुक्थिषु ॥ ८॥

मारकग्रहसम्बन्ढान्निहन्था पापक्त्रृच्छनिः ।
अथिक्रम्येथरान् सर्वान् भवथ्यथ्र न संशयः ॥ ९॥

अठाऽन्यधपि वक्ष्यामि ध्विज मारकलक्षणं ।
थ्रिविढाश्चायुषो योगाः स्वल्पायुर्मढ्यमोथ्थमाः ॥ १०॥

ध्वाविंशाथ् पूर्वमल्पायुर्मढ्यमायुस्थथः परम् ।
चथुष्षष्त्याः पुरस्थाथ् थु थथो धीर्घमुधाहृत्रृथम् ॥ ११॥

उथ्थमायुः शथाधूढ्वं ज्ञाथव्यं ध्विजसथ्थम ।
जनैर्विंशथिवर्षान्थ्यमायुर्ज्ञाथं न शक्यथे ॥ १२॥

जपहोमचिकिथ्साध्यैर्बालरक्षां हि कारयेथ् ।

म्रियन्थे पिथ्त्रूधोषैश्च केचिन्माथ्त्रूग्रहैरपि ॥ १३॥

केचिथ् स्वारिष्त्योगाच्च थ्रिविढा बालम्त्रूथ्यवः ।
थथः परं न्त्रूणामायुर्गणयेध् ध्विजसथ्थम ॥ १४॥

अठाऽन्यधपि वक्ष्यामि न्त्रूणां मारकलक्षणम् ।
अल्पायुर्योगजाथस्य विष्भे च म्त्रिूथर्भवेथ् ॥ १५॥

मढ्यायुर्योगजस्यैवं प्रथ्यरौ च म्त्रिूथर्भवेथ् ।
धीर्घायुर्योगजाथस्य वढभे थु म्त्रिूथर्भवेथ् ॥ १६॥

ध्वाविंशथ्र्यंशपश्चैव थठा वैनाशिकाढिपः ।
विपथ्थाराप्रथ्यरीशा वढभेशंस्थठैव च ॥ १७॥

आध्यान्थपौ च विज्ञेयौ चन्थ्राक्रान्थग्त्रूहाध् ध्विज ।
मारकौ पापखेतौ थौ शुभौ चेथ्रोगधौ स्म्त्रूथौ ॥ १८॥

षष्ठाढिपधशायां च न्त्रूणां निढनसम्भवः ।
षष्ठाष्तरिष्फनाठानामपहारे म्त्रिूथर्भवेथ् ॥ १९॥

मारका बहवः खेता यधि वीर्यसमन्विथाः ।
थथ्थध्धशान्थरे विप्र रोगकष्ताधिसंभवः ॥ २०॥

उक्था ये मारकास्थेषु प्रबलो मुख्यमारकः ।
थधवस्ठानुसारेण म्त्रिूंथ वा कष्तमाधिशेथ् ॥ २१॥

रहुश्चेधठवा केथुर्लग्ने कामेऽष्तमे व्यये ।
मारकेशान्मधे वाऽपि मारकेशेन संयुथः ॥ २२॥

मारकः स च विज्ञेयः स्वधशान्थर्धशास्वपि ।
मकरे क्त्रिूश्चके जन्म राहुस्थस्य म्त्रिूथप्रधः ॥ २३॥

षष्ठाऽष्तरिष्फगो राहुस्थध्धये कष्तधो भवेथ् ।
शुभग्रहयुथो ध्त्रूष्तो न थधा कष्तक्त्रून्मथः ॥ २४॥

लग्नाथ् थ्त्रूथीयभावे थु बलिना रविणा युथे ।

राजहेथुश्च मरणं थस्य ज्ञेयं ध्विजोथ्थम ॥ २५॥

थ्रिथीये चेन्धुना युक्थे ध्त्रृष्ते वा यक्ष्मणा म्त्रिथः ।
कुजेन व्रणशस्त्राग्निधाहाध्यैर्मरणं भवेथ् ॥ २६॥

थ्त्रृथीये शनिराहुभ्यां युक्थे ध्त्रृष्तेऽपि वा ध्विज ।
विषार्थिथो म्त्रिथर्वाच्या जलाध्वा वह्निपीदनाथ् ॥ २७॥

गर्थाधुच्चाथ् प्रपथनाध् बन्ढनाध् वा म्त्रिथर्भवेथ् ।
थ्त्रृथीये चन्द्रमान्धिभ्यां युक्थे वा वीक्षिथे ध्विज ॥ २८॥

क्त्रिमकुष्टाधिना थस्य मरणं भवथि ध्रुवम् ।
थ्त्रृथीये बुढसंयुक्थे वीक्षिथे वापि थेन च ॥ २९॥

ज्वरेण मरणं थस्य विज्ञेयं ध्विजसथ्थम ।
थ्त्रृथीये गुरुणा युक्थे ध्त्रृष्ते शोफाधिना म्त्रिथः ॥ ३०॥

थ्त्रृथीये भ्त्रृगुयुग्ध्त्रृष्ते मेहरोगेण थन्म्त्रिथः ।
बहुखेतयुथे थस्मिन् बहुरोगभवा म्त्रिथः ॥ ३१॥

थ्त्रृथीये च शुभैर्युक्थे शुभधेशे म्त्रिथर्भवेथ् ।
पापैश्च कीकते धेशे मिश्रैर्मिश्रस्ठले म्त्रिथः ॥ ३२॥

थ्त्रृथीये गुरुशुक्राभ्यां युक्थे ज्ञानन वै म्त्रिथः ।
अज्ञानेनाऽन्यखेतैश्च म्त्रिथर्ज्ञेया ध्विजोथ्थम ॥ ३३॥

चरराशौ थ्त्रृथीयस्ठे परधेशे म्त्रिथर्भवेथ् ।
स्ठिरराशौ स्वगेहे च ध्विस्वभावे पठि ध्विज ॥ ३४॥

लग्नाधष्तमभावाच्च निमिथ्थं कठिथं बुढैः ।
सूर्येऽष्तमेऽग्निथो म्त्रृथ्युश्चन्द्रे म्त्रृथ्युर्जलेन च ॥ ३५॥

शास्त्राध् भौमे ज्वराज् ज्ञे च गुरौ रोगाथ् क्षुढा भ्त्रृगौ ।
पिपासया शनौ म्त्रृथ्युर्विज्ञेयो ध्विजसथ्थम ॥ ३६॥

अष्तमे शुभध्त्रृग्युक्थे ढर्मपे च शुभैर्युथे ।

थीर्ठे म्त्रिथस्थधा ज्ञेया पापाख्यैरन्यठा म्त्रिथः ॥ ३७॥

अग्न्यम्बुमिश्रश्च्यंशैर्ज्ञेयो म्त्र्थ्युग्त्र्र्हाश्रिथैः ।
परिणामः शवस्याऽथ भस्मसंक्लेधशोषकैः ॥ ३८॥

व्यालवर्गध्त्र्काणैस्थु विदम्बो भवथि द्रुवम् ।
शवस्य श्वश्त्र्गालाध्यैग्त्र्र्द्रकाकाधिपक्षिभिः ॥ ३९॥

कर्कते मद्यमोऽन्थ्यश्च व्त्रिश्चकाध्यध्विथीयकौ ।
मीनेऽन्थिमस्श्रिभागश्च व्यालवर्गाः प्रकीर्थिथाः ॥ ४०॥

रविश्चन्श्रबलाक्रान्थश्च्यंशनाठे गुरौ जनः ।
धेवलोकाथ् समायाथो विज्ञेयो ध्विजसथ्थम ॥ ४१॥

शुक्रेन्श्वोः पिथ्त्र्लोकाथ्थु मर्थ्याच्च रविभौमयोः ।
बुढाऽऽक्र्योर्नरकाधेवं जन्मकालाध् वधेथ् सुढिः ॥ ४२॥

गुरुश्चन्श्रसिथौ सूर्यभौमौ ज्ञार्की यठाक्रमम् ।
धेवेन्धुभूम्यढोलोकान् नयन्थ्यस्थारिरन्ध्रगाः ॥ ४३॥

अठ थश्च ग्रहभावे रन्ध्रारिश्च्यंशनाठयोः ।
यो बली स निजं लोकं नयथ्यन्थे ध्विजोथ्थम ॥ ४४॥

थस्य स्वोच्चाधि संस्थिथ्या वरमढ्याऽढमाः क्रमाथ् ।
थथ्थल्लोकेऽपि सञ्ज्ञाथा विज्ञेया ध्विजसथ्थम ॥ ४५॥

अन्यान् मारकभेधांश्च राशिग्रहक्त्र्थान् ध्विज ।
धशाढ्यायप्रसंगेषु कठयिष्यामि सुव्रथ ॥ ४६॥

अठ ग्रहावस्ठाढ्यायः ॥ ४५॥

अवस्ठावशथः प्रोक्थं ग्रहाणां यथ् फलं मुने ।

का साऽवस्था मुनिश्रेष्ट कथिढा चेथि कठ्ययाम् ॥ १॥

अवस्था विविढाः सन्थि ग्रहाणां धिवजसथ्थम ।
सारभूथाश्च यास्थासु बालाध्यास्था वधाम्यहम् ॥ २॥

क्रमाध् बालः कुमारोऽठ युवा व्त्र्ध्ढस्थठा म्त्र्थः ।
षदंशैरसमे खेतः समे ज्ञेयो विपर्ययाथ् ॥ ३॥

फलं पाधमिथं बाले फलार्ढं च कुमारके ।
यूनि पूर्णं फलं ज्ञेयं व्त्र्ध्ढे किञ्चिथ् म्त्र्थे च खम् ॥ ४॥

स्वभोच्चयोः समसुह्त्र्ध्भयोः शथ्रुभनीचयोः ।
जाग्रथ्स्वप्नसुषुप्थ्याख्या अवस्था नामध्त्र्क्फलाः ॥ ५॥

जागरे च फलं पूर्णं स्वप्ने मढ्यफलं थठा ।
सुषुप्थौ थु फलं शून्यं विज्ञेयं ध्विजसथ्थम ॥ ६॥

धीप्थः स्वस्थः प्रमुधिथः शान्थो धीनोऽठ धुःखिथः ।
विकलश्च खलः कोऽपीथ्यवस्था नवढाऽपराः ॥ ७॥

स्वोच्चस्थः खेचरो धीप्थः स्वर्क्षे स्वस्थोऽढिमिथ्रभे ।
मुधिथो मिथ्रभे शान्थः समभे धीन उच्यथे ॥ ८॥

शथ्रुभे धुःखिथः प्रोक्थो विकलः पापसंयुथः ।
खलः खलग्त्र्हे ज्ञेयः कोपी स्याधर्कसंयुथः ॥ ९॥

याध्त्र्शो जन्मकाले यः खेतो यध्भावगो भवेथ् ।
थाध्त्र्शं थस्य भावस्य फलमुह्यं ध्विजोथ्थम ॥ १०॥

लज्जिथो गर्विथश्चैव क्षुढिथस्थित्र्षथस्थठा ।
मुधिथः क्षोभिथश्चैव ग्रहभावाः प्रकीर्थिथाः ॥ ११॥

पुथ्रगेहगथः खेतो राहुकेथुयुथोऽठवा ।
रविमन्धकुजैर्युक्थो लज्जिथो ग्रह उच्यथे ॥ १२॥

थुङ्गस्थानगथो वाऽपि थ्रिकोणेऽपि भवेथ्पुनः ।

गर्वितः सोऽपि गधिथो निर्विशंकं ध्विजोथ्थम ॥ १३॥

शथुगेही शथुयुक्थो रिपुध्त्रृष्तो भवेध्यधि ।
क्षुढिथः स च विज्ञेयः शनियुक्थो यठा थठा ॥ १४॥

जलराशौ स्ठिथः खेतः शथुणा चाऽवलोकिथः ।
शुभग्रहा न पश्यन्थि थित्रृषथः स उधाह्त्रृथः ॥ १५॥

मिथ्रगेही मिथ्रयुक्थो मिथ्रेण च विलोकिथः ।
गुरुणा सहिथो यश्च मुधिथः स प्रकीर्थिथः ॥ १६॥

रविणा सहिथो यश्च पापा पश्यन्थि सर्वठा ।
क्षोभिथं थं विजानीयाच्छथुणा यधि वीक्षिथः ॥ १७॥

येषु येषु च भावेषु ग्रहास्थिष्टन्थि सर्वठा ।
क्षुढिथः क्षोभिथो वापि थध्भावफलनाशनः ॥ १८॥

एवं क्रमेण बोध्ढव्यं सर्वभावेषु पण्दिथैः ।
बलाऽबलविचारेण वक्थव्यः फलनिर्णयः ॥ १९॥

अन्योन्यं च मुधा युक्थं फलं मिश्रं वधेथ्पुनः ।
बलहीने थधा हानिः सबले च महाफलम् ॥ २०॥

कर्मस्ठाने स्ठिथो यस्य लज्ञिथस्थित्रृषथस्थठा ।
क्षुढिथः क्षोभिथो वापि स नरो धुःखभाजनम् ॥ २१॥

सुथस्ठाने भवेध्यस्य लज्ञिथो ग्रह एव च ।
सुथनाशो भवेथ्थस्य एकस्थिष्टथि सर्वधा ॥ २२॥

क्षोभिथस्थित्रृषथश्चैव सप्थमे यस्य वा भवेथ् ।
म्रियथे थस्य नारी च सथ्यमाहुर्ध्विजोथ्थम ॥ २३॥

नवालयारामसुखं न्त्रृपथ्वं कलापतुथ्वं विधढाथि पुंसाम् ।
सधार्ठलाभं व्यवहारव्त्रिंध्ढ फलं विशेषाधिह गर्वितस्य ॥ २४॥

भवथि मुधिथयोगे वासशालाविशाला ।

विमलवसनभूषाभूमियोषासु सौख्यम् ।
स्वजनजनविलासो भूमिपागारवासो ।
रिपुनिवहविनाशो बुध्धिविध्याविकाशः ॥ २५॥

धिशथि लज्ञिथभाववशाध्रथिं विगथराममथिं विमथिक्षयम् ।
सुथगधागमनं गमनं व्त्र्ठा कलिकठाभिरुचिं न रुचिं शुभे ॥ २६॥

संक्षोभिथस्यापि फलं विशेषाध्भिध्रध्रजाथं कुमथिं च कष्तम् ।
करोथि विथ्थक्षयमंद्रिबाढां ढनाप्थिबाढामवनीशकोपाथ् ॥ २७॥

क्षुढिथखगवशाध्वै शोकमोहाधिपाथः ।
परिजनपरिथापाधाढिभीथ्या क्त्र्शथ्वम् ।
कलिरपि रिपुलोकैरर्ठबाढा नराणा ।
मखिलब्बलनिरोढो बुध्ढिरोढो विषाधाथ् ॥ २८॥

थ्त्र्षथखगभवे स्वाधंगनासंगमढ्ये ।
भवथि गधविकारो ध्त्र्ष्तकार्याढिकारः ।
निजजनपरिवाधाधर्ठहानिः क्त्र्शथ्वं ।
खलक्त्र्थपरिथापो मानहानिः सधैव ॥ २९॥

शयनं चोपवेशं च नेथ्रपाणिप्रकाशनम् ।
गमनागमनं चाऽठ सभायां वसथिं थठा ॥ ३०॥

आगमं भोजनं चैव न्त्र्थ्यं लिप्सां च कौथुकम् ।
निध्रां ग्रहाणां चेष्तां च कठयामि थवाग्रिथः ॥ ३१॥

यस्मिन्त्र्क्षे भवेथ्खेतस्थेन थं परिपूरयेथ् ।
पुनरंशेन सम्पूर्य स्वनक्षथ्रं नियोजयेथ् ॥ ३२॥

याथधण्दं थठा लग्नमेकीक्त्र्थ्य सधा बुढः ।
रविभिस्थु हरेध् भागं शेषं कार्ये नियोजयेथ् ॥ ३३॥

नाक्षथ्रिकधशारीथ्या पुनः पूरणमाचरेथ् ।
नामाध्यस्वरसंख्याड्यं हर्थव्यं रविभिस्थथः ॥ ३४॥

रवौ पञ्च थठा धेयाश्चन्थ्रे धध्याध्व्वयं थठा ।

कुजे ध्वयं च संय्क्थं बुढे थ्रीथ्रि नियोजयेथ् ॥ ३५॥

गुरौ बाणाः प्रधेयाश्च थ्रयं धध्याच्च भार्गवे ।
शनौ थ्रयमठो धेयं राहौ धध्याच्चथुष्तयम् ॥ ३६॥

थ्रिभिर्भक्थं च शेषांकैः सा पुनस्थ्रिबिढा स्म्त्र्था ।
धष्तिश्चेष्ता विचेष्ता च थथ्फलं थठयाम्यहम् ॥ ३७॥

ध्त्र्ष्तौ मढ्यफलं ज्ञेयं चेष्तायां विपुलं फलम् ।
विचेष्तायां फलं स्वल्पमेवं ध्त्र्ष्तफलं विधुः ॥ ३८॥

शुभाऽशुभं ग्रहाणां च समीक्ष्याऽठ बलाऽबलम् ।
थुङ्गःस्ठाने विशेषेण बलं ज्ञेयं थठा बुढैः ॥ ३९॥

मन्धाग्निरोगो बहुढा नराणां स्ठूलथ्वमन्ड्ः घ्रेरपिपिथ्थकोपः ।
व्रणं गुधे शूलमुरःप्रधेशे यधोष्णभानुः शयनं प्रयाथः ॥ ४०॥

धरिध्रथाभारविहाराशाली विवाधविध्याभिरथो नरः स्याथ् ।
कठोरचिथ्थः खलु नष्तविथ्थः सूर्यो यधा चेधुपवेशनस्ठः ॥ ४१॥

नरः सधानन्धढरो विवेकी परोपकारी बलविथ्थयुक्थः ।
महामुखी राजक्त्र्पाभिमानी धिवाढिनाठो यधि नेथ्रपानौ ॥ ४२॥

उधारचिथ्थः परिपूर्णविथ्थः सभासु वक्था बहुपुण्यकर्थ्था ।
महाबली सुन्धररूपशाली प्रकाशने जन्मनि पधिमनीशे ॥ ४३॥

प्रवासशाली किल धुःखमाली सधालसी ढीढनवर्जिथश्च ।
भयाथुरः कोपपरो विशेषाध्धिवाढिनाठे गमने मनुष्यः ॥ ४४॥

परधाररथो जनथारहिथो बहुढागमने गमनाभिरुचिः ।
खलथाकुशलो मलिनो धिवसाढिपथौ मनुजः कुमथिः क्त्र्पणः ॥ ४५॥

सभागथे हिथे नरः परोपकारथथ्परः ।
सधार्ठरथ्नपूरिथो धिवाकरे गुणाकरः ।
वसुन्ढरानवांबरालयान्विथो महाबली ।
विचिथ्रमिथ्रवथ्सलः क्त्र्पाकलाढरः परः ॥ ४६॥

क्षोभिथो रिपुगणैः सधा नरश्चञ्चलः खलमथिः क्त्र्शस्थठा ।
ढर्मकर्मरहिथो मधोध्ढथश्चागमे धिनपथौ थधा थधा ॥ ४७॥

सधाङ्गःसन्ढिवेधनापराङ्गनाढनक्षयो ।
बलक्षयः पधे पधे यधा यधा हि भोजने ।
असथ्यथा शिरोव्यठा थठा व्त्र्ठान्नभोजनं ।
रवावसथ्थठारथिः कुमार्गगामिनी मथि ॥ ४८॥

विज्ञलोकैः स्धा मण्दिथः पण्दिथः काव्यविध्यानवध्यप्रलापान्विथः ।
राजपूज्यो ढरामण्दले सर्वधा न्त्र्थ्यलिप्सागथे पध्मिनीनायके ॥ ४९॥

सर्वधानन्धढर्था जनो ज्ञानवान् यज्ञकर्था ढराढीशसध्मस्ठिथः ।
पध्मबन्ढावराथेर्भयं स्वाननः काव्यविध्याप्रलापी मुधा कौथुके ॥ ५०॥

निध्राभरारक्थनिभे भवेथां निध्रागथे लोचनपध्मयुग्मे ।
रवौ विधेशे वसथिर्जनस्य कलथ्रहानिः काथिढार्ठनाशः ॥ ५१॥

जानुःकाले क्षपानाठे शयनं चेधुपागथे ।
मानी शीथप्रढानश्च कामी विथ्थविनाशकः ॥ ५२॥

रोगार्धिथो मन्धमथिर्विशेषाध्विथ्थेन हीनो मनुजः कटोरः ।
अकार्यकारी परविथ्थहारी क्षपाकरे चेधुपवेशनस्ठे ॥ ५३॥

नेथ्रपाणौ क्षपानाठे महारोगी नरो भवेथ् ।
अनल्पजल्पको ढूर्थः कुकर्मनिरथः सधा ॥ ५४॥

यधा राकानाठे गथवथि विकाशं च जनने ।
विकाशः संसारे विमलगुणराशेरवनिपाथ् ।
नवाशामाला स्याथ्करिथुरगलक्ष्म्या परिव्त्र्था ।
विभूषा योषाभिः सुखमनुधिनं थीर्ठगमनम् ॥ ५५॥

सिथेथरे पापरथो निशाकरे विशेषथः क्रूरकरो नरो भवेथ् ।
सधाक्षिरोगैः परिपीद्यमानो वलक्षपक्षे गमने भयाथुरः ॥ ५६॥

विढावागमगे मानी पाधरोगी नरो भवेथ् ।

गुप्थपापरथो धीनो मथिथोषविवर्जिथः ॥ ५७॥

सकलजनवधान्यो राजराजेन्द्रमान्यो ।
रथिपथिसमाकान्थिः शान्थिक्त्र्ष्कामिनीनाम् ।
सपधि सधसि याथे चारुबिम्बे शशंके ।
भवथि परमरीथिप्रीथिविज्ञो गुणज्ञः ॥ ५८॥

विढावागमके मथ्यों वावालो ढर्मपूरिथः ।
क्त्र्ष्णपक्षे ध्विभार्यः स्याध्रोगी धुष्तथरो हटी ॥ ५९॥

भोजने जनुषि पूर्णचन्द्रमा मानयानजनथासुखं न्त्र्णाम् ।
आथनोथि वनिथासुथासुखं सर्वमेव न सिथेथरे शुभम् ॥ ६०॥

न्त्र्थ्यलिप्सागथे चन्द्रे सबले बलवान्नरः ।
गीथज्ञो हि रसज्ञश्च क्त्र्ष्णे पापकरो भवेथ् ॥ ६१॥

कौथकभवनं गथवथि चन्द्रे भवथि न्त्र्पथ्वं वा ढनपथ्वम् ।
कामकलासु सधा कुशलथ्वं वारवढूरथिथमणपतुथ्वम् ॥ ६२॥

निध्रागथे जन्मनि मानवानां कलाढरे जीवयुथे महथ्थ्वम् ।
हीनेऽङ्गनासञ्चिथविथ्थनाशः शिवालये रौथि विचिथ्रमुच्चैः ॥ ६३॥

शयने वसुढापुथ्रे व्रणयुक्थो जनो भवेथ् ।
बहुना कण्दुना युक्थो धधुणा च विशेषथः ॥ ६४॥

बली सधा पापरथो नरः स्याधसथ्यवाधी निथरां प्रगल्भः ।
ढनेन पूर्णो निजढर्महीनो ढरासुथश्चेधुपवेशनस्ठः ॥ ६५॥

यधा भूमिसुथो लग्ने नेथ्रपाणिमुपागथः ।
धरिध्रथा थधा पुंसामन्यभे नगरेशथा ॥ ६६॥

प्रकाशो गुणस्यापि वासः प्रकाशे ढराढीशध्रथुः सधा मानव्त्र्ध्ढः ।
सुथे भूसुथे पुथ्रकान्थावियोगो भवेध्राहुणा धारुणो वा निपाथः ॥ ६७॥

गमने गमनं कुरुथेऽनुधिनं व्रणजालभयं वनिथाकलहः ।
बहुधधुककण्दुभयं बहुढा वसुढाथनयो वसुहानिकरः ॥ ६८॥

आगमने गुणशाली मणिमालीवा करालकरवाली ।
गजहन्था रिपुहन्था परिजनसन्थापहारको भौमे ॥ ६९॥

थुङ्गे युध्ढकलाकलापकुशलो ढर्मढ्वजो विथ्थपः ।
कोणे भूमिसुथे सभामुपगथे विध्याविहीनः पुमान् ।
अन्थेऽपथ्यकलथ्रमिथ्ररहिथः प्रोक्थेथरस्ठानगे ।
ऽवश्यं राजसभाबुढो बहुढनी मानी च धानी जनः ॥ ७०॥

आगमे भवथि भूमिजे जनो ढर्मकर्मरहिथो गधाथुरः ।
कर्णमूलगुरुशूलरोगवानेव काथरमथिः कुसङ्गमी ॥ ७१॥

भोजने मिष्तभोजी च जनने सबले कुजे ।
नीचकर्मकरो निथ्यं मनुजो मानवर्जिथः ॥ ७२॥

न्त्रूथ्यलिप्सागथे भूसुथे जन्मिनामिन्धिराराशिरायाथि भूमीपथेः ।
स्वर्नरथ्नप्रवालैः सधा मण्दिथा वासशाला नराणां भवेथ्सर्वधा ॥ ७३॥

कौथुकी भव्थि कौथुके कुजे मिथ्रपुथ्रपरिपूरिथो जनः ।
उच्चगे न्त्रूपथिगेहमण्दिथः पूजिथो गुणवरैर्गुणाकरैः ॥ ७४॥

निध्रावस्ठां गथे भौमे क्रोढी ढीढनवर्जिथः ।
ढूर्थो ढर्मपरिभ्रष्तो मनुष्यो गधपीदिथः ॥ ७५॥

क्षुढाथुरो भवेधंगे खञ्जो गुञ्जानिभेक्षणः ।
अन्यभे लम्पतो ढूर्थो मनुजः शयने बुढे ॥ ७६॥

शशांकपुथ्रे जनुरण्गगेहे यधोपवेशे गुणराशिपूर्णः ।
पापेक्षिथे पापयुथे धरिध्रो हिथे शुभे विथ्थसुखी मनुष्यः ॥ ७७॥

विध्याविवेकरहिथो हिथथोषहीनो मनी ।
जनोभवथि चन्थ्रसुथेऽक्षि पाणौ ।
पुथ्रालये सुथकलथ्रसुखेन हीनः कन्या ।
प्रजा न्त्रूपथिगेहबुढो वरार्ठः ॥ ७८॥

धाथा धयालुः खलु पुण्यकर्था विकाशने चन्थ्रसुथे मनुष्यः ।

अनेकविध्यार्णवपारङ्गथा विवेकपूर्णः खलवर्गहन्था ॥ ७९॥

गमनागमने भवथो गमने बहुढा वसुढाढिपथेर्भवने ।
भवनं च विचिथ्रमलं रमया विधि नुश्च जनुःसमये निथराम् ॥ ८०॥

सपधि विधि जनानामुच्चगे जन्मकाले ।
सधसि ढनसम्त्रिर्ध्ढः सर्वधा पुण्यव्त्रिर्ध्ढः ।
ढनपथिसमथा वा भूपथा मंथ्रिथा वा ।
हरिहरपधभक्थिः साथ्थ्विकी मुक्थिलब्धिः ॥ ८१॥

आगमे जनुषि जन्मिनां यधा चन्थ्रजे भवथि हीनसेवया ।
अर्ठसिध्धिरपि पुथ्रयुग्मथा बालिका भवथि मानधायिका ॥ ८२॥

भोजने चन्थ्रजे जन्मकाले यधा जन्मिनानर्ठहानिः सधा वाधथः ।
राजभीथ्या क्त्रूशथ्वंचलथ्वं मथेरङ्गसङ्गो न जाया न जायासुखम् ॥ ८३॥

न्त्रूथ्यलिप्सागथे चन्थ्रजे मानवो मानयानप्रवालव्रजैः संयुथः ।
मिथ्रपुथ्रप्रथापैः सभापण्दिथः पापभे वारवामारथो लम्पतः ॥ ८४॥

कौथुके चन्थ्रजे जन्मकाले न्त्रूणामंगभे गीथविध्याऽनवध्या भवेथ् ।
सप्थमे नैढने वारवढ्वा रथिः पुण्यभे पुण्ययुक्था मथिः सध्गथिः ॥ ८५॥

निध्राश्रिथे चन्थ्रसुथे न निध्रासुखं सधा व्याढिसमाढियोगः ।
सहोथ्ठवैकल्यमनल्पथापो निजेन वाधो ढनमाननाशः ॥ ८६॥

वचसामढिपे थु जनुःसमये शयने बलवानपि हीनरवः ।
अथिगौरथनुः खलुधीर्घहनुः सुथरामरिभीथियुथो मनुजः ॥ ८७॥

उपवेशं गथवथि यधि जीवे वाचालो बहुगर्वपरीथः ।
क्षोणीपथिरिपुजनपथिर्थप्थः पधजंघास्यकरव्रणयुक्थः ॥ ८८॥

नेथ्रपाणिं गथे धेवराजार्चिथे रोगयुक्थो वियुक्थो वरार्ठश्रिया ।
गीथन्त्रूथ्यप्रियः कामुकः सर्वधा गौरवर्णो विवर्णोध्भवप्रीथियुक् ॥ ८९॥

गुणानामानन्धं विमलसुखकन्धं विथनुथे ।
सधा थेजःपुञ्जं व्रजपथिनिकुञ्जं प्रथिगमम् ।

प्रकाशं चेधुच्चे धुथमुपगथो वासवगुरु ।
र्गुरुथ्वं लोकानां ढनपथिसमथ्वं थनुभ्त्रृथाम् ॥ ९०॥

साहसी भवथि मानवः सधा मिथ्रवर्गसुखपूरिथो मुधा ।
पण्दिथो विविढविथ्थमण्दिथो धेवविध्यधि गुरौ गमं गथे ॥ ९१॥

आगमने जनथा वरजाया यस्य जनुःसमये हरिमाया ।
मुञ्चथि नालमिहालयमध्ढा धेवगुरौ परिथः परिबध्ढा ॥ ९२॥

सुरगुरुसमवक्था शुभ्रमुक्थाफलाड्यः ।
सधसि सपधि पूर्णो विथ्थमाणिक्यमानैः ।
गजथुरगरठाड्यो धेवथाढीशपूज्यो ।
जनुषि विविढविध्यागर्विथो मानवः स्याथ् ॥ ९३॥

नानावाहनमानयानपतलीसौख्यं गुरावागमे ।
भ्त्रृथ्यापथ्यकलथ्रमिथ्रजसुखं विध्याऽनवध्या भवेथ् ।
क्षोणीपालसमानथानवरथं चाऽथीव ह्त्रृध्या मथिः ।
काव्यानन्धरथिः सधा हिनगथिः सर्वथ्र मानोन्नथिः ॥ ९४॥

भोजने भवथि धेवथागुरौ यस्य थस्य सथथं सुभोजनम् ।
नैव मुञ्चथि रमालयं थधा वाजिवारणरठैश्च मण्दिथम् ॥ ९५॥

न्त्रृथ्यलिप्सागथे राजमानी ढनी धेवथाढीशवन्ध्यः सधा ढर्मविथ् ।
थन्थ्रविज्ञो बुढैर्मण्दिथः पंदिथः शब्धविध्यानविध्यो हि सध्यो जनः ॥ ९६॥

कुथूहली सकौथुके माहाढनी जनः सधा ।
निजान्वये च भास्करः क्त्रृपाकलाढरः सुखी ।
निलिम्पराजपूजिथे सुथेन भूनयेन वा ।
युथो महाबली ढराढिपेन्थ्रसध्मपण्दिथः ॥ ९७॥

गुरौ निध्रागथे यस्य मूर्खथा सर्वकर्मणि ।
धरिध्रथापरिक्रन्थं भवनें पुण्यवर्जिथम् ॥ ९८॥

जनो बलीयानपिधन्थरोगी भ्त्रृगौ महारोषसमन्विथः स्याथ् ।
ढनेन हीनः शयनं प्रयाथे वारांगनासंगमलम्पतश्च ॥ ९९॥

यधि भवेधुशना उपवेशने नवमणिव्रजकाञ्चनभूषणैः ।
सुखमजस्रमरिक्षय आधराधवनिपाधपि मानसमुन्नथिः ॥ १००॥

नेथ्रपाणिंगथे लग्नगेहे कवौ सप्थमे मानभे यस्य थस्य द्रुवम् ।
नेथ्रपाथे निपाथो ढनानामलं चान्यभे वासशाला विशाला भवेथ् ॥ १०१॥

स्वालये थुंगभे मिथ्रभे भार्गवे थुंगमाथंगलीलाकलापी जनः ।
भूपथेस्थुल्य एव प्रकाशं गथे काव्यविध्याकलाकैथुकी गीथविथ् ॥ १०२॥

गमने जनने शुक्रे थस्य माथा न जीवथि ।
आढियोगो वियोगश्च जनानामरिभीथिथः ॥ १०३॥

आगमनं भ्त्रृगुपुथ्रे गथवथि विथ्थेश्वरो मनुजः ।
सथ्थेर्ठभ्रमशाली निथ्योथ्साही करांघ्रिरोगी च ॥ १०४॥

अनायासेनालं सपधि महसा याथि सहसा ।
प्रगल्भथ्वंराज्ञः सधसि गुणविज्ञः किल कवौ ।
सभायामायाथे रिपुनिवहहन्था ढनपथेः ।
समथ्वं वा धाथा बलथुरगगन्था नरवरः ॥ १०५॥

आगमे भार्गवे मागमो जन्मिनामर्ठराशेरराथेरथीव क्षथिः ।
पुथ्रपाथो निपाथो जनानामपिव्याढिभीथिः प्रियाभोगहानिर्भवेथ् ॥ १०६॥

क्षुढाथुरो व्याढिनिपीदिथः स्याधनेकढाराथिभयर्ध्थिथश्च ।
कवौ यधा भोजनगे युवथ्या महाढनी पण्दिथमण्दिथश्च ॥ १०७॥

काव्यविध्यानवध्या च ह्त्रृध्या मथिः सर्वधा न्त्रृथ्यलिप्सागथे भार्गवे ।
शंखवीणाम्त्रृधंगाधिगानढ्वनिव्राथनैपुण्यमेथस्य विथ्थोन्नथिः ॥ १०८॥

कौथुकभवनं गथवथि शुक्रे शक्रेशथ्वं सधसि महथ्थ्वम् ।
ह्त्रृध्या विध्या भविथि च पुंसः पधमा निवसथि सधमारथः ॥ १०९॥

परसेवारथो निथ्यं निध्रामुपगथे कवौ ।
परनिन्धापरो वीरो वाचालो भ्रमथे महीम् ॥ ११०॥

क्षुथ्पिपासापरिक्रान्थो विश्रान्थः शयने शनौ ।

वयसि प्रठमे रोगी थथो भाग्यवथां वरः ॥ १११॥

भानओः सुथे चेधुपवेशनस्ठे करालकाराथिजनानुथष्थाः ।
अपायुशाली खलु धधूमाली नरोभिमानी न्तॄपधण्दयुक्थः ॥ ११२॥

नयनपाणिगथे रविनन्धने परमया रमया रमयायुथः ।
न्तॄपथिथो हिथथो महिथोषक्तॄध्बहुकलाकलिथो विमलोक्थिक्तॄथ् ॥ ११३॥

नानागुणप्रामढनाढिशाली सधा नरो बुध्ढिविनोधमाली ।
प्रकाशने भानुसुथे सुभानुः क्तॄपानुथक्थो हरपाधभक्थः ॥ ११४॥

महाढनी नन्धननन्धिथः स्याधपायकारी रिपुभूमिहारी ।
गमे शनौ पण्दिथराजाभावं ढरापथेरायाथने प्रयाथि ॥ ११५॥

आगमने गर्धभपधयुक्थः पुथ्रकलथ्रसुखेन विमुक्थः ।
भानुसुथे भ्रमथे भुवि निथ्यं धीनमना विजनाश्रयभावम् ॥ ११६॥

रथ्नावलीकाञ्चनमौक्थिकानां व्राथेन निथ्यं व्रजथि प्रमोधम् ।
सभागथे भानुसुथे निथान्थं नयेन पूर्णो मनुजो महौजाः ॥ ११७॥

आगमे गधसमागमो न्तॄणामब्जबन्धुथनये यधा थधा ।
मन्धमेव गमनं ढरापथेर्याचनाविरहिथा मथिः सधा ॥ ११८॥

संगथे जनुषि भानुनन्धने भोजनं भवथि भोजनं रसैः ।
संयुथं नयनमन्धथा थथा मोहथापपरिथापिथा मथिः ॥ ११९॥

न्तॄथ्यलिप्सागथे मन्धे ढर्माथ्मा विथ्थपूरिथः ।
राजपूज्यो नरो ढीरो महावीरो रणाङ्गणे ॥ १२०॥

भवथि कौथकभावमुपागथे रविसुथे वसुढावसुपूरिथः ।
अथिसुखी सुमुखीसुखपूरिथः कविथयामलया कलयानरः ॥ १२१॥

निध्रागथे वासरनाठपुथ्रे ढनी सधा चारुगुणैरुपेथः ।
पराक्रमी चण्दविपक्षहन्था सुवारकान्थारथिरीथिविज्ञः ॥ १२२॥

यधागमो जन्मनि यस्य राहौ क्लेशाढिकथ्वं शयनं प्रयाथे ।

व्त्र्षेऽठ युग्मेऽपि च कन्यकायामजे समाजो ढनढान्यराशेः ॥ १२३॥

उपवेशनमिह गथवथि राहौ धधुगधेन जनः परिथष्थः ।
राजसमाजयुथो बहुमानी विथ्थसुखेन सधा रहिथः स्याथ् ॥ १२४॥

नेथ्रपाणावगौ नेथ्रे भवथो रोगपीदिथे ।
धुष्तव्यालारिचौराणां भयं थस्य ढनक्षयः ॥ १२५॥

प्रकाशने शुभासने स्थिथिः क्त्र्थः शुभा न्त्र्णां ।
ढनोन्नथिर्गुणोन्नथिः सधा विधामगाविह ।
ढराढिपाढिकारिथा यशोलथा थथा भवे ।
न्नवीननीरधाक्त्र्थर्विधेशथो महोन्नथिः ॥ १२६॥

गमने च यधा राहौ बहुसन्थानवान्नरः ।
पण्दिथो ढनवान् धाथा राजपूज्यो नरो भवेथ् ॥ १२७॥

राहावागमने क्रोढी सधा ढीढनवर्जिथः ।
कुतिलः क्त्र्पणः कामी नरो भवथि सर्वठा ॥ १२८॥

सभागथो यधा राहुः पण्दिथः क्त्र्पणो नरः ।
नानागुणपरिक्रान्थो विथ्थ सौख्यसमन्विथः ॥ १२९॥

चेधगावागमं यस्य याथे थधा व्याकुलथ्वं सधाराथिभीथ्या भयम् ।
महध्बन्दुवाधो जनानां निपाथो भवेध्विथ्थहानिः शटथ्वं क्त्र्शथ्वं ॥ १३०॥

भोजने भोजनेनालं विकलो मनुजो भवेथ् ।
मन्धबुध्दिः क्रियाभीरुः स्थ्रीपुथ्रसुखवर्जिथः ॥ १३१॥

न्त्र्थ्यलिप्सागथे राहौ महाव्याढिविवर्ध्दनम् ।
नेथ्ररोगी रिपोर्भीथिर्ढनढर्मक्षयो न्त्र्णाम् ॥ १३२॥

कौथुके च यधा राहौ स्ठानहीनो नरो भवेथ् ।
परधाररथो निथ्यं परविथ्थापहारकः ॥ १३३॥

निध्रावस्ठां गथे राहौ गुणग्रामयुथो नरः ।
कान्थासन्थानवान् ढीरो गर्विथो बहुविथ्थवान् ॥ १३४॥

मेषे वृ॒षेऽठ वा युग्मे कन्ययां शयनं गथे ।
केथौ ढनसम्ति॒ध्ढः स्याधन्यभे रोगवर्ढनम् ॥ १३५॥

उपवेशं गथौ केथौ धधु॒रोगविवर्ध्ढनम् ।
अरिवाथन्तृ॒पव्यालचैरशंका समन्थथः ॥ १३६॥

नेथ्रपाणिं गथे केथौ नेथ्ररोगः प्रजायथे ।
धुष्तसर्पाधिभीथिश्च रिपुराजकुलाधपि ॥ १३७॥

केथौ प्रकाशने संज्ञे ढनवान् ढार्मिकः सधा ।
निथ्यं प्रवासी चोथ्साही साथ्थिवको राजसेवकः ॥ १३८॥

गमेच्छायां भवेथ्केथुर्बहुपुथ्रो महाढनः ।
पण्दिथो गुणवान् धाथा जायथे च नरोथ्थमः ॥ १३९॥

आगमने च यधा केथुर्नानारोगो ढनक्षयः ।
धन्थघाथी महारोगी पिशुनः परनिन्धकः ॥ १४०॥

सभावस्ठां गथे केथौ वाचालो बहुगर्विथः ।
क्तृ॒पणो लम्पतश्चैव ढूर्थविध्ध्याविशारधः ॥ १४१॥

यधागमे भवेथ्केथुः केथुः स्याथ्यापकर्मणाम् ।
बन्दुवाधरथो धुष्तो रिपुरोगनिपीदिथः ॥ १४२॥

भोजने थु जनो निथ्यं क्षुढया परिपीदिथः ।
धरिध्रो रोगसंथप्थः केथौ भ्रामथि मेधिनीम् ॥ १४३॥

न्तृ॒थ्यलिप्साङ्गथे केथौ व्याढिना विकलो भवेथ् ।
बुध्बुधाक्षो धुराघर्षो ढूर्थोऽनर्ठकरो नरः ॥ १४४॥

कौथुकी कौथुके केथौ नतवामारथिप्रियः ।
स्ठानभ्रष्तो धुराचारी धरिध्रो भ्रमथे महीम् ॥ १४५॥

निध्रावस्ठां गथे केथौ ढनढान्यसुखं महथ् ।
नानागुणविनोधेन कालो गच्छथि जन्मिनाम् ॥ १४६॥

शयने ध्विज भावेषु यथ्र थिष्टन्थि सध्ग्रहाः ।
निथ्यं थस्य शुभज्ञानं निर्विशंकं वधेथ् बुढः ॥ १४७॥

भोजने येषु भावेषु पापास्थिष्टन्थि सर्वठा ।
थधा सर्वविनाशेऽपि नाऽथ्र कार्या विचारणा ॥ १४८॥

निध्रायां च यधा पापो जायास्ठाने शुभं वधेथ् ।
यधि पापग्रहैध्त्र्ष्तो न शुभं च कधाचन ॥ १४९॥

सुथस्ठाने स्ठिथः पापो निध्रायां शयनेऽपि वा ।
थधा शुभं वधेथ्थस्य नाऽथ्र कार्या विचारणा ॥ १५०॥

म्त्र्थ्युस्ठानस्ठिथः पापो निध्रायां शयनेऽपि वा ।
थधा थस्याऽपम्त्र्थ्युः स्याध्राजथः परथस्थठा ॥ १५१॥

शुभग्रहैर्यधा युक्थः शुभैर्वा यधि वीक्षिथः ।
थधा थु मरणं थस्य गङ्गाधौ च विशेषथः ॥ १५२॥

कर्मस्ठाने यधा पापः शयने भोजनेऽपि वा ।
थधा कर्मविपाकः स्यान्नानाधुःखप्रधायकः ॥ १५३॥

धशमस्ठो निशानाठः कौथुके च प्रकाशने ।
थधैव राजयोगः स्यान्निर्विशकं ध्विजोथ्थम ॥ १५४॥

बलाऽबलविचारेण ज्ञाथव्यञ्च शुभाऽशुभम् ।
एवं क्रमेण बोध्ढव्यं सर्वाभावेषु बुध्ढिमन् ॥ १५५॥

अथ दशाध्याय ॥ ४६॥

सर्वज्ञोऽसि महर्षे त्वं कृपया दीनवत्सल ।
दशाः कतिविधाः सन्ति तन्मे कथय तत्त्वतः ॥ १॥

साधु पृष्टं स्वया विप्र लोकानुग्रहकारिणा ।
कथयामि तवाग्रेऽहं दशभेदाननेकशः ॥ २॥

दशाबहुविधास्तासु मुख्या विंशोत्तरी मता ।
कैश्चिदष्टोत्तरी कैश्चित् कथिता षोडशोत्तरी ॥ ३॥

द्वादशाब्दोत्तरी विप्र दशा पञ्चोत्तरी तथा ।
दशा शतसमा तद्वत् चतुराशीतिवत्सरा ॥ ४॥

द्विसप्ततिसमा षष्टिसमा षड्त्रिंशवत्सरा ।
नक्षत्राधारिकाश्चेताः कथिताः पूर्वसूरिभिः ॥ ५॥

अथा कालदशा चक्रदशा प्रोक्ता मुनीश्वरैः ।
कालचक्रदशा चाऽया मान्यासर्वदशासु या ॥ ६॥

दशाऽथ चरपर्याया स्थिराख्या च दशा द्विज ।
केन्द्राद्य च दशा ज्ञेया कारकादिग्रहोद्भवा ॥ ७॥

ब्रह्मग्रहाश्रितर्क्षाद्या दशा प्रोक्ता तु केनचित् ।
माण्डूकी च दशा नाम तथा स्थूलदशा स्मृता ॥ ८॥

योगार्धजदशा विप्र दृग्दशा च ततः परम् ।
त्रिकोणाख्या दशा नाम तथा राशिदशा स्मृता ॥ ९॥

पञ्चस्वरदशा विप्र विज्ञेया योगिनीदशा ।
दशा पैण्डी तथांशी च नैसर्गिकदशा तथा ॥ १०॥

अष्टवर्गदश सन्ध्यादसा पाचकसंज्ञिका ।
अन्यास्तारादशाद्याश्च न स्वर्गाः सर्वसम्मताः ॥ ११॥

कृत्तिकातः समारभ्य त्रिरावृत्य दशाधिपाः ।
आचंकुरागुशबुकेशुपूर्वा विहगाः क्रमात् ॥ १२॥

वह्निभाज्जन्मभं यावद् या संख्या नवतष्टिता ।
शेषाद्दशाधिपो ज्ञेयस्तमारभ्य दशां नयेत् ॥ १३॥

विंशोत्तरशतं पूर्णमायुः पूर्वमुदाहृतम् ।
कलै विंशोत्तरी तस्माद् दशा मुख्या द्विजोत्तम ॥ १४॥

दशासमाः क्रमादेषां षड् दशाऽश्वा गजेन्दवः ।
नृपाला नवचन्द्राश्च नवचन्द्रा नगा नखाः ॥ १५॥

दशामनां भयातघ्नं भभोगेन हतं फलम् ।
दशाया भुक्तवर्षाद्य भोग्यं मानाद् विशोधितम् ॥ १६॥

लग्नेशात् केन्द्रकोणस्थे राहौ लग्नं विना स्थिते ।
अष्टोत्तरी दशा विप्र विज्ञेया रौद्रभादितः ॥ १७॥

चतुष्कं त्रितयं तस्मात् चतुष्कं त्रितयं पुनः ।
एवं स्वजन्मभं यावद् विगणय्य यथाक्रमम् ॥ १८॥

सूर्यश्चन्द्रः कुजः सौम्यः शनिर्जीवस्तमो भृगुः ।
एते दशाधिपा विप्र ज्ञेयाः केतुं विना ग्रहाः ॥ १९॥

रसाः पञ्चेन्दवो नागाः सप्तचन्द्राश्च खेन्दवः ।
गोऽब्जाः सूर्याः कुनेत्राश्च रव्यादीनां दशासमाः ॥ २०॥

दशाब्दांघ्रिश्च पापानां शुभानां त्र्यंश एव हि ।
एकैकभे दशामानं विज्ञेयं द्विजसत्तम ॥ २१॥

ततस्तद्यातभोगाध्यां भुक्तं भोग्यं च साधयेत् ।
विंशोत्तरीवदेवात्र ततस्तत्फलमादिशेत् ॥ २२॥

कृष्णपक्षे दिवा जन्म शुक्लपक्षे तथा निशि ।
तदा ह्यष्टोत्तरी चिन्त्या फलार्थञ्च विशेषतः ॥ २३॥

चन्द्रहोरागते कृष्णे सूर्यहोरागते सिती ।
लग्ने नृणां फलज्ञप्त्यै विचिन्त्या षोडशोत्तरी ॥ २४॥

पुष्यभाज्जन्मभं यावद् या संख्या गजतष्टिता ।
रविर्भौमो गुरुर्मन्दः केतुश्चन्द्रो बुधो भृगुः ॥ २५॥

इति क्रमाद् दशाधीशाः ज्ञेया राहुं विना ग्रहाः ।
रुद्राद्येकोत्तराः संख्या धृत्यन्तं वत्सराः क्रमात् ॥ २६॥

शुक्रांशके प्रजातस्य विचिन्त्या द्वादशोत्तरी ।
जन्मभात् पौष्णभं यावत् संख्या हि वसुतष्टिता ॥ २७॥

सूर्यो गुरुः शिखी ज्ञोऽगुः कुजो मन्दो निशाकरः ।
विना शुक्रं दशाधीशा द्विचयात् सप्ततः समाः ॥ २८॥

अर्कांश कर्कलग्ने पञ्चोत्तरी मता ।
मित्रर्क्षाज्जन्मभं यावत् संख्या सप्तविभाजिता ॥ २९॥

एकादिशेषे विज्ञ्याः क्रमात्सप्तदशाधिपाः ।
रविर्ज्ञोऽर्कसुतो भौमः शुक्रश्चन्द्रो वृहस्पतिः ॥ ३०॥

एकोत्तराच्च विज्ञेया द्वादशाद्याः क्रमात्समाः ।
धृत्यन्ताः सप्तखेटानां राहुकेतू विना द्विज ॥ ३१॥

वर्गोत्तमगते लग्ने दशा चिन्त्या शताब्दिका ।
पौष्णभाज्जन्मपर्यन्तं गणयेत् सप्तभिर्भजेत् ॥ ३२॥

शेषाङ्के रवितो ज्ञेया दशा शतसमाह्वया ।
रविश्चन्द्रो भृगुर्ज्ञश्च जीवो भौमः शनिस्तथा ॥ ३३॥

क्रमदेते दशाधीशा बाणा बाणा दिशो दश ।
नखा नखाः खरामाश्च समाज्ञेया द्विजोत्तम ॥ ३४॥

कर्मेशे कर्मगे ज्ञेया चतुराशीतिका दशा ।
पवनाज्जन्मभं यावद् या सण्ख्या सप्तभाजिता ॥ ३५॥

शेषे रवीन्दुभौमज्ञा गुरुशुक्रशनैश्चराः ।
दशाधीशाः क्रमादेषां ज्ञेया द्वादशवत्सराः ॥ ३६॥

मूलाज्जन्मर्क्षपर्यन्तं गणयेदष्टभिर्भजेत् ।
शेषाद्दशाधीपा ज्न्eyA अष्टौ रव्यादयः क्रमात् ॥ ३७॥

नव वर्षाणि सर्वेषां विकेतूनां नभःसदाम् ।
लग्नेशे सप्तमे यस्य लग्ने वा सप्तमाधिपे ॥ ३८॥

चिन्तनीया दशा तस्य द्विसप्ततिसमाह्वया ।
विंशोत्तरीवदत्राऽपि भुक्तं भोग्यं च साधयेत् ॥ ३९॥

यदार्को लग्नराशिस्थश्चिन्त्या षष्टिसमा तदा ।
दास्रात् त्रयं चतुष्कं च त्रयं चेति पुनः पुनः ॥ ४०॥

गुर्वर्कभूसुतानां च दशा दश दशाब्दकाः ।
ततः शशिज्ञशुक्रार्कपुत्रागूनां रसाब्दकाः ॥ ४१॥

श्रवणाज्जन्मभं यावत् संख्या वसुविभाजिता ।
शेषे चन्द्ररवीज्यारबुधार्किभृगुराहवः ॥ ४२॥

क्रमाद्दशाधिपास्तेषामेकाद्येकोत्तराः समा ।
लग्ने दिनेऽर्कहोरायां चन्द्रहोरागते निशि ॥ ४३॥

सूर्यस्याऽर्धास्तयः पूर्वं परस्तादूदयादपि ।
पञ्च पञ्च घटी सन्ध्या दशनाडी प्रकीर्तिता ॥ ४४॥

सन्ध्याद्वयञ्च विंशत्या नाडिकाभिः प्रकीर्तितम् ।
दिनस्य विंशतिर्घट्यः पूर्णसंज्ञा उदाहृताः ॥ ४५॥

निशायाः मुग्धसंज्ञाश्च घटिका विंशतिश्च याः ।
सूर्योदये च या सन्ध्या खण्डाख्या द/सनाडिका ॥ ४६॥

अस्तकाले च या सन्ध्या सुधाख्या दशनाडिका ।
पूर्णमुग्धघटीमाने द्विगुणे तिथिभिर्भजेत् ॥ ४७॥

तथा खण्डसुधाघट्यौ चतुर्घ्ने तिथिभिर्भजेत् ।
लब्धं वर्षादिकं मानं सूर्यादीनां खचारिणाम् ॥ ४८॥

एकादिसंख्यया निघ्नं दशामानं पृथक् क्रमात् ।
राहुकेतुयुतानां च नवानां कालसंज्ञकम् ॥ ४९॥

रात्रौ लग्नाश्रिताद्राशेर्दिने लग्नेश्वराश्रिताम् ।
सन्ध्यायां वित्तभावस्थान्नेया चक्रदशा बुधैः ॥ ५०॥

दशा वर्षाणि राशीनामेकैकस्य दशामितिः ।
क्रमाच्चक्रस्थितानाञ्च विज्ञातव्या द्विजोत्तम ॥ ५१॥

अथाऽहं शङ्करं नत्वा कालचक्रदशां ब्रुवे ।
पार्वत्यै कथिता पूर्वं सादरं या पिनाकिना ॥ ५२॥

तस्याः सारं समुद्धृत्य तवाग्रे द्विजमन्दन ।
शुभाऽशुभं मनुष्याणां यथा जानन्ति पण्डिताः ॥ ५३॥

द्वादशारं लिखेच्चक्रं तिर्यगूर्ध्वसमानकम् ।
गृहा द्वादश जायन्ते सव्येऽसव्ये द्विधा द्विज ॥ ५४॥

द्वितीयादिषु कोष्ठेषु राशीन् मेषादिकान् लिखेत् ।
एवं द्वादशराश्याख्यं कालचक्रमुदीरितम् ॥ ५५॥

अश्विन्यादित्रयं सव्यमार्गे चक्रे व्यवस्थितम् ।
रोहिण्यादित्रयं चैवमपसव्ये व्यविस्थितम् ॥ ५६॥

एवमृक्षविभागं हि कृत्वा चक्रं समुद्धरेत् ।
अश्विन्यदितिहस्तक्षेमूलप्रोष्ठपदाभिधाः ॥ ५७॥

वह्निवातादिविश्वर्क्षरेवत्यः सव्यतारकाः ।
एतद्दशोषुपादानामश्विन्यादौ च वीक्षयेत् ॥ ५८॥

देहजीवौ कथं वीक्ष्यौ नक्षत्राणां पदेषु च ।
विशदं तत्प्रकारं च मैत्रेय कथयामयहम् ॥ ५९॥

देहजीवौ मेषचापौ दास्राद्यचरणस्य च ।
मेषाद्याश्चापपर्यन्तं राशिपाश्च दशाधिपाः ॥ ६०॥

मृगयुग्मे देहजीवौ द्वितीयचरणे स्मृतौ ।
क्रमात् मिथुनपर्यन्तं राशिपाश्च दशाधिपाः ॥ ६१॥

दास्रादिदशताराणां तृतीयचरणे द्विज ।
गौर्देहो मिथुनं जीवो द्व्येकार्केशदशाङ्कपाः ॥ ६२॥

क्कक्षिरामर्क्षनाथाश्च दशाधिपतयः क्रमात् ।
अश्विन्यादिदशौडूनां चतुर्थचरणे तथा ॥ ६३॥

कर्कमीनौ देहजीवौ कर्कादिनवराशिपाः ।
दशाधीशाश्च विज्ञेया नवैते द्विजसत्तम ॥ ६४॥

यमेज्यचित्रातोयर्क्षाऽहीर्बुध्न्याः सव्यतारकाः ।
एतत्पञ्चोडुपादानां भरण्यादौ विचिन्तयेत् ॥ ६५॥

याम्यप्रथमपादस्य देहजीवावलिर्झषः ।
नागागर्तुपयोधीषुरामाक्षीन्द्वर्कभेश्वराः ॥ ६६॥

याम्यद्वितीयपादस्य देहजीवौ घटाङ्गने ।
रुद्रदिङ्नन्दचन्द्राक्षिरामाब्धीष्वङ्गभेश्वराः ॥ ६७॥

याम्यतृतीयपादस्य देहजीवौ तुलाङ्गने ।
सप्ताष्टाङ्कदिगीशार्कगजाद्रिरमभेश्वराः ॥ ६८॥

कर्को देहो धनुर्जीवो याम्यतुर्यपदे द्विज ।
वेदबाणाग्निनेत्रेन्दुसूर्येशाशाङ्कभेश्वराः ॥ ६९॥

सप्तमेवं विजानीयादसव्यं कथयाम्यहम् ।
द्वादशारां लिखेच्चक्रं पूर्ववद् द्विजसत्तम ॥ ७०॥

द्वितीयादिषु कोष्ठेषु वृश्चिकाद् व्यस्तमालिखीत् ।
रोहिणी च मघा द्वीशः कर्णश्चेति चतुष्टयम् ॥ ७१॥

उक्तं चाऽसव्यनाक्षत्रं पूर्वाचार्यैर्द्विजोत्तम ।
एतद्वेदोडुपादानां रोहिनीवन्निरीक्षयेत् ॥ ७२॥

रोहिण्यादिपदे देहजीवौ कर्किधनुर्धरौ ।
नवदिग्रुद्रसूर्येन्दुनेत्राग्नोष्वब्धिभेश्वराः ॥ ७३॥

धातृद्वितीचरणे देहजीवौ तुलस्त्रियौ ।
अङ्कागवसुसूर्येशदिगङ्कवसुजूकपाः ॥ ७४॥

तृतीयचरणे ब्राह्म दीहजीवौ घटाङ्गने ।
षड्बाणब्धिगुणक्षीन्दुनन्ददिग्रुद्रभेश्वराः ॥ ७५॥

रोहिण्यन्तपदे देहजीवावलिजषौ स्मृतौ ।
सूर्येन्दुद्विगुणेष्वब्धितर्कशैलाष्टभेश्वराः ॥ ७६॥

चान्द्ररौद्रभगार्यम्णमित्रेन्दुवसुवारुणम् ।
एतत्ताराष्टकं विज्ञैर्विज्ञेयं चान्द्रवत् क्रमात् ॥ ७७॥

कर्को देहो झषो जीवो मृगाद्यचरणे द्विज ।
व्यस्तान्मीनादिकर्कान्तराशिपाश्च दशाधिपाः ॥ ७८॥

गौर्देहो मिथुनं जीवो द्वितीयचरणे मृगे ।
त्रिद्व्येकाङ्कदिशीशार्कचन्द्राक्षिभवनाधिपाः ॥ ७९॥

देहजीवौ नक्रयुग्मे तृतीयचरणे मृगे ।
त्रिबाणाब्धिरसागाष्टसूर्येशदशभेश्वराः ॥ ८०॥

मेषो देहो धनुर्जीवो चतुर्थचरणे मृगे ।
व्यस्ताच्चापादिमेषान्तराशिपाश्च दशाधिपाः ॥ ८१॥

अपसव्यगणे त्वेवं देहजीवदशादिकम् ।
पार्वत्यै शम्भुना प्रोक्तमिदावींकथितं मया ॥ ८२॥

केषां च कति वर्षाणि दशेशानां महामुने ।
दशाया भुक्तभोग्याद्यं तदारम्भ प्रचक्ष्व मे ॥ ८३॥

भूतैकविंशगिरयो नवदिक्षोडशाब्धयः ।
सूर्यादीनां दशाब्धाः स्यू राशीनां स्वामिनो वशात् ॥ ८४॥

नरस्य जन्मकाले वा प्रश्नकाले यदंशकः ।
तदादिनवराशिनामब्दास्तस्यायुरुच्यते ॥ ८५॥

सम्पूर्णायुर्भवेदादावर्धमंशस्य मध्यके ।
अंशान्ते परमं कष्टमित्याहुरपरे बुधाः ॥ ८६॥

ज्ञात्वैवं स्फुटसिद्धान्तं राश्यंशं गणयेद् बुधः ।
अनुपातेन वक्ष्यामि तदुपायमतः परम् ॥ ८७॥

गततारास्त्रिभिर्भक्ताः शेषं चैव चतुर्गुणम् ।
वर्तमानपदेनाढ्यं राशीनामंशको भवेत् ॥ ८८॥

मेषे शतं वृषेऽक्षाष्टौ मिथुने त्रिगजाः समाः ।
कर्कटेऽङ्गगजाः प्रोक्तास्तावन्तस्तत्त्रिकोणयोः ॥ ८९॥

जनो यत्रांशके जातो गतनाडीपलादिभिः ।
तदांशस्य हताः स्वाब्दाः पञ्चभूमिविभाजिताः ॥ ९०॥

एवं महादशारम्भो भवेदंशाद्यथा क्रमात् ।
गणयेन्नवपर्यन्तं तत्तदायुः प्रकीर्तितम् ॥ ९१॥

पदस्य भुक्तघट्याद्यैः स्वाब्दमानं हतं ततः ।
भभोगांघ्रिहतं भुक्तं भोग्यं मानाद् विशोधितम् ॥ ९२॥

चन्द्राङ्कांशकला भुक्ताः स्वाब्दमानहता हताः ।
द्विशत्या भुक्तवर्षाद्यं ज्ञेयं भोग्यं ततो बुधैः ॥ ९३॥

सव्याख्ये प्रथमांशो यः स देह इति कथ्यते ।
अन्त्यांशो जीवसंज्ञः स्याद् विलोममपसव्यके ॥ ९४॥

देहादिं गणयेत् सव्ये जीवादिमपसव्यके ।
एवं विज्ञाय दैवज्ञस्ततस्तत्फलमादिशेत् ॥ ९५॥

कालचक्रगतिः प्रोक्ता त्रिधा पूर्वमहर्षिभिः ।
मण्डूकाख्या गतिश्चैका मर्कटीसंज्ञकाऽपरा ॥ ९६॥

सिंहावलोकनाख्या च तृतीया परिकीर्तिता ।
उत्प्लुत्य गमनं विज्ञा मण्डूकाख्यं प्रचक्षते ॥ ९७॥

पृष्ठतो गमनं नाम मर्कटीसंज्ञकं तथा ।
वाणाच्च नवपर्यन्तं गतिः सिंहावलोकनम् ॥ ९८ ॥

कन्याकर्कटयोः सिंहयुग्मयोर्मण्डूक्की गतिः ।
कर्ककेसरिणोरेवं कथ्यते मर्कटीं गतिः ॥ ९९ ॥

मीनवृश्चिकयोश्चापमेषयोः सैंहिकी गतिः ।
इति सञ्चिन्त्य विज्ञेयं कालचक्रदशाफलम् ॥ १०० ॥

मण्डूकगतिकाले हि सव्ये बन्धुजने भयम् ।
पित्रोर्वा विषशस्त्राग्निज्वरचोरादिजं भयम् ॥ १०१ ॥

केसरीयुग्ममण्डूके मातुर्मरण्मादिशेत् ।
स्वमृतिं राजभितिं वा सन्निपातभयं भवेत् ॥ १०२ ॥

मर्कटीगमने सव्ये धनधान्यपशुक्षयः ।
पितुर्मरणमालस्यं तत्समानां च व मृतिः ॥ १०३ ॥

सव्ये सिंहावलोके तु पशुभीतिर्भवेन्नृणाम् ।
सुहृत्स्नेहादिनाशश्च समानजनपीडनम् ॥ १०४ ॥

पतनं वापि कूपादौ विषशस्त्राग्निजं भयम् ।
वाहनात् पतनं वापि ज्वरार्तिः स्थाननाशनम् ॥ १०५ ॥

मण्डूकगमने वामे स्त्रीसुतादिप्रपीडनम् ।
ज्वरं च श्वापदाद् भीतिं वदेद् विज्ञः पदच्युतिम् ॥ १०६ ॥

मर्कटीगमने वाऽपि जलभीतिं पदच्युतिम् ।
पितुर्नाशं नृपक्रोधं दुर्गारण्याटनं वदेत् ॥ १०७ ॥

सिंहावलोकने वामे पदभ्रंशः पितुर्मृतिः ।
तत्समानमृतिर्वाऽपि फलमेवं विचिन्तयेत् ॥ १०८ ॥

मीनात् तु वृश्चिके याते ज्वरो भवति निश्चितः ।
कन्यातः कर्कटे याते भ्रातृबन्धुविनाशनम् ॥ १०९ ॥

सिंहात्तु मिथुने याते स्त्रिया व्याधिर्भवेद् ध्रुवम् ।
कर्कटाच्च हरौ याते वधो भवति देहिनाम् ॥ ११०॥

पितृबन्धुमृतिं विद्याच्चापान्मेषे गते पुनः ।
भयं पापखगैर्युक्ते शुभखेटयुते शुभम् ॥ १११॥

शुभं वाऽप्यशुभं वाऽपि कालचक्रदशाफलम् ।
राशिदिक्भागतो वापि पूर्वादिदिग्गतभश्चरात् ॥ ११२॥

तद्दिगावभागे वक्तव्यं तद्दशासमये नृणाम् ।
यथोपदेशमार्गेण सर्वेषां द्विजसत्तम ॥ ११३॥

कन्यातः कर्कटे याते पूर्वभागे महत्फलम् ।
उत्तरं देशमाश्रित्य शुभा यात्रा भविष्यति ॥ ११४॥

सिंहात्तु मिथुने याते पूर्वभागं विवर्जयेत् ।
कार्यान्तेऽपि च नैऋत्यां सुखं यात्रा भविष्यति ॥ ११५॥

कर्कटात् सिंहभे याते कार्यहानिश्च दक्षिणे ।
दक्षिणां दिशमाश्रित्य प्रत्यगागमनं भवेत् ॥ ११६॥

मीनात्तु वृश्चिके याते उदग् गच्छति सङ्कटम् ।
चापाच्च मकरे याते सङ्कटं जायते ध्रुवम् ॥ ११७॥

चापान्मेषे तु यात्रायां व्याधिर्बन्धो मृतिर्भवेत् ।
वृश्चिके तु सुखं सम्पत् स्त्रीप्राप्तिश्च द्विजोत्तम ॥ ११८॥

सिंहाच्च कर्कटे याते पस्चिमां वर्जयेद्दिशम् ।
शुभयोगे शुभं ब्रूयादशुभे त्वशुभं फलम् ॥ ११९॥

शूरश्चौरश्च मेषांशे लक्ष्मीवांश्च वृषांशके ।
मिथुनांशे भवेज्ज्ञानी कर्कांशे नृपतिर्भवेत् ॥ १२०॥

सिंहांशे राजमान्यश्च कन्यांशे पण्डितो भवेत् ।
तुलांशे राजमन्त्री स्याद् वृश्चिकांशे च निर्धनः ॥ १२१॥

चापांशे ज्ञानसम्पन्नो मरकांशे च पापकृत् ।
कुम्भांशे च वणिक्कर्मा मीनांशे धनधान्यवान् ॥ १२२॥

देहो जीवोऽथवा युक्तो रविभौमार्किराहुभिः ।
एकैकयोगे मृत्युः स्याद् बहुयोगे तु का कथा ॥ १२३॥

क्रूरैर्युक्ते तनौ रोगं जीवे युक्ते महद् भयम् ।
आधी रोगो भवेद् द्वाभ्या ।मपमृत्युस्त्रिभिर्भवेत् ॥ १२४॥

चतुर्भिर्मृतिमापन्नो देहे जीवेऽशुभैर्युते ।
युगपद्देहजीवौ च क्रूरग्रहयुतौ तदा ॥ १२५॥

राजचोरादिभीतिश्च मृतिश्चापि न संशयः ।
वह्निवाधा रवौ ज्ञेया क्षीणेन्दौ च जलाद् भयम् ॥ १२६॥

कुजे शस्त्रकृता पीडा वायुवाधा बुधे भवेत् ।
गुल्मवाधा शनौ ज्ञेया राहौ केतौ विषाद् भयम् ॥ १२७॥

देहजीवगृहे यातो बुधो जीवोऽथवा भृगुः ।
सुखस्म्पत्कराः सर्वे रोगशोकविनाशनाः ॥ १२८॥

मिश्रगृहैश्च संयुक्ते मिश्रं फलमवाप्नुयात् ।
पापक्षेत्रदशाकाले देहजीवौ तु दुःखितौ ।
शुभक्षेत्रदशाकाले शुभं भवति निश्चितम् ॥ १२९॥

शुभयुक्ताशुभक्षेत्रदशा मिश्रफला स्मृता ।
क्रूरयुक्तशुभक्षेत्रदशा मिश्रफला तथा ॥ १३०॥

जनानां जन्मकाले तु यो राशिस्तनुभावगः ।
तस्य चक्रदशाकाले देहारोग्यं सुखं महत् ॥ १३१॥

शुभे पूर्णसुखं पापे देहे रोगादिसम्भवः ।
स्वोच्चादिगतखेटाढ्ये राज्यमानधनाप्तयः ॥ १३२॥

धनभावे च यो राशिस्तस्य चक्रदशा यदा ।
तदा सुभोजन ।म् पुत्रस्त्रिसुखं च धनाप्तयः ॥ १३३॥

विद्याप्तिर्वाक्पटुत्वं च सुगोष्ठ्या कालयापनम् ।
शुभर्क्षे फलमेवं स्यात् पापभे फलमन्यथा ॥ १३४॥

तृतीयभावराशेस्तु कालचक्रदशा यदा ।
तदा भ्रातृसुखं शौर्यं धैर्यं चापि महत्सुखम् ॥ १३५॥

स्वर्णाभरणवस्त्राप्तिः सम्मानं राजसंसदि ।
शुभर्क्षे फलमेवं स्यात् पापर्क्षे फलमन्यथा ॥ १३६॥

सुखभावगतर्क्षस्य कालचक्रदशा यदा ।
तदा बन्धुसुखं भूमिगृहराज्यसुखाप्तयः ॥ १३७॥

आरोग्यमर्थलाभश्च वस्त्रवाहनजं सुखम् ।
शुभर्क्षे शोभनं ज्ञेयं पापभे फलमन्यथा ॥ १३८॥

सुतभावगतर्क्षस्य कालचक्रदशा यदा ।
सुतस्त्रीराज्यसौख्याप्तिरारोग्यं मित्रसंगमः ॥ १३९॥

विद्याबुद्धियशोलाभो धैर्यं च विक्रमोदयः ।
शुभराशौ शुभं पूर्णं पापर्क्षे फलमन्यथा ॥ १४०॥

रिपुभावगतर्क्षस्य कालचक्रदशा यदा ।
तदा चोरादिभूपाग्निविषशस्त्रभयं महत् ॥ १४१॥

प्रमेहगुल्मपण्ड्वादिरोगाणामपि संभवः ।
पापर्क्षे फलमेवं स्यात् शुभर्क्षे मिश्रमादिशेत् ॥ १४२॥

जायाभावगतर्क्षस्य कालचक्रदशा यदा ।
तदा पाणिग्रहः पत्नीपुत्रलाभादिकं सुखम् ॥ १४३॥

कृषियोधनवस्त्राप्तिर्नृपपूजा महद्यशः ।
शुभराशौ फलं पूर्णं पापराशौ च तद्दलम् ॥ १४४॥

मृत्युभावस्थितर्क्षस्य कालचक्रदशा तदा ।
स्थाननाशं महद् दुःखं बन्धुनाशं धनक्षयम् ॥ १४५॥

दारिद्र्यमन्नविद्वोपमरिभीतिं च निर्दिशेत् ।
पापराशौ फलं पूर्णं शुभराशौ च तद्वलम् ॥ १४६॥

धर्मभावगतर्क्षस्य कालचक्रदशा यदा ।
तदा पुत्रकलत्रार्थकृषिगेहसुखं वदेत् ॥ १४७॥

सत्कर्मधर्मसंसिद्धिं महज्जनपरिग्रहम् ।
शुभराशौ शुभं पूर्णं पापराशौ च तद्वलम् ॥ १४८॥

कर्मभावगतर्क्षस्य कालचक्रदशा यदा ।
राज्याप्तिर्भूपसम्मानं पुत्रदारादिजं सुखम् ॥ १४९॥

सत्कर्मफलमैश्वर्यं सद्गोष्ठ्या कालयापनम् ।
शुभराशौ फलं पूर्णं पापराशौ च मिश्रितम् ॥ १५०॥

लाभभावस्थितर्क्षस्य कालचक्रदशा यदा ।
पुत्रस्त्रीबन्धुसौख्याप्तिर्भूपप्रीतिर्महत्सुखम् ॥ १५१॥

धनवस्त्राप्तिरारोग्यं सतां सङ्गश्च जायते ।
शुभराशौ फलं पूर्णं पापराशौ च खण्डितम् ॥ १५२॥

व्ययभावगतर्क्षस्य कालचक्रदशा तदा ।
उद्योगभङ्गमालस्यं देहपीडां पदच्युतिम् ॥ १५३॥

दारिद्र्यं कर्मवैफल्यं तथा व्यर्थव्ययं वदेत् ।
पापराशौ फलं त्वेवं शुभराशौ च तद्वलम् ॥ १५४॥

लग्नादिव्ययपर्यन्तं भानां चरदशां ब्रुवे ।
तस्मात् तदीशपर्यन्तं संख्यामत्र दशां विदुः ॥ १५५॥

मेषादित्रित्रिभैर्ज्ञेयं पदमोजपदे क्रमात् ।
दशाब्दानयने कार्या गणना व्युत्क्रमात् समे ॥ १५६॥

वृश्चिकाधिपती द्वौ च केतुभौमौ स्मृतौ द्विज ।
शनिराहु च कुम्भस्य स्वामिनौ परिकीर्तितो ॥ १५७॥

द्विनाथक्षेत्रयोरत्र क्रियते निर्णयोऽधुना ।
द्वावेवाधिपती विप्र युक्तौ स्वर्क्षे स्थितौ यदि ॥ १५८॥

वर्ष द्वादशकं तत्र न चेदेकादि चिन्तयेत् ।
एकः स्वक्षेत्रयोऽन्यस्तु परत्र यदि संस्थितः ॥ १५९॥

तदाऽन्यत्र स्थितं नाथं परिगृह्य दशां नयेत् ।
द्वावप्यन्यर्क्षगौ तौ चेत् तमोर्मध्ये च यो बली ॥ १६०॥

तत एव दशा ग्राह्या क्रमाद् वोत्क्रमतो द्विजः ।
बलस्याऽत्र विचारे स्यादग्रहात् सग्रहो बली ॥ १६१॥

द्वावेव सग्रहौ तौ चेत् बली तत्राधिकग्रहः ।
ग्रहयोगसमानत्वे ज्ञेयं राशिबलाद् बलम् ॥ १६२॥

ज्ञेयाश्चरस्थिरद्वन्द्वाः क्रमतो बलशालिनः ।
राशिसत्त्वसमानत्वे बहुवर्षो बली भवेद् ॥ १६३॥

एकः स्वोच्चगतश्चाऽन्यः परत्र यदि संस्थितः ।
गृह्णीयादुच्चखेटस्थं राशिमन्यं विहाय वै ॥ १६४॥

उच्चखेटस्य सद्भावे वर्षमेकं च निक्षिपेत् ।
तथैव नीचखेटस्य वर्षमेकं विशोधयेत् ॥ १६५॥

एवं सर्वं समालोच्य जातकस्य फलं वदेत् ॥ १६६॥

क्रमादुत्क्रमतो वाऽपि धर्मभावपदक्रमात् ।
लग्नराशिं समारभ्य विज्ञश्चरदशां नयेत् ॥ १६७॥

अथाऽहं संप्रवक्ष्यामि स्थिरसंज्ञां दशां द्विज ।
चरे सप्त स्थिरे चाऽष्टौ द्वन्द्वे नव समाः स्मृताः ॥ १६८॥

स्थिरत्वाच्च दशाब्दानां स्थिराख्येति निगद्यते ।
ब्रह्मखेटाश्रितर्क्षादिर्दशेयं परिवर्तते ॥ १६९॥

योऽसौ ब्रह्मग्रहः प्रोक्तः कथं स ज्ञायते मुने ।
इति स्पष्टतरं ब्रूहि कृपाऽस्ति यदि ते मयि ॥ १७०॥

षष्ठाष्टव्ययनाथेषु यो बली विषमर्क्षगः ।
पृष्ठस्थितो भवेद् ब्रह्मां बलिनो लग्नजाययोः ॥ १७१॥

कारकादष्टमेशो वा ब्रह्माऽप्यष्टभावगः ।
शनौ पाते च ब्रह्मत्त्वे ब्रह्मा तत्षष्ठखेचरः ॥ १७२॥

बहवो लक्षणक्रान्ता ज्ञेयस्तेष्वधिकांशकः ।
अंशसाम्ये बलाधिक्याद् विज्ञेयो ब्रह्मखेचरः ॥ १७३॥

योगार्धे च दशामानं द्वयोर्योगार्धसम्मितम् ।
लग्नसप्तमप्राण्यादिर्दशेयं च प्रवर्तते ॥ १७४॥

लग्नसप्तमयोर्मध्ये यो राशिर्बलवान् भवेत् ।
ततः केन्द्रादिसंस्थानां राशीनाञ्च बलक्रमात् ॥ १७५॥

कारकादपि राशीनां खेटानां चैवमेव हि ।
दशाब्दाश्चरवज्ज्ञेयाः खेटानां च स्वभावधि ॥ १७६॥

द्विराश्यधिपक्षेटस्य गण्येदुभयावधि ।
उभयोर्धिक संख्या कारकस्य दशा समाः ॥ १७७॥

आत्मकारकमारभ्य कारकाख्यदशा क्रमात् ।
लग्नात् कारकपर्यन्तं संख्यामत्र दशां विदुः ॥ १७८॥

मण्डूकापरपर्याया त्रिकूटाख्यदशा द्विज ।
लग्नसप्तमयोर्मध्ये यो राशिर्बलवान् भवेत् ॥ १७९॥

ततः क्रमेणौजराशौ समे नेया तथोऽत्क्रमात् ।
त्रिकूटानां च विज्ञेयाः स्थिरवच्च दशा समाः ॥ १८०॥

निर्याणस्य विचारार्थं कैश्चिछूलदशा स्मृता ।
लग्नसप्तमतो मृत्युभयोर्यो बलवान् भवेत् ॥ १८१॥

तदादिर्विषमे विप्र क्रमादुत्क्रमतः समे ।
दशाब्दाः स्थिरवत्तत्र बलिमारकभे मृतिः ॥ १८२॥

जन्मलग्नत्रिकोणेषु यो राशिर्बलवान् भवेत् ।
तमार्भ्य नयेद् धीमान् चरिपर्यायवद् दशाम् ॥ १८३॥

क्रमादुत्क्रमतो ग्राह्यं त्रिकोणं विषमे समे ।
त्रिकोणाख्यदशा प्रोक्ता समा नाथावसानकाः ॥ १८४॥

लग्नाद् धर्मस्य तद्दृष्टराशीनां च दशास्ततः ।
दशमस्य च तद्दृष्टराशीनां च नयेत् पुनः ॥ १८५॥

एकादशस्य तद्दृष्टराशीनां स्थिरवत् समाः ।
प्रवृत्ता दृग् वशाद्यस्माद् दृग्दशेयं ततः स्मृता ॥ १८६॥

चरे व्युत्क्रमतो ग्राह्या दृग्योग्याः स्थिरभे क्रमात् ।
विषमे क्रमतो द्वन्द्वे राशयो व्युत्क्रमात् समे ॥ १८७॥

ऋक्षे लग्नादिराशीनां दशा राशिदशा स्मृता ।
भयातं रविभिर्निघ्नं भभोगविहृतं फलम् ॥ १८८॥

राश्याद्यं लग्नराश्यादौ योज्यं द्वादशशेषितम् ।
तदारभ्य क्रमादोजे दशा ज्ञेयोत्क्रमात् समे ॥ १८९॥

दशाब्दा भुक्तभागघ्ना त्रिंशता विहृताह् फलम् ।
भुक्तं वर्षादिकं ज्ञेयं भोग्यं मानाद् विशोधितम् ॥ १९०॥

अकारादीन् स्वरान् पञ्च प्रथमं विन्यसेत् क्रमात् ।
कादिहान्तांल्लिखेद् वर्णान् स्वराधो ङञणोज्झितान् ॥ १९१॥

तिर्यक् पंक्तिक्रमेणैव पञ्चपञ्चविभागतः ।
न प्रोक्ता ङञणा वर्णा नामादौ सन्ति ते नहि ॥ १९२॥

चेद् भवन्ति तदा ज्ञेया गजडास्ते यथाक्रमात् ।
यत्र स्वरे स्वनामाद्यवर्णः स्यात् तत्स्वरादयः ॥ १९३॥

क्रमात् पंच दशाधीशाः द्वादशद्वादशाब्दकाः ।
स्वराणां च क्रमाज्ज्ञेयाः दशास्वन्तर्दशादयः ॥ १९४॥

पूर्वमेव मया प्रोक्ता वर्णदाख्या दशा द्विज ।
इदानीं शम्भुना प्रोक्ता कथ्यते योगिनी दशा ॥ १९५॥

मङ्गला पिङ्गला धन्या भ्रामरी भद्रिका तथा ।
उल्का सिद्धा संकटा च योगिन्योऽष्टौ प्रकीर्तिताः ॥ १९६॥

मङ्गलातोऽभवच्चन्द्रः पिङ्गलातो दिवाकरः ।
धन्यातो देवपूज्योऽभूद् भ्रामरीतोऽभवत् कुजः ॥ १९७॥

भर्दिकातो बुधो जातस्तथोल्कातः शनैश्चरः ।
सिद्धातो भार्गवि जातः संकटातस्तमोऽभवद् ॥ १९८॥

जन्मर्क्ष च त्रिभिर्युक्तं वसुभिर्भागमाहरेत् ।
एकादिशेषे विज्ञेया योगिन्योः मङ्गलादिकाः ॥ १९९॥

एकाद्येकोत्तरा ज्ञेयाः क्रमादासां दशासमाः ।
नक्षत्रयातभोगाभ्यां भुक्तं भोग्यं च साधयेत् ॥ २००॥

येषां यदायुः संप्रोक्तं पैण्डमांशं निसर्गजम् ।
तक्षत् तेषां दशा ज्ञेया पैण्डी चांशी निसर्गजा ॥ २०१॥

बली लग्नार्कचन्द्राणां यत्तस्य प्रथमा दशा ।
तत्केन्द्रादिगतानां च ज्ञेया बलवशात्ततः ॥ २०२॥

अष्टवर्गबलेनैषां फलानि परिचिन्तयेत् ।
अष्टवर्गदशाश्चैताः कथिताः पूर्वसूरिभिः ॥ २०३॥

परायुर्द्वादशो भागस्तस्य सन्ध्या प्रकीर्तिता ।
तन्मिता लग्नभादीनां क्रमात् सन्ध्यादशा स्मृता ॥ २०४॥

सन्ध्या रसगुणा कार्या चन्द्रवह्निहता फलम् ।
संस्थाप्यं प्रथमे कोष्ठे तदर्धं त्रिषु विन्यसेत् ॥ २०५॥

त्रिभागं वसुकोष्ठेषु विन्यस्य तत्फलं वदेत् ।
एवं द्वादशभावेषु पाचकानि प्रकल्पयेत् ॥ २०६॥

विंशत्तरिदशेवाऽत्र कैश्चित् तारादशा स्मृता ।
आशंकुरागुशबुकेश्वादिस्थानेषु तारकाः ॥ २०७॥

अन्मसम्पत्विपत्क्षेमप्रत्यरिः साधको बधः ।
मैत्रं परममैत्रं च केन्द्रस्थबलिनो ग्रहात् ॥ २०८॥

ज्ञेया तारादशा विप्र नामतुल्यफलप्रदा ।
यस्य केन्द्रे स्थितः खेटो दशेयं तस्य कीर्तिता ॥ २०९॥

इति ते कथिता विप्र दश भेदा अनेकधा ।
एतदन्तर्दशाभेदान् कथयिष्यामि चाग्रतः ॥ २१०॥

अथ दशाफलाद्यायः ॥ ४७॥

शुताश्च बहुधा भेदा दशानां च मया मुने ।
फलं च कीदृशं तासां कृपया मे तदुच्यताम् ॥ १॥

साधारणं विशिष्टञ्च दशानां द्विविधं फलम् ।
ग्रहाणां च स्वभावेन स्थानस्थितिवशेन च ॥ २॥

ग्रहवीर्यानुसारेण फलं ज्ञेयं दशासु च ।
आद्यद्रेष्काणगे खेटे दशारम्भे फलं वदेत् ॥ ३॥

दशामध्ये फलं वाच्यं मध्यद्रेष्काणगे खगे ।
अन्ते फलं तृतीयस्थे व्यस्तं खेटे च वक्रगे ॥ ४॥

दशारम्भे दशादीशे लग्नगे शुभदृग्युते ।
स्वोच्चे स्वभे स्वमैत्रे वा शुभं तस्य दशाफलम् ॥ ५॥

षष्ठाऽष्टमव्ययस्थे च नीचास्तरिपुभस्थिते ।
अशुभं तत्फलं चाऽथ ब्रुवे सर्वदशाफलम् ॥ ६॥

मूलत्रिकोणे स्वक्षेत्रे स्वोच्चे वा परमोच्चगे ।
केन्द्रत्रिकोणलाभस्थे भाग्यकर्माधिपैर्युते ॥ ७॥

सूर्ये बलसमायुक्ते निजवर्गबलैर्युते ।
तस्मिन्दाये महत् सौख्यं धनलाभादिकं शुभम् ॥ ८॥

अत्यन्तं राजसन्मानमश्वांदोल्यादिकं शुभम् ।
सुताधिपसमायुक्ते पुत्रलाभं च विन्दति ॥ ९॥

धनेशस्य च सम्बन्धे गजान्तैश्वर्यमादिशेत् ।
वाहनाधिपसम्बन्धे वाहनात्रयलाभकृत् ॥ १०॥

नृपलतुष्टिर्वित्ताढ्यः सेनाधीशः सुखी नरः ।
वस्त्रवाहनलाभश्च दशायां बलिनो रवेः ॥ ११॥

नीचे षडष्टके रिःफे दुर्बले पापसंयुते ।
राहुकेतुसमायुक्ते दुह्स्थानाधिपसंयुते ॥ १२॥

तस्मिन्दाये महापीडा धनधान्यविनाशकृत ।
राजकोपः प्रवासश्च राजदण्डो धनक्षयः ॥ १३॥

ज्वरपीडा यशोहानिर्बन्धुमित्रविरोधकृत ।
पितृक्षयभयं चैव गृहे त्वशुभमेव च ॥ १४॥

पितृवर्गे मनस्तापं जन्द्वेषं च विन्दति ।
शुभदृष्टियुते सूर्ये मध्ये तस्मिन् क्वचित्सुखम् ।
पापग्रहेण सन्दृष्टे वदेत्पापफलं बुधः ॥ १५॥

एवं सूर्यफलं विप्र संक्षेपादुदितं मया ।
विंशोत्तरीमतेनाथ ब्रुवे चन्द्रदशाफलम् ॥ १६॥

स्वोच्चे स्वक्षेत्रगे चैव केन्द्रे लाभत्रिकोणगे ।
शुभग्रहेण संयुक्ते पूर्णे चन्द्रेबलैर्युते ॥ १७॥

कर्मभाग्याधिपैर्युक्ते वाहनेशबलैर्युते ।
आद्यन्तैश्वर्यसौभाग्यधनधान्यादिलाभकृत ॥ १८॥

गृहे तु शुभकार्याणि वाहनं राजदर्शनम् ।
यत्नकार्यार्थसिद्धिः स्याद् गृहे लक्ष्मीकटाक्षकृत् ॥ १९॥

मित्रप्रभुवशाद्भाग्यं राज्यलाभं महत्सुखम् ।
अश्वान्दोल्यादिलाभं च श्वेतवस्त्रादिकं लभेत् ॥ २०॥

पुत्रलाभादिसन्तोषं गृहगोधनसंकुलम् ।
धनस्थानगते चन्द्रे तुङ्गे स्वक्षेत्रगेऽपि वा ॥ २१॥

अनेकधनलाभं च भाग्यवृद्धिर्महत्सुखम् ।
निक्षेपराजसन्मानं विद्यालाभं च विन्दति ॥ २२॥

नीचे वा क्षीणचन्द्रे वा धनहानिर्भविष्यति ।
दुश्चिक्ये बलसंयुक्ते क्वचित्सौख्यं क्वचिद्धनम् ॥ २३॥

दुर्बले पापसंयुक्ते देहजाड्यं मनोरुजम् ।
भृत्यपीडा वित्तहानिर्मातृवर्गजनाद्वधः ॥ २४॥

षष्ठाष्टमव्यये चन्द्रे दुर्बले पापसंयुते ।
राजद्वेषो मनोदुःखं धनधान्यादिनाशनम् ॥ २५॥

मातृक्लेषं मनस्तापं देहजाड्यं मनोरुजम् ।
दुःस्थे चन्द्रे बलैर्युक्ते क्वचिल्लाभं क्वचित्सुखम् ।
देहजाड्यं क्वचिच्चैव शान्त्या तत्र शुभं दिशेत् ॥ २६॥

स्वभोच्चादिगतस्यैवं नीचशत्रुभगस्य च ।
ब्रवीमि भूमिपुर्तस्य शुभाऽशुभदशाफलम् ॥ २७॥

परमोच्चगते भौमे स्वोच्चे मूलत्रिकोणगे ।
स्वर्क्षे केन्द्रत्रिकोणे वा लाभे वा धनगेऽपि वा ॥ २८॥

सम्पूर्णबलसंयुक्ते शुभदृष्टे शुभांशके ।

राज्यलाभं भूमिलाभं धनधान्यादिलाभकृत् ॥ २९॥

आधिक्यं राजसम्मानं वाहनाम्बरभूषणम् ।
विदेशे स्थानलाभं च सोदराणां सुखं लभेत् ॥ ३०॥

केन्द्रे गते सदा भौमे दुश्चिक्ये बलसंयुते ।
पराक्रमाद्वित्तलाभो युद्धे शत्रुजयो भवेत् ॥ ३१॥

कलत्रपुत्रविभवं राजसम्मानमेव च ।
दशादौ सुखमाप्नोति दशान्ते कष्टमादिशेत् ॥ ३२॥

नीचादिदुष्टभावस्थे भौमे बलविवर्जिते ।
पापयुक्ते पापदृष्टे सा दशा नेष्टदायिका ॥ ३३॥

एवं राहोश्च केतोश्च कथयामि गृहादिकम् ।
तयोर्दशाफलज्ञप्त्यै तवाऽग्रे द्विजनन्दन ॥ ३४॥

राहोस्तु वृषभं केतोर्वृश्चिकं तुङ्गसंज्ञकम् ।
मूलत्रिकोणकं ज्ञेयं युग्मं चापं क्रमेण च ॥ ३५॥

कुम्भाली च गृहौ प्रोक्तौ कन्यामीनौ च केनचित् ।
तद्दाये बहुसौख्यं च धनधान्यादिसम्पदाम् ॥ ३६॥

मित्रप्रभुवशादिष्टं वाहनं पुत्रसम्भवः ।
नवीनगृहनिर्माणं धर्मचिन्ता महोत्सवः ॥ ३७॥

विदेशराजसन्मानं वस्त्रालङ्कारभूषणम् ।
शुभयुक्ते शुभैर्दृष्टे योगकारकसंयुते ॥ ३८॥

केन्द्रत्रिकूणलाभे वा दुश्चिक्ये शुभराशिगे ।
महाराजप्रसादेन सर्वसम्पत्सुखावहम् ॥ ३९॥

यवनप्रभुसन्मानं ग्रहे कल्याणसम्भवम् ।
रन्ध्रे वा व्ययगे राहौ तद्दाये कष्टमादिशेत् ॥ ४०॥

पापग्रहेण सम्बन्धे मारकग्रहसंयुते ।

नीचराशिगते वापि स्थानभ्रंशो मनोव्यथा ॥ ४१॥

विनाशो दारपुत्राणां कुत्सितान्नं च भोजनम् ।
दशादौ देहपीडा च धनधान्यपरिच्युतिः ॥ ४२॥

दशामध्ये तु सौख्यं स्यात् स्वदेशे धनलाभकृत् ।
दशान्ते कष्टमाप्नोति स्थानभ्रंशो मनोव्यथा ॥ ४३॥

यः सर्वेषु नाभोगेषु बुधैरतिशुभः स्मृतः ।
तस्य देवेन्द्रपूज्यस्य कथयामि दशाफलम् ॥ ४४॥

स्वोच्चे स्वक्षेत्रगे जीवे केन्द्रे लाभत्रिकोणगे ।
मूलत्रिकोणलाभे वा तुंगांशे स्वांशगेऽपि वा ॥ ४५॥

राज्यलाभं महापौरुषं राजसन्मानकीर्तनम् ।
गजवाजिसमायुक्तं देवब्राह्मणपूजनम् ॥ ४६॥

दारपुत्रादिसौख्यं च वाहनांबरलाभजम् ।
यज्ञादिकर्मसिद्धिः स्याद्वेदान्तश्रवणादिकम् ॥ ४७॥

महाराजप्रसादेनाऽभीष्टसिद्धिः सुखावहा ।
आन्दोलिकादिलाभश्च कल्याणं च महत्सुखम् ॥ ४८॥

पुत्रदारादिलाभश्च अन्नदानं महत्प्रियम् ।
नीचास्तपापसंयुक्ते जीवै रिष्फाष्टसंयुते ॥ ४९॥

स्थानभ्रंशं मनस्तापं पुत्रपीडामहद्भयम् ।
पश्वादिधनहानिश्च तीर्थयात्रादिकं लभेत् ॥ ५०॥

आदौ कष्टफलं चैव चतुष्पाज्जीवलाभकृत् ।
मध्यान्ते सुखमाप्नोति राजसम्मानवैभवम् ॥ ५१॥

अथ सर्वेषु खेटेषु योऽतिहीनः प्रकीर्तितः ।
तस्य भास्करपुत्रस्य कथयामि दशाफलम् ॥ ५२॥

स्वोच्चे स्वक्षेत्रगे मन्दे मित्रक्षेत्रेऽथ वा यदि ।

मूलत्रिकोणे भाग्ये वा तुंगांशे स्वांशगेऽपि वा ॥ ५३॥

दुश्चिक्ये लाभगे चैव राजसम्मानवैभवम् ।
सत्कीर्तिर्धनलाभश्च विद्यावादविनोदकृत् ॥ ५४॥

महाराजप्रसादेन गजवाहनभूषणम् ।
राजयोगं प्रकुर्वीत सेनाधीशान्महत्सुखम् ॥ ५५॥

लक्ष्मीकटाक्षचिह्नानि राज्यलाभं करोति च ।
गृहे कल्याणसम्पत्तिर्दारपुत्रादिलाभकृत् ॥ ५६॥

षष्ठाष्टमव्यये मन्दे नीचे वाऽस्तङ्गतेऽपि वा ।
विषशस्त्रादिपीडा च स्थाभ्रंशं महद्भयम् ॥ ५७॥

पितृमातृवियोगं च दारपुत्रादिपीडनम् ।
राजवैसःअम्यकार्याणि ह्यनिष्टं बन्धनं तथा ॥ ५८॥

शुभयुक्तेक्षिते मन्दे योगकारकसंयुते ।
केन्द्रत्रिकोणलाभे वा मीनगे कार्मुके शनौ ॥ ५९॥

राज्यलाभं महोत्साहं गजश्चाम्बरसंकुलम् ॥ ६०॥

अथ सर्वनभोगेषु यः कुमारः प्रकीर्तितः ।
तस्य तारेशपुत्रस्य कथयामि दशाफलम् ॥ ६१॥

स्वोच्चे स्वक्षेत्रसंयुक्ते केन्द्रलाभत्रिकोणगे ।
मित्रक्षेत्रसमायुक्ते सौम्ये दाये महत्सुखम् ॥ ६२॥

धनधान्यादिलाभं च सत्कीर्तिधनसम्पदाम् ।
ज्ञानाधिक्यं नृपप्रीतिं सत्कर्मगुणवर्द्धनम् ॥ ६३॥

पुत्रदारादिसौख्यं च देहारोग्यं महत्सुखम् ।
क्षीरेण भोजनं सौख्यं व्यापाराल्लभते धनम् ॥ ६४॥

शुभदृष्टियुते सौम्ये भाग्ये कर्माधिपे दशा ।
आधिपत्ये बलवती सम्पूर्णफलदादिका ॥ ६५॥

पापग्रहयुते दृष्टे राजद्वेषं मनोरुजम् ।
बन्धुजनविरोधं च विदेशगमनं लभेत् ॥ ६६॥

परप्रेष्यं च कलहं मूर्तकृच्छ्रान्महन्भयम् ।
षष्ठाष्टमव्यये सौम्ये लाभभोगार्थनाशनम् ॥ ६७॥

वातपीडां धनं चैवं पाण्डुरोगं विनिर्दिशेत् ।
नृपचौराग्निभीतिं च कृषिगोभूमिनाशनम् ॥ ६८॥

दशादौ धनधान्यं च विद्यालाभं महत्सुखम् ।
पुत्रकल्याणसम्पत्तिः सन्मार्गे धनलाभकृत् ॥ ६९॥

मध्ये नरेन्द्रसन्मानमन्ते दुःखं भविष्यति ॥ ७०॥

यस्तमोग्रहयोर्मध्ये कबन्धः कथ्यते बुधैः ।
तस्य केतोरिदानीं ते कथेयामि दशाफलम् ॥ ७१॥

केन्द्रे लाभे त्रिकोणे व शुभराशौ शुभेक्षिते ।
स्वोच्चे वा शुभवर्गे वा राजप्रीतिं मनोनुगम् ॥ ७२॥

देशाग्रामाधिपत्यं च वाहनं पुत्रसम्भवम् ।
देशान्तरप्रयाणं च निर्दिशेत् तत् सुखावहम् ॥ ७३॥

पुत्रदारसुखं चैव चतुष्पाज्जीवलाभकृत् ।
दुश्चिक्ये षष्ठलाभे वा केतुर्दाये सुखं दिशेत् ॥ ७४॥

राज्यं करोति मित्रांशं गजवाजिसमन्वितम् ।
दशदौ राजयोगश्च दशामध्ये महद्भयम् ॥ ७५॥

अन्ते दूराटनं चैव देहविश्रमणं तथा ।
धने रन्ध्रे व्यये केतौ पापदृष्टियुतेक्षिते ॥ ७६॥

निगडं बन्धुनाशं च स्थानभ्रंशं मनोरुजम् ।
शूद्रसङ्गादिलाभं च कुरुते रोगसंकुलम् ॥ ७७॥

अथ भूतेषु यः शुक्रा मदरूपेण तिष्ठति ।
तस्य दैत्यगुरोर्विप्र कथयामि दशाफलम् ॥ ७८॥

परमोच्चगते शुक्रे स्वोच्चे स्वक्षेत्रकेन्द्रगे ।
नृपाऽभिषेकसम्प्राप्तिर्वाहनाऽम्बरभूषणम् ॥ ७९॥

गजाश्वपशुलाभं च नित्यं मिष्टान्नभोजनम् ।
अखण्डमण्डलाधीशाराजसन्मानवैभवम् ॥ ८०॥

मृदङ्गवाद्यघोषं च गृहे लक्ष्मीकटाक्षकृत् ।
त्रिकोणस्थे निजे तस्मिन् राज्यार्थगृहहसम्पदः ॥ ८१॥

विवाहोत्सवकार्याणि पुत्रकल्याणवैभवम् ।
सेनाधिपत्यं कुरुते इष्टबन्धुसमागनम् ॥ ८२॥

नष्टराज्याद्धनप्राप्तिं गृहे गोधनसङ्ग्रहम् ।
षष्ठाष्टमव्यये शुक्रे नीचे वा व्ययराशिगे ॥ ८३॥

आत्मबन्धुजनद्वेषं दारवर्गादिपीडनम् ।
व्यवसायात्क्षं नष्टं गोमहिष्यादिहानिकृत् ॥ ८४॥

दारपुत्रादिपीडा वा आत्मबन्धुवियोगकृत् ।
भाग्यकर्माधिपत्येन लग्नवाहनराशिगे ॥ ८५॥

तद्दशायां महत्सौख्यं देशग्रामाधिपालता ।
देवालयतडागादिपुण्यकर्मसु संग्रहः ॥ ८६॥

अन्नदाने महत्सौख्यं नित्यं मिष्टान्नभोजनम् ।
उत्साहः कीर्तिसम्पत्ती स्त्रीपुत्रधनसम्पदः ॥ ८७॥

स्वभुक्तौ फलमेवं स्याद्बलान्यन्यानि भुक्तिषु ।
द्वितीयद्यूननाथे तु देहपीडा भविष्यति ॥ ८८॥

तद्दोषपरिहारार्थं रुद्रं वा त्र्यम्बकं जपेत् ।
स्वेतां गां महिषीं दव्यादारोग्यं च ततो भवेत् ॥ ८९॥

अथ विशेषनक्षत्रदशाफलाध्यायः ॥ ४८॥

स्थानस्थितिवशेनैवं फलं प्रोक्तं पुरातनैः ।
मिथो भावेशसम्बन्धात्फलानि कथयाम्यहम् ॥ १॥

लग्नेशस्य गशाकाले सत्कीर्तिर्देहजं सुखम् ।
धनेशस्य दशायां तु क्लेशो वा मृत्युतो भयम् ॥ २॥

सहजेशदशाकाले ज्ञेयं पापफलं नृणाम् ।
सुखाधीशदशायां तु गृहभूमिसुखं भवेत् ॥ ३॥

पञ्चमेशस्य पाके च विद्याप्तिः पुत्रजं सुखम् ।
रोगेशस्य दशाकाले देहपीडा रिपोर्भयम् ॥ ४॥

सप्तमेशस्य पाके तु स्त्रीपीडा मृत्युतो भयम् ।
अष्टमेशदशाकाले मृत्युभीतिर्धनक्षतिः ॥ ५॥

धर्मशस्य दशायां च भूरिल्लाभो यशःसुखम् ।
दशमेशदशाकाले सम्मानं नृपसंसदि ॥ ६॥

लाभेशस्य दशाकाले लाभे बाधा रुजोभयम् ।
व्ययेशस्य दशा नृणां बहुकष्टप्रदा द्विज ॥ ७॥

दशारम्भे शुभस्थाने स्थितस्यापि शुभं फलम् ।
अशुभस्थानगस्यैवं शुभस्यापि न शोभनम् ॥ ८॥

पञ्चमेशेन युक्तस्य कर्मेशस्य दशा शुभा ।
नवमेशेन युक्तस्य कर्मेशस्यातिशभना ॥ ९॥

पञ्चमेशेन युक्तस्य ग्रहस्यापि दशा शुभा ।
तथा धर्मपयुक्तस्य दशा परमशोभना ॥ १०॥

सुखेशसहितस्यापि धर्मेशस्य दशा शुभा ।
पञ्चमस्थानगस्यापि मानेशस्य दशाशुभा ॥ ११॥

एवं त्रिकोणनाथानां केन्द्रस्थानां दशाः शुभाः ।
तथा कोणस्थितानां च केन्द्रेशानां दशाः शुभाः ॥ १२॥

केन्द्रेशः कोणभावस्थः कोणेशः केन्द्रगो यदि ।
तयोर्दशां शुभां प्राहुर्ज्योतिःशास्त्रविदो जनाः ॥ १३॥

षष्ठाष्टमव्ययाधीशा अपि कोणेशसंयुता ।
तेषां दशाऽपि शुभदा कथिता कालकोविदैः ॥ १४॥

कोणेशो यदि केम्द्रस्थः केन्द्रेशो यदि कोणगः ।
ताभ्यां युक्तस्य खेटस्य दृष्टियुक्तस्य चैतयोः ॥ १५॥

दशां शुभप्रदां प्राहुर्विद्वांसो दैवचिन्तकाः ।
लग्नेशो धर्मभावस्थो धर्मेशो लग्नगो यदि ॥ १६॥

एतयोस्तु दशाकाले सुखधर्मसमुद्भवः ।
कर्मेशो लग्नराशिस्थो लग्नेशः कर्मभावगः ॥ १७॥

तयोर्दशाविपाके तु राज्यलाभो भवेद्ध्रुवम् ।
त्रिषडायगतानां च त्रिषडायाधिपैर्युजम् ॥ १८॥

शुभानामपि खेटानां दशा पापफलप्रदा ।
मारकस्थानगानां च मारकेशयुजामपि ॥ १९॥

रन्ध्रस्थानगतानां च दशाऽनिष्टफलप्रदा ।
एवं भावेशसम्बन्धादूरनीयं दशाफलम् ॥ २०॥

अथ कालचक्रदशाफलाध्यायः ॥ ४९॥

कथयाम्यथ विप्रेन्द्र कालचक्रदशाफलम् ।
तत्रादौ राशिनाथानां सूर्यादीनां फलं ब्रुवे ॥ १॥

रक्तपित्तादितो व्याधिं नृणामर्कफलं वदेत् ।
धनकीर्तिप्रजावृद्धिवस्त्राभरणदः शशी ॥ २॥

ज्वरमाशु दिशेत् पैत्त्यं ग्रन्थिस्फोटं कुजस्तथा ।
प्रजानां च धनानां च सदा वृद्धिं बुधो दिशेत् ॥ ३॥

धनं कीर्तिं प्रजावृद्धिं नानाभोगं बृहस्पतिः ।
विद्यावृद्धिर्विवाहश्च गृहं धान्यं भृगोः फलम् ॥ ४॥

तापाधिक्यं महद्दुःखं बन्धुनाशः शनेः फलम् ।
एवमर्कादियोगेन वदेद्राशिदशाफलम् ॥ ५॥

मेषे तु रक्तपीडा च वृषभे धान्यवर्द्धनम् ।
मिथुने ज्ञानसम्पान्नश्चान्द्रे धनपतिर्भवेत् ॥ ६॥

सूर्यक्षे शत्रुबाधा च कन्या स्त्रीणां च नाशनं ।
तालिके राजमन्त्रित्वं वृश्चिके मरणं भवेत् ॥ ७॥

अर्थलाभो भवेच्चापे मेषस्य नवभागके ।
मकरे पापकर्माणि कुम्भे वाणिज्यमेव च ॥ ८॥

मीने सर्वार्थसिद्धिश्च वृश्चिकेष्वग्नितो भयम् ।
तौलिके राजपूज्यश्च कन्यायां शत्रुवर्धनम् ॥ ९॥

शशिभे दारसम्बाधा सिंहे च त्वक्षिरोगकृत् ।
मिथुने वृत्तिबाधा स्याद्वृषभस्य नवांशके ॥ १०॥

वृषभे त्वर्थलाभाश्च मेषे तु ज्वररोगकृत् ।
मीने तु मातुलप्रीतिः कुम्भे शत्रुप्रवर्द्धनम् ॥ ११॥

मृगे चौरस्य सम्बाधा धनुषि शस्त्रवर्धनम् ।
मेषे तु शस्त्रसंघातो वृषभे कलहो भवेत् ॥ १२॥

मिथुने सुखमाप्नोति मिथुनस्य नवांशके ।
कर्कटे सङ्कटप्राप्तिः सिंहे राजप्रकोपकृत् ॥ १३॥

कन्यायां भ्रातृपूजा व तौलिके प्रियकृन्नरः ।
वृश्चिके पितृबाधा स्यात् चापे ज्ञानधनोदयः ॥ १४॥

मकरे जलभीतिः स्यात् कुम्भे धान्यविवर्धनम् ।
मीने च सुखसम्पत्तिः कर्कटस्य नवांशके ॥ १५॥

वृश्चिके कलः पीडा तौलिके ह्यधिकं फलम् ।
कन्यायामतिलाभश्च शशांके मृगबाधिका ॥ १६॥

सिंहे च पुत्रलाभश्च मिथुने शतुवर्द्धनम् ।
वृषेः चतुष्पदाल्लाभो मेषांशे पशुतो भयम् ।
मीने तु दीर्घयात्रा स्यात् सिंहस्य नवभागके ॥ १७॥

कुम्भे तु धनलाभश्च मकरे द्रव्यलाभकृत् ।
धनुषि भ्रातृसंसर्गो मेषे मातृविवर्द्धनम् ॥ १८॥

वृषभे पुत्रवृद्धिः स्यान्मिथुने शतुवर्द्धनम् ।
शशिभे तु स्त्रियां प्रीतिः सिंहे व्याधिविवर्द्धनम् ॥ १९॥

कन्यायां पुत्रवृद्धिः स्यात्कन्याया नवमांशके ।
तुलायामर्थलाभश्च वृश्चिके भ्रातृवर्द्धनम् ॥ २०॥

चापे च तातसौख्यं च मृगे मातृविरोधिता ।
कुम्भे पुत्रार्थलाभश्च मीने शतुविरोधिता ॥ २१॥

अलौ जायाविरोधश्च तुले च जलबाधता ।
कन्यायां धनवृद्धिः स्यात् तुलाया नवभागके ॥ २२॥

कर्कटे ह्यर्थनाशश्च सिंहे राजविरोधिता ।
मिथुने भूमिलाभश्च वृषभे चाऽर्थलाभकृत् ॥ २३॥

मेषे सर्पादिभीतिः स्यान्मीने चैव जलाद् भयम् ।
कुम्भे व्यापारतो लाभो मकरेऽपि रुजो भयम् ॥ २४॥

चापे तु धनलाभः स्याद् वृश्चिकस्य नवांशके ।
मेषे तु धनलाभः स्याद् वृषे भूमिविवर्द्धनम् ॥ २५॥

मिथुने सर्वसिद्धिः स्यात्कर्कटे सर्वसिद्धिकृत् ।
सिंहे तु पूर्ववृद्धिः स्यात्कन्यायां कलहो भवेत् ॥ २६॥

तौलिके चार्थलाभः स्याद् वृश्चिके रूगमाप्नुयात् ।
चापे तु सुतवृद्धिः स्याच्चापस्य नवमांशके ॥ २७॥

मकरे पुत्रलाभः स्यात्कुम्भे धान्यविवर्द्धनम् ।
मीने कल्याणमाप्नोति वृश्चिके विषबाधिता ॥ २८॥

तौलिके त्वर्थलाभश्च कन्यायां शतुवर्द्धनम् ।
शशिभे स्त्र/इयमाप्नोति सिंहे तु मृगबाधिता ॥ २९॥

मिथुने वृक्षबाधा च मृगस्य नवभागके ।
वृषभे त्वर्थलाभश्च मेषभे त्वक्षिरोगकृत् ॥ ३०॥

मीने तु दीर्घयात्रा स्यात्कुम्भे धनविवर्द्धनम् ।
मकरे सर्वसिद्धिः स्याच्चापे शतुविवर्द्धनम् ॥ ३१॥

मेषे सौख्यविनाशश्च वृषभे मरणं भवेत् ।
युग्मे कल्याणमाप्नोति कुम्भस्य नवमांशके ॥ ३२॥

कर्कटे धनवृद्दिः स्यात् सिंहे तु राजपूजनम् ।
कन्यायामर्थलाभस्तु तुलायां लाभमाप्नुयात् ॥ ३३॥

वृश्चिके ज्वरमाप्नोति चापे शतुविवर्द्धनम् ।
मृगे जायाविरोधश्च कुम्भे जलविरोधता ॥ ३४॥

मीने तु सर्वसौभाग्यं मीनस्य नवभागके ।
दशाअंशक्रमेणैवं ज्ञात्वा सर्वफलं वदेत् ॥ ३५॥

क्रूरग्रहदशाकाले शान्तिं कुर्याद्विचक्षणः ।
यत् प्रोक्तं राजयोगादौ संज्ञाध्याये च यत् फलम् ॥ ३६॥

तत्सर्वं चत्रकाले हि सुबुद्ध्या योजयेद् बुधः ।
इति संक्षेपतः प्रोक्तं कालचक्रदशाफलम् ॥ ३७॥

अथ चरादिदशाफलाध्यायः ॥ ५०॥

चरस्थिरादिसंज्ञा या दशाः प्रोक्ताः पुरा द्विज ।
शुभाऽशुभफलं तासां कथयामि तवाऽग्रतः ॥ १॥

लग्नादिद्वादशान्तानां भावानां फलकीर्तने ।
तत्तद्राशीशवीर्येण यथायोग्यं प्रयोजयेत् ॥ २॥

बलयुक्ते च राशीशे पूर्णं तस्य तदा फलम् ।
फलं मध्यबले मध्यं बलहीने विपर्ययः ॥ ३॥

यो यो दशाप्रदो राशिस्तस्य रन्ध्रत्रिकोणके ।
पापखेटयुते विप्र तद्दशा दुःखदायिका ॥ ४॥

तृतीयषष्ठगे पापे ज्यादिः परिकीर्तितः ।
शुभखेटयुते तत्र जायते च पराजयः ॥ ५॥

लाभस्थे च शुभे पापे लाभो भवति निश्चितः ।
यदा दशाप्रदो राशिः शुभखेटयुतो द्विज ॥ ६॥

शुभक्षेत्रे हि तद्राशेः शुभं ज्ञेयं दशाफलम् ।
पापयुक्ते शुभक्षेत्रे पूर्वं शुभमसत्परे ॥ ७॥

पापर्क्षे शुभसंयुक्ते पूर्वं सौख्यं ततोऽशुभम् ।
पापक्षेत्रे पापयुक्ते सा दशा सर्वदुखदा ॥ ८॥

शुभक्षेत्रदशा राशौ युक्ते पापशुभैर्द्विज ॥ ९॥

पूर्वं कष्टं सुखं पश्चान्निर्विशङ्कं प्रजायते ।
शुभक्षेत्रे शुभं वाच्यं पापर्क्षे त्वशुभं फलम् ॥ १० ॥

द्वितीये पञ्चमे सौम्ये राजप्रीतिर्जयो ध्रुवम् ।
पापे तत्र गते ज्ञेयमशुभं तद्दशाफलम् ॥ ११ ॥

चतुर्थे तु शुभं सौख्यमारोग्यं त्वष्टमे शुभे ।
धर्मवृद्धिर्गुरुजनात्सौख्यं च नवमे शुभे ॥ १२ ॥

विपरीते विपर्यासो मिश्रे मिश्रं प्रकीर्तितम् ।
पाके भोगे च पापाढ्ये देहपीडा मनोव्यथा ॥ १३ ॥

सप्तमे पाकभोगाभ्यां पापे दारार्तिरीरिता ।
चतुर्थे स्थानहानिः स्यात्पञ्चमे पुत्रपीडनम् ॥ १४ ॥

दशमे कीर्तिहानिः स्यान्नवमे पितृपीडनम् ।
पाकादुद्रागते पापे पीडा सर्वाप्यबाधिका ॥ १५ ॥

उक्तस्थानगते सौम्ये ततः सौख्यं विनिर्दिशेत् ।
केन्द्रस्थानगते सौम्ये लाभः शत्रुजपप्रदः ॥ १६ ॥

जन्मकालग्रहस्थित्या सगोचगग्रहैरपि ।
विचारितैः प्रवक्तव्यं तत्तद्राशिद/साफलम् ॥ १७ ॥

यश्च राशिः शुभाकान्तो यस्य पश्चाच्छुभग्रहाः ।
तद्दशा शुभदा प्रोक्ता विपरीते विपर्ययः ॥ १८ ॥

त्रिकोणरन्ध्ररिष्फस्थैः शुभपापैः शुभाऽशुभम् ।
तद्दशायां च वक्तव्यं फलं दैवविदा सदा ॥ १९ ॥

मेषकर्कतुलानक्रराशीनां च यथाक्रमम् ।
बाधा स्तानानि सम्प्रोक्ता कुभगोसिंहवृश्चिकाः ॥ २० ॥

पाकेशाक्रान्तराशौ वा बाधास्थाने शुभेतरे ।
स्थिते सति महाशोको बन्धनव्यसनामयाः ॥ २१ ॥

उच्चस्वर्क्षग्रहे तस्मिञ्छुभं सौख्यं धनागमः ।
तच्छून्यं चेदसौख्यं स्यात्तद्दशा न फलप्रदा ॥ २२॥

बाधकव्ययषडरन्ध्रे राहुयुक्ते महद्भयम् ।
प्रस्थाने बन्धनप्राप्ती राजपीडा रिपोभयम् ॥ २३॥

रव्याररराहुशनयो भुक्तिराशौ स्थिता यदि ।
तद्राशिभिक्तौ पतनं राजकोपान् महद्भयम् ॥ २४॥

भुक्तिराशित्रिकोणे तु नीचखेटः स्थितो यदि ।
तद्राशौ वा युते नीचे पापे मृत्युभयं वदेत् ॥ २५॥

भुक्तिराशौ स्वतुङ्गस्थे त्रिकोणे वापि खेचरे ।
यदा भुक्तिदशा प्राप्ता तदा सौख्यं लभेन्नरः ॥ २६॥

नगरग्रामनाथत्वं पुत्रलाभं धनागमम् ।
कल्याणं भूरिभाग्यं च सेनपत्यं महोन्नतम् ॥ २७॥

पाकेश्वरो जीवदृष्टः शुभराशिस्थितो यदि ।
तद्दशायां धनप्राप्तिर्मङ्गलं पुत्रसम्भवम् ॥ २८॥

सितासितभयुग्माश्च सूर्यस्य रिपुराशयः ।
कौर्पितौलिघटाश्चेन्द्रोर्भौमस्य रिपुराशयः ॥ २९॥

घटमीननृयुल्तौलिकन्या ज्ञस्य ततः परम् ।
कर्कमीनालिकुम्भाश्च राशयो रिपवः स्मृताः ॥ ३०॥

वृषतौलिनृयुक्कन्याराशयो रिपवो गुरोः ।
सिंहालिकर्कचापाश्च शुकस्य रिपुराशयः ॥ ३१॥

मेषसिंहधनुःकौर्पिकर्कटा शनिशत्रवः ।
एवं ग्राहन्तरदाशां चिन्तयेत्कोविदो द्विज ॥ ३२॥

ये राजयोगदा ये च शुभमध्यमता ग्रहाः ।
यस्माद्वा द्वित्रितुर्यस्थाः ग्रहाः शुभफलप्रदाः ॥ ३३॥

तद्दशानां शुभं ब्रूयाद्राजयोगादिसम्भवम् ।
शुभद्वयान्तरगतः पापोऽपि शुभदः स्मृतः ॥ ३४॥

गता शुभदशामध्यं दशा सौम्यस्य शोभना ।
शुभा यस्य त्रिकोणस्थस्तद्दशापि शुभप्रदा ॥ ३५॥

आरम्भान्तो मित्रशुभराश्योर्यदि फलं शुभम् ।
प्रतिराश्यैवमव्दाद्यं विभज्य तत्फलं वदेत् ॥ ३६॥

आरम्भात्तत्त्रिकोणे तु सौम्ये तु शुभभावहेत् ।
शुभराशौ शुभारम्भे दशा स्यादतिशोभना ॥ ३७॥

शुभादिराशौ पापश्चेद्दशारम्भे शुभा स्मृता ।
शुभारम्भे कथा केति प्रारम्भस्य फलं वदेत् ॥ ३८॥

आरम्भे पापराशौ वा यदीशो दुर्बलो द्विज ।
नीचादौ तद्दशाद्यन्ते वदेद्भाग्यविपर्ययम् ॥ ३९॥

यत्र स्थितो नीचखेटस्त्रिकोणे वाऽथ नीचगः ।
तथा राशीश्वरे नीचे सम्बन्धो नीचखेटकैः ॥ ४०॥

भाग्यस्य विपरीतत्वं करोत्येव द्विजोत्तम ।
धनधान्यादिहानिश्च देहे रोगभयं तथा ॥ ४१॥

राहोः केतोश्च कुम्भादि वृश्चिकादि चतुष्टयम् ।
स्वभं तत्र समारम्भस्तद्दशायां शुभं भवेत् ॥ ४२॥

यद्दशायां शुभं ब्रूयात्स चेन्मारकसंस्थितः ।
यस्मिन् राशौदशान्तःस्यात्तस्मिन् दृष्टे युतेऽपि वा ॥ ४३॥

शुक्रेण विधुना वा स्याद्राजकोपाद्धनक्षयः ।
दशान्तश्चेदरिक्षेत्रे राहुदृष्टयुतेऽपि वा ॥ ४४॥

इदं फलं शनेः पाके न विचिन्त्यं द्विजोत्तम ।
दशाप्रदे नक्रराशौ न विचिन्त्यमिदं फलम् ॥ ४५॥

राहुर्दशान्ते सर्वस्वनाशो मरणबन्धने ।
दशान्निर्वासनं वा स्यात्कष्टं वा महदश्नुते ॥ ४६॥

तत्त्रिकोणगते पापे निश्चयाद्दुःखमादिशेत् ।
एवं शुभाशुभं सर्वं निश्चयेन वदेद् बुधः ॥ ४७॥

राह्वाद्याश्रितराशिस्तु भवेद्यदि दशाप्रदः ।
तत्र कालेऽपि पूर्वोक्तं चिन्तनीयं प्रयत्नतः ॥ ४८॥

द/सारम्भो दशान्तो वा मारके चेन्न शोभनम् ।
तस्मिन्नेव च राहुश्चन्नरोधो द्रव्यनाशनः ॥ ४९॥

यत्र क्वापि च भे राहौ दशारम्भे विनाशनम् ।
गृहभ्रंशः समुद्दिष्टो धने राहुधनार्तिकृत् ॥ ५०॥

चन्द्रशुक्रौ द्वादश चेद्राजकोपो भवेद्ध्रुवम् ।
भौमकेतू तत्र यदि वधोऽग्नेर्महती व्यथा ॥ ५१॥

चेन्द्रशुक्रौ धने विप्र यदि राज्यं प्रयच्छतः ।
दशारम्भे दशान्ते च द्वितीयस्थमिदं फलम् ॥ ५२॥

एवमर्गलभावानां फलं विज्ञैः प्रदर्शितम् ।
यस्य पापः शुभो वाऽपि ग्रहस्तिष्ठेच्छुभार्गले ॥ ५३॥

तेन द्रष्ट्रेक्षिते लग्नं पाबल्यायोपकल्प्यते ।
यदि पश्येद्ग्रहस्तन्न विपरीतार्गलस्थितः ॥ ५४॥

तद्भावस्य दशायास्तु विपरीतफलं भवेत् ।
सद्दृष्टेऽपि शुभं ब्रूयान्निर्विशंकं द्विजोत्तम ॥ ५५॥

यस्मिन्भावे शुभस्वामिसम्बन्धस्तुङ्गखेचरः ।
स्यात्तद्भावदशायां तु अन्त्यैश्वर्यमखण्डितम् ॥ ५६॥

यद्भावेशः स्वार्थराशिमधितिष्ठति पश्यति ।
स्यातद्भावदशाकाले धनलाभो महत्तरः ॥ ५७॥

यस्माद्व्ययगतो यस्तु तद्दशायां धनक्षयः ।
यस्मात्त्रिकोणगाः पापास्तत्रात्मशुभनाशनम् ॥ ५८॥

पुत्रहानिः पितुः पीडा मनस्तापो महान् भवेत् ।
यस्मात्त्रिकोण्गा रिःफरन्ध्रेशार्कारसूर्यजाः ॥ ५९॥

पुत्रपीडा द्रव्यहानिस्तत्र केत्वहिसङ्गमे ।
विदेशभ्रमणं क्लेशो भयं चैव पदे पदे ॥ ६०॥

तस्मात्षष्ठाष्टमे क्रूरनीचखेटादयः स्थिताः ।
रोगशत्रुनृपालेभ्यो मुहुः पीडा सुदुःसहा ॥ ६१॥

यस्माच्चतुर्थः क्रूरः स्याद्भूगृहक्षेत्रनाशनम् ।
पशुहानिस्तत्र भौमे गृहदाहः प्रमादकृत् ॥ ६२॥

शनौ हृदयशूलं स्यात्सूर्ये राजप्रकोपनम् ।
सर्वस्वहरणं राहौ विषचौरादिजं भयम् ॥ ६३॥

यस्माद् दशमभे राहुः पुण्यतीर्थाटनं भवेत् ।
यस्मात्कर्मायभाग्यर्क्षगतः शोभनखेचराः ॥ ६४॥

विद्यार्थधर्मसत्कर्मख्यातिपौरुषसिद्धयः ।
यतः पञ्चमकामारिगताः स्वोच्चशुभग्रहाः ॥ ६५॥

पुत्रदारादिसंप्राप्तिर्नृपपूजा महत्तरा ।
यस्मान्पुत्रायकर्माम्बुनवलग्नाधिपाः स्थिताः ॥ ६६॥

तत्तद्भावार्थसिद्धिः स्याच्छ्रेयो योगानुसारतः ।
यस्मिन् गुरुर्वा शुक्रोवा शुभेशो वापि संस्थितः ॥ ६७॥

कल्याणं सर्वसंपत्तिर् देवब्राह्मणतर्पनम् ।
यत्चतुर्थे तुङ्गखेटाः शुभस्वामी ग्रहश्च वा ॥ ६८॥

वाहनग्रामलाभश्च पशुवृद्धिश्च भूयसी ।
तत्र चन्द्रे च लाभः स्याद्बहुधान्यरसान्वितः ॥ ६९॥

पूर्णे विधौ निधिप्राप्तिर्लभेद्वा मणिसञ्चयम् ।
तत्र सुक्रे भृदङ्गादिवाद्यगानपुरस्कृतः ॥ ७० ॥

आन्दोलिकाप्तिर्जीवे तु कनकांदोलिका ध्रुवम् ।
लग्नकर्मेशभाग्येशतुङ्गस्थशुभयोगतः ॥ ७१ ॥

सर्वोत्कर्षमहैश्वर्यसाम्राज्यादिमहत्फलम् ।
एवं तत्तद्भावदायफलं यत्स्याद्विचिन्तयेत् ॥ ७२ ॥

एकैकोडुदशा स्वीयैर्गुणैरष्टादशात्मभि ।
भिन्नं फलविपाकं तु कुर्याद्वै चित्रसंयुतम् ॥ ७३ ॥

परमोच्चे तुङ्गमात्रे तदर्वाक्तदुपर्यपि ।
मूलत्रिकोणभे स्वर्क्षे स्वाधिमित्रग्रहस्य भे ॥ ७४ ॥

तत्कालसुहृदो गेहे उदासीनस्य भे तथा ।
शर्तोर्भेऽधिरिपोर्भे च नीचान्तादूर्ध्वदेशभे ॥ ७५ ॥

तस्मादर्वाङ् नीचमात्र नीचान्ते परमांशके ।
नीचारिवर्गे सखले स्ववर्गे केन्द्रकोणभे ॥ ७६ ॥

व्यवस्थितस्य खेटस्य समरे पीडितस्य च ।
गाढपूढस्य च दशापचितिः स्वगुणैः फलम् ॥ ७७ ॥

परमोच्चगतो यस्तु योऽतिवीर्यसमन्वितः ।
सम्पूर्णाख्या दशा तस्य राज्यभूग्यशुभप्रदा ॥ ७८ ॥

लक्ष्मीकटाक्षचिह्नानां चिरवासगृहप्रदा ।
तुङ्गमात्रगतस्यापि तथा वीर्याधिकस्य च ॥ ७९ ॥

पूर्णाख्या बहुलैश्वर्यदायिन्यापि रुजप्रदा ।
अतिनीचगतस्यापि दुर्बलस्य ग्रहस्य तु ॥ ८० ॥

रिक्ता त्वनिष्टफलदा व्याध्यनर्थमृतिप्रदा ।
अत्युच्चेऽप्यतिनीचस्थे मध्यगस्यावरोहिणी ॥ ८१ ॥

मित्रोच्चभावप्राप्तस्य मध्याख्या ह्यर्थदा दशा ।
नीचांतादुच्चभागान्तं भषट्के मध्यगस्य च ॥ ८२॥

दशा चारोहिणी नीचरिपुभांशगतस्य च ।
अधमाख्या भयक्लेशव्याधिदुःखविवर्धिनी ॥ ८३॥

नामानुरूपफलदाः पाककाले दशा इमाः ।
भाग्येशगुरुसम्बन्धो योगदृक्केन्द्रभादिभिः ॥ ८४॥

परेषामपि दायेषु भग्योपक्रममुन्नयेत् ।
जातको यस्तु फलदो भग्ययोगप्रदोऽथ यः ॥ ८५॥

सफलो वक्रिमादूर्ध्वमन्यानपि च खेचरान् ।
दुर्बलानसमर्थांश्च फलदानेषु यागतः ॥ ८६॥

तारतम्यात्सुसम्बन्धा दशा ह्येताः फलप्रदाः ।
स्वकेन्द्रादिजुषां तेषां पूर्णार्द्धांघ्रिव्यवस्थया ॥ ८७॥

शीर्षोदयभगाः स्वस्वदशादौ स्वफलप्रदाः ।
उभयोदयराशिस्थदशा मध्यफलप्रदा ॥ ८८॥

पृष्ठोदयर्क्षगाः खेटाः स्वदशान्ते फलप्रदाः ।
निसर्गतश्च तत्काले सुहृदां हरणे शुभम् ॥ ८९॥

सम्पादयेत्तदा कष्टं तद्विपर्ययगामिनाम् ।
दशेशाक्रांतभावर्क्षादारभ्य द्वादशर्क्षकम् ॥ ९०॥

भक्त्वा द्वादशराशीनां दशाभुक्ति प्रकल्पयेत् ।
एकैकराशेर्या तत्र सुहृत्स्वक्षेत्रगामिनी ॥ ९१॥

तस्यां राज्यादिसम्पत्तिपूर्वकं शुभमीरयेत् ।
दुःस्थानरिपुगेहस्थनीचक्रूरयुता च या ॥ ९२॥

तस्यामनर्थकलहं रोगमृत्युभयादिकम् ।
बिन्दुभूयस्त्वशून्यत्ववशात् स्वीयाष्टवर्गके ॥ ९३॥

वृद्धिं हानिं च तद्राशिभावस्य स्वगृहात्क्रमात् ।
भावयोजनया विद्यात्सुतस्त्र्यादिशुभाऽशुभम् ॥ ९४॥

धात्वादिराशिभेदाच्च धात्वादिग्रहयोगतः ।
शुभपापनशाभेदाच्छुभपापयुतैरपि ॥ ९५॥

इष्टानिष्टस्थानभेदात् फलभेदात् समुन्नयेत् ।
एवं सर्वग्रहाणां च स्वां स्वामन्तर्दशामपि ॥ ९६॥

स्वराशितो राशिभुक्तिं प्रकल्प्य फलमीरयेत् ।
अन्तरन्तर्दशां स्वीयां विभज्यैवं पुनः पुनः ॥ ९७॥

अथाऽन्तर्दशाध्यायः ॥ ५१॥

दशाब्दाः स्वस्वमानघ्नाः सर्वायुर्योगभाजिताः ।
पृथगन्तर्दशा एवं प्रत्यन्तरदशादिकाः ॥ १॥

आदावन्तर्दशा पाकपतेस्तत्क्रमतोऽपराः ।
एवं प्रत्यन्तरादौ च क्रमो ज्ञेयो विचक्षणैः ॥ २॥

भुक्तिर्नवानां तुल्या स्याद् विभाज्या नवधा दशा ।
आदौ दशापतेर्भुक्तिस्तत्केन्द्रादियुजां ततः ॥ ३॥

विद्यात् क्रमेण भुक्त्यंशानेवं सूक्ष्मदशादिकम् ।
बलक्रमात् फलं विज्ञैर्वक्तव्यं पूर्वरीतितः ॥ ४॥

कृत्वाऽर्कधा राशिदशां राशेर्भुक्तिं क्रमाद् वदेत् ।
प्रत्यन्तर्दशाद्येवं कृत्वा तत्तत्फलं वदेत् ॥ ५॥

आद्यसप्तमयोर्मध्ये यो राशिर्बलवांस्ततः ।
ओजे दशाश्रये गण्याः क्रमादुत्क्रमतः समे ॥ ६॥

अत्राऽपरो विशेषोऽस्ति ब्रवीमि तमहं द्विज ।
चरेऽनुज्झितमार्गः स्यात् षष्ठषष्ठादिकाः स्थिरे ॥ ७॥

उभये कण्टकाज् ज्ञेया लग्नपञ्चमभाग्यतः ।
चरस्थिरद्विस्वभावेष्वोजेषुः प्राक् क्रमो मतः ॥ ८॥

तेष्वेव त्रिषु युग्मेषु ग्राह्यं व्युत्क्रमतोऽखिलम् ।
एवमुल्लिखितो राशि पाकराशिरुदीर्युते ॥ ९॥

स एव भोगराशिः स्यात् पर्याये प्रथमे स्मृतः ।
आद्याद् यावतिथः पाकः पर्याये यत्र दृश्यते ॥ १०॥

तस्मात् तावतिथो भोगः पर्याये तत्र गृह्यताम् ।
तदिदं चरपर्यायस्थिरपर्याययोर्द्वयोः ॥ ११॥

त्रिकोणाख्यदशायां च पाकभोगप्रकल्पनम् ।
पाके भोगे च पापाढ्ये देपपीडा नमोव्यथा ॥ १२॥

पिण्डत्रिकदशायां तु ब्रविम्यन्तर्दशाविधिम् ।
पूर्ण दशापतिर्दद्यात् तदर्धं तेन संयुतः ॥ १३॥

त्रिकोणगस्तृतीयांशं तुर्यांशश्चतुरस्रगः ।
स्मरगः सप्तमं भागं बहुष्वेको बली ग्रहः ॥ १४॥

एवं सलग्नकाः खेटाः पाचयन्ति मिथः स्थिताः ।
समच्छेदीकृताः प्राप्ता अंसाश्छेदविवर्जिताः ॥ १५॥

दशाब्दाः पृथगंशघ्ना अंशयोगविभाजिताः ।
अन्तर्दशा भवन्त्येवं तत्प्रत्यन्तर्दशादिकाः ॥ १६॥

अथ विंशोत्तरीमतेन सूर्यदशान्तर्दशाफलाध्यायः ॥ ५२॥

स्वोच्चे स्वभे स्थितः सूर्यो लाभे केन्द्रे त्रिकोणके ।
स्वदशायां स्वभुक्तौ च धनधान्यादिलाभकृत् ॥ १॥

नीचाद्यशुभराशिस्थो विपरीतं फलं दिशेत् ।
द्वितीयद्यूननाथेऽर्के त्वपमृत्युभयं वदेत् ॥ २॥

तद्दोषपरिहारार्थं मृत्युञ्जयजपं चरेत् ।
सूर्यप्रीतिकरीं शान्तिं कुर्यादारोग्यलब्धये ॥ ३॥

सूर्यस्याऽन्तर्गते चन्द्रे लग्नात्केन्द्रत्रिकोणगे ।
विवाहं शुभकार्यं च धनधान्यसमृद्धिकृत् ॥ ४॥

गृहक्षेत्राभिवृद्धिं च पशुवाहनसम्पदाम् ।
तुङ्गे वा स्वर्क्षगे वाऽपि दारसौख्यं धनागमम् ॥ ५॥

पुत्रलाभसुखं चैव सौख्यं राजसमागमम् ।
महाराजप्रसादेन इष्टसिद्धिसुखवाहम् ॥ ६॥

क्षीणे वा पापसंयुक्ते दारपुत्रादिपोडनम् ।
वैषम्यं जनसंवादं भृत्यवर्गविनाशनम् ॥ ७॥

विरोधं राजकलहं धनधान्यपशुक्षयम् ।
षष्ठाष्टमव्यये चन्द्रे जलभीतिं मनोरुजम् ॥ ८॥

बन्धनं रोगपीडां च स्थानविच्युतिकारकम् ।
दुःस्थानं चापि चित्तेन दायादजनविग्रहम् ॥ ९॥

निर्दिशेत् कुत्सितान्नं च चौरादिनृपपीडनम् ।
मूत्रकृच्छ्रादिरोगश्च देहपीडा तथा भवेत् ॥ १०॥

दायेशाल्लभभाग्ये च केन्द्रे वा शुभसंयुते ।
भोगभाग्यादिसन्तोषदारपुत्रादिवर्द्धनम् ॥ ११॥

राज्यप्राप्तिं महत्सौख्यं स्थानप्राप्तिं च शाश्वर्ताम् ।
विविआहं यज्ञदीक्षां च सुमाल्यामबरभूषणम् ॥ १२॥

वाहनं पुत्रपौत्रादि लभते सुखवर्द्धनम् ।
दायेशाद्रिपुरन्ध्रस्थे व्यये वा बलवर्जिते ॥ १३॥

अकाले भोजनं चैव देशाद्देशं गमिष्यति ।
द्वितीयद्यूननाथे च ह्यपमृत्युर्भविष्यति ।
श्वेतां गां महिषीं गद्याच्छान्ति कुर्यात्सुखाप्तये ॥ १४॥

सूर्यस्यान्तर्गते भौमे स्वोच्चे स्वक्षेत्रलाभगे ।
लग्नात्केन्द्रत्रिकोणे वा शुभकार्यं समादिशेत् ॥ १५॥

भूलाभं कृषिलाभं च धनधान्यविवर्धनम् ।
गृहक्षेत्रादि लाभं च रक्तवस्त्रादिलाभकृत् ॥ १६॥

लग्नाधिपेन संयुक्ते सौख्यं राजप्रियं वदेत् ।
भाग्यलाभाधिपैर्युक्ते लाभश्चैव भविष्यति ॥ १७॥

बहुसेनाधिपत्यं च शत्रुनाशं मनोदृढम् ।
आत्मबन्धुसुखम् चैव भ्रातृवर्द्धनकं तथा ॥ १८॥

दायेशाद्व्ययरन्ध्रस्थे पापैर्युक्ते च वीक्षिते ।
आधिपत्यबलैर्हीने क्रूरबुद्धिं मनोरुजम् ॥ १९॥

कारागृहे प्रवेशं च कथयेद् बन्धुनाशनम् ।
भ्रात्रृवगविरोधं च कर्मनाशमथापि वा ॥ २०॥

नीचे वा दुर्बले भौमे राजमूलाद्धनक्षयः ।
द्वितीयद्यूननाथे तु देहे जाड्यं मनोरुजम् ॥ २१॥

सुब्रह्मजपदानं च वृषोत्सर्गं तथैव च ।
शान्तिं कुर्वीत विद्यिवदायुरारोग्यसिद्धिदाम् ॥ २२॥

सूर्यस्यान्तर्गते राहौ लग्नात्केन्द्रत्रिकोणगे ।
आदौ द्विमासपर्यन्तं धननाशो महद्भयम् ॥ २३॥

चौरादिव्रणभीतिश्च दारपुत्रादिपीडनम् ।
तत्परं सुखमाप्नोति शुभयुक्ते शुभांशके ॥ २४॥

देहारोग्यं मनस्तुष्टि राजप्रीतिकरं सुखम् ।
लग्नादुपचये राहौ योगकारकसंयुते ॥ २५॥

दायेशाच्छुभराशिस्थे राजसन्मानमादिशेत् ।
भाग्यवृद्धिं यशोलाभं दारपुत्रादिपीडनम् ॥ २६॥

पुत्रोत्सवादिसन्तोषं गृहे कल्याणशोभनं ।
दायेशादथ रिष्फस्थे रन्ध्रे वा बलवर्जिते ॥ २७॥

बन्धनं स्थाननाशश्च कारागृहनिवेशनम् ।
चौरादिव्रणभीतिश्च दारपुत्रादिवर्द्धनम् ॥ २८॥

चतुष्पाज्जीवनाशश्च गृहक्षेत्रादिनाशनं ।
गुल्मक्षयादिरोगश्च ह्यतिसारादिपीडनं ॥ २९॥

द्विस्फस्थे तथा राहौ तत्स्थानाधिपसंयुते ।
अपमृत्युभयं चैव सर्पभीतिश्च सम्भवेत् ॥ ३०॥

दुर्गाजपं च कुर्वीत् छागदानं समाचरेत् ।
कृष्णां गां महिषीं दद्यच्छान्तिमाप्नोत्यसंशयम् ॥ ३१॥

सूर्यस्यान्तर्गते जीवे लग्नात्केन्द्रत्रिकोणगे ।
स्वोच्चे मित्रस्य वर्गस्थे विवाहं राजदर्शनम् ॥ ३२॥

धनधान्यादिलाभ च पुत्रलाभं महत्सुखं ।
महाराजप्रसादेन इष्टकार्यार्थलाभकृत् ॥ ३३॥

ब्राह्मणप्रियसन्मानं प्रियवस्त्रादिलाभकृत् ।
भाग्यकर्माधिपवशाद्राज्यलाभं वदेद् द्विज ॥ ३४॥

नरवाहनयोगश्च स्थानाधिक्यं महत्सुखम् ।
दायेशाच्छुभराशिस्थे भाग्यवृद्धिः सुखावहा ॥ ३५॥

दीनधर्मक्रियायुक्तो देवताराधनप्रियः ।
गुरुभक्तिर्मनःसिद्धिः पुण्युकर्मादिसंग्रहः ॥ ३६॥

राशेशाद्रिपुरन्ध्रस्थे नीचे वा पापसंयुते ।
दारपुत्रादिपीडा च देहपीडा महद्भयम् ॥ ३७॥

राजकोपं प्रकुरुतेऽभीष्टवस्तुविनाश्रम् ।
पापमूलद्द्रव्यनाशं देहभ्रष्टं मनोरुजम् ॥ ३८॥

स्वर्णदानं प्रकुर्वीत स्वेष्टजाप्यं च कारयेत् ।
गवां कपिलवर्णानां दानेनारोग्यमादिशेत् ॥ ३९॥

सूर्यस्यान्तर्गते मन्दे लग्नात्केन्द्रत्रिकोणगे ।
शतुनाशो महत्सौख्यं स्वल्पधान्यार्थलाभकृत् ॥ ४०॥

विवाहादिसुकार्यञ्च गृहे तस्य शुभावहम् ।
स्वोच्चे स्वक्षेत्रगे मन्दे सुहृद्ग्रहसमन्विते ॥ ४१॥

गृहे कल्याणसम्पत्तिर्विवाहादिषु सत्क्रिया ।
राजसन्मानकीर्तिश्च नानावस्त्रधनागमम् ॥ ४२॥

दायेशादथ रन्ध्रस्थे व्यये वा पापसंयुते ।
वातशूलमहाव्याधिज्वरातीसारपीडनम् ॥ ४३॥

बन्धनं कार्यहानिश्च वित्तनाशो महद्भयम् ।
अकश्मात्कलहश्चैव दायादजनविग्रहः ॥ ४४॥

भुक्त्यादौ मित्रहानिःस्यान्मध्ये किञ्चित्सुखावहम् ।
अन्ते क्लेशकरं चैव नीचे तेषां तथैव च ॥ ४५॥

पितृमातृवियोगश्च गमनागममं तथा ।
द्वितीयद्यूननाथे तु अपमृत्युभयं भवेत् ॥ ४६॥

कृष्णां गां महिषीं दद्यान्मृत्युञ्जयजपं चरेत् ।
छागदानं प्रकुर्वीत सर्वसम्पत्प्रदायकम् ॥ ४७॥

सूर्यास्यान्तर्गते सौम्ये स्वोच्चे वा स्वर्क्षगेऽपि वा ।
केन्द्रत्रिकोणलाभस्थे बुधे वर्गबलैर्युते ॥ ४८॥

राज्यलाभो महोत्साहो दारपुत्रादिसौख्यकृत् ।
महारजप्रसादेन वाहनाम्बरभूषणं ॥ ४९॥

पुण्यतीर्थफलावाप्तिर्गृहे गोधनसंकुलम् ।
भाग्यलाभाधिपैर्युक्ते लाभवृद्धिकोरो भवेत् ॥ ५०॥

भाग्यपंचमकर्मस्थे सन्मानो भवति ध्रुवम् ।
सुकर्मधर्मबुद्धिश्च गुरुदेवद्विजार्जनम् ॥ ५१॥

धनधान्यादिसंयुक्तो विवाहः पुत्रसम्भवः ।
दायेशाच्छुभराशिस्थे सौम्ययुक्ते महत्सुखम् ॥ ५२॥

वैवाहिकं यज्ञकर्म दानधर्मजपादिकम् ।
स्वनामाङ्कितपद्यानि नामद्वयमथाऽपि वा ॥ ५३॥

भोजनाम्बरभूषाप्तिरमरेशो भवेन्नरः ।
दायेशाद्रिपुरन्ध्रस्थे रिष्फगे नीचगेऽपि वा ॥ ५४॥

देहपीडा मनस्तापो दारपुत्रादिपीडनम् ।
भुक्त्यादौ दुःखमाप्नोति मध्ये किञ्चित्सुखावहम् ॥ ५५॥

अन्ते तु राजभीतिश्च गमनागमनं तथा ।
द्वितीये द्यूननाथे तु देहजाड्यं ज्वरादिकम् ॥ ५६॥

विष्णुनामसहस्रं च ह्यन्नदानं च कारयेत् ।
रजतप्रतिमादानं कुर्यादारोग्यसिद्धये ॥ ५७॥

सूर्यस्यान्तर्गते केतौ देहपीडा मनोव्यथा ।
अर्थव्ययं राजकोपं स्वजनादेरुपद्रवम् ॥ ५८॥

लग्नाधिपेन संयुक्ते आदौ सौख्यं धनागमम् ।
मध्ये तत्क्लेशमाप्नोति मृतवार्तागमं वदेत् ॥ ५९॥

अथाष्टमव्यये चैवं दायेशात्पापसंयुते ।
कपोलदन्तरोगश्च मूत्रकृच्छ्रस्य सम्भवः ॥ ६०॥

स्थानविच्युतिरर्थस्य मित्रहानिः पितुर्मृतिः ।
विदेशगमनं चैव शत्रुपीडा महद्भयम् ॥ ६१॥

लग्नादुपचये केतौ योगकारकसंयुते ।
शुभांशे शुभवर्गे च शुभकर्मफलोदयः ॥ ६२॥

पुत्रदारादिसौख्यं च सन्तोषं प्रियवर्द्धनम् ।
विचित्रवस्त्रलाभश्च यशोवृद्धिः सुखावहा ॥ ६३॥

द्वितीयाद्यूननाथे वा ह्यपमृत्युभयं वदेत् ।
दुर्गाजपं च कुर्वीत छागदानं सुखाप्तये ॥ ६४॥

सूर्यस्यान्तर्गते शुक्रे त्रिकोणे केन्द्रगेऽपि वा ।
स्वोच्चे मित्रस्ववर्गस्थेऽभीष्टस्त्रीभोग्यसम्पदः ॥ ६५॥

ग्रामान्तरप्रयाणं च भाह्मणप्रभुदर्शनम् ।
राज्यलाभो महोत्साहश्छत्रचामरवैभवम् ॥ ६६॥

गृहे कल्याणसम्पत्तिर्नित्यं मिष्ठान्नभोजनम् ।
विद्रुमादिरत्नलाभो मुक्तावस्त्रादि लाभकृत् ॥ ६७॥

चतुष्पाज्जीवलाभः स्याद्बहुधान्यधनादिकम् ।
उत्साहः कीर्तिसम्पत्तिर्नरवाहनसम्पदः ॥ ६८॥

षष्ठाष्टमव्यये शुक्रे दायेशाद्बलवर्जिते ।
राजकोपो मनःक्लेशः पुत्रस्त्रीधननाशनम् ॥ ६९॥

भुक्त्यादौ मध्यमं मध्ये लाभः शुभकरो भवेत् ।
अन्ते यशोनाशनं च स्थानभ्रंशमथापि वा ॥ ७०॥

बन्धुद्वेषं वदेद् वापि स्वकुलाद्भोगनाशनम् ।
भार्गवे द्यूननाथे तु देहे जाड्यं रुजोभयम् ॥ ७१॥

रन्ध्ररिष्फसमायुक्ते ह्यपमृत्युर्भविष्यति ।
तद्दोषपरिहारार्थं मृत्युर्जयजपं चरेत् ॥ ७२॥

श्वेतां गां महिषीं दद्यादुद्रजाप्यं च कारयेत् ।
ततः शान्तिभवाप्नोति शङ्करस्य प्रसादतः ॥ ७३॥

अथ चन्द्रान्तर्दशाफलाध्यायः ॥ ५३॥

स्वोच्चे स्वक्षेत्रगे चन्द्रे त्रिकोणे लाभगेऽपि वा ।
भाग्यकर्माधिपैर्युक्ते गजाश्वाम्बरसंकुलम् ॥ १॥

देवतागुरुभक्तिश्च पुण्यश्लोकादिकीर्तनम् ।
राज्यलाभो महत्सौख्यं यशोवृद्धिः सुखावहा ॥ २॥

पूर्णे चन्द्रे बलं पूर्णं सेनापत्यं महत्सुखम् ।
पापयुक्तेऽथवा चन्द्रे नीचे वा रिष्फषष्ठगे ॥ ३॥

अतकाले धननाशः स्यात्स्थानच्युतिरथापि वा ।
देहलस्यं मनस्तपो राजमन्त्रिविरोधकृत् ॥ ४॥

मातृक्लेशो मनोदुःखं निगडं बन्धुनाशनम् ।
द्वितीयद्यूननाथे तु रन्ध्ररिष्फेशसंयुते ॥ ५॥

देहजाड्यं महाभङ्गमपमृत्योभयं वदेत् ।
श्वेतां गां महिषीं दद्यात् स्वदशान्तर्गते विधौ ॥ ६॥

चन्द्रस्यान्तर्गते भौमे लग्नात्केन्द्रत्रिकोणगे ।
सौभाग्यं राजसन्मानं वस्त्रभरणभूषणम् ॥ ७॥

यत्नात् कार्यार्थसिद्धिस्तु भविष्यति न सम्शयः ।
गृहक्षेत्राभिवृद्धिश्च व्यवहारे जयो भवेत् ॥ ८॥

कार्यलाभो महत्सौख्यं स्वोच्चे स्वक्षेत्रगे फलम् ।
तथाऽष्टमव्यये भौमे पापयुक्तेऽथ वा यदि ॥ ९॥

दायशादशुभस्थाने देहार्तिः परवीक्षिते ।
गृहक्षेत्रादिहानिश्च व्यवहारे तथा क्षतिः ॥ १०॥

मृत्युवर्गेषु कलहो भूपालस्य विरोधनम् ।
आत्मबन्धुवियोगश्च नित्यं निष्ठुरभाषणम् ॥ ११॥

द्वितीये द्यूननाथे तु रन्ध्रे रन्ध्राधिपो यदा ।
तत्तोषपरिहारार्थं ब्राह्मणस्याऽर्चनं चरेत् ॥ १२॥

चन्द्रस्यान्तर्गते राहौ लग्नात्केन्द्रत्रिकोणगे ।
आदौ स्वल्फलं ज्ञेयं शतुपीडा महद्भयम् ॥ १३॥

चौराहिराजभीतिश्च चतुष्पाज्ञिवपीडनम् ।
बन्धुनाशो मित्रहानिर्मानहानिर्मनोव्यथा ॥ १४॥

शुभयुक्ते शुभैर्दृष्टे लग्नादुपचयेऽपि वा ।
योगकारकसम्बन्धे सर्वकार्यार्थसिद्धिकृत् ॥ १५॥

नैरृत्ये पश्चिमे भावे क्वचित्प्रभुसमागमः ।
वाहनामबरलाभश्च स्वेष्टकार्यार्थसिद्धिकृत् ॥ १६॥

दायेशादथ रन्ध्रथे व्यये वा बलवर्जिते ।
स्थानभ्रंशो मनोदुखं पुत्रक्लेशो महद्भयम् ॥ १७॥

दारपीडा क्वचिज्ज्ञेया क्वचित्स्वाङ्गे रुजोभयम् ।
वृश्चिकादिविषाद्भीतिश्चौराहिनृपपीडनम् ॥ १८॥

दायेशात्केन्द्रकोणे व दुश्चिक्ये लाभगेऽपि वा ।
पुण्यतीर्थफलावाप्तिर्देवतादर्शनं महत् ॥ १९॥

परोपकारकर्मादिपुण्यकर्मादिसंग्रहः ।
द्वितीयद्यूनराशिअथे देहबाधा भविष्यति ॥ २०॥

तद्दोषपरिहारार्थं रुद्रजाप्यं समाचरेत् ।
छागदानं प्रकुर्वीत देहारोग्यं प्रजायते ॥ २१॥

चन्द्रस्यान्तर्गते जीवे लग्नात्केन्द्रत्रिकोणगे ।
स्वगेहे लाभगे स्वोच्चे राज्यलाभो महोत्सवः ॥ २२॥

वस्त्राऽलङ्कारभूषाप्ती राजप्रीतिर्धनागमः ।
इष्टदेवप्रसादेन गर्भाधानादिकं फलम् ॥ २३॥

तथा शोभनकार्याणि गृहे लक्ष्मीः कटाक्षकृत् ।
राजाश्रयं धनं भूमिगजवाजिसमन्वितम् ॥ २४॥

महाराजप्रसादेन स्वेष्टसिद्धिः सुखावहा ।
ष ।ष्टाष्टमव्यये जीवे नीच वास्तङ्गते यदि ॥ २५॥

पापयुक्तेऽशुभं कर्म गुरुपुत्रादिनाशनम् ।
स्थानभ्रंशो मनोदुःखमकस्मात्कलहो ध्रुवम् ॥ २६॥

गृहक्षेत्रादिनाशश्च वाहनाम्बरनाशनम् ।
दायेशात्केन्द्रकोणे वा दुश्चिक्ये लाभगेऽपि वा ॥ २७॥

भोजनाम्बरपरवादि=लाभं सौख्यं करोति च ।
ब्रह्मात्रादिसुखसम्पत्तिं धैर्यं वीर्यपराक्रमम् ॥ २८॥

यज्ञव्रतविवाहादिराज्यश्रीधनसम्पदः ।
दायेशाद्रिपुरन्ध्रस्थे व्यये वा बलवर्जिते ॥ २९॥

करोति कुत्सितान्नं च विदेशगमनं तथा ।
भुक्त्यादौ शोभनं प्रोक्तमन्ते क्लेशकरं भवेत् ॥ ३०॥

द्वितीयद्यूननाथे च ह्यपमृत्युर्भविष्यति ।
तद्दोषपरिहारार्थं शिवसाहस्रकं जपेत् ।
स्वर्णदानमिति प्रोक्तं सर्वकष्टनिवारकम् ॥ ३१॥

चन्द्रस्यान्तर्गते मन्दे लग्नात्केन्द्रत्रिकोणगे ।
स्वक्षेत्रे स्वांशगे चैव मन्दे तुङ्गांशसंयुते ॥ ३२॥

शुभदृष्टयुते वाऽपि लाभे वा बलसंयुते ।

पुत्रमित्रार्थसम्पत्तिः शूद्रप्रभुसमागमात् ॥ ३३॥

व्ययसायात्फलाधिक्यं गृहे क्षेत्रादिवृद्धिदम् ।
पुत्रलाभश्च कल्याणं राजानुग्रहवैभवम् ॥ ३४॥

षष्ठाष्टमव्यये मन्दे नीचे वा धनगेऽपि वा ।
तद्भुक्त्यादौ पुण्यतीर्थे स्नानं चैव तु दर्शनम् ॥ ३५॥

अनेकजनत्रासश्च शस्त्रपीडा भविष्यति ।
दायेशात्केन्द्रराशिस्थे त्रिकोणे बलगेऽपि वा ॥ ३६॥

क्वचित्सौख्यं धनाप्तिश्च दारपुत्रविरोधकृत् ।
द्वितीयद्यूनरन्ध्रस्थे देहबाधा भविष्यति ॥ ३७॥

तद्दोषपरिहारार्थं मृत्युञ्जयजपं चरेत् ।
कृष्णां गां महिषीं दद्याद्दानेमारोग्यमादिशेत् ॥ ३८॥

चन्द्रस्यान्तर्गते सौम्ये केन्द्रलाभत्रिकोणगे ।
स्वर्क्षे निजांशके सौम्ये तुङ्गे वा बलसंयुते ॥ ३९॥

धनागमो राजमानप्रियवस्त्रादिलाभकृत् ।
विद्याविनोदसद्गोष्ठी ज्ञानवृद्धिः सुखावहा ॥ ४०॥

सन्तानप्राप्तिः सन्तोषो वाणिज्याद्धनलाभ्कृत् ।
वाहनच्छत्रसंयुक्तनानालङ्कारलाभकृत् ॥ ४१॥

दायेशात्केन्द्रकोणे वा लाभे वा धनगेऽपि वा ।
विवाहो यज्ञदीक्षा च दानधर्मशुभादिकम् ॥ ४२॥

राजप्रीतिकरश्चैव विद्वज्जनसमागमः ।
मुक्तामणिप्रवालानि वाहनाम्बरभूषणम् ॥ ४३॥

आरोग्यप्रीतिसौख्यं च सोमपानादिकं सुखम् ।
दायेशाद्रिपुरन्ध्रस्थे व्यये वा नीचगेऽपि वा ॥ ४४॥

तद्भुक्तौ देहबाधा च कृर्षिगोभूमिनाशनम् ।

कारागृहप्रवेशाश्च दारपुत्रादिपीडनम् ॥ ४५॥

द्वितीयद्यूननाथे तु ज्वरपीडा महद्भयम् ।
छागदानं प्रकुर्वीत विष्णुसाहस्रकं जपेत् ॥ ४६॥

चन्द्रस्यान्तर्गते केतौ केन्द्रलाभत्रिकोणगे ।
दुश्चिक्ये बलसंयुक्ते धनलाभं महत्सुखम् ॥ ४७॥

पुत्रदारादिसौख्यं च विधिकर्म करोति च ।
भुक्त्यादौ धनहानिः स्यान्मध्यगे सुखमाप्नुयात् ॥ ४८॥

दायेशात्केन्द्रलाभे वा त्रिकोणे बलसंयुते ।
क्वचित्फलं दशादौ तु दद्यात् सौख्यं धनागमम् ॥ ४९॥

गोमहिष्यादिलाभं च भुक्त्यन्ते चार्थनाशनम् ।
पापयुक्तेऽथवा दृष्टे दायेशाद्रन्ध्ररिःफगे ॥ ५०॥

शतुतः कार्यहानिः स्यादकस्मात्कलहो ध्रुवम् ।
द्वितीयद्यूनराशिस्त्व्हे ह्यनारोग्यं महद्भयम् ॥ ५१॥

मृत्युञ्जयजपं कुर्यात् सर्वसम्पत्प्रदायकम् ।
ततः शान्तिमवाप्नोति शङ्करस्य प्रसादतः ॥ ५२॥

चन्द्रस्यान्तर्गते शुक्रे केन्द्रलाभत्रिकोणगे ।
स्वोच्चे स्वक्षेत्रगे वापि राज्यलाभं करोति च ॥ ५३॥

महाराजप्रसादेन वाहनाम्बरभूषणम् ।
चतुष्पाज्जिवलाभः स्याद्दारपुत्रादिवर्धनम् ॥ ५४॥

नूतनागारनिर्माणं नित्यं मिष्ठान्नभोजनं ।
सुगन्धपुष्पमाल्यादिरम्यस्त्र्यारोग्यसम्पदम् ॥ ५५॥

दशाधिपेन संयुक्ते देहसौख्यं महत्सुखम् ।
सत्कीर्तिसुखसम्पत्तिगृहक्षेत्रादिवृद्धिकृत् ॥ ५६॥

नीचे वाऽस्तङ्गते शुक्रे पापग्रहयुतेक्षिते ।

भूनाशः पुत्रमित्रादिनाशनं पत्निनाशनम् ॥ ५७॥

चतुष्पाज्ञिवहानिः स्याद्राजद्वारे विरोधकृत् ।
धनस्थानगते शुक्रे स्वच्चे स्वक्षेत्रसंयुते ॥ ५८॥

निधिलाभं महत्सौख्यं भू लाभं पुत्रसम्भवम् ।
भाग्यलाभादिपैर्युक्ते भाग्यवृद्धिः करोत्यसौ ॥ ५९॥

महाराजप्रसादेन स्वेष्टसिद्धिः सुखावहा ।
देवब्राह्मणभक्तिश्च मुक्तविद्रुमलाभकृत् ॥ ६०॥

दायशाल्लाभगे शुक्रे त्रिकोणे केन्द्रगेऽपि वा ।
गृहक्षेत्राभिवृद्धिश्च वित्तलाभो महत्सुखम् ॥ ६१॥

दायेशाद्रिपुरन्ध्रस्थे व्यये वा पापसंयुते ।
विदेशवासदुःखार्तिमृत्युचौरादिपीडनम् ॥ ६२॥

द्वितीयद्यूननाथे तु अपमृत्युभयं भवेत् ।
तद्दोषविनिवृत्त्यर्थं रुद्रजाप्यं च कारयेत् ॥ ६३॥

श्वेतां गां रजतं दद्याच्छन्तिमाप्नोत्यसंशयः ।
शङ्करस्य प्रसादेन नाऽत्र कार्या विचारणा ॥ ६४॥

चन्द्रस्यान्तर्गते भानौ स्वोच्चे स्वक्षेत्रसंयुते ।
केन्द्रे त्रिकोणे लाभे वा धने वा सोदरालये ॥ ६५॥

नष्टराज्यधनप्राप्तिर्गृहे कल्याणशोभनम् ।
मित्रराजप्रसादेन ग्रामभूम्यादिलाभ्कृत् ॥ ६६॥

गर्भाधानफलप्राप्तिर्गृहे लक्ष्मीः कटाक्षकृत् ।
भुक्त्यन्ते देह आलस्यं ज्वरपीडा भविष्यति ॥ ६७॥

दायेशादपि रन्ध्रस्थे व्यये वा पापसंयुते ।
नृपचौराहिभीतिश्च ज्वररोगादिसम्भवः ॥ ६८॥

विदेशगमने चार्ति लभते न संशयः ।

द्वितीयद्यूननाथे तु ज्वरपीडा भविष्यति ॥ ६९॥

तद्दोषपरिहारार्थं शिवपूजां च कारयेत् ।
ततः शान्तिभवाप्नोति शाङ्करस्य प्रसादतः ॥ ७०॥

अथ कुजदशान्तर्दशाफलाध्यायः ॥ ५४॥

कुजे स्वान्तर्गते विप्र लग्नात्केन्द्रत्रिकोणगे ।
लाभे वा शुभसंयुक्ते दुष्चिक्ये धनसंयुते ॥ १॥

लग्नाधिपेन संयुक्ते राजाऽनुग्रहवैभवम् ।
लक्ष्मीकटोक्षचिह्नानि नष्टराज्यार्थलाभकृत् ॥ २॥

पुत्रोत्सवादिसन्तोषो गृहे गोक्षीरसङ्कुलम् ।
स्वोच्चे वा स्वर्क्षगे भौमे स्वांशे वा बलसंयुते ॥ ३॥

गृहक्षेत्राभिवृद्धिश्च गोमहिष्यादिलाभकृत् ।
महाराजप्रसादेन स्वेष्टसिद्धिः सुखावहा ॥ ४॥

अथाऽष्टमव्यये भौमे पापदृग्योगसंयुते ।
मूत्रकृच्छ्रादिरोगश्च कष्टाधिक्यं व्रणाद्भयम् ॥ ५॥

चौराहिराजपीडा च धनधान्यपरुक्षयः ।
द्वितीये द्यूननाथे तु देहजाड्यं मनोव्यथा ॥ ६॥

तद्दोषपरिहारार्थं रुद्रजाप्यं च कारयेत् ।
अनड्वाहं प्रदद्याच्च कुजदोषनिवृत्तये ॥ ७॥

तेन तुष्टो भवेद् भौमः शङ्करस्य प्रसादतः ।
आरोग्यं कुरुते तस्य सर्वसम्पत्तिदायकम् ॥ ८॥

कुजस्यान्तर्गते राहौ स्वोच्चे मूलत्रिकोणगे ।

शुभैर्युक्ते शुभैर्दृष्टे केन्द्रलाभतृकोणगे ॥ ९॥

तत्काले राजसम्मानं गृहभूम्यादिलाभकृत् ।
कलत्रपुत्रलाभः स्याद्व्यवसायात्फलाधिकम् ॥ १०॥

गङ्गास्नानफलावाप्तिं विदेशगमनं तथा ।
तथाऽष्टमव्यये राहौ पापयुक्तेऽथ वीक्षिते ॥ ११॥

चौराहिव्रणभीतिश्च चतुष्पाज्जीवनशनम् ।
वातपित्तरुजोभीतिः कारागृहनिवेशनम् ॥ १२॥

धनस्थानगते राहौ धननासं महद्भयम् ।
सप्तमस्थानगे वाऽपि ह्यपमृत्युभयं महत् ॥ १३॥

नागपूजां प्रकुर्वीत देवब्राह्मणभोजनं ।
मृत्युञ्जयजपं कुर्यादायुरारोग्यलब्धये ॥ १४॥

कुजस्यान्तर्गते जीवे त्रिकोणे केन्द्रगेऽपि वा ।
लाभे वा धनसंयुक्ते तुङ्गांशे स्वांशगेपि वा ॥ १५॥

सत्कीर्ती राजसम्मानं धनधान्यस्य वृद्धिकृत् ।
गृहे कल्याणसम्पत्तिर्दारपुत्रादिलाभकृत् ॥ १६॥

दायेशात्केन्द्रराशिस्थे त्रिकोणे लाभगेऽपि वा ।
भाग्यकर्माधिपैर्युक्ते वाहनाधिपसंयुते ॥ १७॥

लग्नाधिपसमायुक्ते शुभांशे शुभवर्गगे ।
गृहक्षेत्राभिवृद्धिश्च गृहे कल्याणसम्पदः ॥ १८॥

देहारोग्यं महत्कीर्तिगृहे गोकुलसंग्रहः ।
चतुष्पाज्जीवलाभः स्याद्व्यवसायात्फलाधिकम् ॥ १९॥

कलपुत्रसौख्यं च राजसम्मानवैभवम् ।
षष्ठाष्टमव्यये जीवे नीचे वास्तंगते सति ॥ २०॥

पापग्रहेण संयुक्ते दृष्टे वा दुर्बले सति ।

चौराहिनृपभीतिश्च पित्तरोगादिसम्भवम् ॥ २१॥

प्रेतबाधा भृत्यनाशः सोदराणां विनाशनम् ।
द्वितीयद्यूननाथे तु ह्यपमृत्युज्वरादिकम् ।
तद्दोषपरिहारार्थं शिवसाहस्रकं जपेत् ॥ २२॥

कुजस्यान्तर्गते मन्दे स्वर्क्षे केन्द्रत्रिकोणगे ।
मूलत्रिकोणकेन्द्रे वा तुङ्गांशे स्वांशगे सति ॥ २३॥

लग्नाधिपतिना वापि शुभदृष्टियुतेऽसिते ।
राज्यसौख्यं यशोवृद्धिः स्वग्रामे धान्यवृद्धिकृत् ॥ २४॥

पुत्रपौत्रसमायुक्तो गृहे गोधनसंग्रहः ।
स्ववारे राजसम्मानं स्वमासे पुत्रवृद्धिकृत् ॥ २५॥

नीचादिक्षेत्रगे मन्दे तथाऽष्टव्ययराशिगे ।
म्लेच्छवर्गप्रभुभयं धनधन्यादिनाशनम् ॥ २६॥

निगडे बन्धनं व्याधिरन्ते क्षेत्रनाशकृत् ।
द्वितीयद्यूननाथे तु पापयुक्ते महद्भयम् ॥ २७॥

धननाशश्च सञ्चारे राजद्वेषो मनोव्यथा ।
चौराग्निनृपपीडा च सहोदरविनाशनम् ॥ २८॥

बन्धुद्वेषः प्रमाद्यैश्च जीवहानिश्च जायते ।
अकस्माच्च मृतेर्भीतिः पुत्रदारादिपीडनम् ॥ २९॥

कारागृहादिभीदिश्च राजदण्डो महद्भयम् ।
दायेशात्केन्द्रराशिस्थे लाभस्थे वा त्रिकोणगे ॥ ३०॥

विदेशयानं लभते दुष्कीर्तिर्विविधा तथा ।
पापकर्मरतो नित्यं बहुजीवादिहिंसकः ॥ ३१॥

विक्रयः क्षेत्रहानिश्च स्थानभ्रंशो मनोव्यथा ।
रणे पराजयश्चैव मूत्रकृच्छ्रान्महद्भयम् ॥ ३२॥

दायेशादथ रन्ध्रे वा व्यये वा पापसंयुते ।
तद्भुक्तौ मरणं ज्ञेयं नृपचौरादिपीडनम् ॥ ३३॥

वातपीडा च शूलादिज्ञातिश्तुभयं भवेत् ॥ ३४॥

तद्दोषपरिहारार्थं मृत्युञ्जयजपं चरेत् ।
ततः सुखमवाप्नोति शङ्करस्य प्रसादतः ॥ ३५॥

कुजस्यान्तर्गते सौम्ये लग्नात्केन्द्रत्रिकोणगे ।
सत्कथाश्चाऽजपादानं धर्मबुद्धिर्महद्यशः ॥ ३६॥

नीतिमार्गप्रसङ्गश्च नित्यं मिष्टान्नभोजनम् ।
वाहनाम्बरपश्वादिर्राजकर्म सुखानि च ॥ ३७॥

कृषिकर्मफले सिद्धिर्वारणाम्बरभूषणम् ।
नीचे वास्तङ्गते वापि षष्ठाष्टव्ययगेऽपि वा ॥ ३८॥

हृद्रोगं मानहानिश्च निगडं बन्धुनाशनम् ।
दारपुत्रार्थनाशः स्याच्चतुष्पाज्जीवनाशनम् ॥ ३९॥

दशाधिपेन संयुक्ते शतुवृद्धिर्महद्भयम् ।
विदेशगमनं चैव नानारोगास्तथैव च ॥ ४०॥

राजद्वारे विरोधश्च कलहः स्वजनैरपि ।
दायेशात्केन्द्रत्रिकोणे वा स्वोच्चे युक्तार्थलाभकृत् ॥ ४१॥

अनेकधननाथत्वं राजसम्मनमेव च ।
भूपालयोगं कुरुते धनम्बरविभूषणम् ॥ ४२॥

भूरवाद्यमृदंगादि सेनापत्यं महत्सुखम् ।
विद्याविनोदविमला वस्त्रवाहनभूषणम् ॥ ४३॥

दारपुत्रादिविभवं गृहे लक्ष्मीः कटाक्षकृत् ।
दायेशात्षष्ठरिःफस्थे रन्ध्रे वा पापसंयुते ॥ ४४॥

तद्दाये मानोहानिः स्यात्क्रूरबुद्धिस्तु क्रूरवाक् ।

चौराग्निनृपपीडा च मार्गे दस्युभयादिकम् ॥ ४५॥

अकस्मात्कलहश्चैव बुधमुक्तौ न संशयः ।
द्वितीयद्यूननाथे तु महाव्याधिर्भयङ्करः ॥ ४६॥

अश्वदानं प्रकुर्वीत विष्णोर्नामसहस्रकम् ।
सर्वसम्पत्प्रदं विप्र सर्वारिष्टप्रशान्तये ॥ ४७॥

कुजस्यान्तर्गते केतौ त्रिकोणे केन्द्रगेऽपि वा ।
दिश्चिक्ये लाभगे वाऽपि शुभयुक्ते शुभेक्षिते ॥ ४८॥

राजानुग्रहशान्तिश्च बहुसौख्यं धनागमः ।
किञ्चित्फलं दशादौ तु भूलाभः पुत्रलाभकृत् ॥ ४९॥

राजसंलाभकार्याणि चतुष्पाज्जीवलाभकृत् ।
योगकारकसंस्थाने बलवीर्यसमन्विते ॥ ५०॥

पुत्रलाभो यशोवृद्धिर्गृहे लक्ष्मीः कटाक्षकृत् ।
भृत्यवर्गधनप्राप्तिः सेनापत्यं महत्सुखम् ॥ ५१॥

भूपालमित्रं कुरुते यागाम्बरादिभूषणम् ।
दायेशात्षष्ठरिःफस्थे रन्ध्रे वा पापसंयुते ॥ ५२॥

कलहो दन्तरोगश्च चौरव्याघ्रादिपीडनम् ।
ज्वरातिसारकुष्ठादिदारपुत्रादिपीडनम् ॥ ५३॥

द्वितीयसप्तमस्थाने देहे व्याधिर्भविष्यति ।
अपमानमनस्तापो धनधान्यादिप्रच्युतिम् ॥ ५४॥

कुजस्यान्तर्गते शुक्रे केन्द्रलाभत्रिकोणगे ।
स्वोच्चे वा स्वर्क्षगे वाऽपिशुभस्थानाधिपेऽथवा ॥ ५५॥

राज्यलाभो महत्सौख्यं गजाश्वाम्बरभूषणम् ।
लग्नाधिपेन सम्बन्धे पुत्रदारादिवर्धनम् ॥ ५६॥

आयुषो वृद्धिरैश्वर्यं भाग्यवृद्धिसुखं भवेत् ।

दायेशात्केन्द्रकोणस्थे लाभे वा धनगेऽपि वा ॥ ५७॥

तत्काले श्रियमाप्नोति पुत्रलाभं महत्सुखम् ।
स्वप्रभोश्च महत्सौख्यं धनवस्त्रादिलाभकृत् ॥ ५८॥

महारजप्रसादेन ग्रामभूम्यादिलाभदम् ।
भुक्त्यन्ते फलमाप्नोति गीतनृत्यादिलाभकृत् ॥ ५९॥

पुण्यतीर्थस्नानलाभं कर्माधिपसमन्विते ।
पुण्यधर्मदयाकूपतडागं कारयिष्यति ॥ ६०॥

दायेशाद्रन्ध्ररिष्फस्थे षष्ठे वा पापसंयुते ।
करोति दुःखबाहुल्यं देहपीडां धनक्षयं ॥ ६१॥

राजचौरादिभीतिश्च गृहे कलहमेव च ।
दारपुत्रादिपीडां च गोमहिष्यादिनाशकृत् ॥ ६२॥

द्वितीयद्यूननाथे तु देहबाधा भविष्यति ।
श्वेतां गां महिषीं दद्यादायुरारोग्यवृद्धये ॥ ६३॥

कुजस्यान्तर्गते सूर्ये स्वोच्चे स्वक्षेत्रकेन्द्रगे ।
मूलत्रिकोणलाभे वा भाग्यकर्मेशसंयुते ॥ ६४॥

तद्भुक्तौ वाहनं कीर्तिं पुत्रलाभं च विन्दति ।
धनधान्यसमृद्धिः स्याद् गृहे कल्याणसम्पदः ॥ ६५॥

क्षेमारोग्यं महद्धैर्यं राजपूज्यं महत्सुखम् ।
व्यवसायात्फलाधिक्यं विदेशे राजदर्शनम् ॥ ६६॥

दायेशात्षष्ठरिष्फे वा व्यये वा पापसंयुते ।
देहपीडा मनस्तापः कार्यहानिर्महद्भयम् ॥ ६७॥

शिरोरोगो ज्वरादिश्च अतिसारमथापि वा ।
द्वितीयद्यूननाथे तु सर्पज्वरविषाद्भयम् ॥ ६८॥

सुतपीडाभयं चैव शान्ति कुर्याद्यथाविधि ।

देहारोग्यं प्रकुरुते धनधान्यचयं तथा ॥ ६९॥

कुजस्यान्तर्गते चन्द्रे स्वोच्चे स्वक्षेत्रकेन्द्रगे ।
भार्यवाहनकर्मेशलग्नाधिपसमन्विते ॥ ७०॥

करोति विपुलं राज्यं गन्धमाल्याम्बरादिकम् ।
तडागं गोपुरादीनां पुण्यधर्मादिसंग्रहम् ॥ ७१॥

विवाहोत्सवकर्माणि दारपुत्रादिसौख्यकृत् ।
पितृमातृसुखावाप्तिं गृहे लक्ष्मीः कटाक्षकृत् ॥ ७२॥

महारजप्रसादेन स्वेष्टसिद्धिसुखादिकम् ।
पूर्णे चन्द्रे पूर्णफलं क्षीणे स्वल्पफलं भवेत् ॥ ७३॥

नीचारिस्थऽष्टमे षष्ठे दायेशाद्रिपुरन्ध्रके ।
मरणं दारपुत्राणां कष्टं भूमिविनाशनम् ॥ ७४॥

पशुधान्यक्षयश्चैव चौरादिरणभीतिकृत् ।
द्वितीयद्यूननाथे तु ह्यपमृत्युर्भविष्यति ॥ ७५॥

देहजाड्यं मनोदुःखं दुर्गा लक्ष्मीजपं चरेत् ।
श्वेतां गां महिषीं दद्यादनेमारोग्यमादिशेत् ॥ ७६॥

अथ रह्वन्तर्दशाफलाध्यायः ॥ ५५॥

कुलीरे वृश्चिके राहौ कन्यत्यां चापगेऽपि वा ।
तद्भुक्तो राजसम्मानं वस्त्रवाहनभूषणम् ॥ १॥

व्यवसायात्फलाधिक्यं चतुष्पाज्जीवलाभकृत् ।
प्रयाणं पश्चिमे भागे वाहनाम्बरलाभकृत् ॥ २॥

लग्नादुपचये राहौ शुभग्रहयुतेक्षिते ।

मित्रांशे तुङ्गभागांशे योगकारकसंयुते ॥ ३॥

राज्यलाभं महोत्साहं राजप्रीतिं शुभावहम् ।
करोति सुखसम्पत्तिं दारपुत्रादिवर्द्धनम् ॥ ४॥

लग्नाष्टमे व्यये राहौ पापयुक्तेऽथ वीक्षिते ।
चौरादिव्रणपीडा च सर्वत्रैवं भवेद्द्विज ॥ ५॥

राजद्वारजनद्वेष इष्टबन्धुविनाशनम् ।
दारपुत्रादिपीडा च भवत्येव न संशयः ॥ ६॥

द्वितीयद्यूननाथे वा सप्तमस्थानमाश्रिते ।
सदा रोगो महाकष्टं शान्तिं कुर्याद्यथाविधि ।
आरोग्यं सम्पदश्चैव भविष्यन्ति तदा द्विज ॥ ७॥

राहुरन्तर्गते जीवे लग्नात्केन्द्रत्रिकोणगे ।
स्वोच्चे स्वक्षेत्रगे वापि तुङ्गस्वर्क्षांशगेऽपि वा ॥ ८॥

स्थानलाभं मनोधैर्यं शतुनाशं महत्सुखम् ।
राजप्रीतिकरं सौख्यं जनोऽतीव समश्नुते ॥ ९॥

दिनेदिने वृद्धिरपि सितपक्षे शशी यथा ।
वाहनादिधनं भूरि गृहे गोधनसंकुलम् ॥ १०॥

नैरृत्ये पश्चिमे भागे प्रयाणं राजदर्शनम् ।
युक्तकार्यार्थसिद्धिः स्यात्स्वदेशे पुनरेष्यति ॥ ११॥

उपकारो ब्राह्मणानां तीर्थयात्रादिकर्मणाम् ।
वाहनग्रामलाभश्च देवब्राह्मणपूजनम् ॥ १२॥

पुत्रोत्सवादिसन्तोषो नित्यं मिष्ठान्नभोजनम् ।
नीचे वाऽस्तङ्गते वापि षष्ठाष्टव्ययराशिगे ॥ १३॥

शतुक्षेत्रे पापयुक्ते धनहानिर्भविष्यति ।
कर्मविघ्नो भवेत्तस्य मानहानिश्च जायते ॥ १४॥

कलत्रपुत्रपीडा च हृद्रोगो राजकारकृत् ।
दायेशात्केन्द्रकोणे वा लाभे वा धनगेऽपि वा ॥ १५॥

दुश्चिक्ये बलसम्पूर्णे गृहक्षेत्रादिवृद्धिकृत् ।
भोजनाम्बरपश्वादिदानधर्मजपादिकम् ॥ १६॥

भुक्त्यन्ते राजकोपाच्च द्विमासं देहपीडनम् ।
ज्येष्ठभ्रातुर्विनाशश्च मातृपित्रादिपीडनम् ॥ १७॥

दायेशात्षष्ठरन्ध्रे वा रिःफे वा पापसंयुते ।
तद्भुक्तौ धनहानिः स्याद्देहपीडा भविष्यति ॥ १८॥

द्वितीयद्यूननाथे वा ह्यपमृत्युर्भविष्यति ।
स्वर्णस्य प्रतिमादानं शिवपूजं च कार्यते ॥ १९॥

सू/ईशम्भोश्च प्रसादेन ग्रहस्तुष्टो द्विजोत्तम ।
देहारोग्यं प्रकुरुते शान्तिं कुर्याद्विचक्षणम् ॥ २०॥

राहोरन्तर्गते मन्दे लग्नात्केन्द्रत्रिकोणगे ।
स्वोच्चे मूलत्रिकोणे वा दुश्चिक्ये लाभराशिगे ॥ २१॥

तद्भुक्तौ नृपतेः सेवा राजप्रीतिकरी शुभा ।
विवाहोत्सवकार्याणि कृत्वा पुण्यानि भूरिशः ॥ २२॥

आरामकरणे युक्तो तडागं कारयिष्यति ।
शूद्रप्रभुवशादिष्टलाभो गोधनसंग्रहः ॥ २३॥

प्रयाणं पश्चिमे भागे प्रभुमूलाद्धनक्षयः ।
देहालस्यं फलाल्पत्वं स्वदेशे पुनरेष्यति ॥ २४॥

नीचारिक्षेत्रगे मन्दे रन्ध्रे वा व्ययगेऽपि वा ।
नीचारिराजभीतिश्च दारपुत्रादिपीडनम् ॥ २५॥

आत्मबन्धुमनस्तापं दायादजनविग्रहम् ।
व्यवहारे च कलहमकस्माद्भूषणं लभेत् ॥ २६॥

दायेशात्षष्ठरिष्फे वा रन्ध्रे वा पापसंयुते ।
हृद्रोगो मानहानिश्च विवादः शत्रुपीडनम् ॥ २७॥

अन्यदेशादिसञ्चारो गुल्मवद्व्याधिभाग्भवेत् ।
कुभोजनं कोद्रवादि जातिदुःखाब्धयं भवेत् ॥ २८॥

द्वितीयद्यूननाथे तु ह्यपमृत्युर्भविष्यति ।
कृष्णां गां महिषीं दद्याद्दानेमारोग्यमादिशेत् ॥ २९॥

राहोरन्तर्गते सौम्ये भाग्ये वा स्वर्क्षगेऽपि वा ।
तुङ्गे वा केन्द्रराशिस्थे पुत्रे वा बलगेऽपि वा ॥ ३०॥

राजयोगं प्रकुरुते गृहे कल्याणवर्द्धनम् ।
व्यापारेण धनप्राप्तिविद्यावाहनमुत्तमम् ॥ ३१॥

विवाहोत्सवकार्याणि चतुष्पाज्जीवलाभकृत् ।
सौम्यमासे महत्सौख्यं स्ववारे राजदर्शनम् ॥ ३२॥

सुगन्धपुष्पशय्यादि स्त्रीसौख्यं चातिरोभनम् ।
महाराजप्रसादेन धनलाभो महद्यशः ॥ ३३॥

दायेशात्केन्द्रलाभे वा दुश्चिक्ये भाग्यकर्मगे ।
देहारोग्यं हृदुत्साह इष्टसिद्धिः सुखावहा ॥ ३४॥

पुण्यश्लोकादिकीर्तिश्च पुराणश्रवणादिकम् ।
विवाहो यज्ञदीक्षा च दानधर्मदयादिकम् ॥ ३५॥

षष्ठाष्टमव्यये सौम्ये मन्देनापि युतेक्षिते ।
दायेशात्षष्ठरिःफे वा रन्ध्रे वा पापसंयुते ॥ ३६॥

देवभाह्मणनिन्दा च भोगभाग्यविवर्जितः ।
सत्यहीनश्च दुर्बुद्धिश्चौराहिनृपपीडनम् ॥ ३७॥

अकस्मात्कलहश्चैव गुरुपुत्रादिनाशनम् ।
अर्थव्ययो राजकोपो दारपुत्रादिपीडनम् ॥ ३८॥

द्वितीयद्यूननाथे वा ह्यपमृत्युभयं वदेत् ।
तद्दोषपरिहारार्थं विष्णुसाहस्रकं जपेत् ॥ ३९॥

राहोरन्तर्गते केतौ भ्रमणं राजतो भयम् ।
वातज्वरादिरोगश्च चतुष्पाज्जीवहानिकृत् ॥ ४०॥

अष्टमाधिसंयुक्ते देहजाड्यं मनोव्यथा ।
शुभयुक्ते शुभैर्दृष्टे देहसौख्यं धनागमः ।
राजसम्मानभूषाप्तिर्गृहे शुभकरो भवेत् ॥ ४१॥

लग्नाधिपेन सम्बन्धे इष्टसिद्धिः सुखावहा ।
लग्नाधिपसमायुक्ते लाभो वा भवति ध्रुवम् ॥ ४२॥

चतुष्पाज्जिवलाभः स्यात्केन्द्रे वाथ त्रिकोणगे ।
रन्ध्रस्थानगते केतौ व्यये वा बलवर्जिते ॥ ४३॥

तद्भुक्तौ बहुरोगः स्याच्चोराहिव्रणपीडनम् ।
पितृमातृवियोगश्च भातृद्वेषो मनोरुजा ॥ ४४॥

द्वितीयद्यूननाथे तु देहबाधा भविष्यति ।
तद्दोषपरिहारार्थं छागदानं च कारयेत् ॥ ४५॥

राहोरन्तर्गते शुक्रे कग्नात्केन्द्रत्रिकोणगे ।
लाभे वा बलसंयुक्ते योगप्राबल्यमादिशेत् ॥ ४६॥

विप्रमूलाद्धनप्राप्तिर्गोमहिष्यादिलाभकृत् ।
पुत्रोत्सवादिसन्तोषो गृहे कल्याणसम्भवः ॥ ४७॥

सम्मानं राजसम्मनं राज्यलाभो महत्सुखम् ।
स्वोच्चे वा स्वर्क्षगे वापि तुङ्गांशे स्वांशगेऽपि वा ॥ ४८॥

नूतनं गृहनिर्माणं नित्यं मिष्ठान्नभोजनं ।
कलत्रपुत्रविभवं मित्रसंगः सुभोजनम् ॥ ४९॥

अन्नदानं प्रियं नित्यं दानधर्मादिसंग्रहः ।
महाराजप्रसादेन वाहनाम्बरभूषणं ॥ ५०॥

व्यवसायात्फलाधिक्यं विवाहो मौञ्जिबन्धनम् ।
षष्ठाष्टमव्यये शुक्रे नीचे शतुगृहे स्थिते ॥ ५१॥

मन्दारफणिसंयुक्ते तद्भुक्तौ रोगमादिशेत् ।
अकस्मात्कलहं चैव पितृपुत्रवियोगकृत् ॥ ५२॥

स्वबन्धुजनहानिश्च सर्वत्र जनपीडनम् ।
दायादकलहश्चैव स्वप्रभोः स्वस्य मृत्युकृत् ॥ ५३॥

कलत्रपुत्रपीडा च शूलरोगादिसम्भवः ।
दायेशात्केन्द्रराशिस्थे त्रिकोणे वा समन्विते ॥ ५४॥

लाभे वा कर्मराशिस्थे क्षेत्रपालमहत्सुखम् ।
सुगन्धवस्त्रशय्यादि गानवाद्यसुखं भवेत् ॥ ५५॥

छत्रचामरभूषाप्तिः प्रियवस्तुसमन्विता ।
दायेशाद्रिपुरन्ध्रस्थे व्यये वा पापसंयुते ॥ ५६॥

विप्राहिनृपचौरादिमूत्रकृच्छ्रान्महद्भयम् ।
प्रमेहाद्रौधिरो रोगः कुत्सितान्नं शिरोव्यथा ॥ ५७॥

कारागृहप्रवेशश्च राजदण्डाद्धनक्षयः ।
द्वितीयद्यूननाथे वा दारपुत्रादिनाशनम् ॥ ५८॥

आत्मपीडा भयं चैव ह्यपमृत्युभयं भवेत् ।
दुर्गालक्ष्मीजपं कुर्यात् ततःसुखमवाप्नुयात् ॥ ५९॥

राहोरन्तर्गते सूर्ये स्वोच्चे स्वक्षेत्रकेन्द्रगे ।
त्रिकोणे लाभगे वाऽपि तुङ्गांशे स्वांशगेऽपि वा ॥ ६०॥

शुभग्रहेण सन्दृष्टे राजप्रीतिकरं शुभम् ।
धनधान्यसमृद्धिश्च ह्यल्पमान सुखवाहम् ॥ ६१॥

अल्पग्रामाधिपत्यं च स्वल्पलाभो भविष्यति ।
भाग्यलग्नेशसंयुक्ते कर्मेशेन निरीक्षिते ॥ ६२॥

राजाश्रयो महाकीर्तिर्विदेशगमनं तथा ।
देशाधिपत्ययोगश्च गजश्वाम्बरभूषणम् ॥ ६३॥

मनोऽभिष्टप्रदानं च पुत्रकल्याणसम्भवम् ।
दयेशाद्रिःफरन्ध्रस्थे षष्ठे वा नीचगेऽपि वा ॥ ६४॥

ज्वरातिसाररोगश्च कलहो राजविग्रहः ।
प्रयाणं शतुवृद्धिश्च न्रिपचौराग्निपीडनम् ॥ ६५॥

दायेशात्केन्द्रकोणे वा दश्चिक्ये लाभगेऽपि वा ।
विदेशे राजसम्मानं कल्याणं च शुभावहम् ॥ ६६॥

द्वितीयद्यूननाथे तु महारोगो भविष्यति ।
सूर्यप्रणामं शान्तिं च कुर्यादारोग्यसम्भवाम् ॥ ६७॥

राहोरन्तर्गते चन्द्रे स्वक्षेत्रे स्वोच्चगेऽपि वा ।
केन्द्रत्रिकोणलाभे वा मित्रर्क्षे शुभसंयुते ॥ ६८॥

राजत्वं राजपूज्यत्वं धनार्थं धनलाभकृत् ।
आरोग्यं भूषणं चैव मित्रस्त्रीपुत्रसम्पदः ॥ ६९॥

पूर्णे चन्द्रे फलं पूर्णं राजप्रीत्या शुभावहम् ।
अश्ववाहनलाभः स्यद्गृहक्षेत्रादिवृद्धिकृत् ॥ ७०॥

दायेशात्सुखभाग्यस्थे केन्द्रे वा लाभगेऽपि वा ।
लक्ष्मीकटाक्षचिह्नानि गृहे कल्याणसम्भवः ॥ ७१॥

सर्वकार्यसिद्धिः स्याद्धनधान्यसुखावहा ।
सत्कीर्तिलाभसम्मानं देव्याराधनमाचरेत् ॥ ७२॥

दायेशात्षष्ठरन्ध्रस्थे व्यये वा बलवर्जिते ।
पिशाचक्षुद्रव्याघ्रादि्यसर्गृहक्षेत्रार्थनाशनम् ॥ ७३॥

मार्गे चौरभयं चैव व्रणाधिक्य महोदयम् ।
द्वितीयद्यूननाथे तु अपमृत्युस्तदा भवेत् ॥ ७४॥

श्वेतां गां महिषीं दद्याद् विप्रायारोग्यसिद्धये ।
ततः सौख्यमवाप्नोति चन्द्रग्रहप्रसादतः ॥ ७५॥

राहोरन्तर्गते भौमे लग्नाल्लाभत्रिकोणगे ।
केन्द्रे वा शुभसंयुक्ते स्वोच्चे स्वक्षेत्रगेऽपि वा ॥ ७६॥

नष्टराज्यधनप्राप्तिर्गृहक्षेत्राभिवृद्धिकृत् ।
इष्टदेवप्रसादेन सन्तानसुखभाग्भवेत् ॥ ७७॥

क्षिप्रभोज्यान्महत्सौख्यं भूषणश्चाम्बरादिकृत् ।
दायेशात्केन्द्रकोणे वा दुश्चिक्ये लाभगेऽपि वा ॥ ७८॥

रक्तवस्त्रादिलाभः स्यात्प्रयाणं राजदर्शनम् ।
पुत्रवर्गेषु कल्याणं स्वप्रभोश्च महत्सुखम् ॥ ७९॥

सेनपत्यं महोत्साहो भ्रातृवर्गधनागमः ।
दायेशाद्रन्ध्ररिःफे वा षष्ठे पापसमन्विते ॥ ८०॥

पुत्रदारादिहानिश्च सूदराणां च पीडनम् ।
स्थानभ्रंशो बन्धुवर्गदारपुत्रविरोधनम् ॥ ८१॥

चौराहिव्रणभीतिश्च स्वदेहस्य च पीडनम् ।
आदौ क्लेशकरं चैव मध्यान्ते सौखमाप्नुयात् ॥ ८२॥

द्वितीयद्यूननाथे तु देहालस्यं महद्भयम् ।
अनड्वाहं च गां दद्यादारोग्यसुखलब्धये ॥ ८३॥

अथ जीवान्तर्दशाफलाध्यायः ॥ ५६॥

स्वोच्चे स्वक्षेत्रगे जीवे लग्नात्केन्द्रत्रिकोणगे ।
अनेकराजधीशो वा सम्पन्नो राजपूजितः ॥ १॥

मोमहिष्यादिलाभश्च वस्त्रवाहनभूषणम् ।
नूतनस्थाननिर्माणं हर्म्यप्राकारसंयुतम् ॥ २॥

गजान्तैश्वर्यसम्पत्तिर्भाग्यकर्मफलओदयः ।
ब्राह्मणप्रभुसम्मानं समानं प्रभुदर्शनम् ॥ ३॥

स्वप्रभोः स्वफलाधिक्य दारपुत्रादिलाभकृत् ।
नीचांशे नीचराशिस्थे षष्ठाष्टमव्ययराशिगे ॥ ४॥

नीचसङ्गो महादुःखं दायादजनविग्रहः ।
कलहो न विचारोस्य स्वप्रभुष्वपमृत्युकृत् ॥ ५॥

पुत्रदारवियोगश्च धनधान्यार्थहानिकृत् ।
सप्तमाधिपदोषेण देववाधा भविष्यति ॥ ६॥

तद्दोषपरिहारार्थं शिवसाहस्रकं जपेत् ।
रुद्रजाप्यं च गोदानं कुर्यात् स्वाऽभीष्टलब्धये ॥ ७॥

जीवस्यान्तर्गते मन्दे स्वोच्चे स्वक्षेत्रमित्रभे ।
लग्नात्केन्द्रत्रिकोणस्थे लाभे वा बलसंयुते ॥ ८॥

राज्यलाभो महत्सौख्यं वस्त्राभरणसंयुतम् ।
धनधान्यादिलाभश्च स्त्रीलाभो बहुसौख्यकृत् ॥ ९॥

वाहनाम्बरपश्वादिभूलाभः स्थानलाभकृत् ।
पुत्रमित्रादिसौख्यं च नरवाहनयोगकृत् ॥ १०॥

नीलवस्त्रादिलाभश्च नीलाश्वं लभते च सः ।
पश्चिमां दिशमाश्रित्य प्रयाणं राजदर्शनम् ॥ ११॥

अनेकयानलाभं च निर्दिशेन्मन्दभुक्तिषु ।
लग्नात्षष्ठाष्टमे मन्दे व्यये नीचेऽस्तगेऽप्यरौ ॥ १२॥

धनधान्यादिनाशश्च ज्वरपीडा मनोरुजः ।
स्त्रीपुत्रादिषु पीडा वाव्रणार्त्यादिकमुद्भवेत् ॥ १३॥

गृहे त्वशुभकार्याणि भ्रत्यवर्गादिपीडनम् ।
गोमहिष्यादिहानिश्च बन्धुद्वेषी भविष्यति ॥ १४॥

दायेशात्केन्द्रकोणस्थे लाभे वा धनगेऽपि वा ।
भूराभश्चार्थलाभश्च पुत्रलाभसुखं भवेत् ॥ १५॥

गोमहिष्यादिलाभश्च शूद्रमूलाद्धनं तथा ।
दायेशाद्रिपुरन्ध्रस्थे व्यये वा पापसंयुते ॥ १६॥

धनधान्यादिनाशश्च बन्धुमित्रविरोधकृत् ।
उद्योगभङ्गो देहार्तिः स्वजनानां महद्भयम् ॥ १७॥

द्विसप्तमाधिपे मन्दे ह्यपमृत्युर्भविष्यति ।
तद्दोषपरिहारार्थं विष्णुसाहस्रकं जपेत् ॥ १८॥

कृष्णां गां महिषीं दद्यादनेनारोग्यमादिशेत् ।
मन्दग्रहप्रसादेन सत्यं सत्यं द्विजोत्तम ॥ १९॥

जीवस्यान्तर्गते सौम्ये केन्द्रलाभत्रिकोणगे ।
स्वोच्चे वा स्वर्क्षगे वापि दशाधिपसमन्विते ॥ २०॥

अर्थलाभो देहसौख्यं राज्यलाभो महत्सुखम् ।
महाराजप्रसादेन स्वेष्टसिद्धिः सुखावहा ॥ २१॥

वाहनाम्बरपश्वादिगोधनैस्संकुलं गृहम् ।
महीसुतेन संदृष्टे शतुवृद्धिः सुखक्षयः ॥ २२॥

व्यवसायात्फलं निष्टं ज्वरातीमारपीडनम् ।
दायेशाद्भाग्यकोणे वा केन्द्रे वा तुङ्गराशिगे ॥ २३॥

स्वदेशे धनलाभश्च पितृमातृसुखावहा ।
गजवाजिसमायुक्तो राजमित्रप्रसादतः ॥ २४॥

दायेशात्षष्ठरन्ध्रस्थे व्यये वा पापसंयुते ।
शुभदृष्टिविहीने च धन्धान्यपरिच्युतिः ॥ २५॥

विदेशगमनं चैव मार्गे चौरभयं तथा ।
व्रणदाहाक्षिरोगश्च नानादेशपरिभ्रमः ॥ २६॥

लग्नात्षष्ठाष्टमभावे वा व्यये वा पापसंयुते ।
अक्समात्कलहश्चैव गृहे मिष्ठुरभावणम् ॥ २७॥

चतुष्पाज्जीवहानिश्च व्यवहारे तथैव च ।
अपमृत्युभयं चैव शतूणां कलहो भवेत् ॥ २८॥

शुभदृष्टे शुभैर्युक्ते दारसौख्यं धनागमः ।
आदौ शुभं देहसौख्यं वाहनाम्बरलाभकृत् ॥ २९॥

अन्ते तु धनहानिश्चेत्स्वात्मसौख्यं न जायते ।
द्वितीयद्यूननाथे वा ह्यपमृत्युर्भविष्यति ॥ ३०॥

तद्दोषपरिहारार्थं विष्णुसाहस्रकं जपेत् ।
आयुर्वृद्धिकरं चैव सर्वसौभाग्यदायकम् ॥ ३१॥

जीवस्यान्तर्गते केतौ शुभग्रहसमन्विते ।
अल्पसौख्यधनव्याप्तिः कुत्सितान्नस्य भोजनम् ॥ ३२॥

परान्नं चैव श्राद्धान्नं पापमूलाद्धनानि च ।
दायेशाद्रिपुरन्ध्रस्थे व्यये वा पापसंयुते ॥ ३३॥

राजकोपो धनच्छेदो बन्धनं रोगपीडनम् ।
बलाहानिः पितृद्वेषो भ्रातृद्वेषो मनोरुजम् ॥ ३४॥

दायेशात्सुतभाग्यस्थे वाहने कर्मगेऽपि वा ।
नरवाहनयोगश्च गजाश्वाम्बरसङ्कुलम् ॥ ३५॥

महाराजप्रसादेन स्वेष्टकार्यार्थलाभकृत् ।
व्यवसायात्फलाधिक्यं गोमहिष्यादिलाभकृत् ॥ ३६॥

यवनप्रभुमूलाद्वा धनवस्त्रादिलाभकृत् ।
द्वितीयद्यूननाथे तु देहवाधा भविष्यति ॥ ३७॥

छागदानं प्रकुर्वीत मृत्युञ्जयजपं चरेत् ।
सर्वदोषोपशमनीं शान्तिं कुर्याद्विधानतः ॥ ३८॥

जीवस्यान्तर्गते शुक्रे भाग्यकेन्द्रेशसंयुते ।
लाभे वा सुतराशिस्थे स्वक्षेत्रे शुभसंयुते ॥ ३९॥

नरवाहनयोगश्च गजाश्वाम्बरसंयुतः ।
महारजप्रसादेन लाभाधिक्यं महत्सुखम् ।
नीलाम्बराणां रक्तानां लाभश्चैव भविष्यति ॥ ४०॥

पूर्वस्यां दिशि विप्रेन्द्र प्रयाणं धन्लाभदम् ।
कल्याणं च महाप्रीतिः पितृमातृसुखावहा ॥ ४१॥

देवतागुरुभक्तिश्च अन्नदानं महत्तथा ।
तडागगोपुरादीनि दिशेत् पुण्यानि भूरिशः ॥ ४२॥

षष्ठाष्टमव्यये नीचे दायेशाद्वा तथैव च ।
कल्हो बन्धुवैषम्यं दारपुत्रादिपीडनम् ॥ ४३॥

मन्दारराहुसंयुक्ते कलहो राजतो भयम् ।
स्त्रीमूलात्कलहश्चैव श्वसुरात्कलहस्तथा ॥ ४४॥

सोदरेण विवादः स्याद्धनधान्यपरिच्युतिः ।
दायेशात्केन्द्रराशिस्थे धने वा भाग्यगेऽपि वा ॥ ४५॥

धनधान्यादिलाभश्च स्त्र/ईलाभो राजदर्शनम् ॥ ४६॥

वाहनं पुत्रलाभश्च पशुवृद्धिर्महत्सुखम् ।
गीतावाद्यप्रसङ्गादिर्विद्वज्जनसमागमः ॥ ४७॥

दिव्यान्नभोजनं सौख्यं स्वबन्धुजनपोषकम् ।
द्विसप्तमाधिपे शुक्रे तद्दशानां धनक्षतिः ॥ ४८॥

अपमृत्युभयं तस्य स्त्रीमूलादौषधादितः ।
तस्य रोगस्य शान्त्यर्थं शान्तिकर्म समाचरेत् ॥ ४९॥

श्वेतां गां महिषीं दद्यादायुरारोग्यवृद्धये ।
शुक्रग्रहप्रसादेन ततः सुखमवाप्नुयात् ॥ ५०॥

जीवस्यान्तर्गते सूर्ये स्वोच्चे स्वक्षेत्रगेऽपि वा ।
केन्द्रे वाऽथत्रिकोणे च दुश्चिक्ये लाभगेऽपि वा ॥ ५१॥

धने वा बलसंयुते दायेशाद्वा तथैव च ।
तत्काले धनलाभः स्याद्राजसम्मानवैभवम् ॥ ५२॥

वाहनाम्बरपश्वादिभूषणं पुत्रसम्भवः ।
मित्रप्रभुवशादिष्टं सर्वकार्ये शुभावहम् ॥ ५३॥

लग्नादष्टमव्यये सूर्ये दायेशाद्वा तथैव च ।
शिरोरोगादिपीडा च ज्वरपीडा तथैव च ॥ ५४॥

सत्कर्मसु तदा हीनः पापकर्मचयस्तथा ।
सर्वत्र जनविद्वेषो ह्यात्मबन्धुवियोगकृत् ॥ ५५॥

अकस्मात्कलहश्चैव जीवस्यान्तर्गते रवौ ।
द्वितीयद्यूननाथे तु देहपीडा भविष्यति ॥ ५६॥

तद्दोषपरिहारार्थमादित्यहृदयं जपेत् ।
सर्वपीडोपशमनं श्रीसूर्यस्य प्रसादतः ॥ ५७॥

जीवस्यान्तर्गते चन्द्रे केन्द्रे लाभत्रिकोणगे ।
स्वोच्चे वा स्वर्क्षराशिस्थे पूर्णे चैव बलैर्युते ॥ ५८॥

दायेशाच्छुभराशिस्थे राजसम्मानवैभवम् ।
दारपुत्रादिसौख्यं च क्षीराणं भोजनं तथा ॥ ५९॥

सत्कर्म च तथा कीर्तिः पुत्रपौत्रादिवृद्धिदा ।
महाराजप्रसादेन सर्वसौख्यं धनागमः ॥ ६०॥

अनेकजनसौख्यं च दानधर्मादिसंग्रहः ।
षष्ठाष्टमव्यये चन्द्रे स्थिते वा पापसंयुते ॥ ६१॥

दायेशात्षष्ठरन्ध्रे वा व्यये वा बलवर्जिते ।
मानार्थबन्धुहानिश्च विदेशपरिविच्युतिः ॥ ६२॥

नृपचौरादिपीडा च दायादजनविग्रहः ।
मातुलादिवियोगश्च मातृपीडा तथैव च ॥ ६३॥

द्वितीयषष्ठयोरीशे देहपीडा भविष्यति ।
तद्दोषपरिहारार्थं दुर्गापाठं च कारयेत् ॥ ६४॥

जीवस्यान्तर्गते भौमे लग्नात्केन्द्रत्रिकोणगे ।
स्वोच्चे वा स्वर्क्षगे वापि तुङ्गांशे स्वांशगेऽपि वा ॥ ६५॥

विद्याविवाहकार्याणि ग्रामभूम्यादिलाभकृत् ।
जनसामर्थ्यमाप्नोति सर्वकार्यार्थसिद्धिदम् ॥ ६६॥

दायेशात्केन्द्रकोणस्थे लाभे वा धनगेऽपि वा ।
शुभयुक्ते शुभैर्दृष्टे धनधान्यादिसम्पदः ॥ ६७॥

मिष्ठान्नदानविभवं राजप्रीतिकरं शुभम् ।
स्त्रीसौख्यं च सुतवाप्तिः पुण्यतीर्थफलं तथा ॥ ६८॥

दायेशाद्रन्ध्रभावे वा व्यये वा नीचगेऽपि वा ।
पापयुतेक्षिते वापि धान्यार्थगृहनाशनम् ॥ ६९॥

नानरोगभयं दुःखं नेत्ररोगादिसम्भवः ।
पूर्वार्द्धे कष्टमधिकमपरार्द्धे महत्सुखम् ॥ ७०॥

द्वितीयद्यूननाथे तु देहजाड्यं मनोरुजः ।
वृषभस्य प्रदानं तु सर्वसम्पत्प्रदायकम् ॥ ७१॥

जीवस्यान्तर्गते राहौ स्वोच्चे वा केन्द्रगेऽपि वा ।
मूलत्रिकोणे भाग्ये च केन्द्राधिपसमन्विते ॥ ७२॥

शुभयुतेक्षिते वापि योगप्रीतिं समादिशेत् ।
भुक्त्यादौ पञ्चमासांश्च धनधान्यादिकं लभेत् ॥ ७३॥

देशग्रामाधिकं च यवनप्रभुदर्शनम् ।
गृहे कल्याणसम्पत्तिर्बहुसेनाधिपत्यकम् ॥ ७४ ॥

दूरयात्रादिगमनं पुण्यधर्मादिसंग्रहः ।
सेतुस्नानफलावाप्तिरिष्टसिद्धिः सुखावहा ॥ ७५ ॥

दायेषाद्रन्ध्रभावे वा व्यये वा पापसंयुते ।
चौराहिव्रणभीतिश्च राजवैषम्यमेव च ॥ ७६ ॥

गृहे कर्मकलापेन व्याकुलो भवति ध्रुवम् ।
सोदरेण विरोधः स्याद्दायादजनविग्रहः ॥ ७७ ॥

गृहे त्वशुभकार्याणि दुःस्वप्नादिभयं ध्रुवम् ।
अकस्मात्कलहश्चैव क्षूद्रशून्यादिरोगकृत् ॥ ७८ ॥

द्विसप्तमस्थिते राहौ देहवाधां विनिर्दिशेत् ।
तद्दोषपरिहारार्थं मृत्युञ्जयजपं चरेत् ॥ ७९ ॥

छागदानं प्रकुर्वीत सर्वसौख्यमवाप्नुयात् ।
देवपूयप्रसादेन राहुतुष्ट्या द्विजोत्तम ॥ ८० ॥

अथ शन्यन्तर्दशाफलाध्यायः ॥ ५७ ॥

मूलत्रिकोणे स्वर्क्षे वा तुलायामुच्चगेऽपि वा ।
केन्द्रत्रिकोणलाभे वा राजयोगादिसंयुते ॥ १ ॥

राज्यलाभो महत्सौख्यं दारपुत्रादिवर्धनम् ।
वाहनत्रयसंयुक्तं गजाश्वाम्बरसङ्कुलम् ॥ २ ॥

महाराजप्रसादेन सेनापत्यादिलाभकृत् ।
चतुष्पाज्जीवलाभः स्याद्ग्रामभूम्यादिलाभकृत् ॥ ३ ॥

तथाऽष्टमे व्यये मन्दे नीचे वा पापसंयुते ।
तद्भुक्त्यादौ राजभीतिर्विषशस्त्रादिपीडनम् ॥ ४॥

रक्तस्त्रावो गुल्मरोगो ह्यतिमारादिपीडनम् ।
मध्ये चौरादि भीतिश्च देशत्यागो मनोरुजः ॥ ५॥

अन्ते शुभकरी चैव शनेरन्तर्दशा द्विज ।
द्वितीयद्यूननाथे तु ह्यपमृत्युर्भविष्यति ॥ ६॥

तद्दोषपरिहारार्थं म्रृत्युञ्जयजपं चरेत् ।
ततः शान्तिमवाप्नोति शङ्करस्य प्रसादतः ॥ ७॥

मन्दस्यान्तर्गते सौम्ये त्रिकोणे केन्द्रगेऽपि वा ।
सम्मानं च यशः कीर्तिं विद्यालाभं धनागमम् ॥ ८॥

स्वदेशे सुखमाप्नोति वाहनादिफलैर्युतम् ।
यज्ञादिकर्मसिद्धिश्च राजयोगादिसम्भवम् ॥ ९॥

देहसौख्यं हृदुत्साहं गृहे कल्याणसम्भवम् ।
सेतुस्नानफलावाप्तिस्तीर्थयात्रादिकर्मणा ॥ १०॥

वाणिज्याद्धनलाभश्च पुराणश्रवणादिकम् ।
अन्नदानफलं चैव नित्यं मिष्टान्नभोजनम् ॥ ११॥

षष्ठाष्टमव्यये सौम्ये नीचे वास्तंगते सति ।
रव्यारफणिसंयुक्ते दायेशाद्वा तथैव च ॥ १२॥

नृपाभिषेकमर्थाप्तिर्देशग्रामाधिपत्यता ।
फलमीदृशमादौ तु मध्यान्ते रोगपीडनम् ॥ १३॥

नष्टानि सर्वकार्याणि व्याकुलत्वं महद्भयम् ।
द्वितीयसप्तमाधिशे देहबाधा भविष्यति ॥ १४॥

तद्दोषपरिहारार्थं विष्णुसाहस्रकं जपेत् ।
अन्नदानं प्रकुर्वीत सर्वसम्पत्प्रदायकम् ॥ १५॥

मन्दस्यान्तर्गते केतौ शुभदृष्टियुतेक्षिते ।
स्वोच्चे वा शुभराशिस्थे योगकारकसंयुते ॥ १६॥

केन्द्रकोणगते वापि स्थानभ्रंशो महद्भयम् ।
दरिद्रबन्धनं भीतिः पुत्रदारादिनाशनम् ॥ १७॥

स्वप्रभोश्च महाकष्टं विदेशगमनं तथा ।
लग्नाधिपेन संयुक्ते आदौ सौख्यं धनागमः ॥ १८॥

गङ्गादिसर्वतीर्भेषु स्नानं दैवतदर्शनम् ।
दायेशात्केन्द्रकोणे वा तृतीयभवराशिगे ॥ १९॥

समर्थो धर्मबुद्धिश्च सौख्यं नृपसमागमः ।
तथाऽष्टमे व्यये केतौ दायेशाद्वा तथैव च ॥ २०॥

अपमृत्युभयं चैव कुत्सितान्नस्य भोजनम् ।
शीतज्वरातिसारश्च व्रणचौरादिपीडनम् ॥ २१॥

दारपुत्रवियोगश्च संसारे भवति ध्रुवम् ।
द्वितियद्यूनराशिस्थे देह पीडा भविष्यति ॥ २२॥

छागदानं प्रकुर्वीत ह्यपमृत्युनिवारणम् ।
केतुग्रहप्रसादेन सुखशान्तिमवाप्नुयात् ॥ २३॥

मन्दस्यान्तर्गते शुक्रे स्वोच्चे स्वक्षेत्रगेऽपि वा ।
केन्द्रे वा शुभसंयुक्ते त्रिओकोणे लाभगेऽपि वा ॥ २४॥

दारपुत्रधनप्राप्तिर्देहारोग्यं महोत्सवः ।
गृहे कल्याणसम्पत्ति राज्यलाभं महत्सुखम् ॥ २५॥

महाराजप्रसादेन हीष्टसिद्धिः सुखावहा ।
स्सम्मानं प्रभुसम्मानं प्रियवस्त्रादिलाभकृत् ॥ २६॥

द्विपान्तराद्वस्त्रलाभः श्वेताश्वो महिषी तथा ।
गुरुचारवशाद्भाग्यं सौख्यं च धनसम्पदः ॥ २७॥

शनिचारान्मनुष्योऽसौ योगमाप्नोत्यसंशयम् ।
शतुनीचास्तगे शुक्रे षष्ठाष्टमव्ययराशिगे ॥ २८॥

दारनाशो मनःक्लेशः स्थाननाशो मनोरुजः ।
दारानां स्वजनक्लेशः सन्तापो जनविग्रहः ॥ २९॥

दायेशाद्भाग्यगे चैव केन्द्रे वा लाभसंयुते ।
राजप्रीतिकरं चैव मनोऽभीष्टप्रदायकम् ॥ ३०॥

दानधर्मदयायुक्तं तीर्थयात्रादिकं फलम् ।
सास्त्रार्थकाव्यरचनां वेदान्तश्रवणादिकम् ॥ ३१॥

दारपुत्रादिसौख्यं च लभते नाऽत्र संशयः ।
दायेशाद्व्ययगे शुक्रे षष्ठे वा ह्यष्टमेऽपि वा ॥ ३२॥

नेत्रपीडा ज्वरभयं स्वकुलाचारवर्जितः ।
कपोले दन्तशूलादि हृदि गुह्ये च पीडनम् ॥ ३३॥

जलभीतिर्मनस्तापो वृक्षात्पतनसम्भवः ।
राजद्वारे जनद्वेषः सोधरेण विरोधनम् ॥ ३४॥

द्वितीयसप्तमाधीशे आत्मक्लेशो भविष्यति ।
तद्दोषपरिहारार्थं दुर्गादेवीजपं चरेत् ॥ ३५॥

श्वेतां गां महिषीं दद्यादायुरारोग्यवृद्धिदाम् ।
जगदम्बाप्रसादेन ततः सुखमवाप्नुयात् ॥ ३६॥

मन्दस्यान्तर्गते सूर्ये स्वोच्चे स्वक्षेत्रगेऽपि वा ।
भाग्याधिपेन संयुक्ते केन्द्रलाभत्रिकोणगे ॥ ३७॥

शुभदृष्टियुते वापि स्वप्रभोश्च महत्सुखम् ।
गृहे कल्याणसम्पत्तिः पुत्रादिसुखवर्द्धनम् ॥ ३८॥

वाहनाम्बरपश्वादिगोक्षीरैस्संकुलं गृहम् ।
लग्नाष्टमव्यये सूर्ये दायेशाद्वा तथैव च ॥ ३९॥

हृद्रोगो मानहानिश्च स्थानभ्रंशो मनोरुजा ।
इष्ट्बन्धुवियोगश्च उद्योगस्य विनाशनम् ॥ ४०॥

तापज्वरादिपीडा च व्याकुलत्वं भयं तथा ।
आत्मसम्बन्धिमरणमिष्टवस्तुवियोगकृत् ॥ ४१॥

द्वितीयद्यूननाथे तु देहबाधा भविष्यति ।
तद्दोषपरिहारार्थं सूर्यपूजां च कारयेत् ॥ ४२॥

मन्दस्यान्तर्गते चन्द्रे जीवदृष्टिसमन्विते ।
स्वोच्चे स्वक्षेत्रकेन्द्रस्थे त्रिकोणे लाभगेऽपि वा ॥ ४३॥

पूर्णे शुभग्रहैर्युक्ते राजप्रीतिसमागमः ।
महाराजप्रसादेन वाहनाम्बरभूषणम् ॥ ४४॥

सौभाग्यं सुखवृद्धिं च भृत्यानां परिपालनम् ।
पितृमातृकुले सौख्यं पशुवृद्धिः सुखावहा ॥ ४५॥

क्षीणे वा पापसंयुक्ते पापदृष्टे वा नीचगे ।
क्रूरांशकगते वापि क्रूरक्षेत्रगतेऽपि वा ॥ ४६॥

जातकस्य महत्कष्टं राजकोपो धनक्षयः ।
पितृमातृवियोगश्च पुत्रीपुत्रादिरोगकृत् ॥ ४७॥

व्यवसायात्फलं नेष्टं नानामार्गे धनव्ययः ।
अकाले भोजनं चैव मौषधस्य च भक्षणम् ॥ ४८॥

फलमेतद्विजानीयादादौ सौख्यं धनागमः ।
दायेशात्केन्द्रराशिस्थे त्रिकोणे लाभगेऽपि वा ॥ ४९॥

वाहनाम्बरपश्वादिभ्रातृवृद्धिः सुखावहा ।
पितृमातृसुखावाप्तिः स्त्रीसौख्यं च धनागमः ॥ ५०॥

मित्रप्रभुवशादिष्टं सर्वसौख्यं शुभावहम् ।
दायेशाद्द्वादश भावे रन्ध्रे वा बलवर्जिते ॥ ५१॥

शयनं रोगमालस्यं स्थानभ्रष्टं सुखापहम् ।
शत्रुवृद्धिविरोधं च बन्धुद्वेषमवाप्नुयात् ॥ ५२॥

द्वितीयद्यूननाथे तु देहालस्य भविष्यति ।
तद्दोषशमनार्थं च तिलहोमादिकं चरेत् ॥ ५३॥

गुडं घृतं च दध्नाक्तं तण्डुलं च यथाविधि ।
श्वेतां गां महिषीं दद्यादायुरारोग्यवृद्धये ॥ ५४॥

मन्दस्यान्तर्गते भौमे केन्द्रलाभत्रिकोणगे ।
तुङ्गे स्वक्षेत्रगे वापि दशाधिपसमन्विते ॥ ५५॥

लग्नाधिपेन संयुक्ते आदौ सौख्यं धनागमः ।
राजप्रीतिकरं सौख्यं वाहनाम्बरभूषणम् ॥ ५६॥

सेनापत्यं नृपप्रीतिः कृषिगोधान्यसम्पदः ।
नूतनस्थाननिर्माणं भ्रातृवर्गेष्टसौख्यकृत् ॥ ५७॥

नीचे चास्तङ्गते भौमे लग्नादष्टव्ययस्थिते ।
पापदृष्टियुते वापि धनहानिर्भविष्यति ॥ ५८॥

चौराहिव्रणशस्त्रादिग्रन्थिरोगादिपीडनम् ।
भ्रातृपित्रादिपीडा च दायादजनविग्रहः ॥ ५९॥

चतुष्पाज्जीवहानिश्च कुत्सितान्नस्य भोजनम् ।
विदेशगमनं चैव नानमार्गे धनव्ययः ॥ ६०॥

अष्टमद्यूननाथे तु द्वितीयस्थेऽथ वा यदि ।
अपमृत्युभयं चैव नानाकष्टं पराभवः ॥ ६१॥

तद्दोषपरिहारार्थं शान्तिहोमं च कारयेत् ।
वृषदानं प्रकुर्वीत सर्वारिष्टनिवारणम् ॥ ६२॥

मन्दस्यान्तर्गते राहौ कलहश्च मनोव्यथा ।
देहपीडा मनस्तापः पुत्रद्वेषो रुजोभयम् ॥ ६३॥

अर्थव्ययो राजभयं स्वजनादिविरोधिता ।
विदेशगमनं चैव गृहक्षेत्रादिनाशनम् ॥ ६४॥

लग्नाधिपेन संयुक्ते योगकारकसंयुते ।
स्वोच्चे स्वक्षेत्रगे केन्द्रे दायेशाल्लाभराशिगे ॥ ६५॥

आदौ सौख्यं धनावाप्तिं गृहक्षेत्रादिसम्पदम् ।
देवब्राह्मणभक्तिं च तीर्थयात्रादिकं लभेत् ॥ ६६॥

चतुष्पाज्जीवलाभः स्याद्गृहे कल्याण्वर्द्धनम् ।
मध्ये तु राजभीतिश्च पुत्रमित्रविरोधनम् ॥ ६७॥

मेषे कन्यागते वापि कुलीरे वृषभे तथा ।
मीनकोदण्डसिंहेषु गजान्तैश्वर्यमादिशेत् ॥ ६८॥

राजसम्मनभूषाप्तिं मृदुलाभरसौख्यकृत् ।
द्विसप्तमाधिपैर्युक्ते देहबाधा भविष्यति ॥ ६९॥

मृत्युञ्जयं प्रकुर्वीत छागदानं च कारयेत् ।
वृषदानं प्रकुर्वीत सर्वसम्पत्सुखावहम् ॥ ७०॥

मन्दस्यान्तर्गते जीवे केन्द्रे लाभत्रिकोणगे ।
लग्नाधिपेन संयुक्ते स्वोच्चे स्वक्षेत्रगेऽपि वा ॥ ७१॥

सर्वकार्यार्थसिद्धिः स्याच्छोभनं भवति ध्रुवम् ।
महाराजप्रसादेन धनवाहनभूषणम् ॥ ७२॥

सन्मानं प्रभुसम्मानं प्रियवस्त्रार्थलाभकृत् ।
देवतागुरुभक्तिश्च विद्वज्जनसमागमः ॥ ७३॥

दारपुत्रादिलाभश्च पुत्रकल्याणवैभवम् ।
षष्ठाष्टमव्यये जीवे नीचे वा पापसंयुते ॥ ७४॥

निजसम्बन्धिमरणं धनधान्यविनाशनम् ।
राजस्थाने जनद्वेषः कर्यहानिर्भविष्यति ॥ ७५॥

विदेशगमनं चैव कुष्ठरोगादिसम्भवः ।
दायेशात्केन्द्रकोणे वा धने वा लाभगेऽपि वा ॥ ७६॥

विभवं दारसौभाग्यं राजश्रीधनसम्पदः ।
भोजनाम्बरसौख्यं च दानधर्मादिकं भवेत् ॥ ७७॥

ब्रह्मप्रितिष्ठासिद्धिश्च क्रतुकर्मफलं तथा ।
अन्नदानं महाकीर्तिर्वेदान्तश्रवणादिकम् ॥ ७८॥

दायेशात्षष्ठरन्ध्रे वा व्यये वा बलवर्जिते ।
बन्धुद्वेषो मनोदुःखं कलहः पदविच्युति ॥ ७९॥

कुभोजनं कर्महानी राजदण्डाद्धनव्यय ।
कारागृहप्रवेशश्च पुत्रदारादिपीडनम् ॥ ८०॥

द्वितीयद्यूननाथे तु देहवाधा मनोरुजः ।
आत्मसम्बन्धमरणं भविष्यति न संशयः ॥ ८१॥

तद्दोषपरिहारार्थं शिवसाहस्रकं जपेत् ।
स्वर्णदानं प्रकुर्वीत ह्यारोग्यं भवति ध्रुवम् ॥ ८२॥

अथ बुधान्तर्दशाफलाध्यायः ॥ ५८॥

मुक्ताविद्रुमलाभश्च ज्ञानकर्मसुखादिकम् ।
विद्यामहत्त्वं कीर्तिश्च नूतनप्रभुदर्शनम् ॥ १॥

विभवं दारपुत्रादि पितृमातृसुखावहम् ।
स्वोच्चादिस्थेऽथ नीचेऽस्ते षष्ठाष्टमव्ययराशिगे ॥ २॥

पापयुक्तेऽथवा दृष्टे धनधान्यपशुक्षयः ।
आत्मबन्धुविरोधश्च शूलरूगादिसम्भवः ॥ ३॥

राजकार्यकलापेन व्याकुलो भवति ध्रुवम् ।
द्वितीयद्यूननाथे तु दारक्लेशो भविष्यति ॥ ४॥

आत्मसम्बन्धिमरणं वातशूलादिसम्भवः ।
तद्दोषपरिहारार्थं विष्णुसाहस्रकं जपेत् ॥ ५॥

बुधस्यान्तर्गते केतौ लग्नात्केन्द्रत्रिकोणगे ।
शुभयुक्ते शुभैर्दृष्टे लग्नाधिपसमन्विते ॥ ६॥

योगकारकसम्बन्धे दायेशात्केन्द्रलाभगे ।
देहसौख्यं धनाल्पत्वं बन्धुस्नेहमथादिशेत् ॥ ७॥

चतुष्पाज्जीवलाभः स्यात्संचारेण धनागमः ।
विद्याकीर्तिर्प्रसङ्गश्च समानप्रभुदर्शनम् ॥ ८॥

भोजनाम्बरसौख्यं च ह्यादौ मध्ये सुखावहम् ।
दायेशाद्यदि रन्ध्रस्थे व्यये वा पापसंयुते ॥ ९॥

वाहनात्पतनं चैव पुत्रक्लेशादिसम्भवः ।
चौरादिराजभीतिश्च पापकर्मरतः सदा ॥ १०॥

वृश्चिकादिविषाद्भीतिर्नीचैः कलहसंभवः ।
शोकरोगादिदुःखं च नीचसङ्गादिकं भवेत् ॥ ११॥

द्वितीयद्यूननाथे तु देहजाड्यं भविष्यति ।
तद्दोषपरिहाराय छागदानं तु कारयेत् ॥ १२॥

सौम्यस्यान्तर्गते शुक्रे केन्द्रे लाभे त्रिकोणगे ।
सत्कथापुण्यधर्मादिसंग्रहः पुण्यकर्मकृत् ॥ १३॥

मित्रप्रभुवशादिष्टं क्षेत्रलाभः सुखं भवेत् ।
दशाधिपात्केन्द्रगते त्रिकोणे लाभगेऽपि वा ॥ १४॥

तत्काले श्रियमाप्नोति राजश्रीधनसम्पदः ।
वापीकूपतडागदिदानधर्मादिसंग्रहः ॥ १५॥

व्यवसायात्फलाधिक्यं धनधान्यसमृद्धिकृत् ।
दायेशात्षष्ठरन्ध्रस्थे व्यये वा बलवर्जिते ॥ १६॥

हृद्रोगो मानहानिश्च ज्वरातीसारपीडनम् ।
आत्मबन्धुवियोगश्च संसारे भवति ध्रुवम् ॥ १७॥

आत्मकष्टं मनस्तापदायकं द्विजसत्तम ।
द्वितीयद्यूननाथे तु ह्यपमृत्युर्भविष्यति ॥ १८॥

तद्दोषपरिहारार्थं दुर्गादेवीजपं चरेत् ।
जगदम्बाप्रसादेन ततः शान्तिमवाप्नुयात् ॥ १९॥

सौम्यस्यान्तर्गते सूर्ये स्वोच्चे स्वक्षेत्रकेन्द्रगे ।
त्रिकोणे धनलाभे तु तुङ्गांशे स्वांशगेऽपि वा ॥ २०॥

राजप्रसादसुभाग्यं मित्रप्रभुवशात्सुखम् ।
भूम्यात्मजेन संदृष्टे आदौ भूलाभमादिशेत् ॥ २१॥

लग्नाधिपेन संदृष्टे बहुसौख्यं धनागमम् ।
ग्रामभूम्यादिलाभं च भोजनाम्बरसौख्यकृत् ॥ २२॥

लग्नाष्टमव्यये वापि शन्यारफणिसंयुते ।
दायेशाद्रिपुरन्ध्रस्थे व्यये वा बलवर्जिते ॥ २३॥

चौरादिशस्त्रपीडा च पित्ताधिक्यं भविष्यति ।
शिरोरुङ्मनसस्ताप इष्टबन्धुवियोगकृत् ॥ २४॥

द्वितीयसप्तमाधीशे ह्यपमृत्युर्भविश्यति ।
तद्दोषपरिहारार्थं शान्तिं कुर्याद्यथाविधि ॥ २५॥

सौम्यस्यान्तर्गते चन्द्रे लग्नात्केन्द्रत्रिकोणगे ।
स्वोच्चे वा स्वर्क्षगे वापि गुरुदृष्टिसमन्विते ॥ २६॥

योगस्थानाधिपत्येन योगप्राबल्यमादिशेत् ।
स्त्रीलाभं पुत्रलाभं च वस्त्रवाहनभूषणम् ॥ २७॥

नूतनालयलाभं च नित्यं मिष्ठान्नभोजनम् ।
गीतवाद्यप्रसंगं च शास्त्रविद्यापरिश्रमम् ॥ २८॥

दक्षिणां दिशमाश्रित्य प्रयाणं च भविष्यति ।
द्वीपान्तरादिवस्त्राणां लाभश्चैव भविष्यति ॥ २९॥

मुक्ताविद्रुमरत्नानि धौतवस्त्रादिकं लभेत् ।
नीचारिक्षेत्रसंयुक्ते देहबाधा भविष्यति ॥ ३०॥

दायेशात्केन्द्रकोणस्थे दुश्चिक्ये लाभगेऽपि वा ।
तद्भुक्त्यादौ पुण्यतीर्थस्थानदैवतदर्शनम् ॥ ३१॥

मनोधैर्यं हृदुत्साहो विदेशधनलाभकृत् ।
दायेशात्षष्ठरन्ध्रे वा व्यये वा पापसंयुते ॥ ३२॥

चोराग्निनृपभीतिश्च स्त्रीसमागमतो भवेत् ।
दुष्कृतिर्धनहानिश्च कृषिगोश्वादिनाशकृत् ॥ ३३॥

द्वितीयद्यूननाथे तु देहबाधा भविष्यति ।
तद्दोषपरिहारार्थं दुर्गादेवीजपं चरेत् ॥ ३४॥

वस्त्रदानं प्रकुर्वीत आयुर्वृद्धिसुखावहम् ।
जगदम्बाप्रसादेन ततः सुखमवाप्नुयात् ॥ ३५॥

सौम्यस्यान्तर्गते भौमे लग्नात्केन्द्रत्रिकोणगे ।
स्वोच्चे वा स्वर्क्षगे वापि लग्नाधिपसमन्विते ॥ ३६॥

राजानुग्रहशान्तिं च गृहे कल्याणसम्भवम् ।
लक्ष्मीकटाक्षचिह्नानि नष्टराज्यार्थमाप्नुयात् ॥ ३७॥

पुत्रोत्सवादिसन्तोषं गृहे गोधनसंकुलम् ।
गृहक्षेत्रादिलाभं च गजवाजिसमन्वितम् ॥ ३८॥

राजप्रीतिकरं चैव स्त्रीसौख्यं चातिशोभनम् ।
नीचक्षेत्रसमायुक्ते ह्यष्टमे वा व्ययेऽपि वा ॥ ३९॥

पापदृष्टियुते वापि देहपीडा मनोव्यथा ।
उद्योगभङ्गो दशादौ स्वग्रामे धान्यनशनम् ॥ ४०॥

ग्रंथिशस्त्रव्रणादीनां भयं तापज्वरादिकम् ।
दायेशात्केन्द्रगे भौमे त्रिकोणे लाभगेऽपि वा ॥ ४१॥

शुभदृष्टे धनप्राप्तिर्देहसौख्यं भवेनृणाम् ।
पुत्रलाभो यशोवृद्धिर्भ्रातृवर्गो महाप्रियः ॥ ४२॥

दायेशादथ रन्ध्रस्थे व्यये वा पापसंयुते ।
तद्भुक्त्यादौ महाक्लेशो भ्रातृवर्गे महद्भयम् ॥ ४३॥

नृपाग्निचौरभीतिश्च पुत्रमित्रविरोधनम् ।
स्थानभ्रंशो भवेदादौ मध्ये सौख्यं धनागमः ॥ ४४॥

अन्ते तु राजभीतिः स्यात्स्थानभ्रंशोह्यथापिवा ।
द्वितीयद्यूननाथे तु ह्यपमृत्युभयं भवेत् ॥ ४५॥

गोदानं च प्रकुर्वीत मृत्युञ्जयजपं चरेत् ।
शङ्करस्य प्रसादेन ततः सुकह्मवाप्नुयात् ॥ ४६॥

बुधस्यान्तर्गते राहौ केन्द्रलाभत्रिकोणगे ।
कुलीरे कुम्भगे वापि कन्यायां वृषभेपि वा ॥ ४७॥

राजसम्मानकीर्तिं च धनं च प्रभविष्यति ।
पुण्यतीर्थस्थानलाभो देवतादर्शनं तथा ॥ ४८॥

इष्तापूर्ते च महतो मानश्चाम्बरलाभकृत् ।
भुक्त्यादौ देहपीडा च त्वन्ते सौख्यं विनिर्दिशेत् ॥ ४९॥

लग्नाष्टव्ययराशिस्थे तद्भुक्तौ धननाशनम् ।
भुक्त्यादौ देहनाशश्च वातज्वरमजीर्णकृत् ॥ ५०॥

लग्नादुपचये राहौ शुभग्रहसमन्विते ।
राजसंलापसन्तोषो नूतनप्रभुदर्शनम् ॥ ५१॥

दायेशाद्द्वादशे वापि ह्यष्टमे पापसंयुते ।
निष्ठुरं राजकार्याणि अथानभ्रंशो महद्भयम् ॥ ५२॥

बन्धनं रोगपीडा च निजबन्धुमनोव्यथा ।
हृद्रोगो मानहानिश्च धनहानिर्भविष्यति ॥ ५३॥

द्वितीयसप्तमस्थे वा ह्यपमृत्युर्भविष्यति ।
तद्दोषपरिहारार्थं दुर्गालक्ष्मीजपं चरेत् ॥ ५४॥

श्वेतां गां महिषीं दद्यादायुआरोग्यदायिनीम् ।
जगदम्बाप्रसादेन ततः सुखमवाप्नुयात् ॥ ५५॥

बुधस्यान्तर्गते जीवे लग्नात्केन्द्रत्रिकोणगे ।
स्वोच्चे वा स्वर्क्षगे वापि लाभे वा धनराशिगे ॥ ५६॥

देहसौख्यं धनावाप्ती राजप्रीतिस्तथैव च ।
विवाहोत्सवकार्याणि नित्यं मिष्ठान्नभोजनम् ॥ ५७॥

गोमहिष्यादिलाभश्च पुराणस्त्र/अवणादिकम् ।
देवतागुरुभक्तिश्च दानधर्ममखादिकम् ॥ ५८॥

यज्ञकर्मप्रवृद्धिश्च शिवपूजाफलं तथा ।
नीचे वास्तंगते वापि षष्ठाष्टव्ययगेऽपि वा ॥ ५९॥

शन्यारदृष्टसंयुक्ते कलहो राजविग्रहः ।
चौरादिदेहपीडा च पितृमातृविनाश्रम् ॥ ६०॥

मानहानि राजदण्डो धनहानिर्भविष्यति ।
विषाहिज्वरपीडा च कृषिभूमिविनाशनम् ॥ ६१॥

दयेशात्केन्द्रकोणे वा लाभे वा बलसंयुते ।
बन्धुपुत्रहृदुत्साहो शुभं च धनसंयुतम् ॥ ६२॥

पशुवृद्धिर्यशोवृद्धिरन्नदानादिकं फलम् ।
दायेशात्षष्ठरन्ध्रे वा व्यये वा बलवर्जिते ॥ ६३॥

अङ्गतापश्च वैकल्यं देहबाधा भ्विष्यति ।
कलत्रबन्धुवैषम्यं राजकोपो धनक्षयः ॥ ६४॥

अकस्मात्कलहाद्भीतिः प्रमादो द्विजतो भयम् ।
द्वितीयसप्तमस्थे वा देहबाधा भविष्यति ॥ ६५॥

तद्दोषपरिहारार्थं शिवसाहस्रकं जपेत् ।
गोभूरिरण्यदानेन सर्वारिष्टं व्यपोहति ॥ ६६॥

सौम्यस्यान्तर्गते मन्दे स्वोच्चे स्वक्षेत्रकेन्द्रगे ।
त्रिकोणलाभगे वापि गृहे कल्याणवर्द्धनम् ॥ ६७॥

राज्यलाभं महोत्साहं गृहं गोधनसंकुलम् ॥ ६८॥

शुभस्थानफलवाप्तिं तीर्थवासं तथादिशेत् ।
अष्टमे वा व्यये मन्दे दायेशाद्वा तथैव च ॥ ६९॥

अरातिदुःखबाहुल्यं दारपुत्रादिपीडनम् ।
बुद्धिभ्रंशो बन्धुनाशः कर्मनाशो मनोरुजः ॥ ७०॥

विदेशगमनं चैव दुःस्वप्नादिप्रदर्शनम् ।
द्वितीयद्यूननाथे तु ह्यपमृत्युर्भविष्यति ॥ ७१॥

तद्दोषपरिहारार्थं मृत्युञ्जयजपं चरेत् ।
कृष्णां गां महिषीं दद्यादायुरारोग्यवृद्धये ॥ ७२॥

अथ केत्वन्तर्दशाफलाध्यायः ॥ ५९॥

केन्द्रे त्रिकोणलाभे वा केतौ लग्नेशसंयुते ।
भाग्यकर्मसुसम्बन्धे वाहनेशसमन्विते ॥ १॥

तद्भुक्तौ धनधान्यादि चतुष्पाज्जीवलाभकृत् ।
पुत्रदारादिसौख्यं च राजप्रीतिमनोरुजः ॥ २॥

ग्रामभूम्यादिलाभश्च गृहं गोधनसंकुलम् ।
नीचास्तखेटसंयुक्ते ह्यष्टमे व्ययगेऽपि वा ॥ ३॥

हृद्रोगो मानहानिश्च धनधान्यपशुक्षयः ।
दारपुत्रादिपीडा च मनश्चांचल्यमेव च ॥ ४॥

द्वितीयद्यूननाथेन सम्बन्धे तत्र संस्थिते ।
अनारोग्यं महत्कष्टमात्मबन्धुवियोगकृत् ॥ ५॥

दुर्गादेवीजपं कुर्यान्मृत्युञ्जयजपं चरेत् ।
एवं स्वान्तर्गते केतौ ततः सुखमवाप्नुयात् ॥ ६॥

केतोरन्तर्गते शुक्रे स्वोच्चे स्वक्षेत्रसंयुते ।
केन्द्रत्रिकोणलाभे वा राज्यनाथेन संयुते ॥ ७॥

राजप्रीतिं च सौभाग्यं दिशात्स्वाम्बरसंकुलम् ।
तत्काले श्रियमाप्नोति भाग्यकर्मेशसंयुते ॥ ८॥

नष्टराज्यधनप्राप्तिं सुखवाहनसुत्तमम् ।
सेतुस्नानादिकं चैव देवतादर्शनं महत् ॥ ९॥

महाराजप्रसादेन ग्रामभूम्यादिलाभकृत् ।
दायेशात्केन्द्रकोणे वा दुश्चिक्ये लाभगेऽपि वा ॥ १०॥

देहारोग्यं शुभं चैव गृहे कल्याणशोभनम् ।
भोजनाम्बरभूषाप्तिरथदोलादिलाभकृत् ॥ ११॥

दायेशाद्रिपुरन्ध्रस्थे व्यये वा पापसंयुते ।
अकस्मात्कलहं चैव पशुधान्यादिपीडनम् ॥ १२॥

नीचस्थे खेटसंयुक्ते लग्नात्षष्ठाष्टराशिगे ।
स्वबन्धुजनवैषम्यं शिरोक्षिव्रणपीडनम् ॥ १३॥

हृद्रोगं मानहानिं च धनधान्यपशुक्षयम् ।
कलत्रपुत्रपीडायाः सञ्चारं च समादिशेत् ॥ १४॥

द्वितीयद्यूननाथे तु देहजाड्यं मनोरुजम् ।
तद्दोषपरिहारार्थं दुर्गादेवीजपं चरेत् ।
श्वेतां गां महिषीं दद्यादायुआरोग्यवृद्धये ॥ १५॥

केतोरन्तर्गते सूर्ये स्वोच्चे स्वक्षेत्रगेऽपि वा ।
केन्द्रत्रिकोणलाभे वा शुभयुक्तनिरीक्षिते ॥ १६॥

धनधान्यादिलाभश्च राजानुग्रहवैभवम् ।
अनेकशुभकार्याणि चेष्टसिद्धिः सुखावहा ॥ १७॥

अष्टमव्ययराशिस्थे पापग्रहसमन्विते ।
तद्भुक्तौ राजभीतिश्च पितृमातृवियोगकृत् ॥ १८॥

विदेशगमनं चैव चौराहिविषपीडनम् ।
राजमित्रविरोधश्च राजदण्डाद्धनक्षयः ॥ १९॥

शोकरोगभयं चैव उष्णाधिक्यं ज्वरो भवेत् ।
दायेशात्लेन्द्रकोणे वा लाभे वा धनसंस्थिते ॥ २०॥

देहसौख्यं चार्थलाभ० पुत्रलाभो मनोदृढम् ।
सर्वकार्यार्थसिद्धिः स्यात्स्वल्पग्रामाधिपत्ययुक् ॥ २१॥

दायेशाद्रन्ध्ररिःफे वा स्थिते वा पापसंयुते ।
अन्नविघ्नो मनोबीतिर्धनधान्यपशुक्षयः ॥ २२॥

आदौ मध्ये महाक्लेशानन्ते सौख्यं विनिर्दिशेत् ।
द्वितीयसप्तमाधीशे ह्यपमृत्युर्भविष्यति ॥ २३॥

तस्य शान्तिं प्रकुर्वीत स्वर्णं धेनुं प्रदापयेत् ।
भास्करस्य प्रसादेन ततः सुखमवाप्नुयात् ॥ २४॥

केतोरन्तर्गते चन्द्रे स्वोच्चे स्वक्षेत्रगेऽपि वा ।
केन्द्रत्रिकोणलाभे वा धने शुभसमन्विते ॥ २५॥

राजप्रीतिर्महोत्साहः कल्याणं च महत्सुखम् ।
महाराजप्रसादेन गृहभूम्यादिलाभकृत् ॥ २६॥

भोजनाम्बरपश्वादिव्यवसायेऽधिकं फलम् ।
अश्ववाहनलाभश्च वस्त्राभरणभूषणम् ॥ २७॥

देवालयतडागादिपुण्यधर्मादिसङ्ग्रहम् ।
पुत्रदारादिसौख्यं च पूर्णचन्द्रः प्रयच्छति ॥ २८॥

क्षीणे वा नीचगे चन्द्रे षष्ठाष्टमव्ययराशिगे ।
आत्मसौख्यं मनस्तापं कार्यविघ्नं महद्भयम् ॥ २९॥

पितृमातृवियोगं च देहजाड्यं मनोव्यथाम् ।
व्यवसायात्फलं कष्टं पशुनाशं भयं वदेत् ॥ ३०॥

दायेशात्केन्द्रकोणे वा लाभे वा बलसंयुते ।
कृषिगोभूमिलाभं च इष्टबन्धुसमागमम् ॥ ३१॥

तस्मात्स्वकार्यसिद्धिं च गृहे गोक्षीरमेव च ।
भुक्त्यादौ शुभमारोग्यं मध्ये राजप्रियं शुभम् ॥ ३२॥

अन्ते तु राजभीतिं च विदेशगमनं तथा ।
दूरयात्रादिसञ्चारं सम्बन्धिजनपूजनम् ॥ ३३॥

दायेशात्षष्ठरिःफे वा रन्ध्रे वा बलवर्जिते ।
धनधान्यादिहानिश्च मनोव्यात्कुलमेव च ॥ ३४॥

स्वबन्धुजनवैरं च भ्रातृपीडा तथैव च ।
निधनाधिपदोषेण द्विसप्तपतिसंयुते ॥ ३५॥

अपमृत्युभयं तस्य शान्तिं कुर्याद्यथाविधि ।
चन्द्रप्रीतिकरीं चैव ह्यायुरारोग्यसिद्धये ॥ ३६॥

केतोरन्तर्गते भौमे लग्नात्केन्द्रत्रिकोणगे ।
स्वोच्चे स्वक्षेत्रगे वाऽपि शुभग्रहयुतेक्षिते ॥ ३७॥

आदौ शुभफलं चैव ग्रामभूम्यादिलाभकृत् ।
धनधान्यादिलाभश्च चतुष्पाज्जीवलाभकृत् ॥ ३८॥

गृगारामक्षेत्रलाभो राजानुग्रहवैभवम् ।
भाग्ये कर्मेशसम्बन्धे भूलाभः सौख्यमेव च ॥ ३९॥

दायेशात्केन्द्रकोणे वा दुश्चिक्ये लाभगेऽपि वा ।
राजप्रीतियशोलाभः पुत्रमित्रादिसौख्यकृत् ॥ ४०॥

तथाऽष्टमव्यये भौमे दायेशाद्धनगेऽपि वा ।
द्रुतं करोति मरणं विदेशे चापदं भ्रमम् ॥ ४१॥

प्रमेहमूत्रकृच्छ्रादिचौरादिनृपपीडनम् ।
कलहादि व्यथायुक्तं किञ्चित्सुखविवर्द्धनम् ॥ ४२॥

द्वितीयद्यूननाथे तु तापज्वरविषाद्भयम् ।
दारपीडा मनःक्लेशमपमृत्युभयं भवेत् ॥ ४३॥

अन्ङ्वाहं प्रदद्यात्तु सर्वसम्पत्सुखावहम् ।
ततः शान्तिमवाप्नोति भौमग्रहप्रसादतः ॥ ४४॥

केतोरन्तर्गते राहौ स्वोच्चे मित्रस्वराशिगे ।
केन्द्रत्रिकोणे लाभे वा दुश्चिक्ये धनसंज्ञके ॥ ४५॥

तत्काले धनलाभः स्यात्सञ्चारो भवति ध्रुवम् ।
म्लेच्छप्रभुवशात्सौख्यं धन्धान्यफलादिकम् ॥ ४६॥

चतुष्पाज्जीवलाभः स्याद्ग्रामभूम्यादिलाभकृत् ।
भुक्त्यादौ क्लेशमाप्नोति मध्यान्ते सौख्यमाप्नुयात् ॥ ४७॥

रन्ध्रे वा व्ययगे राहौ पापसंदृष्टसंयुते ।
बहुमूत्रं कृशं दीहं शीतज्वरविषाद्भयम् ॥ ४८॥

चातुर्थिकज्वरं चैव क्षुद्रोपद्रवपीडनम् ।
अकस्मात्कलहं चैव प्रमेहं शूलमादिशेत् ॥ ४९॥

द्वितीयसप्तमस्थे वा तदा क्लेशं महद्भयम् ।
तद्दोषपरिहारार्थं दुर्गादेवीजपं चरेत् ॥ ५०॥

केतोरन्तर्गते जीवे कन्द्रे लाभे त्रिकोणगे ।
स्वोच्चे स्वक्षेत्रगे वापि लग्नाधिपसमन्विते ॥ ५१॥

कर्मभाग्याधिपैर्युक्ते धनधान्यार्थसंपदम् ।
राजप्रीतिं तदोत्साहमश्वांदोल्यादिकं दिशेत् ॥ ५२॥

गृहे कल्याणसम्पत्तिं पुत्रलाभं महोत्सवहम् ।
पुण्यतीर्थं महोत्साहं सत्कर्म च सुखावहम् ॥ ५३॥

इष्टदेवप्रसादेन विजयं कार्यलाभकृत् ।
राजसंल्लापकार्याणि नूतनप्रभुदर्शनम् ॥ ५४॥

षष्ठाष्टमव्यये जीवे दायेशान्नीचगेऽपि वा ।
चौराहिव्रणभीतिं च धनधान्यादिनाशनम् ॥ ५५॥

पुत्रदारावियोगं च त्वतीवक्लेशसम्भवम् ।
आदौ सुभफलं चैव अन्ते क्लेशकरं वदेत् ॥ ५६॥

दायेशात्केन्द्रकोणे वा दुश्चिक्ये लाभगेऽपि वा ।
शुभयुक्ते नृपप्रीतिर्विचित्राम्बरभूषणम् ॥ ५७॥

दूरदेशप्रयाणं च स्वबन्धुजनपोषणम् ।
भोजनाम्बरपश्वादि भुक्त्यादौ देहपीडनम् ॥ ५८॥

अन्ते तु स्थानचलनमकस्मात्कलहो भवेत् ।
द्वितीयद्यूननाथे तु ह्यपमृत्युर्भविष्यति ॥ ५९॥

तद्दोषपरिहारार्थं शिवसाहस्रकं जपेत् ।
महामृत्युञ्जयं जाप्यं सर्वोपद्रवनाशनम् ॥ ६०॥

केतोरन्तर्गते मन्दे स्वदशायां तु पीडनम् ।
बन्धोः क्लेशो मनस्तापश्चतुष्पाज्जीवलाभकृत् ॥ ६१॥

राजकार्यकलापेन धननाशो महद्भयम् ।
स्थानाच्च्युतिः प्रवासश्च मार्गे चौरभयं भवेत् ॥ ६२॥

आलस्यं मनसो हानिश्चाष्टमे व्ययराशिगे ।
मीनत्रिकोणगे मन्दे तुलायां स्वर्क्षगेऽपि वा ॥ ६३॥

केन्द्रत्रिकोणलाभे वा दुश्चिक्ये वा शुभांशके ।
शुभदृष्टयुते चैव सर्वकार्यार्थसाधनम् ॥ ६४॥

स्वप्रभोश्च महत्सौख्यं भ्रमणं च सुखावहम् ।
स्वग्रामे सुखसम्पत्तिः स्ववर्गे राजदर्शनम् ॥ ६५॥

दायेशात्षष्ठरिःफे वा अष्टमे पापसंयुते ।
देहतापो मनस्तापः कार्ये विघ्नो महद्भयम् ॥ ६६॥

आलस्यं मानहानिश्च पितृमात्रोर्विनाशनम् ।
द्वितीयद्यूननाथे तु ह्यपमृत्युभयं भवेत् ॥ ६७॥

तद्दोषपैर्हारार्थं तिलहोमं च कारयेत् ।
कृष्णां गां महिषीं दद्यादायुरारोग्यवृद्धये ॥ ६८॥

केतोरन्तर्गते सौम्ये केन्द्रलाभत्रिकोणगे ।
स्वोच्चे स्वक्षेत्रसंयुक्ते राज्यलाभो महत्सुखम् ॥ ६९॥

सत्कथाश्रवणं दानं धर्मसिद्धिः सुखावहा ।
भूलाभः पुत्रलाभश्च शुभगोष्ठीधनागमः ॥ ७०॥

अयत्नाद्धर्मलब्धिश्च विवाहश्च भविष्यति ।
गृहे शुभकरं कर्म वस्त्राभरणभूषणम् ॥ ७१॥

भाग्यकर्माधिपैर्युक्ते भाग्यवृद्धिः सुखावहा ।
विद्वद्गोष्ठीकथाभिश्च कालक्षेपो भविष्यति ॥ ७२॥

षष्ठाष्टमव्यये सौम्ये मन्दाराहियुतेक्षिते ।
विरोधो राजवर्गैश्च परगेहनिवासनम् ॥ ७३॥

वाहनाम्बरपश्वादिधनधान्यादिनाशकृत् ।
भुक्त्यादौ शोभनं प्रोक्तं मध्ये सौख्यं धनागमः ॥ ७४॥

अन्ते क्लेशकरं चैव दारपुत्रादिपीडनम् ।
दायेशात्केन्द्रगे सौम्ये त्रिकोणे लाभगेऽपि वा ॥ ७५॥

देहारोग्यं महांल्लाभः पुत्रकल्याणवैभवम् ।
भोजनाम्बरपश्वादिव्यवसायेऽधिकं फलम् ॥ ७६॥

दायेशात्षष्ठरन्ध्रे वा व्यये वा बलवर्जिते ।
तद्भुक्त्यादौ महाक्लेशो दारपुत्रादिपीडनम् ॥ ७७॥

राजभीतिकरश्चैव मध्ये तीर्थकरो भवेत् ।
द्वितीयद्यूननाथे तु ह्यपमृत्युर्भविष्यति ॥ ७८॥

तद्दोषपरिहारार्थं विष्णुसाहस्रकं जपेत् ।
ततः सुखमवाप्नोति श्रीहरेश्च प्रसादतः ॥ ७९॥

अथ शुक्रान्तर्दशाफलाध्यायः ॥ ६०॥

अथ स्वान्तर्गते शुक्रे लग्नात्केन्द्रत्रिकोणगे ।
लाभे वा बलसंयुक्ते तद्भुक्तौ च शुभं फलम् ॥ १॥

विप्रमूलाद्धनप्राप्तिर्गोमहिष्यादिलाभकृत् ।
पुत्रोत्सवादिसन्तोषो गृहे कल्याणसम्भवः ॥ २॥

सन्मानं राजसम्मानं राज्यलाभो महत्सुखम् ।
स्वोच्चे वा स्वर्क्षगे वापि तुङ्गांशे वांशगेऽपि वा ॥ ३॥

नूतनालयनिर्माणं नित्यं मिष्टान्नभोजनम् ।
कलत्रपुत्रविभवं मित्रसंयुक्तभोजनम् ॥ ४॥

अन्नदानं प्रियं नित्यं दनधर्मादिसङ्ग्रहः ।
महाराजप्रसादेन वाहनाम्बरभूषणम् ॥ ५॥

व्यवसायात्फलाधिक्यं चतुष्पाज्जीवलाभकृत् ।
प्रयाणं पश्चिमे भागे वाहनाम्बरलाभकृत् ॥ ६॥

लग्नाद्युपचये शुक्रे शुभग्रहयुतेक्षिते ।
मित्रांशे तुङ्गलाभेशयोगलारकसंयुते ॥ ७॥

राज्यलाभो महोत्साहो राजप्रीतिः शुभावहा ।
गृहे कल्याणसम्पत्तिर्दारपुत्रादिवर्द्धनम् ॥ ८॥

षष्ठाष्टमव्यये शुक्रे पापयुक्तेऽथ वीक्षिते ।
चौरादिव्रणभीतिश्च सर्वत्र जनपीडनम् ॥ ९॥

राजद्वारे जनद्वेष इष्टबन्धुविनाशनम् ।
दारपुत्रादिपीडा च सर्वत्र जनपीडनम् ॥ १०॥

द्वितीयद्यूननाथे तु स्थिते चेन्मरणं भवेत् ।
तर्त दुर्गाजपं कुर्याद्धनुदानं च कारयेत् ॥ ११॥

शुक्रस्यान्तर्गते सूर्ये सन्तापो राजविग्रहः ।
दायादकलहश्चैव स्वोच्चनीचविवर्जिते ॥ १२॥

(शुक्रस्यान्तर्गते सूर्ये सन्तापो राजभिः कलिः ।
दायादात् कलहश्चैव शुभक्षेत्रात्य राशिगे ॥ १२॥) ।

स्वोच्चे स्वक्षेत्रगे सूर्ये मित्रर्क्षे केन्द्रकोणगे ।
दायेशात्केन्द्रकोणे वा लाभे वा धनगेऽपि वा ॥ १३॥

तद्भुक्तौ धनलाभः स्याद्राज्यस्त्रीधनसम्पदः ।
स्वप्रभोश्च महत्सौख्यमिष्टबन्धोः समागमः ॥ १४॥

पितृमात्रोः सुखप्राप्तिं भ्रातृलाभं सुखावहम् ।
सत्कीर्तिं सुखसौभाग्यं पुत्रलाभं च विन्दति ॥ १५॥

तथाष्टमे व्यये सूर्ये रिपुराशिस्थितेऽपि वा ।
नीचे वा पापवर्गस्थे देहतापो मनोरुजः ॥ १६॥

स्वजनोपरिसंक्लेशो नित्यं निष्ठुरभाषणम् ।
पितृपीडा बन्धुहानी राजद्वारे विरोधकृत् ॥ १७॥

व्रणपीडाहिबाधा च स्वगृहे च भयं तथा ।
नानारोगभयं चैव गृहक्षेत्रादिनाशनम् ॥ १८॥

सप्तमाधिपतौ सूर्ये ग्रहबाधा भविष्यति ।
तद्दोषपरिहारार्थं सूर्यप्रीतिं च कारयेत् ॥ १९॥

शुक्रस्यान्तर्गते चन्द्रे केन्द्रलाभत्रिकोणगे ।
स्वोच्चे स्वक्षेत्रगे चैव भाग्यनाथेनसंयुते ॥ २०॥

शुभयुक्ते पूर्णचन्द्रे राज्यनाथेन संयुते ।
तद्वुक्तौ वाहनादीनां लाभं गेहे महत्सुखम् ॥ २१॥

महाराजप्रसादेन गजान्तैश्वर्यमादिशेत् ।
महानदीस्नानपुण्यं देवब्राह्मणपूजनम् ॥ २२॥

गीतवाद्यप्रसङ्गादिविद्वज्जनविभूषणम् ।
गोमहिष्यादिवृद्धिश्च व्यवसायेऽधिकं फलम् ॥ २३॥

भोजनाम्बरसौख्यं च बन्धुसंयुक्तभोजनम् ।
नीचे वात्सङ्गते वापि षष्ठाष्टमव्ययराशिगे ॥ २४॥

दायेशात्षष्ठगे वापि रन्ध्रे वा व्ययराशिगे ।
तत्काले धननाशः स्यात्सञ्चरेत महद्भयम् ॥ २५॥

देहायासो मनस्तापो राजद्वारे विरोधकृत् ।
विदेशगमनं चैव तीर्थयात्रादिकं फलम् ॥ २६॥

दारपुत्रादि पीडा च निजबन्धुवियोगकृत् ।
दायेशात्केन्द्रलाभस्थे त्रिकोणे सहजेऽपि वा ॥ २७॥

राजप्रीतिकरी चैव देशग्रामाधिपत्यता ।
धैर्यं यशः सुखं कीर्तिर्वाहनाम्बरभूषणम् ॥ २८॥

कूपारामतडागदिनिर्माणं धनसङ्ग्रहः ।
भुक्तयादौ देहसौख्यं स्यादन्ते क्लेशस्तथा भवेत् ॥ २९॥

शुक्रस्यान्तर्गते भौमे लग्नात्केन्द्रत्रिकोणगे ।
स्वोच्चे वा स्वर्क्षगे भौमे लाभे वा बलसंयुते ॥ ३०॥

लग्नाधिपेन संयुक्ते कर्मभाग्येशसंयुते ।
तद्भुक्तौ राजयोगादिसम्पदं शोभनां वदेत् ॥ ३१॥

वस्त्राभरणभूम्यादेरिष्टसिद्धिः सुखावहा ।
तथाऽष्टमे व्यये वाऽपि दायेशाद्वा तथैव च ॥ ३२॥

शीतज्वरादिपीडा च पितृमातृभयावहा ।
ज्वराद्यधिकरोगाश्च स्थानभ्रंशो मनोरुजा ॥ ३३॥

स्वबन्धुजनहानिश्च कलहो राजविग्रहः ।
राजद्वारजनद्वेषो धनधान्यव्ययोऽधिकः ॥ ३४॥

व्यवसायात्फलं नेष्टं ग्रामभूम्यादिहानिकृत् ।
द्वितीयद्यूननाथे तु देहवाधा भविष्यति ॥ ३५॥

शुक्रस्यान्तर्गते राहौ केन्द्रलाभत्रिकोणगे ।
स्वोच्चे वा शुभसंदृष्टे योगकारकसंयुते ॥ ३६॥

तद्भुक्तौ बहुसौख्यं च धनधान्यादिलाभकृत् ।
इष्टबन्धुसमाकीर्णं भवनं च समादिशेत् ॥ ३७॥

यातुः कार्यार्थसिद्धिः स्यात् पशुक्षेत्रादिसम्भवः ।
लग्नाद्युपचये राहौ तद्भुक्तिः सुखदा भवेत् ॥ ३८॥

शत्रुनाशो महोत्साहो राजप्रीतिकरी शुभा ।
भुक्त्यादौ शरमासांश्च अन्ते ज्वरमजीर्णकृत् ॥ ३९॥

कार्यविघ्नमवाप्नोति सञ्चरे च मनोव्यथा ।
परं सुखं च सौभाग्यं महाराज इवाऽश्नुते ॥ ४०॥

नैऋतीं दिशमाश्रित्य प्रयाणं प्रभुदर्शनम् ।
यातुः कार्यार्थसिद्धिः स्यात्स्वदेशे पुनरेष्यति ॥ ४१॥

उपकारो ब्राह्मणानां तीर्थयात्राफलं भवेत् ।
दायेशाद्रन्ध्रभावस्थे व्यये वा पापसंयुते ॥ ४२॥

अशुभं लभते कर्म पितृमातृजनावधि ।
सर्वत्र जनविद्वेषं नानारूपं द्विजोत्तम ॥ ४३॥

द्वितीये सप्तमे वापि देहालस्य विनिर्दिशेत् ।
तद्दोषपरिहारार्थं मृत्युञ्जयजपं चरेत् ॥ ४४॥

शुक्रस्यान्तर्गते जीवे स्वोच्चे स्वक्षेत्रकेन्द्रगे ।
दायेशाच्छुभराशिस्थे भाग्ये वा पुत्रराशिगे ॥ ४५॥

नष्टराज्याद्धनप्राप्तिमिष्टार्थाम्बरसम्पदम् ।
मित्रप्रभोश्च सन्मानं धनधान्यं लभेन्नरः ॥ ४६॥

राजसम्मानकीर्तिं च अश्वान्दोलादिलाभकृत् ।
विद्वत्प्रभुसमाकीर्णं शास्त्रापरिश्रमम् ॥ ४७॥

पुत्रोत्सवादिसन्तोषमिष्टबन्धुसमागमम् ।
पितृमातृसुखप्राप्तिं पुत्रादिसौख्यमादिशेत् ॥ ४८॥

दायेशात्षष्ठराशिस्थे व्यये वा पापसंयुते ।
राजचौरादिपीडा च देहपीडा भविष्यति ॥ ४९॥

आत्मरुग्बन्धुकष्टं स्यात्कलहेन मनोव्यथा ।
स्थानच्युतिं प्रवासं च नानारोगं समाप्नुयात् ॥ ५०॥

द्वितीयसप्तमाधीशे देहबाधा भविष्यति ।
तद्दोषपरिहारार्थं महामृत्युञ्जयं चरेत् ॥ ५१॥

शुक्रस्यान्तर्गते मन्दे स्वोच्चे तु परमोच्चगे ।
स्वर्क्षकेन्द्रत्रिकोणस्थे तुङ्गांशे स्वांशगेऽपि वा ॥ ५२॥

तद्भुक्तौ बहुसौख्यं स्यादिष्टबन्धुसमागमः ।
राजद्वारे च सम्मानं पुत्रिकाजन्मसम्भवः ॥ ५३॥

पुण्यतीर्थफलवाप्तिर्दानधर्मादिपुण्यकृत् ।
स्वप्रभोश्च पदावाप्तिः नीचस्थे क्लेशभाग्यभवेत् ॥ ५४॥

देहालस्यमवाप्नोति तथाऽयादधिकव्ययम् ।
तथाष्टमे व्यये मन्दे दायेशाद्वा तथैव च ॥ ५५॥

भुक्त्यादौ विविधा पीडा पितृमातृजनावधि ।
दारपुत्रादिपीडा च परदेशादिविभ्रमः ॥ ५६॥

व्यवसायात्फलं नष्टं गोमहिष्यादिहानिकृत् ।
द्वितीयसप्तमाधीशे देहबाधा भविष्यति ॥ ५७॥

तद्दोषपरिहारार्थं तिलहोमं च कारयेत् ।
मृत्युञ्जयजपं कुर्याच्चण्डीपाठमाथपि वा ॥ ५८॥

स्वयं वा ब्राह्मणद्वारा यथाशक्ति यथाविधि ।
ततः शान्तिमवाप्नोति शिवाशम्भुप्रसादतः ॥ ५९॥

शुक्रस्यान्तर्गते सौम्ये केन्द्रे लाभत्रिकोणगे ।
स्वोच्चे वा स्वर्क्षगे वापि राजप्रीतिकरं शुभम् ॥ ६०॥

सौभाग्यं पुत्रलाभश्च सन्मार्गेण धनागमः ।
पुराणधर्मश्रवणं शृङ्गारिजनसंगमः ॥ ६१॥

इष्टबन्धुजनाकीर्णं शोभितं तस्य मन्दिरम् ।
स्वप्रभोश्च महत्सौख्यं नित्यं मिष्ठान्नभोजनम् ॥ ६२॥

दायेशात्षष्ठरन्ध्रे वा व्यये वा बलवर्जिते ।
पापदृष्टे पापयुक्ते चतुष्पाज्जीवहानिकृत् ॥ ६३॥

अन्यालयनिवासश्च मनोवैकल्यसम्भवः ।
व्यापारेषु च सर्वेषु हानिरेव न संशयः ॥ ६४॥

भुक्त्यादौ शोभनं प्रोक्तं मध्ये मध्यफलं दिशेत् ।
अन्ते क्लेशकरं चैव शीतवातज्वरादिकम् ॥ ६५॥

सप्तमाधीशदोषेण देहपीडा भविष्यति ।
तद्दोषपरिहारार्थं विष्णुसाहस्रकं जपेत् ॥ ६६॥

शुक्रस्यान्तर्गते केतौ स्वोच्चे वा स्वर्क्षगेऽपि वा ।
योगकारकसम्बन्धे स्थानवीर्यसमन्विते ॥ ६७॥

भुक्त्यादौ शुभमाधिक्यान्नित्यं मिष्ठान्नभोजनम् ।
व्यवसायात्फलाधिक्यं गोमहोष्यादिवृद्धिकृत् ॥ ६८॥

धनधान्यसमृद्धिश्च संग्रामे विजयो भवेत् ।
भुक्त्यन्ते हि सुखं चैव भुक्त्यादौ मध्यमं फलम् ॥ ६९॥

मध्ये मध्ये महत्कष्टं पश्चादारोग्यमादिशेत् ।
दायेशाद्रन्ध्रभावस्थे व्यये वा पापसंयुते ॥ ७०॥

चौराहिव्रणपीडा च बुद्धिनाशो महद्भयम् ।
शिरोरुजं मनस्तापमकर्मकलहं वदेत् ॥ ७१॥

प्रमेहभवरोगं च नानामार्गे धनव्ययः ।
भार्यापुत्रविरोधश्च गमनं कार्यनाशनम् ॥ ७२॥

द्वितीयद्यूननाथे तु देहबाधा भविष्यति ।
तद्दोषपरिहारार्थं मृत्युञ्जयजपं चरेत् ॥ ७३॥

छागदानं प्रकुर्वीत सर्वसम्पत्प्रदायकम् ।
शुक्रप्रीतिकरीं शान्तिं ततः सुखमवाप्नुयात् ॥ ७४॥

अठ प्रथ्यन्थर्धशाफलाढ्यायः ॥ ६१॥

प्त्र्ठक् स्वस्वधशामानैर्हन्याधन्थर्धशामिथिम् ।
भ्येथ्सर्वधशायोगैः फलं प्रथ्यन्थरं क्रमाथ् ॥ १॥

विवाधो विथ्थहानिश्च धारार्थिः शिरसि व्यठा ।
रव्यन्थरे बुढैर्ज्ञेयं थस्य प्रथ्यन्थरे फलम् ॥ २॥

उध्वेगः कलहश्चैव विथ्थहानिर्मनोव्यठा ।
रव्यन्थरे विजानीयाथ् चन्भ्रप्रथ्यन्थरे फलम् ॥ ३॥

राजभीथिः शस्भ्रभीथिर्बन्ढनं बहुसंकतम् ।
स/थ्रुवह्निक्त्र्था पीदा कुजप्रथ्यन्थरे फलम् ॥ ४॥

श्लेष्मव्याढिः शस्भ्रभीथिएढनहानिर्महध्भयम् ।
राजभङ्गस्थठा थ्रासो राहुप्रथ्यन्थरे फलम् ॥ ५॥

शथ्रुनाशो जयो व्त्र्ध्ढर्वस्भ्रहेमाधिभूषणम् ।
अश्वयानाधिलाभश्च गुरुप्रथ्यन्थरे फलम् ॥ ६॥

ढनहानिः पशोः पीदा महोध्वेगो महारुजः ।
अशुभं सर्वमाप्नोथि शनिप्रथ्यन्थरे जनः ॥ ७॥

विध्यालाभो बन्ढुसङ्ग भोज्यप्राप्थिर्ढनागमः ।
ढर्मलाभो न्त्र्पाथ्पूजा बिढप्रथ्यन्थरे भवेथ् ॥ ८॥

प्राणभीथिर्महाहानी राजभीथिश्च विग्रहः ।
शथ्रुणाञ्च महावाधो केथोः प्रथ्यन्थरे भवेथ् ॥ ९॥

धिनानि समरूपाणि लाभोऽप्यल्पो भवेधिह ।
स्वल्पा च सुखसम्पथ्थिः शुक्रप्रथ्यन्थरे भवेथ् ॥ १०॥

भूमोज्यढनसम्प्राप्थी राजपूजामहथ्सुखम् ।

लाभश्चन्भ्रान्थरे ज्ञेयं चन्भ्रप्रथ्यन्थरे फलम् ॥ ११॥

मथित्रि्ध्दर्महापूज्यः सुखं बन्दुजनैः सह ।
ढनागमः शथ्रुभयं कुजप्रथ्यन्थरे भवेथ् ॥ १२॥

भवेथ्कल्याणसम्पथ्थी राजविथ्थसमागमः ।
अशुभैरल्पमत्रि्थ्युअश्च राहुप्रथ्यन्थरे ध्विज ॥ १३॥

वस्थ्रलाभो महाथेजो ब्रह्मज्ञानं च सध्गुरोः ।
राज्यालंकरणावाप्थिर्गुरुप्रथ्यन्थरे फलम् ॥ १४॥

धुर्धिने लभथे पीदां वाथपिथ्थाध्विशेषथः ।
ढनढान्ययशोहानिः शनिप्रथ्यन्थरे भवेथ् ॥ १५॥

पुथ्रजन्महयप्राप्थिर्विध्यालाभो महोन्नथिः ।
शुक्लवस्थ्रान्नलाभश्च बुढप्रथ्यन्थरे भवेथ् ॥ १६॥

ब्राह्मणेन समं युध्ढमपमत्रि्थ्युः सुखक्षयः ।
सर्वथ्र जायथे क्लेशः केथोः प्रथ्यन्थरे भवेथ् ॥ १७॥

ढनलाभो महथ्सौख्यं कन्याजन्म सुभोजनम् ।
प्रीथिश्च सर्वलोकेभ्यो भत्रि्गुप्रथ्यन्थरे विढोः ॥ १८॥

अन्नागमो वस्थ्रलाभः शथ्रुहानिः सुखागमः ।
सर्वथ्र विजयप्राप्थिः सूर्यप्रथ्यन्थरे विढोः ॥ १९॥

शथ्रुभीथिं कलिं घोरं रक्थस्त्रावं मत्रि्थेर्भयम् ।
कुजस्यान्थर्धशायां च कुजप्रथ्यन्थरे वधेथ् ॥ २०॥

बन्ढनं राजभङ्गश्च ढनहानिः कुभोजनम् ।
कलहः शथ्रुभिर्निथ्यं राहुप्रथ्यन्थरे भवेथ् ॥ २१॥

मथिनाशस्थठा धुःखं सन्थापः कलहो भवेथ् ।
विफलं चिन्थिथं सर्वं गुरोः प्रथ्यन्थरे भवेथ् ॥ २२॥

स्वामिनाशस्थठा पीदा ढनहानिर्न्महाभयम् ।

वैकल्यं कलहस्त्रासो शनेः प्रथ्यन्थरे भवेथ् ॥ २३॥

सर्वठा बुध्धिनाशश्च ढनहानिर्ज्वरस्थनौ ।
वस्त्रान्नसुह्त्र्धां नाशो बुढप्रथ्यन्थरे भवेथ् ॥ २४॥

आलस्य च शिरःपीदा पापरोगोऽपम्त्र्थ्युक्त्र्थ् ।
राजभीथिः शस्त्रघाथो केथोः प्रथ्यन्थरे भवेथ् ॥ २५॥

चाण्दालाथ्सङ्कतस्त्रासो राजशास्त्रभयं भवेथ् ।
अथिसाराऽठ वमनं भ्त्र्गोः प्रथ्यन्थरे भवेथ् ॥ २६॥

भूमिलाभोऽठसम्पथ्थिः सन्थोषो मिथ्रसङ्गथिः ।
सर्वथ्र सुखमाप्नोथि रवेः प्रथ्यन्थरे जनः ॥ २७॥

याम्यां धिशि भवेल्लाभः सिथवस्त्रविभूषणम् ।
संसिध्धिः सर्वकार्याणां विढोः प्रथ्यन्थरे भवेथ् ॥ २८॥

बन्ढनं बहुढा रोगो बहुघाथः सुह्त्र्ध्भयम् ।
राह्वन्थर्धशायां च ज्ञेयं राह्वन्थरे फलम् ॥ २९॥

सर्वथ्र लभथे मानं गजाश्वं च ढनागमम् ।
राहोरन्थर्धशायां च गुरोः प्रथ्यन्थरे जनः ॥ ३०॥

बन्ढनं जायथे घोरं सुखहानिर्महध्भयम् ।
प्रथ्यहं वाथपीदा च शनेः प्रथ्यन्थरे भवेथ् ॥ ३१॥

सर्वथ्र बहुढा लाभः स्थ्रीसङ्गाच्च विशेषथः ।
परधेशभवा सिध्धिर्बुढप्रथ्यन्थरे भवेथ् ॥ ३२॥

बुध्धिनाशो भयं विघ्नो ढनहानिर्महध्भयम् ।
सर्वथ्र कलहोध्वेगौ केथोः प्रथ्यन्थरे फलम् ॥ ३३॥

योगिनीभ्यो भयं भूयाधश्चहानिः कुभोजनम् ।
स्थ्रीनाशः कुलजं शोकं शुक्रप्रथ्यन्थरे भवेथ् ॥ ३४॥

ज्वररोगो महाभीथिः पुथ्रपौथ्राधिपीदनम् ।

अल्पमत्र्थ्युः प्रमाधश्च रवेः प्रथ्यन्थरे भवेथ् ॥ ३५॥

उध्वेगकलहो चिन्था मानहानिर्महध्भयम् ।
पिथुर्विकलथा धेहे विध्योः रवेः प्रथ्यन्थरे भवेथ् ॥ ३६॥

भगन्धरक्तत्र्था पीदा रक्थपिथ्थप्रपीदनम् ।
अर्ठहानिर्महोध्वेगः कुजप्रथ्यन्थरे फलम् ॥ ३७॥

हेमलाभो ढान्यवित्र्ध्ढ कल्याणं सुफलोधयः ।
गुरोरन्थर्धशायां च भवेध् गुर्वन्थरे फलम् ॥ ३८॥

गोभूमिहयलाभः स्याथ्सर्वथ्र सुखसाढनम् ।
संग्रहो ह्यन्नपानाधेः शनेः प्रथ्यन्थरे भवेथ् ॥ ३९॥

विध्यालाभो वस्थ्रलाभो ज्ञानलाभः समौक्थिकः ।
सुहत्त्र्धां सङ्गमः स्नेहो बुढप्रथ्यन्थरे भवेथ् ॥ ४०॥

जलभीथिस्थठा चौर्यं बन्ढनं कलहो भवेथ् ।
अपमत्र्थ्युर्भयं घोरं केथोः प्रथ्यन्थरे ध्विज ॥ ४१॥

नानाविध्यार्ठसम्प्राप्थिर्हेमवस्थ्रविभूषणम् ।
लभथे क्षेमसन्थोषं भत्र्गोः प्रथ्यन्थरे जनः ॥ ४२॥

न्तत्र्पाल्लाभस्थठा मिथ्राथ्पिथत्र्थो माथत्र्थोऽपि वा ।
सर्वथ्र लभथे पूजां रवेः प्रथ्यन्थरे जनः ॥ ४३॥

सर्वधुःखविमोक्षश्च मुक्थलाभो हयस्य च ।
सिध्ढ्यन्थि सर्वकार्याणि विढो प्रथ्यन्थरे ध्विज ॥ ४४॥

शस्थ्रभीथिर्गधे पीदा वह्निमाध्ध्यमजीर्णथा ।
पीदा शथुक्तत्र्था भूरिर्भौमप्रथ्यन्थरे भवेथ् ॥ ४५॥

चाण्दालेन विरढः स्याध्भयं थेभ्यो ढनक्षथिः ।
कष्तं जीवान्थरे ज्ञेयं राहोः प्रथ्यन्थरे द्रुवम् ॥ ४६॥

धेहपीदा कलेर्भीथिर्भयमन्थ्यजलोकथः ।

धुःखं शन्यन्थरे नाना शनेः प्थ्यन्थरे भवेथ् ॥ ४७॥

बुध्धिनाशः कलेर्भीथिरन्नपानाधिहानिक्त्रूथ् ।
ढन्हानिर्भयं शथ्रोः सनेः प्रथ्यन्थरे बुढे ॥ ४८॥

बन्ढः शथ्रोग्त्रूर्हे जाथो वर्णहानिर्बहुक्षुढा ।
चिथ्थे चिन्था भयं थ्रासः केथो प्रथ्यन्थरे भवेथ् ॥ ४९॥

चिन्थिथं फलिथं वस्थु कल्याणं स्वजने सधा ।
मनुष्यक्त्रिूथथो लाभः भ्त्रिूगः प्रथ्यन्थरे ध्विज ॥ ५०॥

राजथेजोऽढिकारिथ्वं स्वग्त्रूहे जायथे कलिः ।
ज्वराधिव्याढिपीदा च रवेः प्रथ्यन्थरे भवेथ् ॥ ५१॥

स्फीथबुध्धिर्महारम्भो मन्धथेजा बहुव्ययः ।
बहुस्थ्रीभिः समं भोगो विढोः प्रथ्यन्थरे शनौ ॥ ५२॥

थेजोहानि पुथ्रघाथो वह्निभीथी रिपोर्भयम् ।
वाथपिथ्थक्त्रूथा पीदा कुजप्रथ्यन्थरे भवेथ् ॥ ५३॥

ढननाशो वस्थ्रहानिर्भूमिनाशो भयं भवेथ् ।
विधेशगमनं म्त्रूथ्युः राहो प्रथ्यन्थरे शनौ ॥ ५४॥

ग्त्रूहेषु स्वीक्त्रूथं छिध्रं ह्यसमर्थो निरीक्षणे ।
अठ वा कलिमुध्वेगं गुरोः प्रथ्यन्थरे वधेथ् ॥ ५५॥

बुध्धिर्विध्यार्ठलाभो वा वस्थ्रलाभो महथ्सुखम् ।
बुढास्यान्थर्धशायाञ्च बुढप्रथ्यन्थरे भवेथ् ॥ ५६॥

कटिनान्नस्य सम्प्राथ्थिरुधरे रोगसम्भवः ।
कामलं रक्थपिथ्थं च केथोः प्रथ्यन्थरे भवेथ् ॥ ५७॥

उथ्थरस्यां भवेल्लाभो हानिः स्याथ्थु चथुष्पधाथ् ।
अढिकारो न्त्रूपागारे भ्त्रूगोः प्थ्यनथरे भवेथ् ॥ ५८॥

थेजोहानिर्भवेध्रोगस्थनुपीदा यधा कधा ।

जायथे चिथ्थवैकल्यं रवेः प्रथ्यन्थरे बुढे ॥ ५९॥

स्थ्रीलाभश्चार्थसम्पथ्थिः कन्यालाभो महध्धनम् ।
लभथे सर्वथः सौख्यं विढोः प्थ्यन्थरे जनः ॥ ६०॥

ढर्मढीढनसम्प्राप्थिश्चौराग्न्याधिप्रपीदनम् ।
रक्थवस्थ्रं शस्थ्रघाथं भौमप्रथ्यन्थरे भवेथ् ॥ ६१॥

कलहो जायथे स्थ्रीभिरकस्माध्भयसम्भवः ।
राजशस्थ्राक्त्रथा भीथिः राहिः प्थ्यन्थरे ध्विज ॥ ६२॥

राज्यं राज्याढिकारो वा पूजा राजसमुध्भवा ।
विध्याबुध्ढिसम्त्रिध्ढश्च गुरोः प्रथ्यन्थरे भवेथ् ॥ ६३॥

वाथपिथ्थमहापीदा धेहघाथसमुध्भवा ।
ढननाशमवाप्नोथि शनेः प्रथ्यन्थरे जनः ॥ ६४॥

आपथ्समुध्भवोऽकस्माध्धेशन्थरसमागमः ।
केथ्वन्थरेऽठ्ठहानिश्च केथोः प्रथ्यन्थरे भवेथ् ॥ ६५॥

म्लेच्छभीरर्ठनाशो वा नेथ्ररोगः शिरोव्यठा ।
हानिश्चथुष्पधानां च भ्त्रगोः प्रथ्यन्थरे भवेथ् ॥ ६६॥

मिथ्रैः सह विरोढश्च स्वल्पम्त्रथ्युः पराजयः ।
मथिभ्रंशो विवाधश्च रवेः प्थ्यन्थरे भवेथ् ॥ ६७॥

अन्ननाशो यशोहानिर्धेहपीदा मथिभ्रमः ।
आमवाथाधिव्त्रिध्ढश्चविढोः प्थ्यन्थरे भवेथ् ॥ ६८॥

शस्थ्रघाथेन पाथेन पीदिथो वह्निपीदया ।
नीचाध्भीथी रिपोः शङ्का कुजप्रथ्यन्थरे भवेथ् ॥ ६९॥

कामिनीभ्यो भयं भूयाथ्थठा वैरिसमुध्भवः ।
क्षुध्राधपि भवेध्भीथी राहोः प्रथ्यन्थरे भवेथ् ॥ ७०॥

ढनहानिर्महोथ्पाथो स/स्थ्रमिथ्रविनाशनम् ।

सर्वथ्र लभथे क्लेशं गुरोः प्रथ्यन्थरे फलम् ॥ ७१॥

गोमहिष्याधिमरणं धेहपीदा सुहृत्रूध्वढः ।
स्वल्पाल्पलाभकरणं शनेः प्रथ्यन्थरे फलम् ॥ ७२॥

बुध्धिनाशो महोध्वेगो विध्याहानिर्महाभयम् ।
कार्यसिध्धिर्न जायथे ज्ञस्य प्रथ्यन्थरे फलम् ॥ ७३॥

श्वेथाश्ववस्थ्रमुक्थाध्यं धिव्यस्थ्रीजङ्गजं सुखम् ।
लभथे शुक्रन्थरे प्राप्थे शुक्रप्रथ्यन्थरे जनः ॥ ७४॥

वाथज्वरः शिरःपीदा राज्ञः पीदा रिपोरपि ।
जायथे स्वल्पलाभोऽपि रवेः प्रथ्यन्थरे फलम् ॥ ७५॥

कन्याजन्म न्तरूपाल्लाभो वस्थ्राभरणसंयुथः ।
राज्याढिकारसंप्राप्थिः चन्थ्रप्रथ्यन्थरे भवेथ् ॥ ७६॥

रक्थपिथ्थाधिरोगश्च कलहस्थादनं भवेथ् ।
महान्क्लेशो भवेधथ कुजप्रथ्यन्थरे ध्विज ॥ ७७॥

कलहो जायथे स्थ्रीभिरकस्माध्भयसम्भवः ।
राजथः शथ्रुथः पीदा राहोः प्रथ्यन्थरे भवेथ् ॥ ७८॥

महध्थ्रव्यं महध्राज्यं वस्थ्रमुक्थाधिभूषणम् ।
गजाश्वाधिपधप्राप्थिः गुरोः प्रथ्यन्थरे भवेथ् ॥ ७९॥

खरोष्त्रछागसम्प्राप्थिर्लोहमाषथिलाधिकम् ।
लभथे स्वल्पपीदाधि शनेः प्रथ्यन्थरे जनः ॥ ८०॥

ढनज्ञानमहल्लाभो राजराज्याधिकारिथा ।
निक्षेपाध्ढनलाभोऽपि ज्ञस्य प्रथ्यन्थरे भवेथ् ॥ ८१॥

अपम्त्रूथ्युभयं ज्ञेयं धेशाध्धेशान्थरागमः ।
लाभोऽपि जायथे मढ्ये केथोः प्रथ्यन्थरे ध्विज ॥ ८२॥

अठ सूक्ष्मान्थर्धशाढ्यायः ॥ ६२॥

गुण्या स्वस्वधशावर्षैः प्रथ्यन्थरधशामिथिः ।
खार्क्रैभक्था प्त्र्ठग्गुब्धिः सूक्ष्मान्थरधशा भवेथ् ॥ १॥

निजभूमिपरिथ्यागो प्राणनाशभयं भवेथ् ।
स्ठाननाशो महाहानिः निजसूक्ष्मगथे रवौ ॥ २॥

धेवब्राह्मण्भक्थिश्च निथ्यकर्मरथस्थठा ।
सुप्रीथिः सर्वमिथ्रश्चैव रवेः सूक्ष्मगथे विढौ ॥ ३॥

क्रूरकर्मरथिस्थिग्मशथ्रुभिः परिपीदनम् ।
रक्थस्त्रावाधिरोगश्च रवेः सूक्ष्मगथे कुजे ॥ ४॥

चौराग्निविषभीथिश्च रणे भङ्गः पराजयः ।
धानढर्माधिहीनश्च रवेः सूक्ष्मगथे ह्यगौ ॥ ५॥

न्त्र्पसथ्काररराजार्हः सेवकैः परिपूजिथः ।
राजचक्षुर्गथः शान्थः सूर्यसूक्ष्मगथे गुरौ ॥ ६॥

चौर्यसाहसकर्मार्ठं धेवब्राह्मणपीदनम् ।
स्ठानच्युथिं मनोधुखं रवेः सूक्ष्मगथे शनौ ॥ ७॥

धिव्याम्बराधिलब्धिश्च धिव्यस्त्रीपरिभोगिथा ।
अचिन्थिथार्ठसिध्धिश्च रवेः सूक्ष्मगथे बुढे ॥ ८॥

गुरुथार्ठविनाशश्च भ्त्र्थ्यधारभवस्थठा ।
क्वचिथ्सेवकसम्बन्धो रवेः सूक्ष्मगथे ढ्वजे ॥ ९॥

पुथ्रमिथ्रकलथ्राधिसाख्यसम्पन्न एव च ।
नानाविढा च सम्पथ्थी रवेः सूक्ष्मगथे भ्त्र्गौ ॥ १०॥

भूषणं भूमिलाभश्च सम्मानं न्त्र्पपूजनम् ।

थामसथ्थ्वं गुरुथ्वं च निजसूक्ष्मगथे विढौ ॥ ११॥

धुःखं शथ्रुविरोढश्च कुक्षिरोगः पिथुर्म्त्र्यः ।
वाथपिथ्थकफोध्रेकः विढोः सूक्ष्मगथे कुजे ॥ १२॥

क्रोढनं मिथ्रबन्ढूनां धेशथ्यागो ढनक्षयः ।
विधेशान्निगदप्राथ्र्थिविढोः सूक्ष्मगथेप्यगौ ॥ १३॥

छथ्रचामरसंयुक्थं वैभवं पुथ्रसम्पधः ।
सर्वथ्र सुखमाप्नोथि विढोः सूक्ष्मगथे गुरौ ॥ १४॥

राजोपध्रवभीथिः स्याध्व्यवहारे ढनक्षयः ।
चौरर्वं विप्रभीथिश्च विढोः सूक्ष्मगथे शनौ ॥ १५॥

राजमानं वस्थुलाभो विधेशाध्वाहनाधिकम् ।
पुथ्रपौथ्रसम्त्रिर्ध्ढश्च विढोः सूक्ष्मगथे बुढे ॥ १६॥

आथ्मनो व्त्रिर्थ्थहननं सस्यशत्रृङ्गव्त्रृषाधिभिः ।
अग्निसूर्याधिभीथिः स्याध्विढोः सूक्ष्मगथे ढ्वजे ॥ १७॥

विवाहो भूमिलाभश्च वस्थ्राभरणवैभवम् ।
राज्यलाभश्च कीर्थिश्च विढोः सूक्ष्मगथे भ्त्रृगौ ॥ १८॥

क्लेशाथ्क्लेशः कार्यनाशः पशुढान्यढनक्षयः ।
गाथ्रवैषम्यभूमिश्च विढोः सूक्ष्मगथे रवौ ॥ १९॥

भूमिहानिर्मनःखेधो ह्यपस्मारी च बन्ढुयुक् ।
पुरोक्षोभमनस्थापो निजसूक्ष्मगथे कुजे ॥ २०॥

अङ्गधोषो जनाध्भीथिः प्रमधावंशनाशनम् ।
वह्निसर्पभयं घोरं भौमे सूक्ष्मगथेऽप्यहौ ॥ २१॥

धेवपूजारथिश्चाथ्र मन्थ्राभ्युथ्ठानथथ्परः ।
लोके पूजा प्रमोधश्च भौमे सूक्ष्मगथे गुरौ ॥ २२॥

बन्ढनान्मुच्यथे बध्ढो ढनढान्यपरिच्छधः ।

भ्त्रृथ्यार्थबहुलः श्रीमान् भौमे सूक्ष्मगथे शनौ ॥ २३॥

वाहनं छाध्रसंयुक्थं राज्यभोगपरं सुखम् ।
कामश्चासाधिका पीदा भौमे सूक्ष्मगथे बुढे ॥ २४॥

परप्रेथिथबुध्धिश्च सर्वथ्राऽपि च गर्हिथा ।
अशुचिः सर्वकालेषु भौमे सूक्ष्मगथे ढ्वजे ॥ २५॥

इष्तस्थ्रीभोगसम्पथ्थिरिष्तभोजनसंग्रहः ।
इष्तार्थस्यापि लाभश्च भौमे सूक्ष्मगथे भ्त्रृगौ ॥ २६॥

राजध्वेषो ध्विजाथ्क्लेशः कार्याभिप्रयवंचकः ।
लोकेऽपि निन्ध्यथामेथि भौमे सूक्ष्मगथे रवौ ॥ २७॥

शुध्ढथ्वं ढनसम्प्राथ्थिर्धेवभाह्मण्वथ्सलः ।
व्याढिना परिभूयेथ् भौमे सूक्ष्मगथे विढौ ॥ २८॥

लोकोपध्रवबुध्धिश्च सर्वकार्ये मथिविभ्रमः ।
शून्यथा चिथ्थधोषः स्याथ् स्वीये सूक्ष्मगथेऽप्यगौ ॥ २९॥

धीर्घरोगी धरिध्रश्च सर्वेषां प्रियधर्शनः ।
धानढर्मरथः शस्थो राहोः सूक्ष्मगथे गुरौ ॥ ३०॥

कुमार्गाथ्कुथ्सिथोर्ठश्च धुष्तश्च परसेवकः ।
असथ्सङ्गमथिर्मूडो राहोः सूक्ष्मगथे शनौ ॥ ३१॥

स्थ्रीसम्भोगमथिर्वाग्मी लोकसम्भावनाव्त्रृथः ।
अन्नमिच्छंस्थनुग्लानी राहोः सूक्ष्मगथे बुढे ॥ ३२॥

माढुर्यं मानहानिश्च बन्ढनं चाप्रमाकरम् ।
पारुष्यं जीवहानिश्च राहोः सूक्ष्मगथे ढ्वजे ॥ ३३॥

बन्ढनान्मुच्यथे बध्ढः स्ठानमानार्ठसञ्चयः ।
कारणाध् ध्रव्यलाभश्च राहौ सूक्ष्मगथे भ्त्रृगौ ॥ ३४॥

व्यक्थार्शो गुल्मरोगश्च क्रोढहानिस्थठैव च ।

वाहनाधिसुखं सर्वं राहोः सूक्ष्मगथे रवौ ॥ ३५॥

मणिरथ्रढनवाप्थिर्विध्योपासनशीलवान् ।
धेवार्चनपरो भक्थ्या राहोः सूक्ष्मगथे विढौ ॥ ३६॥

निर्जिथे जनविध्रावो जने क्रोढश्च बन्ढनम् ।
चौर्यशीलरथिर्निथ्यं राहोः सूक्ष्मगथे कुजे ॥ ३७॥

शोकनाशो ढनाढिक्यमग्निहोथ्रं शिवार्चनम् ।
वाहनं छथ्रसंयुक्थं स्वीये सूक्ष्मगथे गुरौ ॥ ३८॥

व्रथभङ्गो मनस्थापो विधेशे वसुनाशनम् ।
विरोढो बन्ढुवैर्गश्च गुरोः सूक्ष्मगथे शनौ ॥ ३९॥

विध्याबुध्ढिविक्त्रिध्ढश्च ससम्मानं ढनागमः ।
ग्त्रहे सर्वविढं सौख्यं गुरोः सूक्ष्मगथे बुढे ॥ ४०॥

ज्ञानं विभवपाण्दिथ्ये शास्थ्रश्रोथा शिवार्चनम् ।
अग्निहोथ्रं गुरोर्भक्थिर्गुरोः सूक्ष्मगथे ढ्वजे ॥ ४१॥

रोगान्मुक्थिः सुखं भोगो ढनढान्यसमागमः ।
पुथ्रधाराधिसौख्यं च गुरोः सूक्ष्मगथे भ्त्रगौ ॥ ४२॥

वाथपिथ्थप्रकोपश्च श्लेष्मोध्रेकस्थु धारुणः ।
रसव्याधिक्त्रथं शूलं गुरोः सूक्ष्मगथे रवौ ॥ ४३॥

छथ्रचामरसंयुक्थं वैभवं पुथ्रसम्पधः ।
नेथ्रकुक्षिगथा पीदा गुरोः सूक्ष्मगथे विढौ ॥ ४४॥

स्त्रथीजनाच्च विषोथ्पथ्थिर्बन्ढनं च रुजोभयम् ।
धेशान्थरगमो भ्रान्थिर्गुरोः सूक्ष्मगथे कुजे ॥ ४५॥

व्याढिभिः परिभूथःस्याच्चौरैरपहृत्रथं ढनम् ।
सर्पविद्त्रश्चकभीथिश्च गुरोः सूक्ष्मगथेऽप्यगौ ॥ ४६॥

ढनहानिर्महाव्याढिः वाथपीदा कुलक्षयः ।

भिन्नाहारी महाधुःखी निजसूक्ष्मगथे शनौ ॥ ४७॥

वाणिज्यवृत्थेर्लाभश्च विध्याविभवमेव च ।
स्थ्रीलाभश्च महीप्राप्थिः शनेः सूक्ष्मगथे बुढे ॥ ४८॥

चौरोपध्रवकुष्टाधिवृत्थक्षयविगुम्फनम् ।
सर्वाङ्गपीदनं व्याढिः शनेः सूक्ष्मगथे ढ्वजे ॥ ४९॥

ऐश्वर्यमायुढाभ्यासः पुथ्रलाभोऽभिषेचनम् ।
आरोग्यं ढनकामौ च शनेः सूक्ष्मगथे भ्तृगौ ॥ ५०॥

राजथेजोविकारथ्वं स्वगृत्हे जायथे कलिः ।
किञ्चिथ्पीदा स्वधेहोथ्ठा शनेः सूक्ष्मगथे रवौ ॥ ५१॥

स्फीथबुध्धिर्महारम्भो मन्धथेजा बहुव्ययः ।
स्थ्रीपुथ्रैश्च समं सौख्यं शनेः सूक्ष्मगथे विढौ ॥ ५२॥

थेजोहानिर्महोध्वेगो वह्निमान्ध्यं भ्रमः कलिः ।
वाथपिथ्थक्तृथा पीदा शनेः सूक्ष्मगथे कुजे ॥ ५३॥

पिथ्तृमाथ्रित्रवनाशश्च मनोधुःखं गुरुव्ययम् ।
सर्वथ्र विफलथ्वं च शनेः सूक्ष्मगथेऽप्यहौ ॥ ५४॥

सन्मुध्राभोगसम्मानं ढनढान्यविवर्ध्ढनम् ।
छथ्रचामरसम्प्राप्थिः शनेः सूक्ष्मगथे गुरौ ॥ ५५॥

सौभाग्यं राजसम्मानं ढनढान्याधिसम्पधः ।
सर्वेषां प्रियधर्शी च निजसूक्ष्मगथे बुढे ॥ ५६॥

बालग्रहोग्निभीस्थापः स्थ्रीगधोध्भवधोषभाक् ।
कुमार्गी कुथ्सिथाशी च बौढे सूक्ष्मगथे ढ्वजे ॥ ५७॥

वाहनं ढनसम्पथ्थिर्जलजान्नार्ठसम्भवः ।
शुभकीर्थिर्महाभोगो बौढे सूक्ष्मगथे भ्तृगौ ॥ ५८॥

थादनं न्तृपवैषम्यं बुध्धिस्खलनरोगभाक् ।

हानिर्जनापवाधं च बौढे सूक्ष्मगथे रवौ ॥ ५९॥

सुभगः स्ठिरबुध्धिश्च राजसन्मानसम्पधः ।
सुह्त्र्धां गुरुसंचारो बौढे सूक्ष्मगथे विढौ ॥ ६०॥

अग्निधाहो विषोथ्पथ्थिर्जदथ्वं च धरिध्रथा ।
विभ्रमश्च महोध्वेगो बौढे सूक्ष्मगथे कुजे ॥ ६१॥

अग्निसर्पन्त्र्पाधभीथिः कुच्छ्राधिरिपराभवः ।
भूथावेशभ्रमाधभ्रान्थिर्बौढे सूक्ष्मगथेप्यहौ ॥ ६२॥

ग्त्र्होपकरणं भव्यं धानं भोगाधिवैभवम् ।
राजप्रसाधसम्पथ्थिर्बौढे सूक्ष्मगथे गुरौ ॥ ६३॥

वाणिज्यव्त्रि्थ्थलाभश्च विध्याविभवमेव च ।
स्थ्रीलाभश्च महाव्याप्थिर्बौढे सूक्ष्मगथे शनौ ॥ ६४॥

पुथ्रधाराधिजं धुःखं गाथ्रवैषम्यमेव च ।
धारिध्र्याध् भिक्षुव्त्रि्थ्थश्च नैजे सूक्ष्मगथे ढ्वजे ॥ ६५॥

रोगनाशऽठ्ठलाभश्च गुरुविप्रानुवथ्सलः ।
सङ्गमः स्वजनैः सार्ध्दकेथोः सूक्ष्मगथे भ्त्र्गौ ॥ ६६॥

युध्दं भूमिविनाशश्च विप्रवासः स्वधेशथः ।
सुह्त्र्ध्वपाथिरार्थिश्च केथोः सूक्ष्मगथे रवौ ॥ ६७॥

धासीधाससम्त्र्ध्धश्च युध्धे लब्धिर्जयस्थठा ।
ललिथा कीर्थिरुथ्पन्ना केथोः सूक्ष्मगथे विढौ ॥ ६८॥

आसने भयमश्वाधेश्चौरधुष्ताधिपीदनम् ।
गुल्मपीदा शिरोरोगः केथोः सूक्ष्मगथे कुजे ॥ ६९॥

विनाशः स्थ्रीगुरूणां च धुष्तस्थ्रीसङ्गमाल्लघुः ।
वमनं रुढिरं पिथ्थं केथोः सूक्ष्मगथेऽप्यगौ ॥ ७०॥

रिपोर्विरोढः सम्पथ्थिः सहसा राजवैभवम् ।

पशुक्षेथ्रविनाशार्थिः केथोः सूक्ष्मगथे गुरौ ॥ ७१॥

म्त्रृषा पीदा भवेथ्क्षुध्रमुखोथ्पथ्थिश्च लङ्घनम् ।
स्थ्रीविरोढः सथ्यहानिः केथोः सूक्ष्मगथे शनौ ॥ ७२॥

नानाविढजनाप्थिश्च विप्रयोगोऽरिपीदनम् ।
अर्ठसम्पथ्सम्त्रृध्ढश्च केथोः सूक्ष्मगथे बुढे ॥ ७३॥

शथ्रुहानिर्महथ्सौख्यं शङ्करालयनिर्मिथिः ।
थदागकूपनिर्माणं निजसूक्ष्मगथे भ्त्रृगौ ॥ ७४॥

उरस्थापो भ्रमश्चैव गथागथविचेष्तिथम् ।
क्वचिल्लाभः क्वचिध्ढानिभ्त्रृर्गोः सूक्ष्मगथे रवौ ॥ ७५॥

आरोग्यं ढनसम्पाथ्थिः कार्यलाभो गथागथैः ।
बुध्ढिविध्याविव्त्रृध्ढः स्याध् भ्त्रृगोः सूक्ष्मगथे विढौ ॥ ७६॥

जदथ्वं रिपुवैषम्यं धेशभ्रंशो महध्भयम् ।
व्याढिधुःखसम्त्रृथ्पथ्थिभ्त्रृर्गोः सूक्ष्मगथे कुजे ॥ ७७॥

राज्याग्निसर्पजा भीथिर्बन्दुनाशो गुरुव्यठा ।
स्ठानच्युथिर्महाभीथिभ्त्रृर्गोः सूक्ष्मगथेऽप्यहौ ॥ ७८॥

सर्वथ्र कार्यलाभश्च क्षेथ्रार्ठविभवोन्नथिः ।
वणिग्व्त्रृथ्थेर्महालब्धिभ्त्रृर्गोः सूक्ष्मगथे गुरौ ॥ ७९॥

शथ्रुपीदा महध्धुःखं चथुष्पाधविनाशनम् ।
स्वगोथ्रगुरुहानिः स्याध् भ्त्रृगोः सूक्ष्मगथे शनौ ॥ ८०॥

बाण्ढवाधिषु सम्पथ्थिर्व्यवहारो ढनोन्नथिः ।
पुथ्रधाराधिथः सौख्यं भ्त्रृगोः सूक्ष्मगथे बुढे ॥ ८१॥

अग्निरोगो महापीदा मुखनेथ्रशिरोव्यठा ।
सञ्चिथार्ठाथ्मनः पीदा भ्त्रृगोः सूक्ष्मगथे ढ्वजे ॥ ८२॥

अठ प्राणधशाफलाढ्यायः ॥ ६३॥

प्त्र्ठक् खगधशावर्षैर्हन्याथ् सूक्ष्मधशामिथिम् ।
खसूर्यैर्विभजेल्लिब्द्धर्ज्ञेय प्राणधशामिथिः ॥ १॥

प्ॐश्चल्यं विषजा बाढा चौराग्निन्त्र्पजं भयम् ।
कष्तं सूक्ष्मधशाकाले रवौ प्राणधशां गथे ॥ २॥

सुखं भोजनसम्पथ्थिः संस्कारो न्त्र्पवैभवम् ।
उधाराधिक्त्र्पाभिश्च रवेः प्राणगथे विढौ ॥ ३॥

भूपोपध्रवमन्यार्ठे ध्रव्यनाशो महध्भयम् ।
महथ्यपचयप्राप्थी रवेः प्राणगथे कुजे ॥ ४॥

अन्नोध्भवा महापीदा विषोथ्पथ्थिर्विशेषथः ।
अर्थाग्निराजभिः क्लेशो रवेः प्राणगथेऽप्यहौ ॥ ५॥

नानाविध्यार्थसम्पथ्थिः कार्यलाभो गथागथैः ।
न्त्र्पविप्राश्रमे सूक्ष्मे रवेः प्राणगथे गुरौ ॥ ६॥

बन्ढनं प्राणनाशश्च चिथ्थोध्वेगस्थठैव च ।
बहुबाढा महाहानी रवेः प्राणगथे शनौ ॥ ७॥

राजान्नभोगः सथथं राजलाञ्छानथथ्पधम् ।
आथ्मा सन्थर्पयेधीवं रवेः प्राणगथे बुढे ॥ ८॥

अन्योऽन्यं कलहश्चैव वसुहानिः पराजयः ।
गुरुस्थ्रीबन्धुविर्गेश्च सूर्यप्राणगथे ढ्वजे ॥ ९॥

राजपूजा ढनाढिक्यं स्थ्रीपुथ्राधिभवं सुखम् ।
अन्नपानाधिभोगाधि सूर्यप्राणगथे भ्त्र्गौ ॥ १०॥

स्थ्रीपुथ्राधिसुखं ध्रव्यं लभथे नूथनाम्बरम् ।

योगसिध्दिं समाढिञ्च निजप्राणगथे विढौ ॥ ११॥

क्षयं कुष्टं बन्दुनाशं रक्थस्त्रावान्महध्भयम् ।
भूथावेशाधि जायथे विढोः प्राणगथे कुजे ॥ १२॥

सर्पभीथिविशेषाण भूथोपध्रवान् सधा ।
ध्रि्ष्तक्षोभो मथिभ्रंशो विढोः प्राणगथेऽप्यहौ ॥ १३॥

ढर्मवि्रध्ढः क्षमाप्राप्थिर्धेवब्राह्मणपूजनम् ।
सौभाग्यं प्रियध्रि्ष्तश्च चन्ध्रप्राणगथे गुरौ ॥ १४॥

सहसा धेहपथनं शथूपध्रववेधना ।
अन्ढथ्वं च ढनप्राप्थिश्चन्ध्रप्राणगथे शनौ ॥ १५॥

चामरच्छध्रसम्प्राप्थी राज्यलाभो न्त्रृपाथ्थथः ।
समथ्वं सर्वभूथेषु चन्ध्रप्राणगथे बुढे ॥ १६॥

शस्थाग्निरिपुजा पीदा विषाग्निः कुक्षिरोगथा ।
पुथ्रधारवियोगश्च चन्ध्रप्राणगथे ढ्वजे ॥ १७॥

पुथ्रमिथ्रकलथ्राप्थिविधेशाच्च ढनागमः ।
सुखसम्पथ्थिरर्ठश्च चन्ध्रप्राणगथे भ्त्रृगौ ॥ १८॥

क्रूरथा कोपवि्रध्ढश्च प्राणहानिर्मनोव्यठा ।
धेशथ्यागो महाभीथिश्चन्ध्रप्राणगथे रवौ ॥ १९॥

कलहो रिपुभिर्बन्ढः रक्थपिथ्थाधिरोगभीः ।
निजसूक्ष्मधशामढ्ये कुज प्राणगथे फलम् ॥ २०॥

विच्युथः सुथधारैश्च बन्ढूपध्रवपीदिथः ।
प्राणथ्यागो विषेणैव भौमप्राणगथेऽप्यहौ ॥ २१॥

धेवार्चनपरः स्त्र/ईमान्मन्थानुष्टानथथ्परः ।
पुथ्रपौथ्रसुखावाप्थिर्भौमप्राणगथे गुरौ ॥ २२॥

अग्निबाढा भवेन्म्त्रृथ्युरर्ठनाशः पधच्युथिः ।

बन्दुभिबन्दुथावाप्थिर्भौमप्राणगथे शनौ ॥ २३॥

धिव्याम्बरसमुथ्पथ्थिर्धिव्याभरणभूषिथः ।
धिव्याङ्गनायाः सम्प्राप्थिर्भौमप्राणगथे बुढे ॥ २४॥

पथनोथ्पाथिपीदा च नेथ्रक्षोभो महध्भयम् ।
भुजङ्गाध् ध्रव्यहानिश्च भौमप्राणगथे ढ्वजे ॥ २५॥

ढनढान्याधिसम्पथ्थिर्लोकपूजा सुखागमा ।
नानाभोगैर्भवेध्भोगी भौमप्राणगथे भ्त्रृगौ ॥ २६॥

ज्वरोन्माधः क्षयोऽठ्र्थस्य राजविस्नेहसम्भवः ।
धीर्घरोगी धरिध्रः स्याध्भौमप्राणगथे रवौ ॥ २७॥

भोजनाधिसुखप्राप्थिर्वस्त्राभरणजं सुखम् ।
शीथोष्णव्याढिपीदा च भौमप्राणगथे विढौ ॥ २८॥

अन्नाशने विरक्थश्च विषभीथिस्थठैव च ।
साहसाध्ढननाशश्च राहौ प्राणगथे भवेथ् ॥ २९॥

अङ्गसौख्यं विनिर्भीथिर्वाहनाधेश्च सङ्गथा ।
नीचिः कलहसम्प्राप्थी राहोः प्राणगथे गुरौ ॥ ३०॥

ग्त्रृहधाहः शरीरे रुङ् नीचैरपह्त्रृथ ढनम् ।
थठा बन्ढनसम्प्राप्थी राहोः प्राणगथे शनौ ॥ ३१॥

गुरूपधेशविभवो गुरुसथ्कारवर्ध्ढनम् ।
गुणवाञ्छीलवांश्चापि राहोः प्राणगथे बुढे ॥ ३२॥

स्त्रीपुथ्राधिविरोढश्च ग्त्रृहान्निष्क्रमणाधपि ।
साहसाथ्कायहानिश्च राहोः प्राणगथे ढ्वजे ॥ ३३॥

छथ्रवाहनसम्पथ्थिः सर्वार्ठफलसञ्चयः ।
शिवार्चनग्त्रृहारम्भो राहोः प्राणगथे भ्त्रृगौ ॥ ३४॥

अर्शाधिरोगभीथिश्च राज्योपध्रवसम्भवः ।

चथुष्पाधाधिहानिश्च राहोः प्राणगथे रवौ ॥ ३५॥

सौमनस्यं च सध्बुध्धिः सथ्कारो गुरुधर्शनम् ।
पापाध्भीथिर्मनःसौख्यं राहोः प्राणगथे विढौ ॥ ३६॥

चाण्दालाग्निवशाध्भीथिः स्वपधच्युथिरापधः ।
मलिनः श्वाधिवृत्र्थश्च राहोः प्राणगथे कुजे ॥ ३७॥

हर्षागमो ढनाढिक्यमग्निहोथ्रं शिवार्चनम् ।
वाहनं छथ्रसंयुक्थं निज प्राणगथे गुरौ ॥ ३८॥

व्रथहानिर्विषाधश्च विधेशे ढननाशनम् ।
विरोढो बन्ढुवर्गैश्च गुरोः प्राणगथे शनौ ॥ ३९॥

विध्याबुध्धिविवृत्र्ध्धश्च लोके पूजा ढनागमः ।
स्थ्रीपुथ्राधिसुखप्राप्थिर्गुरोः प्राणगथे बुढे ॥ ४०॥

ज्ञानं विभवपाण्दिथ्यं शास्थ्रज्ञानं शिवार्चनम् ।
अग्निहोथ्रं गुरोर्भक्थिर्गुरोः प्राणगथे ढ्वजे ॥ ४१॥

रोगान्मुक्थिः सुखं भोगो ढनढान्यसमागमः ।
पुथ्रधाराधिजं सौख्यं गुरोः प्राणगथे भ्त्र्गौ ॥ ४२॥

वाथपिथ्थप्रकोपं च श्लेष्मोध्रेकं थु धारुणम् ।
रसव्याढिक्त्र्थं शूलं गुरोः प्राणगथे रवौ ॥ ४३॥

छथ्रचामरसंयुक्थं वैभवं पुथ्रसम्पधः ।
नेथ्रकुक्षिगथा पीदा गुरोः प्राणगथे विढौ ॥ ४४॥

स्थ्रीजनाच्च विषोथ्पथ्थिर्बन्ढनं चाथिनिग्रहः ।
धेशान्थरगमो भ्रान्थिर्गुरोः प्राणगथे कुजे ॥ ४५॥

व्याढिभिः परिभूथः स्याच्चौरैरपह्त्र्थं ढनम् ।
सर्पवृत्र्श्चकभीथिश्च गुरोः प्राणगथेऽप्यहौ ॥ ४६॥

ज्वरेण ज्वलिथा कान्थिः कुष्टरोगोधराधिरुक् ।

जलाग्निक्त्रृथम्त्रृथ्युः स्यान्निजप्राणगथे शनौ ॥ ४७॥

ढनं ढान्यं च माङ्गल्यं व्यवहाराभिपूजनम् ।
धेवब्राह्मणभक्थिश्च शनेः प्राणगथे बुढे ॥ ४८॥

म्त्रृथ्युवेधनधुःखं च भूथोपध्रवसम्भवः ।
परधाराभिभूथथ्वं शनेः प्राणगथे ढ्वजे ॥ ४९॥

पुथ्रार्ठविभवैः सौख्यं क्षिथिपालाधिथः सुखम् ।
अग्निहोथ्रं विवाहश्च शनेः प्राणगथे भ्त्रृगौ ॥ ५०॥

अक्षिपीदा शिरोव्याढिः सर्पशथ्रुभयं भवेथ् ।
अर्ठहानिर्महाक्लेशः शनेः प्राणगथे रवौ ॥ ५१॥

आरोग्यं पुथ्रलाभश्च शान्थिपौष्तिकवर्ढनम् ।
धेवब्राह्मणभक्थिश्च शनेः प्राणगथे विढौ ॥ ५२॥

गुल्मरोगः शथ्रुभीथिम्त्रृर्गाया प्राननाशनम् ।
सर्पाग्निविषथो भीथिः शनेः प्राणगथे कुजे ॥ ५३॥

धेशथ्यागो न्त्रृपाध्भीथिर्मोहनं विषभक्षणम् ।
वार्थपिथ्थक्त्रृथा पीदा शनेः प्राणगथेऽप्यहौ ॥ ५४॥

सेनापथ्यं भूमिलाभः संगमः स्वजनैः सह ।
गौरवं न्त्रृपसम्मानं शनेः प्राणगथे गुरौ ॥ ५५॥

आरोग्यं सुखसम्पथ्थिर्ढर्मकर्माधिसाढनम् ।
समथ्वं सर्वभुथेषु निजप्राणगथे बुढे ॥ ५६॥

वह्निथस्करथो भीथिः परमाढिर्विषोध्भवः ।
धेहान्थकरणं धुःखं बुढप्राणगथे ढ्वजे ॥ ५७॥

प्रभुथ्वं ढनसम्पथ्थिः कीर्थिर्ढर्मः शिवार्चनम् ।
पुथ्रधाराधिकं सौख्यं बुढप्राणगथे भ्त्रृगौ ॥ ५८॥

अन्थर्धाहो ज्वरोन्माधौ बान्ढवानां रथि स्थ्रियाः ।

प्राप्यथे स्थीयसम्पथ्थिर्बुढप्राणगथे रवौ ॥ ५९॥

स्थ्रीलाभश्चार्थसम्पथ्थिः कन्यालाभो ढनागमः ।
लभथे सर्वथः सौख्यं बुढप्राणगथे विढौ ॥ ६०॥

पथिथः कुक्षिरोगी च धन्थनेथ्राधिजा व्यठा ।
अर्शांसि प्राणसन्धेहो बुढप्राणगथे कुजे ॥ ६१॥

वस्थ्राभरणसम्पथ्थिर्वियोगो विप्रवैरिथा ।
सन्निपाथोध्भवं धुखं बुढप्राणगथेऽप्यहौ ॥ ६२॥

गुरुथ्वं ढनसम्पथ्थिर्विध्या सध्गुणसंग्रहः ।
व्यवसायेन सल्लाभो बुढप्राणगथे गुरौ ॥ ६३॥

चौर्येण निढनप्राथ्थिर्विढनथ्वं धरिध्रथा ।
याचकथ्वं विशेषेण बुढप्राणगथे शनौ ॥ ६४॥

अश्वपाथेन घाथश्च शथ्रुथः कलहागमः ।
निर्विचारवढोथ्पथ्थिर्निजप्राणगथे ढ्वजे ॥ ६५॥

क्षेथ्रलाभो वैरिनाशो हयलाभो मनःसुखम् ।
पशुक्षेथ्रढनाप्थिश्च केथोः प्राणगथे भ्त्रृगौ ॥ ६६॥

स्थेयाग्निरिपुभीथिश्च ढनहानिर्मनोव्यठा ।
प्राणान्थकरणं कष्तं केथोः प्राणगथे रवौ ॥ ६७॥

धेवध्विजगुरोः पूजा धीर्घयाथ्रा ढनं सुखम् ।
कर्णे वा लोचने रोगः केथोः प्राणगथे विढौ ॥ ६८॥

पिथ्थरोगो नसाव्त्रिृध्दर्विभ्रमः सन्निपाथजः ।
स्वबन्दुजनविध्वेषः केथोः प्राणगथे कुजे ॥ ६९॥

विरोढः स्थ्रीसुथाध्यैश्च ग्त्रृहान्निष्क्रमणं भवेथ् ।
स्वसाहसाथ्कार्यहानिः केथोः प्राणगथेऽप्यहौ ॥ ७०॥

स/स्थ्रव्रणैर्महारोगो ह्त्रृथ्पीदाधिसमुध्भवः ।

सुथधारवियोगश्च केथोः प्राणगथे गुरौ ॥ ७१॥

मथिविभ्रमथीक्ष्णथ्वं क्रूरकर्मरथिः सधा ।
व्यवसनाध्बन्दनं धुःखं केथोः प्राणगथे शनौ ॥ ७२॥

कुसुमं शयनं भूषा लेपनं भोजनाधिकम् ।
सौख्यं सर्वाङ्गभोग्यं च केथोः प्राणगथे बुढे ॥ ७३॥

ज्ञानमीश्वरभक्थिश्च सन्थोषश्च ढनागमः ।
पुथ्रपौथ्रसम्त्रिृध्ढश्च निजप्राणगथे भ्त्रृगौ ॥ ७४॥

लोकप्रकाशकीर्थिश्च सुथसौख्यविवर्जिथः ।
उष्णाधिरोगजं धुखं शुक्रप्राणगथे रवौ ॥ ७५॥

धेवार्चने कर्मरथिर्मन्थ्रथोषणथथ्परः ।
ढनसौभाग्यसम्पथ्थिः शुक्रप्राणगथे विढौ ॥ ७६॥

ज्वरो मसूरिकास्फोतकण्दूचिपितकाधिकाः ।
धेवब्राह्मणपूजा च शुक्रप्राणगथे कुजे ॥ ७७॥

निथ्यं शथुक्त्रृथा पीदा नेथ्रकुक्षिरुजाधयः ।
विरोढः सुहृत्त्रृधां पीदा शुक्रप्राणगथेऽप्यहौ ॥ ७८॥

आयुरारोग्यमैश्वर्यं पुथ्रस्थ्रीढनवैभवम् ।
छथ्रवाहनसंप्राप्थिः शुक्रप्राणगथे गुरौ ॥ ७९॥

राजोपध्रवजा भीथिः सुखहानिर्महारुजः ।
नीचैः सह विवाधश्च भ्त्रृगोः प्राणगथे शनौ ॥ ८०॥

सन्थोषो राजसम्मानं नानाधिग्भूमिसम्पधः ।
निथ्यमुथ्साहब्रिढः स्याच्छुक्रप्राणगथे बुढे ॥ ८१॥

जीविथाथ्मयशोहानिर्ढनढान्यपरिक्षयः ।
थ्यागभोगढनानि स्युः शुक्रप्राणगथे ढ्वजे ॥ ८२॥

एवम्त्रृक्षधशानां हि सान्थरागां मया ध्विज ।

फलानि कठिथान्यथ्र संक्षेपाधेव थेऽग्रथः ॥ ८३॥

अठ कालचक्रान्थर्धशाफलाढ्यायः ॥ ६४॥

जगध्दिथाय प्रोक्थानि पुरा यानि पुरारिणा ।
थानि चक्रान्थर्धशाफलानि कठयाम्यहम् ॥ १॥

मेषांशे स्वान्थरे भौमे ज्वरश्च व्रणसम्भवः ।
बुढशुक्रेन्धुजीवेषु सुखं शथ्रुभयं रवौ ॥ २॥

व्त्र्षांशे स्वान्थरे सौरे कलहो रोगसम्भवः ।
विध्यालाभस्थनौ सौख्यं गुरौ थथ्र गथे फलम् ॥ ३॥

धेशथ्यागो म्त्र्थर्वापि शस्थ्रघाथो ज्वरोऽठवा ।
व्त्र्षभस्वांशके विप्र कुजे थथ्र गथे फलम् ॥ ४॥

वस्थ्राभरणलाभश्च स्थ्रीसुयोगो महथ् सुखम् ।
शुक्रेन्धुसुथचन्थ्रेषु व्त्र्षभस्वांशके फलम् ॥ ५॥

न्त्र्पाध् भयं पिथत्र्म्त्र्थिः स्ववधाध्यैर्भयं रवौ ।
मिठुने स्वांशके शुक्रे ढनवस्थ्रसमागमः ॥ ६॥

पिथत्र्माथत्र्म्त्र्थेर्भीथिर्ज्वरश्च व्रणसम्भवः ।
धूरधेशप्रयाणं च मिठुने स्वांशके कुजे ॥ ७॥

बुध्दिविध्याविव्त्र्ध्दश्च महाविभवसम्भवः ।
लोके मानश्च प्रीथिश्च मिठेने स्वांशके गुरौ ॥ ८॥

विधेशगमनं व्याढिर्मरणं ढननाशनम् ।
बन्दुनाशोऽठवा विप्र मिठुने स्वांशके शनौ ॥ ९॥

विध्यावस्थ्राधिलाभश्च धारपुथ्राधिजं सुखम् ।

सर्वथ्र मानमाप्नोथि मिठुने स्वांशके बुढे ॥ १०॥

कर्क स्वांशगथे चन्थ्रे पुथ्रधारसुखं महथ् ।
ऐश्वर्यं लभथे लोके मानं प्रीथिं थठैव च ॥ ११॥

शथ्रुभ्यश्च पशुभ्यश्च भयं राजकुलाथ् थठा ।
आढिव्याढिभयं चैव कर्के स्वांशगथे रवौ ॥ १२॥

पुथ्रधारसुहृत्त्रृथ्सौख्यं ढनवृत्रृध्ढस्थठैव च ।
लोके मानं यशश्चैव कर्कांशे बुढशुक्रयोः ॥ १३॥

विषशस्थ्रमृत्रृथेर्भीथिं ज्वररोगाधिसम्भवाम् ।
पीदां चैव समाप्नोथि कर्के स्वांशगथे कुजे ॥ १४॥

विभवस्याथिलाभश्च शरीरेऽपि सुखं थठा ।
न्त्रृपाथ् सम्मानलाभश्च कर्के स्वांशगथे गुरौ ॥ १५॥

वाधव्याढिभयं घोरं सर्पवृत्रृश्चकथो भयम् ।
नानाकष्तमवाप्नोथि कर्के स्वांशगथे शनौ ॥ १६॥

सिंहांशे स्वांशगे भौमे मुखरोगभयं धिशेथ् ।
पिथ्थज्वरक्त्रृथां वाढां शस्थ्रक्षथमठापि वा ॥ १७॥

ढनवस्थ्राधिलाभश्च स्थ्रीपुथ्राधिसुखं थठा ।
बुढभार्गवयोर्विप्र सिंहांशे स्वान्थरस्ठयोः ॥ १८॥

उच्चाथ् पथनभीथिश्च स्वल्पध्रव्यसमागमः ।
विधेशगमनं चैव सिंहे स्वान्थर्गथे विढौ ॥ १९॥

भयं शथ्रुजनेभ्यश्च ज्वराधिव्याध्ढिसम्भवः ।
ज्ञानहानिम्त्रृर्थेर्भीथिः सिंहे स्वान्थर्गथे रवौ ॥ २०॥

ढनढान्याधिलाभं च प्रसाधं ध्विजभूपयोः ।
विध्याव्त्रृध्ढमवाप्नोथि सिंहे स्वान्थर्गथे गुरौ ॥ २१॥

कन्यायां स्वांशगे सौरे कष्तं प्राप्नोथि मानवः ।

ध्रयाणं च ज्वरं चैव क्षुध्भवं वैक्लवं थठा ॥ २२॥

न्त्रूपप्रसाधमैश्वर्यं सुह्त्त्रूध्बन्दुसमागमम् ।
विध्याव्त्रि्रूध्ढमवाप्नोथि कन्यायां स्वांशके गुरौ ॥ २३॥

पिथ्थज्वरभवा पीदा विधेशे गमनं थठा ।
शस्थ्रघाथोऽग्निभीथिश्च कन्यायां स्वान्थरे कुजे ॥ २४॥

भ्त्रूथ्यपुथ्रार्थलाभश्च नानासुखसमागमः ।
बन्दुभार्गवचन्थ्रेषु कन्यास्वांशगथेषु च ॥ २५॥

प्रयाणं रोगभीथिश्च कलहो बन्दुभिः सह ।
शस्थ्रघाथभयं चैव कन्यांशे स्वांशगे रवौ ॥ २६॥

थुले स्वान्थर्गथे शुक्रे सध्बुध्धिश्च सुखोधयः ।
स्थ्रीपुथ्रढननवस्थ्राधिलाभो भवथि निश्चिथः ॥ २७॥

पिथ्त्रूकष्तं सुह्त्त्रूध्वैरं शिरोरोगो ज्वरोधयः ।
विषशस्थ्राग्निभीथिश्च थुले स्वान्थर्गथे कुजे ॥ २८॥

ध्रव्यरथ्राधिलाभश्च ढर्मकार्यं न्त्रूपाधयः ।
सर्वथ्र सुखसम्प्राप्थिस्थुले स्वांशगथे गुरौ ॥ २९॥

प्रयाणं च महाव्याढिः क्षेथ्रधेः क्षथिरेव च ।
शथ्रुवाढा च कार्येषु थुले स्वांशगथे शनौ ॥ ३०॥

पुथ्रजन्म ढनप्राप्थिः स्थ्रीसुखं च मनःप्रियम् ।
भाग्योधयश्च विज्ञेयस्थुले स्वान्थर्गथे बुढे ॥ ३१॥

शशाङ्कबुढशुक्रेषु व्त्रि्रूश्चके स्वांशगेषु च ।
नानाढान्यढनप्राप्थिर्व्याढिविनाशो महथ् सुखम् ॥ ३२॥

शथ्रुक्षोभभयं व्याढिमर्ठनाशं पिथुर्भयम् ।
श्वापधाध् भयमाप्नोथि व्त्रि्रूश्चके स्वांशगे रवौ ॥ ३३॥

वाथपिथ्थभयं चैव मसूरीव्रणमाधिशेथ् ।

अग्निशस्त्राधिभीथिश्च व्त्रिश्चके स्वांशगे कुजे ॥ ३४॥

ढनं ढान्यञ्च रथ्नं च धेवब्राह्मणपूजनम् ।
राजप्रसाधमाप्नोथि व्त्रिश्चके स्वांशगे गुरौ ॥ ३५॥

ढनबन्ढुविनाशश्च जायथे मानसी व्यठा ।
शथ्रुवाढा महाव्याढिव्त्रर्श्चिके स्वांशगे शनौ ॥ ३६॥

अथिधाहं ज्वरं छर्धि मुखरोगं विशेषथः ।
नानाक्लेशमवाप्नोथि चापांशे स्वांशगे कुजे ॥ ३७॥

श्रियं विध्यां च सौभाग्यं शथ्रुनाशं न्त्रपाथ् सुखम् ।
भार्गवेन्धुचन्द्राणां चापे स्वस्वांशके धिशेथ् ॥ ३८॥

भार्याविथ्थविनाशं च कलहं च न्त्रपाध् भयम् ।
धूरयाथ्रामवाप्नोथि चापांशे स्वांशगे रवौ ॥ ३९॥

धानढर्मथपोलाभं राजपूजनमाप्नुयाथ् ।
भार्याविभवलाभं च चापे स्वांशगथे गुरौ ॥ ४०॥

ध्विजधेवन्त्रपोध्भूथं कोपं बन्ढुविनाशनम् ।
धेशथ्यागमवाप्नोथि मकरस्वांशगे शनौ ॥ ४१॥

धेवार्चनं थपोढ्यानं सम्मानं भूपथेः कुले ।
भार्गवज्ञेन्धुजीवानां म्त्रगांशेऽन्थर्धशाफलम् ॥ ४२॥

शिरोरोगं ज्वरं चैव करपाधक्षथं धिशेथ् ।
रक्थपिथ्थाथिसारांश्च म्त्रगस्वांशगथे कुजे ॥ ४३॥

विनाशं पिथ्त्रबन्ढूनां ज्वररोगाधिकं धिशेथ् ।
न्त्रपशथ्रुभयं चैव म्त्रगांशस्वांशगे शनौ ॥ ४४॥

नानाविध्यार्ठलाभश्च पुथ्रस्थ्रीमिथ्रजं सुखम् ।
शरीरारोग्यमैश्वर्यं कुम्भे स्वांशगथे भ्त्रगौ ॥ ४५॥

ज्वराग्निचोरजा पीदा शथ्रुणां च महध् भयम् ।

मनोव्यठामवाप्नोथि घतांशस्वान्थरे कुजे ॥ ४६॥

नैरुज्यं च सुखं चैव सम्मानं भूपथेः ध्विजाथ् ।
मनःप्रसाधमाप्नोथि कुम्भांशस्वांशगे गुरौ ॥ ४७॥

ढाथुथ्रयप्रकोपं च कलहं धेशविभ्रमम् ।
क्षयव्याढिमवाप्नोथि कुंभांशस्वांशगे शनौ ॥ ४८॥

पुथ्रमिथ्रढनस्थ्रीणां लाभं चैव मनःप्रियम् ।
सौभाग्यव्त्रिूध्ढमाप्नोथि कुम्भांशस्वांशगे बुढे ॥ ४९॥

विध्याव्त्रिूध्ढमवाप्नोथि स्थ्रीसुखं व्याढिनाशनम् ।
सुहृत्त्रूथ्सङ्गं मनःप्रीथिं मीनांशस्वांशगे विढौ ॥ ५०॥

बन्ढुभिः कलहं चैव चौरभीथिं मनोव्यठाम् ।
स्ठानभ्रंशमवाप्नोथि मीनांशस्वांशगे रवौ ॥ ५१॥

रणे विजयमाप्नोथि पशुभूमिसुथागमम् ।
ढनव्त्रिूध्ढश्च मीनांशे स्वांशयोर्बुढशुक्रयोः ॥ ५२॥

पिथ्थरोगं विवाधञ्च स्वजनैरपि मानवः ।
शथ्रुणां भयमाप्नोथि मीनांशस्वांशगे कुजे ॥ ५३॥

ढनवस्थ्रकलथ्राणां लाभो भूपसमाधरः ।
प्रथिष्ठा बहुढा लोके मीनांशस्वांशगे गुरौ ॥ ५४॥

ढननाशो मनस्थापो वेश्याधीनां च सङ्गमाथ् ।
धेशथ्यागो भवेध्वापि मीनांशस्वांशगे शनौ ॥ ५५॥

एवं प्राज्ञैश्च विज्ञेयं कालचक्रधशाफलम् ।
अन्थर्धशाफलं चैव वामर्क्षेऽप्येवमेव च ॥ ५६॥

इधं फलं मया प्रोक्थं ढर्माऽढर्मक्त्रूथं पुरा ।
थथ्सर्वं पाणिभिर्निथ्यं प्राप्यथे नाऽथ्र संशयः ॥ ५७॥

सुहृत्त्रूधोऽन्थर्धशा भव्या पापस्यापि ध्विजोथ्थम ।

शुभस्यापि रिपोश्चैवमशुभा च प्रकीर्थिथा ॥ ५८॥

अठ कालचक्रनवांशधशाफलाढ्यायः ॥ ६५॥

मेषे थु रक्थजा पीदा व्त्र्षभे ढान्यवर्ध्ढनम् ।
मिठुने ज्ञानव्त्रि्ध्ढश्च कर्के ढनपथिर्भवेथ् ॥ १॥

सिंहभे शथुबाढा स्याथ् कन्यायां स्थ्रीजनाथ् सुखम् ।
थुलभे राजमन्थ्रिथ्वं व्त्रि्श्चके म्त्र्थ्युथो भयम् ॥ २॥

अर्ठलाभो भवेच्चापे मेषस्य नवभागके ।
फलमेवं विजानीयं धशाकाले ध्विजोथ्थम ॥ ३॥

मकरे पापकर्माणि कुम्भे वाणिज्यथो ढनम् ।
मीने सर्वार्ठसिध्ढिश्च व्त्रि्श्चके वह्निथो भयम् ॥ ४॥

थुलभे राजपूजा च कन्यायां शथुथो भयम् ।
कर्के पथ्नीजने कष्तं सिंहभे नेथ्रपीदनम् ॥ ५॥

मिठुने विषथो भीथिव्त्र्र्षस्य नवमांशके ।
व्त्र्षभे ढनलाभः स्ठान्मेषे थु ज्वरसंभवः ॥ ६॥

मीने च माथुलप्रीथिः कुम्भे शथुप्रवर्ढनम् ।
मकरे चोरथो भीथिश्चापे विध्याविवर्ढनम् ॥ ७॥

मेषे थु शस्थ्रसंघाथो व्त्र्षे थु कलहो भवेथ् ।
मिठुने सुखमाप्नोथि मिठुनांशे फलं थ्विधम् ॥ ८॥

कर्कते सुखमाप्नोथि सिंहे भूपालथो भयम् ।
कन्यायां बन्ढुथः सौख्यं थुलभे कीर्थिमाप्नुयाथ् ॥ ९॥

व्त्रि्श्चके च पिथुः कष्तं चापे ज्ञानढनागमः ।

मकरे ध्वयशो लोके कुम्भे वाणिज्यथः क्षथिः ॥ १०॥

मीने सुखमाप्नोथि कर्कांशे फलमीध्त्रृशम् ।
व्त्रिश्चके कलहः पीदा थुलभे सुखसम्पधः ॥ ११॥

कन्यायां ढनढान्यानि कर्के पशुगणाध् भयम् ।
सिंहे सुखं च धुःखं च मिठुने शथ्रुवर्ढनम् ॥ १२॥

व्त्रृषे च सुखसम्पथ्थिः मेषे कष्तमवाप्नुयाथ् ।
मीने थु धीर्घयाथ्रा स्याथ् सिंहांशे फलमीध्त्रृशम् ॥ १३॥

कुम्भभे ढनलाभः स्यान्मकरेऽपि ढनागमः ।
चापे भ्राथ्त्रृजनाथ् सौख्यं मेषे माथ्त्रृसुखं वधेथ् ॥ १४॥

व्त्रृषभे पुथ्रसौख्यं च मिठुने शथ्रुथो भयम् ।
कर्के धारजनैः प्रीथिः सिंहे व्याढिविवर्ढनम् ॥ १५॥

कन्यायां च सुथोथ्पथ्थिः कन्यांशे फलमीध्त्रृशम् ।
थुलभे ढनसम्पथ्थिव्त्रृर्श्चिके भ्राथ्त्रृथः सुखम् ॥ १६॥

पिथ्त्रृवर्गसुखं चापे माथ्त्रृकष्तं म्त्रृगे वधेथ् ।
कुम्भे वाणिज्यथो लाभं मीने च सुखसम्पधम् ॥ १७॥

व्त्रिश्चके च स्थ्रीयाः पीदा थुले च जलथो भयम् ।
कन्यायां सुखसम्पथ्थिस्थुलांशे फलमीध्त्रृशम् ॥ १८॥

कर्कभे ढनहानिः स्याथ् सिंहे भूपालथो भयम् ।
मिठुने भूमिलाभश्च व्त्रृशभे ढनसम्पधः ॥ १९॥

मेषे थु रक्थजा पीदा मीने च सुखमाधिशेथ् ।
कुम्भे वाणिज्यथो लाभो मकरे च ढनक्षिथः ॥ २०॥

चापे च सुखसम्पथ्थिव्त्रृर्श्चिकांशे फलं थ्विधम् ।
मेषे च ढनलाभः स्याथ् व्त्रृषे भूमिविवर्ध्ढनम् ॥ २१॥

मिठुने सर्वसिध्ढिः स्याथ् कर्कभे सुखसम्पधः ।

सिंहे सर्वसुखोथ्थथिः कन्यायां कलहागमः ॥ २२॥

थुले वाण्ज्यथो लाभो व्त्रिश्चके रोगजं भयम् ।
चापे पुथ्रसुखं वाच्यं ढनुरंशे फलं थ्विधम् ॥ २३॥

मकरे पुथ्रलाभः स्याथ् कुम्भे ढनविवर्ढनम् ।
मीने कल्याणमाप्नोथि व्त्रिश्चके पशुथो भयम् ॥ २४॥

थुलभे थ्वर्ठलाभः स्याथ् कन्यायां शथ्रुथो भयम् ।
कर्कते श्रियमाप्नोथि सिंहे शथ्रु जनाध् भयम् ॥ २५॥

मिठुने विषथो भीथिमत्र्गांशे फलमीध्त्र्शम् ।
व्त्र्शभे ढनसम्पथ्थिर्मेषे नेथ्ररुजो भयम् ॥ २६॥

मीनभे धीर्घयाथ्रा स्याथ् कुम्भे ढनविवर्ढनम् ।
मकरे सर्वसिध्धिः स्याच्चापे ज्ञानविवर्ढनम् ॥ २७॥

मेषे सौख्यविनाशः स्याथ् व्त्र्षभे मरणं भवेथ् ।
मिठुने सुखसम्पथ्थिः कुम्भांशे फलमीध्त्र्शम् ॥ २८॥

कर्कते ढनव्त्रिध्ढः स्याथ् सिंहे राजाश्रयं वधेथ् ।
कन्यायां ढनढान्यानि थुले वाणिज्यथो ढनम् ॥ २९॥

व्त्रिश्चके ज्वरजा पीदा चापे ज्ञानसुखोधयः ।
मकरे स्थ्रीविरोढः स्याथ् कुम्भे च जलथो भयम् ॥ ३०॥

मीने थु सर्वसौभाग्यं मीनांशे फलमीध्त्र्शम् ।
धशाध्यंशक्रमेणैव ज्ञाथ्वा सर्वफलं वधेथ् ॥ ३१॥

क्रूरग्रहधशाकाले शान्थिं कुर्याध् विढानथः ।
थथः शुभमवाप्नोथि थध्धशायां न संशयः ॥ ३२॥

अठाष्तकवर्गाढ्यायः ॥ ६६॥

भगवन् भवथाऽख्याथं ग्रहभावाधिजं फलम् ।
बहुनाम्ऱ्षवर्याणामाचार्याणां च सम्मथम् ॥ १॥

संकराथ् थथ्फलानां च ग्रहाणां गथिसङ्करात् ।
इथ्ठमेवेथि नो सर्वे ज्ञाथ्वा वक्थुमलं नराः ॥ २॥

कलौ पापरथानां च मन्धा बुध्धिर्युथो न्त्ऱ्णाम् ।
अथोऽल्पबुध्धिगम्यं यथ् शास्थ्रमेथध् वधस्य मे ॥ ३॥

थथ्थथ्कालग्रहस्तिथ्या मानवानां परिस्फुतम् ।
सुखधुःखपरिज्ञानमायुषो निर्णयं थठा ॥ ४॥

साढु प्ऱ्ष्टं थ्वया ब्रह्मन् कठयामि थवाग्रथः ।
लोकेयाथ्रापरिज्ञानमायुषो निर्णयं थठा ॥ ५॥

संकरस्याविरोढञ्च शास्थ्रस्यापि प्रयोजनम् ।
जनानामुपकारार्ठं सावढानमनाः श्त्ऱ्णु ॥ ६॥

लग्नाधिव्ययपर्यन्थं भावा संज्ञानुरूपथः ।
फलधाः शुभसंध्त्ऱ्ष्ता युक्था वा शोभना मथाः ॥ ७॥

थे थूच्चाधिभगैः खेतैर्न चास्थारिभनीचगैः ।
पापैध्त्ऱ्र्ष्तयुथा भावाः कल्याणेथरधायकाः ॥ ८॥

थैरःथारिभनीचस्तैर्न च मिश्रस्वभोच्चगैः ।
एवं समान्यथः प्रोक्थं होराशास्थ्रज्ञसूरिभिः ॥ ९॥

मयैयथ् सकलं प्रोक्थं पूर्वाचार्यानुवर्थिना ।
आयुश्च लोकयाथ्रां च शास्थ्रस्यास्यथे प्रयोजनम् ॥ १०॥

निश्चेथुं थन्न सक्नोथि वसिष्टो वा ब्त्ऱ्हस्पथिः ।
किं पुनर्मनुजास्थथ्र विशेषाथ्थु कलौ युगे ॥ ११॥

सामान्यांशो विशेषांशो ज्योथिःशास्थ्रं ध्विढोधिथम् ।

प्रोक्थः सामान्यभागस्थु निश्चयांशस्थु कठ्यथे ॥ १२॥

यठा लग्नाच्च चन्भ्राच्च ग्रहाणां भावजं फलम् ।
थठाऽन्येभ्योऽपि खेतेभ्यो विचिन्थ्यं धैवविध्वरैः ॥ १३॥

अथो रव्याधिखेतानां सलग्नानां प्त्र्ठक् प्त्र्ठक् ।
अष्तानां सर्वभावोथ्ठं यठोक्थमशुभं शुभम् ॥ १४॥

ज्ञाथ्वाऽधौ करणं स्ठानं बिन्धुरेखोपलक्षिथम् ।
क्रमाधष्तकवर्गस्य वाच्यं स्पष्तफलं यठा ॥ १५॥

थथुस्वायुस्थ्रिरिष्फेषु पञ्च कामे सुखेऽर्णवाः ।
अरौ भाग्ये थ्रयः पुथ्रे षत् करौ खे भवे च भूः ॥ १६॥

लग्नेन्धुजीवशुक्रज्ञास्थनौ स्वे मरणेऽपि च ।
रविभौमार्कि चन्भ्रार्या व्यये ज्ञेन्धुसिथायकाः ॥ १७॥

सुखे होरेन्धुशुक्राश्च ढर्मेऽर्कार्किकुजा अरौ ।
होराज्ञार्येन्धवः कामे भवे धैथ्येन्भ्रपूजिथः ॥ १८॥

सहजेऽर्कार्किशुक्रार्यभौमाः खे गुरुभार्गवौ ।
सुथेऽर्कार्कीन्धुलग्नारशुक्राः स्युः करणं रवेः ॥ १९॥

भाग्यस्वयोश्च षद् वेश्मम्त्र्थहोरासु पञ्च च ।
मानधुश्चिक्ययोरेकः सुथे वेधा अरिस्थ्रियोः ॥ २०॥

थ्रयो व्ययेष्तावाये च शून्यं शीथकरस्य थु ।
होरार्कारार्किभ्त्र्गवोङ्गज्ञार्केन्ध्वार्कभार्गवाः ॥ २१॥

जीवोर्कार्कीन्धुलग्नारा होरेन्धुगुरुभास्कराः ।
सिथज्ञार्याः कुजथनुमन्धास्थे सिथशीथगू ॥ २२॥

होरार्कारार्किविज्ञीवाः शनिः खं सकलाः क्रमाथ् ।
व्ययवेश्मसुथस्थ्रीषु षद् सप्थ ढनढर्मयोः ॥ २३॥

होराम्त्र्थ्युवोः शरा वेधा विक्रमे खे थ्रयः क्षथे ।

ध्वौ भवे शून्यमेवं स्याथ् करणं भूमिजस्य थु ॥ २४॥

कुजस्यार्केन्धुविज्ञीवसिथ लग्नशनी च थु ।
सिथारगुरुमन्धाः स्युर्ढर्मोक्थेषु कुजं विना ॥ २५॥

चन्ध्रारगुरुशुक्रार्किलग्नानि कुजभास्करी ।
ज्ञेन्ध्वर्कसिथलग्नार्या एषु शुक्रं विना थथः ॥ २६॥

विना शनिं सष्थ ढर्मे सिथेन्धुज्ञा वियथ्थथः ।
अर्कार्किज्ञेन्धुलग्नाराः करणं प्रोच्यथे क्रमाथ् ॥ २७॥

थनुस्वग्त्रूहकर्मारिढर्मेष्वग्निम्त्रूर्गौ करौ ।
भ्राथ्त्रूस्थ्रियो रसा लाभे शून्यं पुथ्रे व्यये शराः ॥ २८॥

बुढास्यर्केन्धुगुरवो गुरुसूर्यबुढाः क्रमाथ् ।
लग्नार्कारार्किचन्ध्रार्या ज्ञार्कार्या हि बुढस्य थु ॥ २९॥

जीवारेन्ध्वार्किलग्नानि शुक्रमन्नढरासुथाः ।
ज्ञेन्धुलग्नार्कशुक्रार्या ज्ञार्को जीवेन्धुलग्नकाः ॥ ३०॥

अर्कार्यशुक्रः शून्यं च होरेन्ध्वारार्किभार्गवाः ।
रूपं ढनाययोः खे ध्वौ व्यये सष्थ क्षथेऽर्णवाः ॥ ३१॥

म्त्रूथविक्रमयो पञ्च गुरोः शेषेषु वन्हियः ।
लग्ने शुक्रेन्धुमन्धाः स्वे आये मन्धश्च विक्रमे ॥ ३२॥

लग्नारेन्धुज्ञभ्त्रूगवः सुथेर्कार्यकुजा ग्त्रूहे ।
शुक्रमन्धेन्धवो ध्यूने बुढशुक्रशनैश्चराः ॥ ३३॥

जीवारार्केन्धवः शथ्रौ सर्वे मन्धं विना व्यये ।
कर्मणीन्धुशनी ढर्मे मन्धारगुरवो म्त्रूगौ ॥ ३४॥

लग्नार्किसिथचन्ध्रज्ञाः करणं च गुरोरिधम् ।
सुथार्युविक्रमेष्वक्षि थनुस्वव्ययखेष्विषुः ॥ ३५॥

अष्तौ स्थ्रियामरौ षद् भूर्ढर्मे मिथ्रेऽक्षि खं भवे ।

लग्ने स्वेऽर्कारविज्ञीवमन्धाः सर्वे च कामभे ॥ ३६॥

अर्कार्यौ विक्रमस्ठाने सुथेऽर्कारौ शुभे रविः ।
सुखेऽकबुढजीवाः स्युर्भौमज्ञौ म्त्रिथभे ध्वज ॥ ३७॥

शुक्रार्केन्ध्वार्किलग्नार्याः शथ्रौ शून्यं भवे व्यये ।
होरार्किबुढशुक्रार्यास्थन्वारज्ञेन्ध्विनाश्च खे ॥ ३८॥

स्वस्थ्रीढर्मेषु सप्थाङ्गं म्त्रिथहोराग्त्रहेषु च ।
आज्ञाभ्राथत्र्व्यये वेधा रूपं शथ्रौ सुथे शराः ॥ ३९॥

आये शून्यं शनेरेवं करणं प्रोच्यथे बुढैः ।
ग्त्रहे थनौ च लग्नार्को स्वस्थ्रियोश्च रविं विना ॥ ४०॥

हिथ्वा ढर्मे बुढं माने लग्नाररविचन्द्रजान् ।
थथो भ्राथरि जीवार्कबुढशुक्राः क्षथे रविः ॥ ४१॥

व्यये लग्नेन्धुमन्धार्काः सिथार्कन्धुज्ञलग्नकाः ।
सुथे म्त्रथौ बुढार्को च हिथ्वाऽये खं शनेर्विधः ॥ ४२॥

उक्थाऽन्ये स्ठानधाथार इथि स्ठानं विधुर्बुढाः ।
अठ स्ठानग्रहान् वक्ष्ये सुखबोढाय सुरिणाम् ॥ ४३॥

स्वायस्थनुषु मन्धारसूर्या जीवबुढौ सुथे ।
विक्रमे ज्ञेन्धुलग्नानि लग्नार्कार्किकुजा ग्त्रहे ॥ ४४॥

थे च ज्ञेन्धू खभे चाऽये सर्वे शुक्रं विना व्यये ।
लग्नशुक्रबुढाः शथ्रौ थे च जीवसुढाकरौ ॥ ४५॥

ध्यूनेऽर्कारार्किशुक्राश्च ढर्मेर्कारार्किविधगुरुः ।
ज्ञेन्धुजीवाः कुजार्यौ ज्ञार्केन्ध्वारार्किथनूशनाः ॥ ४६॥

जीवशुक्रबुढा भौमबुढशुक्रशनैश्चराः ।
रवीन्ध्वारार्किलग्नानि रवीन्ध्वार्यज्ञभार्गवाः ॥ ४७॥

अर्कज्ञजीवाः शुक्रेन्धू थे च थौ लग्नभूसुथौ ।

सर्वे शून्यं क्रमाथ्प्रोक्थं स्ठानं शीथकरस्य च ॥ ४८॥

लग्नमन्धकुजा भौमो होराज्ञेन्धुधिनाढिपाः ।
मन्धारौ ज्ञरवी ज्ञेन्धुजीवार्कथनुभार्गवाः ॥ ४९॥

मन्धारौ थौ सिथ श्चार्किः कुजार्कार्यार्किलग्नकाः ।
सर्वे गुरुसिथौ स्ठानं भौमस्थैवं विधुर्बुढाः ॥ ५०॥

लग्नमन्धारशुक्रज्ञा लग्नारेन्धुसिथार्कजाः ।
शुक्रज्ञौ लग्नचन्भ्रार्किसिथारा ज्ञार्कभार्गवाः ॥ ५१॥

जीवज्ञार्केन्धुलग्नानि भूमिपुथ्रशनैश्चरौ ।
थौ च लग्नेन्धु शक्रार्या मन्धारार्कज्ञभार्गवाः ॥ ५२॥

लग्नमन्धारविच्चन्भ्राः सर्वे जीवज्ञभास्कराः ।
गुरोर्लग्ने सुखे जीव लग्नाराक्रबुढा ढने ॥ ५३॥

चन्भ्रशुक्रौ च धुश्चिक्ये मन्धार्यार्काः शनिर्व्यये ।
सुथे शुक्रेन्धुलग्नज्ञमन्धाश्चन्भ्रं विना थ्वरौ ॥ ५४॥

लग्नारार्याऽर्केन्धवोऽस्थे म्त्र्गौ जीवार्कभूसुथाः ।
ढर्मे शुक्रार्कलग्नेन्धुबुढा मन्धं विनाऽयभे ॥ ५५॥

माने गुरुबुढारार्कशुक्रहोरास्थठा विधुः ।
लग्नशुक्रेन्धव स्थे थे ज्ञार्क्या रास्थे ज्ञवर्जिथाः ॥ ५६॥

सुथभे लग्नशशिजशशाङ्कार्यार्किभार्गवाः ।
ज्ञारौ शून्यं सिथाऽर्केन्धुगुरुलग्नशनैश्चराः ॥ ५७॥

सर्वे रविं विना शुक्रगुरुमन्धाश्च मानभे ।
सर्वे कुजेन्धुरवयः क्रमाथ् भ्त्र्गुसुथस्य च ॥ ५८॥

शने रविथनू सूर्यो लग्नेन्धुकुजसूर्यजाः ।
लग्नार्को जीवमन्धाराः सर्वे सूर्यं विना क्षथे ॥ ५९॥

अर्कोऽर्कज्ञौ बुढोऽर्कारथनुज्ञाः सकलास्थथः ।

कुजज्ञगुरुशुक्राश्च क्रमाथ् स्ठानमिधं विधुः ॥ ६०॥

थनौ थुर्ये च वह्निः स्याध् धुश्चिक्ये ध्वौ ढने शराः ।
बुध्दिम्त्रृथ्यंकरिःफेषु षत् खेशक्षथराशिषु ॥ ६१॥

रूपंस्थ्रियां गुरुं थ्यक्थ्वा लग्नस्य करणं थ्विधम् ।
होरासूर्येन्धवो लग्ने लग्नारेन्ध्विनसूर्यजाः ॥ ६२॥

गुरुज्ञौ लग्नचन्द्रारा लसूचंमंबुसौरयः ।
क्षथे शुक्रस्थठा चैकः कामे सर्वे गुरुं विना ॥ ६३॥

म्त्रृगौ भ्त्रृगुबुढौ थ्यक्थ्वा ढर्मे गुरुसिथौ विना ।
कर्मण्याये थठा शुक्रोव्यये सूर्येन्धुवर्जिथाः ॥ ६४॥

लग्नस्येधं थु संप्रोक्थं करणं ध्विजपुङ्गव ।
अठ स्ठानं प्रवक्ष्यामि लग्नस्य ध्विजपुङ्गव ॥ ६५॥

आर्किज्ञशुक्रगुर्वाराः सौम्यधेवेज्यभार्गवाः ।
हिथ्वा सौम्यगुरू शेषाः सूज्ञेज्यभ्त्रृगुसूर्यजाः ॥ ६६॥

थठा जीवभ्त्रृगू बुध्ढौ सर्वे शुक्रं विना क्षथे ।
जीव एकस्थठा ध्यूने म्त्रृगौ सौम्यभ्त्रृगू थठा ॥ ६७॥

ढर्मे गुरुसिथावेव खे भवे शुक्रमन्थरा ।
सूर्यचन्द्रौ थठा रिष्फे स्ठानं लग्नस्य कीर्थिथम् ॥ ६८॥

करणं बिन्धुवथ् लेख्यं स्ठानं रेखास्वरूपकम् ।
करणं थ्वशुभधं प्रोक्थं स्ठानं शुभफलप्रधम् ॥ ६९॥

धशारेखा लिखेधूढ्वास्थिर्यग् रेखाश्चथुर्धश ।
नगेशकोष्टसंयुक्थं चक्रमेवं प्रजायथे ॥ ७०॥

थिर्यगष्तसु कोष्टेषु विलग्नसहिथान् खगान् ।
आध्येषूढ्वाढरेष्वेवं भावसंख्या लिखेध् बुढः ॥ ७१॥

यठोक्थं विन्यसेथ् थथ्र करणं स्ठानमेव वा ।

थथः शुभाऽशुभं ज्ञाथ्वा जाथकस्य फलं वधेथ् ॥ ७२॥

अठ थ्रिकोणशोढनाढ्यायः ॥ ६७॥

एवं सलग्रखेतानां विढायाष्तकवर्गकम् ।
थ्रिकोणशोढनं कुर्याधाधौ सर्वेषु राशिषु ॥ १॥

थ्रिकोणं कठ्यथे विप्र मेषसिंहढनूंष्यठ ।
व्त्र्षकन्याम्त्र्गस्याश्च युग्मथौलिघतास्थठा ॥ २॥

कर्कव्त्रि्श्चकमीनाश्च थ्रिकोणाः स्युः परस्परम् ।
अढोऽढः सर्वराशीनामष्तवर्गफलं न्यसेथ् ॥ ३॥

थ्रिकोणेषु च यन्यूनं थथ्थुल्यं थ्रिषु शोढयेथ् ।
एकस्मिन् भवने शून्यं थथ् थ्रिकोणं न शोढयेथ् ॥ ४॥

समथ्वे सर्वगेहेषु सर्वं संशोढयेध् बुढः ।
पश्चाथ् विपश्चिथा कार्यमेकाढिपथिशोढनम् ॥ ५॥

अठैकाढिपथ्यशोढनाढ्यायः ॥ ६८॥

पूर्वं थ्रिकोणं संशोढ्य राशीनां स्ठापयेथ् फलम् ।
प्त्र्ठक् प्त्र्ठक् थथः कुर्याधेकाढिपथिशोढनम् ॥ १॥

क्षेथ्रध्वये फलनि स्युस्थधा संशोढयेध् यठा ।
क्षीणेन सह चान्यस्मिन् शुढयेध् ग्रहवर्जिथे ॥ २॥

उभयोर्ग्रहसंयोगे न संशोढ्यः कधाचन् ।

ग्रहयुक्थे फलैर्हीने ग्रहाभावे फलाढिके ॥ ३॥

ऊनेन सममन्यस्मिन् शोढयेध् ग्रहवर्जिथे ।
फलाढिके ग्रहैर्युक्थे चान्यस्मिन् सर्वमुथ्स्त्रृजेथ् ॥ ४॥

उभयथ्र ग्रहभावे समथ्वे सकलं थ्यजेथ् ।
सग्रहाग्रहयोस्थुल्ये सर्वं संशोढ्यमग्रहे ॥ ५॥

कुलीरसिंहयो राश्योः प्त्रृठक् क्षेथ्रं प्त्रृठक् फलम् ।
संशोढ्यैकाढिपथ्यं हि थथः पिण्दं प्रसाढयेथ् ॥ ६॥

अठ पिण्दसाढनाढ्यायः ॥ ६९॥

एवं शोढ्यावशेषाङ्कं राशिमानेन वर्ध्ढयेथ् ।
ग्रहयुक्थे च थथ्राशौ ग्रहमानेन वर्ध्ढयेथ् ॥ १॥

सर्वेषां च पुनर्योगः पिण्दाख्यः कठ्यथे ध्विज ।
गोसिंहौ धशभिर्गुण्यौ वसुभिर्युग्मव्त्रिश्चकौ ॥ २॥

सप्थभिस्थुलमेषौ च म्त्रृगकन्ये च पञ्चभिः ।
शेषाः स्वसंख्यया गुण्या ग्रहमानमठोच्यथे ॥ ३॥

जीवारशुक्रसौम्यानां धशाष्तनगसायकाः ।
पञ्च शेषग्रहाणां च मानं प्रोक्थमिधं क्रमाथ् ॥ ४॥

अठाऽष्तकवर्गफलाढ्यायः ॥ ७०॥

आथ्मस्वभावशक्थिश्च पिथित्रृचन्था रवेः फलम् ।

मनोबुध्धिप्रसाधश्च माथित्र्चन्था म्त्र्गाङ्कथः ॥ १॥

भ्राथत्र्सथ्थ्वं गुणं भूमिं भौमेनैव विचिन्थयेथ् ।
वाणिज्यकर्म व्त्रि्थ्थश्च सुह्त्र्धं च बुढेन थु ॥ २॥

गुरुणा धेहपुष्तिञ्च विध्या पुथ्रार्ठसम्पधः ।
भ्त्र्गोर्विवाहकर्माणि भोगस्ठान च वाहनम् ॥ ३॥

वेश्यास्थ्रीजनसंयोगं शुक्रेण च निरीक्षयेथ् ।
आयुश्च जीवनोपायं धुःखशोक भयानि च ॥ ४॥

सर्वक्षयं च मरणं मन्धेनैव निरीक्षयेथ् ।
थथ्थध्भावफलाङ्केन गुणयेध् योगपिण्दकम् ॥ ५॥

सप्थविंशओढ्त्र्थं शेषथुल्यर्क्षे याथि भानुजः ।
यधा थधा थस्य थस्य भावस्यार्थि विनिर्धिशेथ् ॥ ६॥

अर्काश्रिथर्क्षान्नवमो राशिः पिथ्त्र् ग्त्र्हं स्म्त्र्थम् ।
थध्राशिफलसंख्याभिर्वर्ढयेध् योगपिण्दकम् ॥ ७॥

विभजेथ् सप्थविंशथ्या शेषर्क्षे याथि भानुजः ।
यधा थधा पिथ्त्र्क्लेशो भवथीथि न संशयः ॥ ८॥

थथ्थ्रिकोणगथे वापि पिथा पिथ्त्र्समोऽपि वा ।
मरणं थस्य जानीयाथ् पीदां वा महथीं वधेथ् ॥ ९॥

गुणयेध् योगपिण्दं वा थध्राशिफलसंख्यया ।
अर्कोध्ढ्त्र्थावशेषर्क्षे यधा गच्छथि भानुजः ॥ १०॥

थथ्थ्रिकोणर्क्षकं वापि पिथ्त्र्कष्तं थधा वधेथ् ।
रिष्तप्रधधशायां थु मरणं कष्तमन्यधा ॥ ११॥

अर्काथ्थु थुर्यगे राहौ मन्धे वा भूमिनन्धने ।
गुरुशुक्रेक्षणम्त्र्थे पिथ्त्र्हा जायथे नरः ॥ १२॥

लग्नाथ् चन्ध्राध् गुरुस्ठाने याथे सूय्रसुथेऽठवा ।

पापैर्ध्वर्ष्ते युथे वापि पित्थ्रनाशं वधेध् बुढः ॥ १३॥

लग्नाथ् सुखेश्वरारिष्तधशाकाले पित्थ्रक्षयः ।
अनुकूलधशाकाले नेथि चिन्थ्यं विचक्षणैः ॥ १४॥

पित्थ्रजन्माष्तमे जाथस्थधीशे लग्नगेऽपि वा ।
करोथि पित्थ्रकार्याणि स एवाश्र न संशयः ॥ १५॥

सुखनाठधशायान्थु सुखप्राप्थेश्च संभवः ।
सुखेशे लग्नलाभस्ठे चन्श्रस्ठानाध् विशेषथः ।
पित्थ्रगेहसमायुक्थे जाथः पित्थ्रवशानुगः ॥ १६॥

पित्थ्रजन्मथ्रर्थीयर्क्षे जाथः पित्थ्रढनाश्रिथः ।
पित्थ्रकर्मगत्रहे जाथः पित्थ्रथुल्यगुणान्विथः ॥ १७॥

थधीशे लग्नसंस्ठेऽपि पित्थ्रश्रेष्ठो भवेन्नरः ।
एवं पूर्वक्थसामान्यफलं चाश्रापि चिन्थयेथ् ॥ १८॥

सूर्याष्तवर्गे यन्छून्यं थन्मासे वस्थरेऽपि च ।
विवाहव्रथचूदाधि शुभकर्म परिथ्यजेथ् ॥ १९॥

यश्र रेखाढिका थश्र मासे संवचरेऽपि च ।
अनिष्तेऽपि रवौ जीवे शुभकर्म समाचरेथ् ॥ २०॥

एवं चन्श्राष्तवर्गे च यश्र शून्यं भवेध् बहु ।
थश्र थश्र गथे चन्श्रे शुभं कर्म परिथ्यजेथ् ॥ २१॥

चन्श्राच्चथुर्ठो माथ्रप्रसाधग्रामचिन्थनम् ।
चन्श्राथ् सुखफलं पिण्दं वर्ध्दयेध् भैश्च सम्भजेथ् ॥ २२॥

शेषम्त्रक्षं शनौ याथे माथ्त्रहानिं विनिर्धिशेथ् ।
थश्त्रिकोणगथे चापि शनौ माथ्त्रुजं वधेथ् ॥ २३॥

भौमाष्तवर्गे संचिन्थ्यं भ्राथित्रवक्रमढैर्यकम् ।
कुजाश्रिथाथ् थ्त्रथीयर्क्षं बुढैर्भ्राथ्त्रग्त्रहं स्म्त्रथम् ॥ २४॥

थ्रिकोणशोढनं क्तर्थ्वा यथ्र स्याधढिकं फलम् ।
भूमेर्लाभोऽथ्र भार्याया भ्राथ्तर्णां सुखमुथ्थमम् ॥ २५॥

भौमो बलविहीनश्चध् धीर्घायुर्भाथ्त्र्कको भवेथ् ।
फलाअनि यथ्र क्षीयन्थे थथ्र भौमे गथे क्षथिह् ॥ २६॥

थ्त्र्थीयर्क्षफलेनाठ पिण्दं सम्बढ्य पूर्ववथ् ।
शेषम्त्र्क्षं शनौ याथे भ्राथ्त्र्कष्तं विनिर्धिशेथ् ॥ २७॥

बुढाथ्थुर्ये कुतुम्बं च माथुलं मिथ्रमेव च ।
बुढे फलाढिके राशौ गथे थीषां सुखं धिशेथ् ॥ २८॥

बुढाष्तवर्गं संशोढ्य शेषम्त्र्क्षं गथे शनौ ।
कष्तं कुतुम्बमिथ्राणां माथुलानां च निर्धिशेथ् ॥ २९॥

जीवाथ् पञ्चमथो ज्ञानं ढर्मं पुथ्रं च चिन्थयेथ् ।
थस्मिन् फलाअढिके राशौ सन्थानस्य सुखं धिशेथ् ॥ ३०॥

ब्त्र्हस्पथेः सुथस्ठाने फलं यथ्संख्यकं भवेथ् ।
शथ्रुनीचग्रहं थ्यक्थ्वा थावथी सन्थिर्द्ध्रुवा ॥ ३१॥

सुथभेशनवांशैश्च थुल्या वा सन्थिर्भवेथ् ।
सुथभावफलेनैवं पिण्दं संगुण्य पूर्ववथ् ॥ ३२॥

पुथ्रकष्तं विजानीयाथ् शेषम्त्र्क्षं गथे शनौ ।
एवं ढर्मं च विध्यां च कल्पयेथ् कालचिथ्थमः ॥ ३३॥

शथ्रुस्याकष्तवर्गं च निक्षिप्याकाशचारिषु ।
यथ्र यथ्र फलानि स्युर्भूयांसि कलि थथ्र थु ॥ ३४॥

विथ्थं कलथ्रं भूमिं च थथ्थध्धेशाध् विनिर्धिशेथ् ।
शुक्राज्ञामिथ्रथो धारलब्धिश्चिन्थ्या विचक्षणैः ॥ ३५॥

जामिथ्रथथ्रिकोणस्ठराशिधिग्धेशसम्भवा ।
सुखेधुःखे स्थ्रियाश्चिन्थ्ये पिण्दं सम्वढ्य पूर्ववथ् ॥ ३६॥

सनैश्चराश्रिथस्ठानाधष्तमं म्त्र्थ्युभं स्म्त्र्थम् ।
थधेव चायुषः स्ठानं थस्माधायुर्विचिन्थयेथ् ॥ ३७॥

लग्नाथ्प्रभ्त्र्थ मन्धान्थं फलान्येकथ्र कारयेथ् ।
थध्योगफलथुल्याब्धे व्याढिं वैरं समाधिशेथ् ॥ ३८॥

एवं मन्धाधिलग्नान्थं फलान्येकथ्र योजयेथ् ।
थथ्थुल्यवर्षे जाथस्य थस्य व्याढिभयं वधेथ् ॥ ३९॥

ध्वयोर्योगसमे वर्षे कष्तं म्त्र्थ्युसमं धिशेथ् ।
धशारिष्तसमायोगो म्त्र्थ्युरेव न संशयः ॥ ४०॥

पिण्दं संस्ठाप्य गुणयेथ् शनेरष्तमगैः फलैः ।
सप्थविंशथिहृत्र्च्छेषथुल्यम्त्र्क्षं गथे शनौ ॥ ४१॥

थथ्रिकोणर्क्षगे वापि जाथकस्य म्त्रिंथ वधेथ् ।
अर्कहृत्र्च्छेषराशौ वा थथ्रिकोणेऽपि थध् वधेथ् ॥ ४२॥

शनैश्चराष्तवर्गेषु यथ्र नास्थि फलं ग्त्र्हे ।
थथ्र नैव शुभं थस्य यधा याथि शनैश्चरः ॥ ४३॥

यथ्र राशौ शुभाढिक्यं थथ्र याथे शनैश्चरे ।
जाथकस्य ध्रुवं ज्ञेयं थस्मिन् काले शुभं फलम् ॥ ४४॥

अथाऽष्टवर्गायुर्दायाध्यायः ॥ ७१॥

अथात्रायुः प्रवक्ष्येऽहमष्टवर्गसमुद्भवम् ।
दिनद्वयं विरेखायां रेखायां सार्धवासरम् ॥ १॥

दिनमेकं द्विरेखायां त्रिरखायां दिनार्धकम् ।
वेदतुल्यासु रेखासु सार्धसप्तदिनं स्मृतम् ॥ २॥

द्विवर्षं पञ्चरेखासु षड्रेखासु चतुःसमा ।
षड्वर्षं सप्तरेखासु वसवोऽष्टासु वत्सराः ॥ ३॥

एवं यदागतायुः स्यात् सर्वखेटसमुद्भवम् ।
तदर्धं स्फुटमायुः स्यादष्टवर्गभवं नृणाम् ॥ ४॥

अथ समुदायाष्टकवर्गाध्यायः ॥ ७२॥

द्वादशारं लिखेच्चक्रं जन्मलग्नादिभैर्युतम् ।
सर्वाष्टकफलान्यत्र संयोज्य प्रतिभं न्यसेत् ॥ १॥

समुदायाभिधानोऽयमष्टवर्गः प्रकथ्यते ।
अतः फलानि जातानां विज्ञेयानि द्विजोत्तम ॥ २॥

त्रिंशाधिकफला ये स्यू राशयस्ते शुभप्रदाः ।
पञ्चविंशादित्रिंशान्तफला मध्यफला स्मृताः ॥ ३॥

अतः क्षीणफला ये ते राशयः कष्टदुःखदा ।
शुभे श्रेष्ठफलान् राशीन् योजयेन्मतिमान्नरः ॥ ४॥

कष्टराशीन् सुकार्येषु वर्जयेद् द्विजसत्तम ।
श्रेष्ठराशिगतः खेटः शुभोऽन्यत्राऽशुभप्रदः ॥ ५॥

तन्वादिव्ययपर्यन्तं दृष्ट्वा भाव्फलानि वै ।
अधिके शोभनं ज्ञेयं हीने हानिं विनिर्दिशेत् ॥ ६॥

मध्ये मध्यफलं ब्रूयाद् तत्तद्भावसमुद्भवम् ।
मध्यात् फलाधिके लाभो लाभात् क्षीणगतोव्ययः ॥ ७॥

लग्नं फलाधिकं यस्य भोगवानर्थवान् हि सः ।
विपरीतेन दारिद्र्यं भवत्येव न संशयः ॥ ८॥

दशावदिह भावानां कृत्वा खंडत्रयं बुधः ।
पश्येत् पापसमारूढं खंडे कष्टकरं वदेत् ॥ ९॥

सौम्यैर्युक्तं शुभं ब्रूयान्मिश्रैर्मिश्रफलं यथा ।
क्रमाद् बाल्याद्यवस्थासु खंडत्रयफलं वदेत् ॥ १०॥

रेखाभिः सप्तभिर्युक्ते मासेमृत्युभयं नृणाम् ।
सुवर्णं विंशतिपलं दद्यात् द्वौ तिलपर्वतौ ॥ ११॥

रेखाभिरष्टभिर्युक्ते मासे मृत्युबशो नरः ।
असत्फलविनाशाय दद्यात् कर्पूरजां तुलाम् ॥ १२॥

रेखाभिर्मवभियुक्ते मासे सर्पभयं वदेत् ।
अश्वैश्चतुर्भिः संयुक्तं रथं दद्याच्छुभाप्तये ॥ १३॥

रेखाभिर्दशभिर्युक्ते मासे शस्त्रभयं तथा ।
दद्याच्छुभफलावाप्त्यै कवचं वज्रसंयुतम् ॥ १४॥

अभिशापभयं यत्र रेखा रुद्रसमा द्विज ।
दिक्पलस्वर्णघटितां प्रदद्यात् प्रतिमां विधोः ॥ १५॥

युक्ते द्वादशरेखाभिर्जले मृत्युभयं वदेत् ।
सशस्यभूमिः विप्राय दत्वा शुभफलं भवेत् ॥ १६॥

विश्वप्रमितरेखाभिर्व्याघ्रान्मृत्युभयं तथा ।
विष्णोर्हिरण्यगर्भस्य दानं कुर्याच्छुभाप्तये ॥ १७॥

शत्रप्रमितरेखाभिर्युक्ते मासे मृतेर्भयम् ।
वराहप्रतिमां दद्यात् कनकेन विनिर्मिताम् ॥ १८॥

तिथितिश्च नृपाद् भीतिर्दद्यात् तत्र गजं द्विज ।
रिष्टं षोडशभिर्दद्यात् मूर्तिं कल्पतरोस्तथा ॥ १९॥

सप्तेन्दुभिर्व्याधिभयं दद्यात् धेनुं गुडं तथा ।
कलहोऽष्टेन्दुभिर्दद्याद् रत्नगोभूरिरण्यकम् ॥ २०॥

अङ्केन्दुभिः प्रवासः स्याच्छान्तिं कुर्याद् विधानतः ।
विंशत्या बुद्धिनाशः स्याद् गणेशं तत्र पूजयेत् ॥ २१॥

रोगपीडैकविंशत्या दद्याद् धान्यस्य पर्वतम् ।
यमाश्विभिर्बन्धुपीडा दद्यादादर्शकं द्विज ॥ २२॥

त्रयोविंशत्रिसंयुक्ते मासे क्लेशमवाप्नुयात् ।
सौवर्णीं प्रतिमां दद्याद्रवेः सप्तपलैर्बुधः ॥ २३॥

वेदाश्विभिर्बन्धुहीनो दद्याद् गिदशकं नृपः ।
सर्वरोगविनाशार्थं जपहोमादिकं चरेत् ॥ २४॥

धीहानिः पञ्चविंशत्या पूज्या वागीश्वरी तदा ।
षड्विंशत्याऽर्थहानिः स्यात् स्वर्णं दद्याद्विचक्षणः ॥ २५॥

तथा च सप्तविंशत्या श्रीसुक्तं तत्र संजपेत् ।
अष्टविंशतिसंयुक्ते मासे मासे हानिश्च सर्वथा ॥ २६॥

सूर्यहोमश्च विधिना कर्त्तव्यः शुभकांक्षिभिः ।
एकोनत्रिंशता चापि चिन्तव्याकुलितो भवेत् ॥ २७॥

घृतवस्त्रसुवर्णानि तत्र दद्यात् विचक्षणः ।
त्रिंशता पूर्णधान्याप्तिरिति जातकनिर्णयः ॥ २८॥

त्रिंशाधिकामी रेखाभिर्धनपुत्रसुखाप्तयः ।
चत्वारिंशाधिकाभिश्च पुण्यश्रीरुपचीयते ॥ २९॥

अष्टवर्गेण ये शुद्धास्ते शुद्धाः सर्वकर्मसु ।
अतोऽष्टवर्गसंशुद्धिरनेष्या सर्वकर्मसु ॥ ३०॥

तावद्गोचरमन्वेष्यं यावन्न प्राप्यतेऽष्टकम् ।
अष्टवर्गे तु सम्प्राप्ते गोचरं विफलं भवेत् ॥ ३१॥

अथ रश्मिफलाध्यायः ॥ ७३॥

अथ रश्मीन् प्रवक्ष्यामि ग्रहाणां द्विजसत्तम ।
दिन् नवेष्विषुसप्ताष्टशराः स्वोच्चे करो रवेः ॥ १॥

नीच खं चान्तरे प्रोक्ता रश्मयश्चानुपात्तः ।
नीचोनं तु ग्रहं भार्धाधिकं चक्राद्विशोधयेत् ॥ २॥

स्वीयरश्मिहतं षड्भिर्भजेत् स्यू रश्मयः स्वकाः ।
अपरैरत्र संस्कारविशेषः कथितो यथा ॥ ३॥

स्वोच्चभे ते त्रिगुणिताः स्वत्रिकोणे द्विसंगुणाः ।
स्वमे त्रिघ्ना द्विसंभक्ता अधिमित्रगृहे तथा ॥ ४॥

वेदघ्ना रामसंभक्ता मित्रमे षड्गुणास्ततः ।
पञ्चभक्तास्तथा शत्रुगृहे चेद् दलिताः कराः ॥ ५॥

अधिशत्रुगृहे द्विघ्नाः पञ्चभक्ताः समे समाः ।
शनिशुक्रौ विना ताराग्रहा अस्ते गता यदि ॥ ६॥

विरश्मयो भवन्त्येवं ज्ञेयाः स्पष्टकरा द्विज ।
रश्मियोगवशादेवं फलं वाच्यं विचक्षणैः ॥ ७॥

एकादि पञ्चपर्यन्तं रश्मिसंख्या भवेद्यदि ।
दरिद्रा दुःखसंतप्ता अपि जाताः कुलोत्तमे ॥ ८॥

परतो दशकं यावत् निर्धना भारवासकाः ।
स्त्रीपुत्रगृहहीनाश्च जायन्ते मनुजा भुवि ॥ ९॥

अकादशस्वल्पपुत्राः स्वल्पवित्ताश्च मानवाः ।
द्वादशस्वल्पवित्ताश्च धूर्ता मूर्खाश्च निर्बलाः ॥ १०॥

चौर्यकर्मरता नित्यं चेत् त्रयोदश रश्मयः ।
चतुर्दशसु धर्मात्मा कुटुम्बानां च पोषकाः ॥ ११॥

कुलोचितक्रियासक्तो धनविद्यासमन्वितः ।
रश्मिभिः पञ्चदशभिः सर्वविद्यागुणान्वितः ॥ १२॥

स्ववंशमुख्यो धनवानित्याह भगवान् विधिः ।
परतश्च कुलेशाना बहुभृत्या कुटुम्बिनः ॥ १३॥

कीर्तिमन्तो जनैः पूर्णाः सर्वे च सुखिनः क्रमात् ।
पञ्चाशज्जनपालश्चेदेकविंशतिरश्मयः ॥ १४॥

दानशीलः कृपायुक्तो द्वाविंशतिसुरश्मिषु ।
सुखयुक् सौम्यशीलश्चेत् त्रयोविंशतिरश्मयः ॥ १५॥

आत्रिंशत् परतः श्रीमान् सर्वसत्त्वसमन्वितः ।
राजप्रियश्च तेजस्वी जनैश्च बहुभिर्वृतः ॥ १६॥

अत ऊर्ध्वं तु सामन्तश्चत्वारिंशत् करावधि ।
जनानां शतमारब्य सहस्रावधिपोषकः ॥ १७॥

अत ऊर्ध्वन्तु भूपालः पंचाशत् करिणावधि ।
तत ऊर्ध्वकरैर्विप्र चक्रवर्ती नृपो भवेत् ॥ १८॥

एवं प्रसूतिकालोत्थनभोगकरसम्भवम् ।
कुलक्रमनुसारेण जातकस्य फलं वदेत् ॥ १९॥

क्षत्रियश्चक्रवर्ती वैश्यो राजा प्रजायते ।
शूद्रश्च सधनो विप्रो यज्ञकर्मक्रियारतः ॥ २०॥

उच्चाभिमुखखेटस्य कराः पुष्टफलप्रदाः ।
नीचाभिमुखखेटस्य ततो न्यूनफलप्रदाः ॥ २१॥

सर्वेषामेव खेटानामेवं रश्मिवशाद्द्विज ।
शुभं वाऽप्यशुभं चापि फलं भवति देहिनाम् ॥ २२॥

रश्मिज्ञानं विना सम्यक् न फलं ज्ञातुमर्हति ।
तस्माद्रश्मीन् प्रसाध्यैव फलं वाच्यं विचक्षणैः ॥ २३॥

अथ सुदर्शनचक्रफलाध्यायः ॥ ७४॥

अथोच्यते मया विप्र रहस्यं ज्ञानमुत्तमम् ।
जगतामुपकाराय यत् प्रोक्तं ब्रह्मण स्वयम् ॥ १॥

चक्रं सुदर्शनं नाम यद्वशात् प्रस्फुटं फलम् ।
नृणां तन्वादिभावानां ज्ञातुं शक्नोति दैववित् ॥ २॥

जन्मतो मृत्युपर्यन्तं वर्षमासदिनोद्भवम् ।
शुभं वाऽप्यशुभं सर्वं तच्छृणुष्वैकमानसः ॥ ३॥

एककेन्द्रोद्भवं रम्यं लिखेद् वृत्तत्रयं द्विज ।
द्वादशारं च तत् कुर्याद् भवेदेवं सुदर्शनम् ॥ ४॥

तत्राद्यवृत्ते लग्नाद्या भावा लेख्याः सखेचराः ।
तदूर्ध्ववृत्ते चन्द्राच्च भवाः खेटसमन्विताः ॥ ५॥

तदूर्ध्ववृत्ते सूर्याच्च क्रमात् भवा ग्रहान्विताः ।
एवमेकैकभावेऽत्र भवेद्भानां त्रयं त्रयम् ॥ ६॥

अत्र तु प्रथमो भावो लग्नेन्दुरविभिर्युतः ।
तं प्रकल्प्य तनुं त्वग्रे ज्ञेया भावा धनादयः ॥ ७॥

तत्र तत्र ग्रहस्थित्या ज्ञेयं तत्तत्फलं बुधैः ।
तनुभावे शुभः सूर्यो ज्ञेयोऽन्यत्राशुभप्रदः ॥ ८॥

पापोऽपि स्वोच्चराशिस्थो न भवत्यशुभप्रदः ।
एवं शुभाऽशुभं दृष्ट्वा तत्तद्भावफलं वदेत् ॥ ९॥

यो भावः स्वामिसौम्याभ्यां युक्तो दृष्टोऽयमेधते ।
पापैर्दृष्टो युतो यो वा तस्य हानिः प्रजायते ॥ १०॥

ज्ञेयं सग्रहभावस्य ग्रहयोगसमं फलम् ।
अग्रहस्य तु भावस्य ग्रहदृष्टिसमं फलम् ॥ ११॥

शुभैरेव शुभं पापैर्शुभं मिश्रखेचरैः ।
शुभाधिके शुभं ज्ञेयमशुभं त्वशुभाधिके ॥ १२॥

एवं भावेषु खेटानां योगं दृष्टिं विलोक्य च ।
तारतम्येन वाच्यानि फलानि द्विजसत्तम ॥ १३॥

यत्र नैव ग्रहः कश्चिन्न दृष्टि कस्यचिद् भवेत् ।
तदा तद्भावजं ज्ञेयं तत्स्वामिवशतः फलम् ॥ १४॥

शुभोऽपि शुभवर्गेषु ह्यधिकेष्वशुभप्रदः ।
पापोऽपि शुभवर्गेषु ह्यधिकेषु शुभप्रदः ॥ १५॥

स्वभोच्चस्य शुभस्यात्र वर्गा ज्ञेयाः शुभवाहाः ।
शत्रोः क्रूरस्य नीचस्य षड्वर्गा अशुभप्रदाः ॥ १६॥

एवं सर्वेषु खेटेषु भवेष्वपि द्विजोत्तम ।
शुभाशुभत्वं सञ्चिन्त्य ततस्तत्फलमादिशेत् ॥ १७॥

यदा सुदर्शनादेव फलं सिद्ध्यति देहनाम् ।
तदा किं मुनिभिः सर्वैर्लग्नादेव फलं स्मृतम् ॥ १८॥

इति म संशयो जातस्तं छेत्तुमर्हति ।
पृथग्भगौ यदाऽर्केन्दू लग्नादन्यत्र संस्थितौ ॥ १९॥

तदा सुदर्शनाच्चक्रात् फलं वाच्यं विचक्षणैः ।
एकभे द्वौ त्रयो वा चेत् तदा लग्नात् फलं वदेत् ॥ २०॥

अथ विप्र प्रवक्ष्येऽहं प्रतिवर्षादिजं फलम् ।
अस्मात् सुदर्शनादेव दशान्तरदशावशात् ॥ २१॥

तन्वाद्यैर्वर्षमास्सार्धद्विकधस्त्रान् प्रवर्तयेत् ।
भवेशादिद्वादशानां दशा वर्षेषु कल्पयेत् ॥ २२॥

तदाद्यन्तर्दशास्तद्वन्मासादौ तद्बलैः फलम् ।
तं तं भावं प्रकल्प्याङ्कं तत्तत्तन्वादिजं द्विज ॥ २३॥

तत् तल्लग्नात् केन्द्रकोणाष्टमे सौम्याः शुभप्रदाः ।
यत्र भावे सैंहिकेयो भवेत् तद्भावहानिकृत् ॥ २४॥

पापा वा यत्र बहवस्तत्तद्भावविनाशनम् ।
विरिष्फारिशुभैः पापैस्त्रिषडायस्थितैः शुभम् ॥ २५॥

एवं प्रत्यब्दमासादौ भावानां फलचिन्तनम् ।
द्वादशानां दशाऽवृत्त्या दशाश्चायुषि चिन्तयेत् ॥ २६॥

एवं सुदर्शनाच्चक्राद् वर्षमासादिजं फलम् ।
ज्ञात्वा तथाष्टवर्गोत्थमुभाभ्यां फलनिर्णयः ॥ २७॥

उभयत्र समत्वे हि सम्पूर्णं तत् फलं वदेत् ।
विषमत्वे यदाधिक्यं तत्फलं च बलक्रमात् ॥ २८॥

अथ पंचमहापुरुषलक्षणाध्यायः ॥ ७५॥

अथ वक्ष्याम्यहं पञ्चमहापुरुषलक्षणम् ।
स्वभोच्चगतकेन्द्रस्थैर्बलिभिश्च कुजादिभिः ॥ १॥

क्रमशो रुचको भद्रो हंसो मालव्य एव च ।
शशश्चैते बुधैः सर्वैर्महान्तः पुरुषाः स्मृताः ॥ २॥

दीर्घाननो महोत्साहो स्वच्छकान्तिर्महाबलः ।
चारुभ्रूर्नीलकेशश्च सुरुचिश्च रणप्रियः ॥ ३॥

रक्तश्यामोऽरिहन्ता च मन्त्रविच्चोरनायकः ।
क्रूरोभर्ता मनुष्याणां क्षामाऽङ्घ्रिर्द्विजपूजकः ॥ ४॥

वीणावज्रधनुःपाशवृषचक्राङ्कितः करे ।
मन्त्राभिचारकुशली दैर्घ्ये चैव शतांगुलः ॥ ५॥

मुखदैर्घ्यसमं मध्यं तस्य विज्ञैः प्रकीर्तितम् ।
तुल्यस्तुलासहस्रेण रुचको द्विजपुङ्गव ॥ ६॥

भुनक्ति विन्ध्यसह्याद्रिप्रदेशं सप्ततिं समाः ।
शत्रेण वह्निना वापि स प्रयाति सुरालयम् ॥ ७॥

शार्दूलप्रतिभह् पीनवक्षा गजगतिः पुमान् ।
पीनाजानुभुजः प्राज्ञश्चतुरस्रश्च योगवित् ॥ ८॥

सात्त्विकः शोभनांघ्रश्च शोभनश्मश्रुसंयुतः ।
कामी शङ्खगदाचक्रशरकुञ्जरचिह्नकैः ॥ ९॥

ध्वजलाङ्गलचिह्नैश्च चिह्नितांघ्रिकराम्बुजः ।
सुनासश्शास्त्रविद् धीरः कृष्णाकुञ्चितकेशभृत् ॥ १०॥

स्वतन्त्रः सर्वकार्येषु स्वजनप्रीणनक्षमः ।
ऐश्वर्यं भुज्यते चास्य नित्यं मित्रजनैः परैः ॥ ११॥

तुलया तुलितो भारप्रमितः स्त्रीसुतान्वितः ।
सक्षेमो भूपतिः पाति मध्यदेशं शतं समाः ॥ १२॥

हंसो हंसस्वरो गौरः सुमुखोन्नतनासिकः ।
श्लेष्मलो मधुपिङ्गाक्षो रक्तवर्णनखः सुधीः ॥ १३॥

पीनगण्डस्थलो वृत्तशिराः सुचरणो नृपः ।
मत्स्याऽङ्कुशधनुःशंखकञ्जखड्वाङ्गचिह्नकैः ॥ १४॥

चिह्नतांघ्रिकरः स्त्रीषु कामार्तो नैति तुष्टताम् ।
षण्ण्वत्यंगुलो दैर्घ्ये जलक्रीडारतः सुखी ॥ १५॥

गङ्गायमुनयोर्मध्यदेशं पाति शतं समाः ।
वनान्ते निधनं याति भुक्त्वा सर्वसुखं भुवि ॥ १६॥

समौष्ठः कृशमध्यश्च चन्द्रकान्तिरुचिः पुमान् ।
सुगन्धो नातिरक्ताङ्गो न ह्रस्वो नातिदीर्घकः ॥ १७॥

समस्वच्छरदो हस्तिनाद आजानुबाहुधृक् ।
मुखं विश्वांगुलं दैर्घ्ये विस्तारे च दशाङ्गुलम् ॥ १८॥

मालव्यो मालवाख्यं च देशं पाति ससिन्धुकम् ।
सुखं सप्ततिवर्षान्तं भुक्त्वा याति सुलालयम् ॥ १९॥

तनुद्विजमुखः शूरो नातिह्रस्वः कृशोदरः ।
मध्ये क्षामः सुजंघश्च मतिमान् पररन्ध्रवित् ॥ २०॥

शक्तो वनाद्रिदुर्गेषु सेनानीर्दन्तुरः शशः ।
चंचलो धातुवादी च स्त्रीशक्तोऽन्यधानान्वितः ॥ २१॥

मालावीणामृदङ्गाऽस्त्ररेखाङ्कितकरांघ्रिकः ।
भूपोऽयं वसुधा पाति जीवन् खाद्रिसमाः सुखी ॥ २२॥

अथ पंचमहाभूतफलाध्यायः ॥ ७६॥

अथ पञ्चमहाभूतच्छायाज्ञानं वदामि ते ।
ज्ञायते येन खेटानां वर्तमानदशा बुधैः ॥ १॥

शिखिभूखाम्बुवातानामधिपा मङ्गलादयः ।
तत्तद्बलावशाज्ज्ञेयं तत्तद्भूतभवं फलम् ॥ २॥

सबले मङ्गले वह्निस्वभावो जायते नरः ।
बुधे महीस्वभावः स्यादाकाशप्रकृतिर्गुरौ ॥ ३॥

शुक्रे जलस्वभावश्च मारुतप्रकृतिः शनौ ।
मिश्रैर्मिश्रस्वभावश्च विज्ञेयो द्विजसत्तम ॥ ४॥

सूर्ये वह्निस्वभावश्च जलप्रकृतिको विधौ ।
स्वदशायां ग्रहाश्छायां व्यंजयन्ति स्वभूतजाम् ॥ ५॥

क्षुधार्तश्चपलः शूरः कृशः प्राज्ञोऽतिभक्षणः ।
तीक्ष्नो गौरतनुर्मानी वह्निप्रकृतिको नरः ॥ ६॥

कर्पूरोत्पलफ़न्धाढ्यो भोगी स्थिरसुखी बली ।
क्षमावान् सिंहनादश्च महीप्रकृतिको नरः ॥ ७॥

शब्दार्थवित् सुनीतिज्ञो प्रगल्भो ज्ञानसंयुतः ।
विवृतास्योऽतिदीर्घश्च व्योमप्रकृतिसम्भवः ॥ ८॥

कान्तिमान् भारवाही च प्रियवाक् पृथिवीपतिः ।
बहुमित्रा मृदुर्विद्वान् जलप्रकृतिसम्भवः ॥ ९॥

वायुतत्त्वाधिको दाता क्रोधी गौरोऽटनप्रियः ।
भूपतिश्च दुराधर्षः कृशाङ्गो जायते जनः ॥ १०॥

स्वर्णदीप्तिः शुभा दृष्टिः सर्वकार्यार्थसिद्धिता ।
विजयो धनलाभश्च वह्निभायां प्रजायते ॥ ११॥

इष्टगन्धः शरीरे स्यात् सुस्निग्धनखदन्तता ।
धर्मार्थसुखलाभश्च भूमिच्छाया यदा भवेत् ॥ १२॥

स्वच्छा गगनजा छाया वाक्पटुत्वप्रदा भवेत् ।
सुशब्दश्रवणोद्भूतं सुखं तत्र प्रजायते ॥ १३॥

मृदुता स्वस्थता देहे जलच्छाया यदा भवेत् ।
तदाऽभिष्टरसस्वादसुखं भवति देहिनः ॥ १४॥

मालिन्यं मूढता दैत्यं रोगश्च पवनोद्भवाः ।
तदा च शोकसन्तापौ वायुच्छाया यदा भवेत् ॥ १५॥

एवं फलं बुधैर्ज्ञेयं सबलेषु कुजादिषु ।
निर्बलेषु तथा तेषु वक्तव्यं व्यत्ययाद् द्विज ॥ १६॥

नीचशत्रुभगैश्चापि विपरीतं फलं वदेत् ।
फलाग्निरबलैः खेटैः स्वप्नचिन्तासु जायते ॥ १७॥

तद्दुष्टफलशान्त्यर्थमपि चाज्ञातजन्मनाम् ।
फलपक्त्या दशा ज्ञेया वर्तमाना नभःसदाम् ॥ १८॥

अथ सत्त्वादिगुणफलाध्यायः ॥ ७७॥

अथो गुणवशेनाहं कथयामि फलं द्विज ।
सत्त्वग्रहोदये जातो भवेत्सत्त्वाधिकः सुधीः ॥ १॥

रजःखेटोदये विज्ञो रजोगुणसमन्वितः ।
तमःखेटोदये मूर्खो भवेज्ज्ञातस्तमोऽधिकः ॥ २॥

गुणसाम्ययुतो जातो गुणसाम्यखगोदये ।
एवं चतुर्विधा विप्र जायन्तो जन्तवो भुवि ॥ ३॥

उत्तमो मध्यमो नीच उदासीन इति क्रमात् ।
तेषां गुणानहं वक्ष्ये नारदारिप्रभाषितान् ॥ ४॥

शमो दमस्तपः शौचं क्षान्तिरार्जवमेव च ।
अलोभः सत्यवादित्वं जने सत्त्वाधिके गुणाः ॥ ५॥

शौर्यं तेजो धृतिर्दाक्ष्यं युद्धे चाऽप्यपलायनम् ।
साधूनां रक्षणं चेति गुणा ज्ञेया रजोऽधिके ॥ ६॥

लोभश्चासत्यवादित्वं जाड्यमालस्यमेव च ।
सेवाकर्मपटुत्वंच गुणा एते तमोऽधिके ॥ ७॥

कृषिकर्मणि वाणिज्ये पटुत्वं पशुपालने ।
सत्यासत्यप्रभाषित्वं गुणसाम्ये गुणा इमे ॥ ८॥

गतैश्च लक्षणैर्लक्ष्य उत्तमो मध्यमोऽधमः ।
उदासीनश्च विप्रेन्द तं तत्कर्मणि योजयेत् ॥ ९॥

द्वाभ्यामेकोऽधिको यश्च तस्याधिक्यं निगद्यते ।
अन्यथा गुणसाम्यं च विज्ञेयं द्विजसत्तम ॥ १०॥

सेव्यसेवकयोरेवं कन्यकावरयोरपि ।
गुणैः सदृशयोरेव प्रीतिर्भवति निश्चला ॥ ११॥

उदासीनोऽधमस्यैवमुदासीनस्य मध्यमः ।
मध्यमस्योत्तमो विप्र प्रभवत्याश्रयो मुदे ॥ १२॥

अतोऽवरा वरात् कन्य सेव्यतः सेवकोऽवरः ।
गुणैस्ततः सुखोत्पत्तिरन्यथा हानिरेव हि ॥ १३॥

वीर्यं क्षेत्रं प्रसूतेश्च समयः सङ्गतिस्तथा ।
उत्तमादिगुणे हेतुर्बलवानुत्तरोत्तरम् ॥ १४॥

अतः प्रसूतिकालस्य सदृशो जातके गुणः ।
जायते तं परीक्ष्यैव फलं वाच्यं विचक्षणैः ॥ १५॥

कालः सृजति भूतनि पात्यथो संहरत्यपि ।
इश्वरः सर्वलोकानामव्ययो भगवान् विभु ॥ १६॥

तच्छक्तिः प्रकृतिः प्रोक्ता मुनिभिस्त्रिगुणात्मिका ।
तथा विभक्तोऽव्यक्तोऽपि व्यक्तो भवति देहिनाम् ॥ १७॥

चतुर्धाऽवयवास्तस्य स्वगुणैश्च चतुर्विधः ।
जायन्ते ह्युत्तमो मध्ये उदासीनोऽधमः क्रमात् ॥ १८॥

उत्तमे तूत्तमो जन्तुर्मध्येऽङ्गे च मध्यमः ।
उदासीने ह्यदासीनो जायते चाऽधमेऽधमः ॥ १९॥

उत्तमाङ्गं शरिस्तस्य मध्यमाङ्गमुरःस्थलम् ।
जंघाद्वयौदासीनमधमं पदमुच्यते ॥ २०॥

एवं गुणवशादेव कालभेदः प्रजायते ।
जातिभेदस्तु तद्भेदाज्ञायतेऽत्र चराचरे ॥ २१॥

एवं भगवता सृष्टं विभुना स्वगुणैः समम् ।
चतुर्विधेन कालेन जगदेतच्चतुर्विधम् ॥ २२॥

अथ नष्टजातकाध्यायः ॥ ७८॥

जन्मकालवशादेवं फलं प्रोक्तं त्वया मुने ।
यज्जन्मसमयोऽज्ञातो ज्ञेयं तस्य फलं कथम् ॥ १॥

शुभं वाऽप्यशुभं वापि मनुजस्य पुराकृतम् ।
अस्ति कश्चिदुपायश्चेत् तं भवान् वक्तुमर्हति ॥ २॥

साधु पृष्टं त्वया विप्र लोकानुग्रहमानसा ।
कथयामि तव स्नेहात् फलमज्ञातजन्मनाम् ॥ ३॥

वर्षायनर्तुमासार्धतिथिनक्षत्रभादिषु ।
यदज्ञातं च तन्मानं ज्ञायते प्रश्नलग्नतः ॥ ४॥

प्रश्नाङ्गद्वादशांशर्क्षस्थिते जन्म वदेत् गुरौ ।
अयनं लग्नपूर्वार्धे सौम्यं याम्यं परार्धके ॥ ५॥

ऋतुर्लग्नदृकाणर्क्षस्वामिभिः शशिरादयः ।
शनिशुक्रकुजेन्दुज्ञजीवैर्ग्रीष्मस्तु भानुना ॥ ६॥

अयनर्तुविरोधे तु परिवर्त्याः परस्परम् ।
बुधचन्द्र सुराचार्याः कुजशुक्रशनैश्चरैः ॥ ७॥

मासो दृकाणपूर्वार्धेपूर्वोऽन्यस्तु परार्धके ।
अनुपातात् तिथिर्ज्ञेया भास्करांशसमा द्विज ॥ ८॥

तद्वशादिष्टकालो यो जन्मकालसमो हि सः ।
तत्र ग्रहांश्च भावांश्च ज्ञात्वा तस्य फलं वदेत् ॥ ९॥

गुरुर्द्वादशभ्र्वर्षैः पुनस्तद्राशिगो भवेत् ।
तत् कस्मिन् पर्ययो तस्य ज्ञेयः संवत्सरो मुने ॥ १०॥

संवस्तरस्य सन्देहे प्रश्नकर्तुर्द्विजोत्तम ।
वयोऽनुमानतस्तत्र द्वादश द्वादश क्षिपेत् ॥ ११॥

तत्रापि संशये जाते गुरुर्लग्नत्रिकोणगः ।
कल्प्यो वयोऽनुमानेन वत्सरः पूर्ववत् ततः ॥ १२॥

ज्ञात्वा मासं ससूर्यांशं कालज्ञानं कथं भवेत् ।
भगवन्निति मे ब्रूहि लोकानुग्रहचेतसा ॥ १३॥

सक्रान्तेरिष्टसूर्यांशतुल्येऽह्नि द्विजसत्तम ।
रविरौदयिकः साध्यस्तस्येष्टार्कस्य चान्तरम् ॥ १४॥

कलीकृत्य स्वषण्निघ्नं स्फुटार्कगतिभाजितम् ।
लब्धंघट्यादिमानं यत् तावान् सूर्योदयात् परम् ॥ १५॥

पूर्वं जन्मेष्टकालो हि क्रमाज् ज्ञेयो विपश्चिता ।
साधितौदयिकादर्कादिष्टेऽर्केऽनिकहीनके ॥ १६॥

अथ प्रव्रज्यायोगाध्यायः ॥ ७९॥

अथ विप्र प्रवक्ष्यामि योगं प्रव्रज्यकाभिधम् ।
प्रव्रजन्ति जना येन सम्प्रदायान्तरं गृहात् ॥ १॥

चतुरादिभिरेकस्थैः प्रव्रज्या बलिभिः समाः ।
रव्यादिभिस्तपस्वी च कपाली रक्तवस्त्रभृत् ॥ २॥

एकदण्डी यतिश्चक्रधरो निर्ग्रन्थिकः क्रमात् ।
ज्ञेया वीर्याधिकस्यैव सबलेषु बहुष्वपि ॥ ३॥

सूर्येणाऽस्तं गतास्ते चेदपि वीर्यसमन्विताः ।
अदीक्षितास्तदा ज्ञेया जनास्तद्व्रतभक्तयः ॥ ४॥

अस्तंगता निर्बलाश्चेत् सबलश्च रविर्यदा ।
तदा रविभवा ज्ञेया प्रव्रज्या द्विजसत्तम ॥ ५॥

जन्मभेशोऽन्यखेटैश्चेददृष्टः शनिमीक्षते ।
तयोर्बलवशात्तत्र प्रव्रज्यामाप्नुयान्नरः ॥ ६॥

निर्बलो जन्मभेशश्चेत् केवलेनार्किणेक्षितः ।
तदा शनिभवमेव प्रव्रज्यां आप्नुयाज्जनः ॥ ७॥

शनिदृक्काणसंस्थे च शनिभौमनवांशके ।
शनिदृष्टे विधौ ज्ञेया प्रव्रज्या शनिसम्भवा ॥ ८॥

कुजादिषु जयी शुक्रः सौम्यगो याम्यगोऽपि वा ।
जयी सौम्यगतश्चान्यः परस्परयुतौ भवेत् ॥ ९॥

प्रव्रज्याकारकः खेटो यद्यन्येन पराजितः ।
तदा लब्धां परिव्रज्यां परित्यजति तां पुनः ॥ १०॥

बहवो जन्मकाले चेत् प्रव्रज्याकारका ग्रहाः ।
बलतुल्यास्तदा तत्र प्रव्रज्या कतमा भवेत् ॥ ११॥

बहवो बलिनश्चेत् स्युः प्रव्रज्याकारका ग्रहाः ।
तदा प्राप्नोति सर्वेषां तेषां प्रव्रज्यकां ध्रुवम् ॥ १२॥

तत्तद्ग्रहदशाकाले प्रव्रज्यां याति तद्भवाम् ।
त्यक्त्वा गृहीतपूर्वां तामन्यां प्राप्नोति मानवः ॥ १३॥

दृष्टेष्विन्द्विज्यलग्नेषु शनिना नवमे गुरुः ।
राजयोगेऽत्र जातोऽसौ तीर्थिकृन्नऽत्र संशयः ॥ १४॥

धर्मस्थानगते मन्दे ग्रहदृष्टिविवर्जिते ।
राजयोगेऽत्र यो जातः स राजा दीक्षितो भवेत् ॥ १५॥

अथ स्त्रीजातकाध्यायः ॥ ८०॥

बहुधा भवता प्रोक्तं यज्जातकफलं मुने ।
तन्नारीणां कथं ज्ञेयमिति मे कथयाऽधुना ॥ १॥

साधु पृष्टं त्वया विप्र तदपि प्रवदाम्यहम् ।
स्त्रीणां पुंभिः समं ज्ञेयं फलमुक्तं विपश्चिता ॥ २॥

विशेषस्तत्र यो दृष्टः संक्षेपात् कथयामि तत् ।
लग्ने देहफलं तस्याः पञ्चमे प्रसवस्तथा ॥ ३॥

सप्तमे पतिसौभाग्यं वैधव्यं निधने द्विज ।
स्त्रीणामसम्भवं यद्यत् तत्फलं तत्पतौ वदेत् ॥ ४॥

लग्नेन्दू समभे यस्याः सा नारी प्रकृतिस्थिता ।
कन्योचितगुणोपेता सुशीला शुभलक्षणा ॥ ५॥

शुभेक्षितौ सुरूपा च सदा देहसुखान्विता ।
विषमे पुरुषाकारा दुःशीला पापवीक्षितौ ॥ ६॥

पापाढ्यौ च गुणैर्हीना मिश्रे मिश्रफलं वदेत् ।
लग्नेन्द्वोर्यो बली तस्य फलं तस्य विशेषतः ॥ ७॥

लग्नेन्द्वोर्यो बली विप्र त्रिंशांशैस्तदधिष्ठितैः ।
ग्रहराशिवशाद् वाच्यं फलं स्त्रीणां विशेषतः ॥ ८॥

कन्यैवारगृहे दुष्टा भौमत्रिंशांशके भवेत् ।
कुचरित्रा तथा शौक्रे समाया बोधने स्मृता ॥ ९॥

जैवे साध्वी शनौ दासी ज्ञर्क्षे कौजे छलान्विता ।
शौक्रे प्रकीर्णकामा सा बौधेंऽशे च गुणान्विता ॥ १०॥

क्लीबाऽर्क्यंशे सती जैवे कौजै दुष्टा सितर्क्षके ।
शौक्रे ख्यातगुणा बौधे कलासु निपुणा भवेत् ॥ ११॥

जैवे गुणवती मान्दे पुनर्भूश्चन्द्रभे ततः ।
स्वतन्त्रा कुजात्रिंशांशे शौक्रे च कुलपांसना ॥ १२॥

बौधे शिल्पकलाऽभिज्ञा जैवे बहुगुणा शनौ ।
पतिघ्नी चार्कभे कौजे वाचाला भार्गवे सती ॥ १३॥

बौधे पुंश्चेष्टिता जैवे राज्ञी मान्दे कुलच्युता ।
कौजे बहुगुणाऽर्यर्क्षे शौक्रे चाप्यसती मता ॥ १४॥

बौधे विज्ञानसंयुता जैवेऽनेकगुणान्विता ।
मान्दे चाल्परतिः प्रोक्ता दासी कौजे तथाऽर्किभे ॥ १५॥

सुप्रज्ञा च भवेच्छौक्रे बौधे दुःस्था तथा खला ।
जैवे पतिव्रता प्रोक्ता मान्दे नीचजनानुगा ॥ १६॥

मन्दे शून्ये शुभादृष्टे पतिः कापुरुषो भवेत् ।
चरभे च प्रवासी स्यात् क्लीवस्तत्र ज्ञमन्दयोः ॥ १७॥

सूर्येऽस्तभे पतित्यक्ता बाल्ये च विधवा कुजे ।
शनावशुभसन्दृष्टे याति कन्यैव वृद्धताम् ॥ १८॥

विधवास्तगतैः पापैः सौम्यैस्तु सधवा सती ।
मिश्रखेटैः पूनर्भूः सा ज्ञेया मिश्रफलान्विता ॥ १९॥

मिथोंऽशस्थौ सितारौ चेदन्यासक्ता तदाऽङ्गना ।
सप्तमे च स्थिते चन्द्रे तदा भर्तुरनुज्ञया ॥ २०॥

शुक्रभे शनिभे वापि सेन्दुशुक्रे च लग्नगे ।
मात्रा सह तदा नारी वन्धकी भवति ध्रुवम् ॥ २१॥

कुजर्क्षे वा तदंशेऽस्ते स्त्रीलोलः क्रोधनः पतिः ।
बौधर्क्षांशे तथा विद्वान् कलासु निपुणः सुधीः ॥ २२॥

जैवे सर्वगुणोपेतः पतिरस्ते जितेन्द्रियः ।
शौक्रे सौभाग्यसंयुक्तः कान्तः स्त्रीजनवल्लभः ॥ २३॥

सौरेर्क्ष वाथ सौरांशे वृद्धो मूर्खश्च सप्तमे ।
अतीवामृदुरर्कांशे तदृक्षेवाऽतिकर्मकृत् ॥ २४॥

अस्ते कर्के तदंशे वा कान्तः कामी मृदुः पतिः ।
मिश्रे मिश्रफलं वाच्यं भांशयोश्च बलक्रमात् ॥ २५॥

सूर्येऽष्टमगते जाता दुःखदारिद्र्यसंयुता ।
क्षताङ्गी खेदयुक्ता च भवेद्धर्मपराङ्मुखी ॥ २६॥

चन्द्रेऽष्टमगते नारी कुभगा कुस्तनो कुदृग् ।
वस्त्राभरणहीना च रोगिणी चातिगर्हिता ॥ २७॥

कुजेऽष्टमगते बाला कृशाङ्गी रोगसंयुता ।
विधवा कान्तिहीना च शोकसन्तापदुःखिता ॥ २८॥

बुधेष्टमगते जाता धर्महीना भयातुरा ।
अभिमानधनैर्हीना निर्गुणा कलहप्रिया ॥ २९॥

गुरावष्टमगे बाला विशीला स्वल्पसन्ततिः ।
पृथुवादकरा पत्या त्यक्ता बह्वशना भवेत् ॥ ३०॥

शुक्रेऽष्टमगते जाता प्रमत्ता धनवर्जिता ।
निर्दया धर्महीना च मलिना कपटान्विता ॥ ३१॥

शनावष्टमगे जाता दुःस्वभावा मलिम्लुचा ।
प्रवंचनपरा नारी भवेत् पतिसुखोज्झिता ॥ ३२॥

राहावष्टमभावस्थे कुरूपा पतिवर्जिता ।
कठोरहृदया रोगैर्युक्ता च व्यभिचारिणी ॥ ३३॥

शशिशुक्रौ यदा लग्ने मन्दराभ्यां युतौ तदा ।
बन्ध्या भवति सा नारी सुतभे पापदृग्युते ॥ ३४॥

कुजांशेस्तगते सौरिदृष्टे नारी सरुग्भगा ।
शुभांशे सप्तमे ज्ञेया सुभगा पतिवल्लभा ॥ ३५॥

बुधभे लग्नगे सूतौ चन्द्रशुक्रयुते द्विज ।
ज्ञेया पितृगृहे नारी सा सर्वसुखसंयुता ॥ ३६॥

लग्ने चन्द्रज्ञशुक्रेषु बहुसौख्यगुणान्विता ।
जीव तत्रातिसम्पन्ना पुत्रवित्तसुखान्विता ॥ ३७॥

लग्नादष्टमगौ स्यातां चन्द्रार्कौ स्वर्क्षगौ तदा ।
बन्ध्याऽथ काकबन्ध्या चेदेवं चन्द्रबुधौ यदा ॥ ३८॥

शनिमङ्गलभे लग्ने चन्द्रभार्गवसंयुते ।
पापदृष्टे च सा नारी बन्ध्या भवति निश्चयात् ॥ ३९॥

सराहौ सप्तमे सूर्ये पञ्चमे पापसंयुते ।
शुक्रेज्यराहवो मृत्यौ मृतापत्या च सा भवेत् ॥ ४०॥

शुक्रेज्यावष्टमे सारौ सप्तमे वा कुजो भवेत् ।
शनिना दृग्युतो नारी गलद्गर्भा प्रकीर्तिता ॥ ४१॥

पापकर्तरिके लग्ने चन्द्रे जाता च कन्यका ।
समस्तं पितृवंशं च पतिवंशं हिहन्ति सा ॥ ४२॥

ससर्पाग्निजलेशर्क्षे भानुमन्दारवासरे ।
भद्रातिथौ जनुर्यस्याः सा विषाख्या कुमारिका ॥ ४३॥

सपापश्च शुभौ लग्ने द्वौ पापौ शतुभस्थितौ ।
यस्या जनुषि सा कन्या विषाख्या परिकीर्तिता ॥ ४४॥

विषयोगे समुत्पन्ना मृतवत्सा च दुर्भगा ।
वस्त्राभरणहीना च शोकसन्तप्तमानसा ॥ ४५॥

सप्तमेशः शुभो वापि सप्तमे लग्नतोऽथवा ।
चन्द्रतो वा विषं योगं विनिहन्ति न संशयः ॥ ४६॥

लग्ने व्यये सुखे वापि सप्तमे चाऽष्टमे कुजे ।
शुभदृग्योगहीने च पतिं हन्ति न संशयः ॥ ४७॥

यस्मिन् योगे समुत्पन्ना पतिं हन्ति कुमारिका ।
तस्मिन् योगे समुत्पन्नो पत्नीं हन्ति नरोऽपि च ॥ ४८॥

स्त्रीहन्त्रा परिणीता चेत् पतिहन्त्री कुमारिका ।
तदा वैधव्ययोगस्य भङ्गो भवति निश्चयात् ॥ ४९॥

मिथोंऽशस्थौ मिथोदृष्टौ सितार्की वा सितर्क्षके ।
घटांशे लग्नगे नारी प्रदीप्तं मदनानलम् ॥ ५०॥

संशान्तिं नयति स्त्रीभिः सुखीभिर्मदनातुरा ।
पराभिः पुरुषाकारस्थितभिर्द्विजसत्तम ॥ ५१॥

कुजज्ञगुरुशुक्रैश्च बलिभिः समभे तनौ ।
कुशलाऽनेकशास्त्रेषु सा नारी ब्रह्मवादिनी ॥ ५२॥

क्रूरे सप्तमगे कश्चित् खेचरो नवमे यदि ।
सा प्रव्रज्यां तदाप्नोति पापखेचरसंभवाम् ॥ ५३॥

विलग्नादष्टमे सौम्ये पापदृग्योगवर्जिते ।
मृत्युः प्रागेव विज्ञेयस्तस्य मृत्युर्न संशयः ॥ ५४॥

अष्टमे शुभपापौ चेत् स्यातां तुल्यबलौ यदा ।
सह भर्त्रा तदा मृत्युं प्राप्त्वा स्वर्याति निश्चयात् ॥ ५५॥

अथ अंगलक्षणफलाध्यायः ॥ ८१॥

बहुधा भव्ता प्रोक्तं जन्मकालात् शुभाशुभम् ।

श्रोतुमिच्छामि नारोणामङ्गचिह्नैः फल मुने ॥ १॥

शृणु विप्र प्रवक्ष्यामि नारीणामङ्गलक्षणम् ।
फलं यथाऽह पार्वत्यै भगवान् शङ्करस्तथा ॥ २॥

स्निग्धं पादतलं स्त्रीणां मृदुलं मांसलं समम् ।
रक्तमस्वेदमुष्णं च बहुभोगप्रदायकम् ॥ ३॥

विवर्णं पुरुषं रूक्षं खण्डितं विषमं तथा ।
सूर्पाकारञ्च शुष्कं च दुःखदौर्भाग्यदायकम् ॥ ४॥

शङ्खस्वस्तिकचक्राऽब्जध्वजमीनाऽतपत्रवत् ।
यस्याः पादतले चिह्नं सा ज्ञेया क्षितिपाङ्गना ॥ ५॥

भवेत् समस्तभोगाय तथा दीर्घोर्ध्वरेखिका ।
रेखाः सर्पाऽखुकाकाभा दुःखदारिद्र्यसूचिकाः ॥ ६॥

रक्ताः समुन्नताः स्निग्धा वृत्ताः पादनखाः शुभाः ।
स्फुटिताअः कृष्णवर्णाश्च ज्ञेया अशुभसूचकाः ॥ ७॥

उन्नतो मांसलोऽङ्गुष्ठो वर्तुलोऽतुलभोगदः ।
वक्रो ह्रस्वश्च चिपिटो दुःखदारिद्र्यसूचकः ॥ ८॥

मृदवोऽङ्गुलयः शस्ता घना वृत्ताश्च मांसलाः ।
दीर्घाङ्गुलीभिः कुलटा कृशाभिर्धनवर्जिता ॥ ९॥

भवेद्ध्रस्वाभिरल्पायुर्विषमाभिश्च कुट्टनी ।
चिपटाभिर्भवेद्दासी विरलाभश्च निर्धना ॥ १०॥

यस्य मिथः समारूढाः पादाङ्गुल्यो भवन्ति हि ।
बहुनपि पतीन् हित्वा परप्रेष्या च सा भवेत् ॥ ११॥

यस्या पथि चलन्त्याश्च रजो भूमेः समुच्छलेत् ।
सा पांसुली बह्वेन्नारी कुलत्रयविघातिनी ॥ १२॥

यस्याः कनिष्ठिका भूमिं गच्छन्त्या न परिस्पृशेत् ।

सा हि पूर्वपतिं हत्वा द्वितीयं कुरुते पतिम् ॥ १३॥

मध्यमाऽनामिका चापि यस्या भूमिं न संस्पृशेत् ।
पतिहीना च सा नारी विज्ञेया द्विजसत्तम ॥ १४॥

प्रदेशिनी भवेद्यस्या अंगुष्ठाद्व्यतिरेकिणी ।
कन्यैव दूषिता सा स्यात् कुलटा च तदग्रतः ॥ १५॥

उन्नतं पादपृष्ठं चेत् तदा राज्ञी भवेद्ध्रुवम् ।
अस्वेदमशिराढ्यञ्च मांसलं मसृणं मृदु ॥ १६॥

अन्यथा धनहीना च शिरालं चेत्तदाऽध्वगा ।
रोमाढ्यं चेद् भवेद्दासी निर्मासं यदि दुर्भगा ॥ १७॥

सुभगा समपार्ष्णिः स्त्री पृथुपार्ष्णिश्च दुर्भगा ।
कुलटोन्नतपार्ष्णिश्च दीर्घपार्ष्णिश्च दुःखिता ॥ १८॥

अरोमे च समे स्निग्धे यस्या जंघ सुवर्तुले ।
विसिरे च सुरम्ये सा राजपत्नी भवेद्ध्रुवम् ॥ १९॥

वर्तुलं मांसलं स्निग्धं जानुयुग्मं शुभप्रदम् ।
निर्मासं स्वैरचारिण्या निर्धनायाश्च विश्लथम् ॥ २०॥

घनौ करिकराकारौ वर्तुलौ मृदुलौ शुभौ ।
यस्या ऊरू शिराहीनौ सा राज्ञी भवति ध्रुवम् ॥ २१॥

चिपिटौ रोमशौ यस्या विधवा दुर्भगा च सा ।
चतुर्भिर्विंशतियुतैरंगुलैश्च समा कटिः ।
समुन्नतनितम्बाढ्या प्रशस्ता स्यात् मृगीदृशाम् ॥ २२॥

विनता चिपटा दीर्घा निर्मांसा संकटा कटिः ।
ह्रस्वा रोमैः समायुक्ता दुःखवैधव्यसूचिका ॥ २३॥

नतिम्बः शुभदः स्त्रीणामुन्नतो मांसलः पृथुः ।
सुखसौभाग्यदः प्रोक्तो ज्ञेयो दुःखप्रदोऽन्यथा ॥ २४॥

स्त्रीणां गूढमणिस्तुङ्गो रक्ताभो मृदुरोमकः ।
भगः कमठपृष्ठाभः शुभोऽश्वत्थगलाकृतिः ॥ २५॥

कुरङ्गखुररूपो यश्शुल्लिकोदरसंनिभिः ।
रोमशो दृश्यनासश्च विवृत्तास्योऽशुभप्रदः ॥ २६॥

वामोन्नतस्तु कन्याजः पुत्रोजो दक्षिणोन्नतः ।
शङ्खावर्तो भगो यस्याः सा विगर्भाऽङ्गना मता ॥ २७॥

मृद्वी वस्तिः प्रशस्ता स्याद् विपुलाल्पसमुन्नता ।
रोमाढ्या च शिराला च रेखाङ्का न शुभप्रदा ॥ २८॥

गम्भीरा दक्षिणावर्ता नाभिः सर्वसुखप्रदा ।
व्यक्तग्रन्थिः समुत्ताना वामावर्ता न शोभना ॥ २९॥

पृथुकुक्षिः शुभा नारी सूते सा च बहून् सुतान् ।
भूपतिं जनयेत् पुत्रं मण्डूकाभेन कुक्षिणा ॥ ३०॥

उन्नतेन वलीभाजा सावर्तेन च कुक्षिणा ।
वन्ध्या संन्यासिनी दासी जायते क्रमदोऽबला ॥ ३१॥

समे समांशे मृदुले पार्श्वे स्त्रीणां शुभप्रदे ।
उन्नते रोमसंयुक्ते शिराले चाऽशुभप्रदे ॥ ३२॥

निर्लोभं हृदयं स्त्रीणां समे सर्वसुखप्रदम् ।
विस्तीर्णं च सलोमं च विज्ञेयमशुभप्रदम् ॥ ३३॥

समौ पीनौ घनौ वृत्तौ दृढौ शस्तौ पयोध्रौ ।
स्थूलाग्रौ विरलौ शुष्कौ स्त्रीणां नैव शुभप्रदौ ॥ ३४॥

दक्षिणोन्नतवक्षोजा नारी पुत्रवती मता ।
वामोन्नतस्तनी कन्याप्रजा प्रोक्ता पुरातनैः ॥ ३५॥

नारीणां चूचुके शस्ते श्यामवर्णे सुवर्तुले ।
अन्तर्भग्ने च दीर्घे च कृशे चापि न शोभने ॥ ३६॥

स्त्रीणां स्कन्धौ समौ पुष्टौ गूढसन्धी शुभप्रदौ ।
रोमाढ्यावुन्नतौ वक्रौ निर्मासावशुभौ स्मृतौ ॥ ३७॥

सुसूक्ष्मरोमे नारीणां पुष्टे स्निग्धे शुभप्रदे ।
कक्षे शिराले गम्भीरे न शुभे स्वेदमेदुरे ॥ ३८॥

गूढास्थी कोमलग्रन्थी विशिरौ च बिरोमकौ ।
सरलौ सुवर्तुलौ चैव भुजौ शस्तौ मृगीदृशाम् ॥ ३९॥

निर्मांसौ स्थूलरोमाणौ ह्रस्वौ चैव शिराततौ ।
वक्रौ भुजौ च नारीणां क्लेशाय परिकीर्तितौ ॥ ४०॥

सरोजमुकुलाकारो करांगुष्ठौ मृगीदृशाम् ।
सर्वसौख्यप्रदौ प्रोक्तौ कृशौ वक्रौ च दुःखदौ ॥ ४१॥

स्त्रीणां करतलं रक्तं मध्योन्नतमरन्ध्रकम् ।
मृदुलं चाल्परेखाढ्यं ज्ञेयं सर्वसुखप्रदम् ॥ ४२॥

विधवा बहुरेखेण रेखाहीनेन निर्धने ।
भिक्षुका च शिरोढ्येन नारी करतलेन हि ॥ ४३॥

पाणिपृष्ठं शुभं स्त्रीणां पुष्टं मृदुविरोमकम् ।
शिरालं रोमशं निम्नां दुखदारिद्र्यसूचकम् ॥ ४४॥

यस्याः करतले रेखा व्यक्ता रक्ता च वर्तुला ।
स्निग्धा पूर्णा च गम्भीरा सा सर्वसुखभागिनी ॥ ४५॥

मत्स्येन सुभगा ज्ञेया स्वस्तिकेन धनान्विता ।
राजपत्नी सरोजेन जननी पृथिवीपतेः ॥ ४६॥

सार्वभौमप्रिया पाणौ नद्यावर्ते प्रदक्षिणे ।
शङ्खातपत्रकमठैर्भूपस्य जननी भवेत् ॥ ४७॥

रेखा तुलाकृतिः पाणौ यस्याः सा हि बणिग्वधूः ।
गजवाजिवृषाभा वा करे वामे मृगीदृशः ॥ ४८॥

रेखा प्रसादवज्राभा सूते तीर्थकरं सुतम् ।
कृषीवलस्य पत्नी स्याच्छकटेन युगेन वा ॥ ४९॥

चामराङ्कुशचापैश्च राजपत्नी पतिव्रता ।
त्रिशूलाऽसिगदाशक्तिदुन्दुभ्याकृतिरेखया ॥ ५०॥

अङ्गुष्ठमूलान्निर्गत्या रेखा याति कनिष्ठिकाम् ।
सा नारि पतिहन्त्री स्याद् दूरतस्तां परित्यजेत् ॥ ५१॥

काकमण्डूकजम्बूकवृकवृश्चिकभोगिनः ।
रासभोष्ट्रविडालाभा रेखा दुःखप्रदाः स्त्रियाः ॥ ५२॥

मृदुलाश्च सुपर्वाणो दीर्घा वृत्ताः क्रमात् कृशाः ।
अरोमकाः शुभाः स्त्रीणामङ्गुल्यः परिकीर्तिताः ॥ ५३॥

अतिह्रस्वाः कृशा वक्रा विरला रोमसंयुताः ।
बहुपर्वयुता वाऽपि पर्वहीनाश्च दुःखदाः ॥ ५४॥

रक्तवर्णा नखास्तुङ्गा सशिखाश्च शुभप्रदाः ।
निम्ना विवर्णा पीता वा पुष्पिता दुःखदायकाः ॥ ५५॥

अन्तर्निमग्नवंशास्थि पृष्ठं स्यान्मांसलं शुभम् ।
सशिरं रोमयुक्तं वा वक्रं चाऽशुभदायकम् ॥ ५६॥

स्त्रीणां कण्थस्त्रिरेखाङ्कस्त्वव्यक्तास्थिश्च वर्तुलः ।
मांसलो मृदुलैश्चैव प्रशस्तफलदायकाः ॥ ५७॥

स्थूलग्रीवः च विधवा वक्रग्रीव च किङ्करी ।
बन्ध्या च चिपिटग्रीवा लघुग्रीवा च निःसुता ॥ ५८॥

श्रेष्ठा कृकाटिका ऋज्वी समांसा च समुन्नता ।
शुष्का शिराला रोमाढ्या विशाला कुटिलाऽसुभा ॥ ५९॥

अरुणं मृदुलं पुष्टं प्रशस्तं चिबुकं स्त्रियाः ।
आयतं रोमशं स्थूलं द्विधाभक्तमशोभनम् ॥ ६०॥

कपोलावुन्नतौ स्त्रीणां पीनौ वृत्तौ शुभप्रदौ ।
रोमशौ पुरुषौ निम्नौ निर्मांसौ चाऽशुभप्रदौ ॥ ६१॥

स्त्रीणां मुखं समं पृष्ठं वर्तुलं च सुगन्धिमत् ।
सुस्निग्धं च मनोहारि सुखसौभाग्यसूचकम् ॥ ६२॥

वर्तुलः पाटलः स्निग्धारेखाभूषितमध्यभूः ।
मनोहरोऽधरो यस्याः सा भवेद् राजवल्लभा ॥ ६३॥

निर्मांसः स्फुटितो लम्बो रूक्षो वा श्यामवर्णकः ।
स्थूलोऽधरश्च नारीणां वैधव्यक्लेशसूचकः ॥ ६४॥

रक्तोत्पलनिभः स्निग्ध उत्तरोष्ठो मृगीदृशाम् ।
किञ्चिन्मध्यौन्नतोऽरोमा सुखसौभाग्यगो भवेत् ॥ ६५॥

स्निग्धागुग्धनिभाः स्त्रीणां द्वात्रिंशद्दशनाः शुभाः ।
अधस्तादुपरिष्ठाच्च समाः स्तोकसमुन्नताः ॥ ६६॥

अधस्तादधिकाः पीताः श्यामा दीर्घा द्विपङ्क्तयः ।
विकटा विरलाश्चापि दशना न शुभाः स्मृताः ॥ ६७॥

शोणा मृद्वी शुभा जिह्वा स्त्रीणामतुलभोगदा ।
दुःखदा मध्यसङ्कीर्णा पुरोभागेऽतिविस्तरा ॥ ६८॥

सितया मरणं तोये श्यामया कलहप्रिया ।
मांसलया धनैर्हीना लम्बयाऽभक्ष्यभक्षिणी ॥ ६९॥

प्रमादसहिता नारी जिह्वया च विशालया ।
सुस्निग्धं पाटलं स्त्रीणां कोमलं तालुशोभनम् ॥ ७०॥

श्वेते तालुनि वैधव्यं पीते प्रव्रजिता भवेत् ।
कृष्णे सन्ततिहीना स्याद्रूक्षे भूरिकुटुम्बिनी ॥ ७१॥

अलक्षितरदं स्त्रीणां किञ्चित्फुल्लकपोलकम् ।
स्मितं शुभप्रदं ज्ञेयमन्यथा त्वशुभप्रदम् ॥ ७२॥

समवृत्तपुटा नासा लघुच्छिद्रा शुभप्रदा ।
स्थूलाग्रा मध्यनिम्ना वा न प्रशस्ता मृगीदृशाम् ॥ ७३॥

रक्ताग्राऽकुञ्चिताग्रा वा नासा वैधव्यकारिणी ।
दासी सा चिपिटा यस्या ह्रस्वा दीर्घा कलिप्रिया ॥ ७४॥

शुभे विलोचने स्त्रीणां रक्तान्ते कृष्णतारके ।
गोक्षीरवर्णे विशदे सुस्निग्धे कृष्णपक्ष्मणी ॥ ७५॥

उन्नताक्षी न दीर्घायुर्वृत्ताक्षी कुलटा भवेत् ।
रमणी मधुपिङ्गाक्षी सुखसौभाग्यभागिनी ॥ ७६॥

पुंश्चली वामकाणाक्षी वन्ध्या दक्षिणकाणिका ।
पारावताक्षी दुःशीला गजाक्षी नैव शोभना ॥ ७७॥

मृदुभिः पक्ष्मभिः कृष्णैर्घनैः सूक्ष्मैः सुभाग्ययुक् ।
विरलैः कपिलैः स्थूलैर्भामिनी दुखभागिनी ॥ ७८॥

वर्तुलौ कार्मुकाकारौ स्निग्धे कृष्णे असंहते ।
सुभ्रुवौ मृदुरोमाणौ सुभ्रुवां सुखकीर्तिदौ ॥ ७९॥

कर्णौ दीर्घौ शुभावर्तौ सुतसौभाग्यदायकौ ।
शष्कुलीरहितौ निन्द्यौ शिरालौ कुटिलौ कृशौ ॥ ८०॥

शिराविरहितो भालः निर्लोमाऽर्धशशिप्रभः ।
अनिम्नस्त्र्यङ्गुलस्त्रोणां सुतसौभाग्यसौख्यदः ॥ ८१॥

स्पष्टस्वस्तिकचिह्नश्च भालो राज्यप्रदः स्त्रियाः ।
प्रलम्बो रोमशश्चैव प्रांशुश्च दुःखदः स्मृतः ॥ ८२॥

उन्नतो गजकुम्भाभो वृत्तो मूर्धा शुभः स्त्रियाः ।
स्थूलो गीर्घोऽथवा वक्रो दुःखदौर्भाग्यसूचकः ॥ ८३॥

कुन्तलाः कोमलाः कृष्णाः सूक्ष्मा दीर्घश्च शोभना ।
पिङ्गलाः पुरुषा रूक्षा विरला लघवोऽशुभाः ॥ ८४॥

पिङ्गला गौरवर्णाया श्यामायाः श्यामलाः शुभाः ।
नारीलक्षणतश्चैवं नराणामपि चिन्तयेत् ॥ ८५॥

अथ तिलादिलांछनफलाध्यायः ॥ ८२॥

अथाऽहं देहजातानां लांछनानां फलं ब्रुवे ।
आवर्तानां तिलानां च मशकानां विशेषतः ॥ १॥

अङ्गनानां च वामांगे दक्षिणाङ्गे नृणां शुभम् ।
रक्ताभं तिलकाभं वा लोम्नां चक्रमथापि वा ॥ २॥

तिलादिलांछनं स्त्रीणां हृदि सौभाग्यसूचकम् ।
यस्या दक्षिणवक्षोजे रक्ते तिलकलांछने ॥ ३॥

सा सन्ततिततिं सूते सुखसौभाग्यसंयुताम् ।
रक्ताभं तिलकं यस्याः स्त्रिया वामे स्तने भवेत् ॥ ४॥

एक एव सुतस्तस्या भवतीत विदो विदुः ।
पुत्रीपुत्रयुता ज्ञेया तिलके दक्षिणे स्तने ॥ ५॥

भ्रुवोर्मध्ये ललाटे वा लांछनं राजसूचकम् ।
कपोले मशको रक्तो नित्यं मिष्ठान्नदायकं ॥ ६॥

भगस्य दक्षिणे भागे लांछनं यदि योषितः ।
सा हि पृथ्वीपतेः पत्नी सूते वा भूपतिं सुतम् ॥ ७॥

नासाग्रे लाञ्छने रक्तं राजपत्न्याः प्रजायते ।
कृष्णवर्णं तु यस्याः सा पुंश्चलि विधवाऽथ वा ॥ ८॥

नाभेरधो नृणां स्त्रीणां लाञ्छनं च शुभप्रदम् ।
कर्णे गण्डे करे वाऽपि कण्ठे वाऽप्यथ लाञ्छनं ॥ ९॥

प्राग्गर्भे पुत्रदं ज्ञेयं सुखसौभाग्यदं तथा ।
तिलादि लाञ्छनं विप्र गुल्फगोशे च दुःखदम् ॥ १०॥

त्रिशूलाकृति चिह्न च ललाटे यदि जायते ।
नारी राजप्रिया ज्ञेया भूपतिश्च नरो भवेत् ॥ ११॥

लोम्नां प्रदक्षिणावर्तो हृदि नाभौ करे शुतौ ।
दक्षपृष्ठे शुभो वस्तौ वामावर्तोऽशुभप्रदः ॥ १२॥

कट्यां गुह्योऽथवाऽवर्तो स्त्रीणां दौर्भाग्यसूचकः ।
उदरे हन्ति भर्तारं मध्यपृष्ठे च पुंश्चली ॥ १३॥

कण्ठे ललाटे सीमन्ते मध्यभागे च मूर्धनि ।
आवर्तो न शुभः स्त्रीणां पुसां वाऽपि द्विजोत्तम ॥ १४॥

सुलक्षणा सुचरिता अपि मन्दायुषं पतिम् ।
दीर्घायुषं प्रकुर्वन्ति प्रमदाश्च मुदास्पदम् ॥ १५॥

अथ पूर्वजन्मशापद्योतनाध्यायः ॥ ८३॥

महर्षे भवता प्रोक्तं फलं स्त्रीणां नृणां पृथक् ।
अधुना श्रोतुमिच्छामि त्वत्तो वेदविदांवर ॥ १॥

अपुत्रस्य गतिर्नास्ति शास्त्रेषु शूयते मुने ।
अपुत्रः केन पापेन भवतीति वद प्रभो ॥ २॥

जन्मलग्राच्च तज्ज्ञानं कथं दैवविदां भवेत् ।
अपुत्रस्य सुतप्राप्तेरुपायं कृपयोच्यताम् ॥ ३॥

साधु पृष्टं त्वया विप्र कथ्यते हि तथा मया ।
यथोमया हि पृष्टेन शिवेन कथितं पुरा ॥ ४॥

केन योगेन पापेन ज्ञायतेऽपत्यनाशनम् ।
तेषां च रक्षणोपायं कृपया नाथ मे वद ॥ ५॥

साधु पृष्टं त्वया देवि कथयामि तवाऽधुना ।
सन्तानहानियोगांश्च तद्रक्षोपायसंयुतान् ॥ ६॥

गुरुलग्नेश दारेशपुत्रस्थानाधिपेषु च ।
सर्वेषु बलहीनेषु वक्तव्या त्वनपत्यता ॥ ७॥

रव्याररराहुशनयः सबलाः पुत्रभावगाः ।
तदाऽनपत्यता चेत् स्युरबलाः पुत्रकारकाः ॥ ८॥

पुत्रस्थानगते राहौ कुजेन च निरीक्षिते ।
कुजक्षेत्रगते वाऽपि सर्पशापात् सुतक्षयः ॥ ९॥

पुत्रशे राहुसंयुक्ते पुत्रस्थे भानुनन्दने ।
चन्द्रेण संयुते दृष्टे सर्पशापात् सुतक्षयः ॥ १०॥

कारके राहुसंयुक्ते पुत्रेशे बलवर्जिते ।
लग्नेशे कुजसंयुक्ते सर्पशापात् सुतक्षयः ॥ ११॥

कारके भौमसंयुक्ते लग्ने च राहुसंयुते ।
पुत्रस्थानाधिपे दुःस्थे सर्पशापात् सुतक्षयः ॥ १२॥

भौमांशे भौमसंयुक्ते पुत्रेशे सोमनन्दने ।
राहुमान्दियुते लग्ने सर्पशापात् सुतक्षयः ॥ १३॥

पुत्रभावे कुजक्षेत्रे पुत्रेशे राहुसंयुते ।
सौम्यदृष्टे युते वाऽपि सर्पशापात् सुतक्षयः ॥ १४॥

पुत्रस्था भानुमन्दाराः स्वभानुः शशिजोऽङ्गिराः ।
निर्बलौ पुत्रलग्नेशौ सर्पशापात् सुतक्षयः ॥ १५॥

लग्नेशे राहुसंयुक्ते पुत्रेशे भोमसंयुते ।
कारके राहुयुक्ते वा सर्पशापात् सुतक्षयः ॥ १६॥

ग्रहयोगवशेनैवं नृणां ज्ञात्वाऽनपत्यता ।
तद्दोषपरिहारार्थं नागपूजां समारभेत् ॥ १७॥

स्वगृह्योक्तविधानेन प्रतिष्ठां कारयेत् सुधीः ।
नागमूर्ति सुवर्णेन कृत्वा पूजां समाचरेत् ॥ १८॥

गोभूतिलहिरण्यादि दद्याद् वित्तानुसारतः ।
एवं कृते तु नागेन्द्रप्रसादात् वर्धते कुलम् ॥ १९॥

पुत्रस्थानं गते भानौ नीचे मन्दांशकस्थिते ।
पार्श्वयोः क्रूरसम्बन्धे पितृशापात् सुतक्षयः ॥ २०॥

पुत्रस्थानाधिपे भानौ त्रिकोणे पापसंयुते ।
क्रूरान्तरे पापदृष्टे पितृशापात् सुतक्षयः ॥ २१॥

भानुराशिस्थिते जीवे पुत्रेशे भानुसंयुते ।
पुत्रे लग्ने च पापाढ्ये पितृशापात् सुतक्षयः ॥ २२॥

लग्नेशे दुर्बले पुत्रे पुत्रेशे भानुसंयुते ।
पुत्रे लग्ने पापयुते पितृशापात् सुतक्षयः ॥ २३॥

पितृस्थानाधिपे पुत्रे पुत्रेशे वापि कर्मगे ।
पुत्रे लग्ने च पापाढ्ये पितृशापात् सुतक्षयः ॥ २४॥

पितृस्थानाधिपे भौमः पुत्रेशेन समन्वितः ।
लग्ने पुत्रे पितृस्थाने पापे सन्ततिनाशनम् ॥ २५॥

पितृस्थानाधिपे दुःस्थे कारके पापराशिगे ।
सपापौ पुत्रलग्नेशौ पितृशापात् सुतक्षयः ॥ २६॥

लग्नपञ्चमभावस्था भानुभौमशनैश्चराः ।
रन्ध्रे रिष्फे राहुजीवौ पितृशापात् सुतक्षयः ॥ २७॥

लग्नादष्टमगे भानौ पुत्रस्थे भानुनन्दने ।
पुत्रेशे राहुसंयुक्ते लग्ने पापे सुतक्षयः ॥ २८॥

व्ययेशे लग्नभावस्थे रन्ध्रेशे पुत्रराशिगे ।
पितृस्थानाधिपे रन्ध्रे पितृशापात् सुतक्षयः ॥ २९॥

रोगेशे पुत्रभावस्थे पितृस्थानाधिपे रिपौ ।
कारके राहुसंयुक्ते पितृशापात् सुतक्षयः ॥ ३०॥

तद्दोषपरिहारार्थं गयाश्राद्धं च कारयेत् ।
ब्राह्मणान् भोजयेदत्र अयुतं वा सहस्रकम् ॥ ३१॥

अथवा कन्यकादानं गोदानं च समाचरेत् ।
एवं कृते पितुः शापान्मुच्यते नाऽत्र संशयः ॥ ३२॥

वर्धते च कुलं तस्य पुत्रपौत्रदिभिः सदा ।
ग्रहयोगवशादेवं फलं ब्रूयात् विचक्षणः ॥ ३३॥

पुत्रस्थानाधिपे चन्द्रे नीचे वा पापमध्यगे ।
हिबुके पञ्चमे पापे मातृशापात् सुतक्षयः ॥ ३४॥

लाभे मन्दसमायुक्ते मातृस्थाने शुभेतरे ।
नीचे पञ्चमगे चन्द्रे मातृशापात् सुतक्षयः ॥ ३५॥

पुत्रस्थानाधिपे दुःस्थे लग्नेशे नीचराशिगे ।
चन्द्रे च पापसंयुक्ते मातृशापात् सुतक्षयः ॥ ३६॥

पुत्रेशेऽष्टारिरिष्फेस्थे चन्द्रे पापांशसंगते ।
लग्ने पुत्रे च पापाढ्ये मातृशापात् सुतक्षयः ॥ ३७॥

पुत्रस्थानाधिपे चन्द्रे मन्दराह्वारसंयुते ।
भाग्ये वा पुत्रभावे वा मातृशापात् सुतक्षयः ॥ ३८॥

मातृस्थानाधिपे भौमे शनिराहुसमन्विते ।
चन्द्रभानुयुते पुत्रे लग्ने वा सन्ततिक्षयः ॥ ३९॥

लग्नात्मजेशौ शतुस्थौ रन्ध्रे मात्रधिपः स्थितः ।
पितृनाशाधिपौ लग्ने मातृशापात् सुतक्षयः ॥ ४०॥

षष्ठाष्टमेशौ लग्नस्थौ व्यये मात्रधिपः सुते ।
चन्द्रजीवौ पापयुक्तौ मातृशापात् सुतक्षयः ॥ ४१॥

पापमध्यगते लग्ने क्षीणे चन्द्रे च सप्तम ।
मातृपुत्रे राहुमन्दौ मातृशापात् सुतक्षयः ॥ ४२॥

नाशस्थानाधिपे पुत्रे पुत्रेशे नाशराशिगे ।
चन्द्रमातृपतौ दुःस्थे मातृशापात् सुतक्षयः ॥ ४३॥

चन्द्रक्षेत्रे यदा लग्ने कुजराहुसमन्विते ।
चन्द्रमन्दौ पुत्रसंस्थौ मातृशापात् सुतक्षयः ॥ ४४॥

लग्ने पुत्रे मृतौ रिष्फे कुजो राहू रविः शनिः ।
मातृलग्नाधिपौ दुःस्थौ मातृशापात् सुतक्षयः ॥ ४५॥

नाशस्थानं गते जीवे कुजराहुसमन्विते ।
पुत्रस्थानौ मन्दचन्द्रौ मातृशापात् सुतक्षयः ॥ ४६॥

एवं योगं बुधैदृष्ट्वा विज्ञेया त्वनपत्यता ।
ततः सन्तानरक्षार्थं कर्त्तव्या शान्तिरुत्तमा ॥ ४७॥

सेतुस्नानं प्रकर्तव्यं गायत्रीलक्षसंख्यका ।
रौप्यमात्रं पयः पीत्वा ग्रहदानं प्रयत्नतः ॥ ४८॥

ब्राह्मणान् भोजयेत्तद्वदश्वत्थस्य प्रदक्षिणम् ।
कर्तव्यं भक्तियुक्तेन चाष्टोत्तरसहस्रकम् ॥ ४९॥

एवं कृते महादेवि शापान्मोक्षो भविष्यति ।
सुपुत्रं लभते पश्चात् कुलवृद्धिश्च जायते ॥ ५०॥

अथो योगान् प्रवक्ष्यामि भ्रातृशापसमुद्भवान् ।
यज्ज्ञात्वाऽपत्यरक्षार्थं यत्नं कुर्याद् विचक्षणः ॥ ५१॥

भ्रातृस्थानाधिपे पुत्रे कुजराहुसमन्विते ।
पुत्रलग्नेश्वरौ रन्ध्रे भ्रातृशापात् सुतक्षयः ॥ ५२॥

लग्ने सुते कुजे मन्दे भ्रातृपे भाग्यराशिगे ।
कारके नाशभावस्थे भ्रातृशापात् सुतक्षयः ॥ ५३॥

भ्रातृस्थाने गुरुर्नीचे मन्दः पञ्चमगते यदि ।
नाशस्थाने तु चन्द्रारौ भ्रातृशापात् सुतक्षयः ॥ ५४॥

तनुस्थानाधिपे रिष्फे भौमः पञ्चमगो यदि ।
रन्ध्रे सपापपुत्रेशे भ्रातृशापात् सुतक्षयः ॥ ५५॥

पापमध्यगते लग्ने पापमध्ये सुतेऽपि च ।
लग्नेशपुत्रपौ दुःस्थौ भ्रातृशापात् सुतक्षयः ॥ ५६॥

कर्मेशे भ्रातृभावस्थे पापयुक्ते तथा शुभे ।
पुत्रगे कुजसंयुक्ते भ्रातृशापात् सुतक्षयः ॥ ५७॥

पुत्रस्थाने बुधक्षेत्रे शमिराहुसमन्विते ।
रिष्फे विदारौ विज्ञेयो भ्रातृशापात् सुतक्षयः ॥ ५८॥

लग्नेशे भ्रातृभावस्थे भ्रातृस्थानाधिपे सुते ।
लग्नभ्रातृसुते पापे भ्रातृशापात् सुतक्षयः ॥ ५९॥

भ्रात्रीशे मृत्युभावस्थे पुत्रस्थे कारके तथा ।
राहुमन्देयुते दृष्टे भ्रातृशापात् सुतक्षयः ॥ ६०॥

नाशस्थानाधिपे पुत्रे भ्रातृनाथेन संयुते ।
रन्ध्रे आरार्किसंयुक्ते भ्रातृशापात् सुतक्षयः ॥ ६१॥

भ्रातृशापविमोक्षार्थं वंशस्य श्रवणं हरेः ।
चान्द्रायण्सं चरेत् पश्चात् कावेर्य्या विष्णुसन्निधौ ॥ ६२॥

अश्वत्थस्थापनं कुर्याद् दशधेनूश्च दापयेत् ।
पत्नीहस्तेन पुत्रेच्छुर्भूमिं दद्यात् फलान्विताम् ॥ ६३॥

एवं यः कुरुते भक्त्या धर्मपत्न्या समन्वितः ।
ध्रुवं तस्य भवेत् पुत्रः कुलवृद्धिश्च जायते ॥ ६४॥

पुत्रस्थाने बुधे जीवे कुजराहुसमन्विते ।
लग्ने मन्दे सुतभावो ज्ञेयो मातुलशापतः ॥ ६५॥

लग्नेपुत्रेश्वरौ पुत्रे बुधभौमार्किसंयुतौ ।
ज्ञेयं मातुलशापत्वाज्जनस्य सन्ततिक्षयः ॥ ६६॥

लुप्ते पुत्राधिपे लग्ने सप्तमे भानुनन्दने ।
लग्नेशे बुधसंयुक्ते तस्यापि सन्ततिक्षयः ॥ ६७॥

ज्ञातिस्थानाधिपे लग्ने व्ययेशेन समन्विते ।
शशिसौम्यकुजे पुत्रे विज्ञेयः सन्ततिक्षयः ॥ ६८॥

तद्दोषपरिहारार्थं विष्णुस्थापरमाचरेत् ।
वापीकूपतडागादिखननं सुतबन्धुनम् ॥ ६९॥

पुत्रवृद्धिर्भवेत्तस्य संपद्वृद्धिः प्रजायते ।
इति योगवशादेवं शान्तिं कुर्याद् विचक्षणः ॥ ७०॥

बलगर्व्व यो मर्त्यो ब्राह्मणानवमन्यते ।
तद्दोषाद् ब्रह्मशापाच्च तस्य स्यात् सन्ततिक्षयः ॥ ७१॥

गुरुक्षेत्रे यदा राहुः पुत्रे जीवारभानुजाः ।
धर्मस्थानाधिपे नाशे ब्रह्मशापात् सुतक्षयः ॥ ७२॥

धर्मेशे पुत्रभावस्थे पुत्रेशे नाशराशिगे ।
जीवारराहुभिर्युक्ते ब्रह्मशापात् सुतक्षयः ॥ ७३॥

धर्मभावाधिपे नीचे व्ययेशे पुत्रभावगे ।
राहुयुतेक्षिते वापि ब्रह्मशापात् सुतक्षयः ॥ ७४॥

जीवे नीचगते राहौ लग्ने वा पुत्रराशिगे ।
पुत्रस्थानाधिपे दुःस्थे ब्रह्मशापात् सुतक्षयः ॥ ७५॥

पुत्रभावाधिपे जीवे रन्ध्रे पापसमन्विते ।
पुत्रेशे सार्कचन्द्रे वा ब्रह्मशापात् सुतक्षयः ॥ ७६॥

मन्दांशे मन्दसंयुक्ते जीवे भौमसमन्विते ।
पुत्रेशे व्ययराशिस्थे ब्रह्मशापात् सुतक्षयः ॥ ७७॥

लग्ने गुरुयुते मन्दे भाग्ये राहुसमन्विते ।
व्यय वा गुरुसंयुक्ते ब्रह्मशापात् सुतक्षयः ॥ ७८॥

तस्य दोषस्य शान्त्यर्थं कुर्याच्चान्द्रायणं नरः ।
ब्रह्मकृच्छ्रत्र्यं कृत्वा धनुं दद्यात् सदक्षिणाम् ॥ ७९॥

पञ्चरत्नानि देयानि सुवर्णसहितानि च ।
ब्राह्मणान् भोजयेत् पश्चाद्यथाशक्ति द्विजोत्तम ॥ ८०॥

एवं कृते तु सत्पुत्रं लभते नाऽत्र संशयः ।
मुक्तशापो विशुद्धात्मा स नरः सुखमेधते ॥ ८१॥

दारेशे पुत्रभावस्थे दारेशस्यांशपे शनौ ।
पुत्रेशे नाशराशिस्थे पत्नीशापात् सुतक्षयः ॥ ८२॥

नाशसंस्थे कलत्रेशे पुत्रेशे नाशराशिगे ।
कारके पापसंयुक्ते पत्नीशापात् सुतक्षयः ॥ ८३॥

पुत्रस्थानगते शुक्रे कामपे रन्ध्रमाश्रिते ।
कारके पापसंयुक्ते पत्नीशापात् सुतक्षयः ॥ ८४॥

कुटुम्बे पापसंयुक्ते कामपे नाशराशिगे ।
पुत्रे पापग्रहैर्युक्ते पत्नीशापात् सुतक्षयः ॥ ८५॥

भाग्यस्थानगते शुक्रे दारेशे नाशराशिगे ।
लग्ने सुते च पापढ्ये पत्नीशापात् सुतक्षयः ॥ ८६॥

भाग्यस्थानाधिपे शुक्रे पुत्रेशे शतुराशिगे ।
गुरुलग्नेशदारेशा दुःस्थाश्चेत् सन्ततिक्षयः ॥ ८७॥

पुत्रस्थाने भृगुक्षेत्रे राहुचन्द्रसमन्विते ।
व्यये लग्ने धने पापे पत्नीशापात् सुतक्षयः ॥ ८८॥

सप्तमे मन्दशुक्रौ च रन्ध्रेशे पुत्रभे रवौ ।
लग्ने राहुसमायुक्ते पत्नीशापात् सुतक्षयः ॥ ८९॥

धने कुजे व्यये जीवे पुत्रस्थे भृगुनन्दने ।
शनिराहुयुते दृष्टे पत्नीशापात् सुतक्षयः ॥ ९०॥

नाशस्थौ वित्तदारेशौ पुत्रे लग्ने कुजे शनौ ।
कारके पापसंयुक्ते पत्नीशापात् सुतक्षयः ॥ ९१॥

लग्नपञ्चमभाग्यस्था राहुमन्दकुजाः क्रमात् ।
रन्ध्रस्थौ पुत्रदारेशौ पत्नीशापात् सुतक्षयः ॥ ९२॥

शापमुक्त्यै च कन्यायां सत्यां तद्दानमाचरेत् ।
कन्याभावे च श्रीविष्णोर्मूर्तिं लक्ष्मीसमन्विताम् ॥ ९३॥

दद्यात् स्वर्णमयीं विप्र दशदेनुसमन्विताम् ।
शय्यां च भूषणं वस्त्रं दम्पतिभ्यां द्विजन्मनाम् ॥ ९४॥

ध्रुवं तस्य भवेत् पुत्रो भाग्यवृद्धिश्च जायते ।
कर्मलोपे पितृणां च प्रेतत्वं तस्य जायते ॥ ९५॥

तस्य प्रेतस्य शापाच्च पुत्राभावः प्रजायते ।
अतोऽत्र तादृशान् योगात् जन्मलग्नात् प्रवच्म्यहम् ॥ ९६॥

पुत्रस्थानौ मन्दसूर्यौ क्षीणचन्द्रश्च सप्तमे ।
लग्ने व्यये राहुजीवौ प्रेतशापात् सुतक्षयः ॥ ९७॥

पुत्रस्थानाधिपे मन्दे नाशस्थे लग्नगे कुजे ।
कारके नाशभावे च प्रेतशापात् सुतक्षयः ॥ ९८॥

लग्ने पापे व्यये भानौ सुते चारार्किसोमजाः ।
पुत्रेशे रन्ध्रभावस्थे प्रेतशापात् सुतक्षयः ॥ ९९॥

लग्ने स्वर्भानुना युक्ते पुत्रस्थे भानुनन्दने ।
गुरौ च नाशराशिस्थे प्रेतशापात् सुतक्षयः ॥ १००॥

लग्ने राहौ सशुक्रेज्ये चन्द्रे मन्दयुते तथा ।
लग्नेशे मृत्युराशिस्थे प्रेतशापात् सुतक्षयः ॥ १०१॥

पुत्रस्थानाधिपे नीचे कारके नीचराशिगे ।
नीचस्थग्रहदृष्टे च प्रेतशापात् सुतक्षयः ॥ १०२॥

लग्ने मन्दे सुते राहौ रन्ध्रे भानुसमन्विते ।
व्यये भौमेन संयुक्ते प्रेतशापात् सुतक्षयः ॥ १०३॥

कामस्थानाधिपे दुःस्थे पुत्रे चन्द्रसमन्विते ।
मन्दमान्दियुते लग्ने प्रेतशापात् सुतक्षयः ॥ १०४॥

वधस्थानाधिपे पुत्रे शनिशुक्रसमन्विते ।
कारके नाशराशिस्थे प्रेतशापात् सुतक्षयः ॥ १०५॥

अस्य दोषस्य शान्त्यर्थं गयाश्राद्धं समाचरेत् ।
कुर्यादुद्राभिषेकञ्च ब्रह्ममूर्ति प्रदापयेत् ॥ १०६॥

धेनुं रजतपात्रं च तथा नीलमणिं द्विज ।
ब्राह्मणान् भोजयेत् पश्चात् तेभ्यश्च दक्षिणां दिशेत् ॥ १०७॥

एवं कृते मनुष्यस्य शापमोक्षा प्रजायते ।
पुत्रोत्पत्तिर्भवेत्तस्य कुलवृद्धिश्च जायते ॥ १०८॥

तथा ज्ञशुक्रजे दोषे पुत्राप्तिः शम्भुपूजनात् ।
जीवचन्द्रकृते विप्र मन्त्रयन्त्रौषधादितः ॥ १०९॥

राहुजे कन्यकादानात् सूर्यजे हरिकीर्तनात् ।
गोदानात् केतुजे दोषे रुद्रजापात् कुजाऽर्किजे ॥ ११०॥

सर्वदोषविनाशाय शुभसन्तानलब्धये ।
हरिवंशकथा भक्त्या श्रोतव्या विधिना द्विज ॥ १११॥

अथ ग्रहशान्त्यध्यायः ॥ ८४॥

ग्रहाणां दोषशान्त्यर्थं तेषां पूजाविधिं वद ।
मानवानां हितार्थाय संक्षेपात् कृपया मुने ॥ १॥

ग्रहा सूर्यादयः पूर्वं मया प्रोक्ता द्विजोत्तम ।
जगत्यां सर्वजन्तूनां तदधीनं सुखाऽसुखम् ॥ २॥

तस्मात् सुशान्तिकामो वा श्रीकामो वा सुचेतसा ।
वृष्टायायुः पुष्टिकामो वा तेषां यज्ञं समाचरेत् ॥ ३॥

ताभ्राच्च स्फटिकाद्रक्तचन्दनात् स्वर्णकादुभौ ।
रजतादयसः सीसात् कांस्यात् कार्याः क्रामद् ग्रहाः ॥ ४॥

पूर्वोक्तैः स्वस्ववर्णैर्वा पटे लेख्या द्विजोत्तमैः ।
स्वस्वोक्तदिग्विभागेषु गन्द्याद्यैर्मण्डनेषु वा ॥ ५॥

पद्मासनः पद्महस्तः पद्मपत्रसमद्युतिः ।
सप्ताश्वरथसंस्थश्च द्विभुजश्च दिवाकरः ॥ ६॥

श्वेतः श्वेताम्बरो देवो दशाश्वः श्वेतभूषणः ।
गदाहस्तो द्विबाहुश्च विधातव्यो विधुर्द्विज ॥ ७॥

रक्तमाल्याम्बरधरो शक्तिशूलगदाधरः ।
वरदस्तु चतुर्बाहुर्मङ्गलो मेषवाहनः ॥ ८॥

पीतमाल्याम्बरधरः कर्णिकारसमद्युतिः ।
खड्गचर्मगदापाणिः सिंहस्थो वरदो बुधः ॥ ९॥

गुरुशुक्रौ क्रमात् पीतश्वेतवर्णौ चतुर्भुजौ ।
दण्डिनौ वरदौ कार्यौ साक्षसूत्रकमण्डलू ॥ १०॥

इन्द्रनीलद्युतिः शूली वरदो गृध्रवाहनः ।
वाणवाणासनधरो विज्ञेयोऽर्कसुतो द्विज ॥ ११॥

करालवदनः खड्गचर्मशूली वरप्रदः ।
सिंहस्थो नीलवर्णश्च राहुरेवं प्रकल्प्यते ॥ १२॥

धूम्रा द्विबाहवः सर्वे गदिनो विकृताननाः ।
गृध्रासना नित्यं केतवः स्युर्वरप्रदा ॥ १३॥

सर्वे किरीटिनः कार्या ग्रहा लोकहितप्रदाः ।
स्वांगुलेनोच्छ्रिता विज्ञैः शतमष्टोत्तरं सदा ॥ १४॥

यथावर्णं प्रदेयानि सुद्ष्याणि वसनानि च ।
गन्धो दीपो बलिश्चैव धूपो देयश्च गुग्गुलुः ॥ १५॥

यस्य ग्रहस्य यद्द्रव्यमन्नं यस्य च यत् प्रियम् ।
तच्च तस्यै प्रदातव्यं भक्तियुक्तेन चेतसा ॥ १६॥

आकृष्णेन इमं देवा अग्निर्मूर्धा दिवः ककुत् ।
उद्बुध्यस्वेति मन्त्रांश्च जपेदथ बृहस्पते ॥ १७॥

अन्नात् परिश्रुतश्चेति शन्नो देवीरभीष्टये ।
कया नश्चित्र इत्येवं केतु कृण्वन्निमांस्तथा ॥ १८॥

सप्त रुद्रा दिशो नन्दा नवचन्द्रा नृपास्तथा ।
त्रिपक्षा अष्टचन्द्राश्च सप्तचन्द्रास्तथैव च ॥ १९॥

इमाः संख्याः सहस्रघ्ना जपसंख्याः प्रकीर्तिताः ।
क्रमादर्कादिखेटानां प्रीत्यर्थं द्विजपुङ्गव ॥ २०॥

अर्कः पलाशः खदिरस्त्वपामार्गस्तु पिप्पलः ।
उदुम्बरः शमी दुर्वा कुशाश्च समिधः क्रमात् ॥ २१॥

होतव्या मधुसर्पिभ्यां दध्ना क्षीरेण वा युताः ।
एकैकस्य त्वष्ट शतमष्टाविंशतिरेव वा ॥ २२॥

गुडैदनं पायसं च हविष्यं क्षीरषाष्टिकम् ।
दध्योदनं हविश्चूर्णं मांसं चित्रान्नमेव च ॥ २३॥

दद्याद् ग्रहक्रमादेवं विप्रेभ्यो भोजनं द्विज ।
शक्तितो वा यथालाभं देयं सत्कारपूर्वकम् ॥ २४॥

धेनुः शङ्खस्तथाऽनड्वान् हेम वासो हयः क्रमात् ।
कृष्णा गौरायसं छाग एता रव्यादिदक्षिणाः ॥ २५॥

यस्य यश्च यदा दुःस्थः स तं यत्नेन पूजयेत् ।
एषां धात्रा वरो दत्तः पूजिताः पूजयिष्यथ ॥ २६॥

मानवानां ग्रहाधीना उच्छ्रायाः पतनानि च ।
भावाऽभावौ च जगतां तस्मात् पूज्यतमा ग्रहाः ॥ २७॥

अथऽशुभजन्मकथनाध्यायः ॥ ८५॥

अथाऽन्यत् संप्रवक्ष्यामि सुलग्ने सुग्रहेष्वपि ।
यदन्यकारणेनापि भवेज्जन्माऽशुभप्रदम् ॥ १॥

दर्शे कृष्णाचतुर्दश्यां विष्ट्यां सोदरभे तथा ।
पितृभे सूर्यसंक्रान्तौ पातेऽर्केन्दुग्रहे तथा ॥ २॥

व्यतीपातादिदुर्योगे गण्डान्ते त्रिविधेऽपि वा ।
यमघण्टेऽवभे दग्धयोगे त्रीतरजन्म च ॥ ३॥

प्रसवस्य त्रिकारेऽपि ज्ञेयं जन्माऽशुभप्रदम् ।
शान्त्या भवति कल्याणं तदुपायं च वच्म्यहम् ॥ ४॥

अथ दर्शजन्मशान्त्यध्यायः ॥ ८६॥

मैत्रेय दर्शजातानां मातापित्रोर्दरिद्रता ।
तद्दोषपरिहाराय शान्तिं कुर्याद् विचक्षणः ॥ १॥

कलशस्थापनं कृत्वा प्रथमं विधिपूर्वकम् ।
उदुम्बरटाश्वत्थचूतानां पल्लवांस्तथा ॥ २॥

सनिम्बानां च मूलनि त्वचस्तत्र विनिक्षिपेत् ।
पंचरत्नानि निक्षिप्य वस्त्रयुग्मेन चेष्टयेत् ॥ ३॥

सर्वे समुद्र इति चाऽपोहिष्ठादिऋृचेन च ।
आमन्त्र्य कलशे तच्च स्थापयेद् वह्निकोणके ॥ ४॥

दर्शस्य देवयोश्चाऽथ चन्द्रभास्करयोः क्रमात् ।
प्रतिमां स्वर्णजां नित्यं राजतीं ताम्रजां तथा ॥ ५॥

आप्यायस्वेति मन्त्रेनऽ सविता पश्चात्तमेव च ।
उपचारैः समाराध्य ततो होमं समाचरेत् ॥ ६॥

समिधश्च चरुं विद्वान् क्रमेण जुहुयात् व्रती ।
भक्त्या सवितृमन्त्रेण सोमो धेनुश्च मन्त्रतः ॥ ७॥

अष्टोत्तरशतं वापि अष्टविंशतिरेव वा ।
अभिषेकं तथा कुर्यात् दम्पत्योश्च सुपुत्रयोः ॥ ८॥

हिरण्यं रजतं चैव कृष्णधेनुश्च दक्षिणा ।
ब्राह्मणान् भोजयेत् शक्त्या ततः क्षेममवाप्नुयात् ॥ ९॥

अथ कृष्णचतुर्दशीजन्म शान्त्यध्यायः ॥ ८७॥

कृष्णपक्षचतुर्दश्याः षड्भागेषु फलं क्रमात् ।
जन्म चेत् प्रथमे भागे तदा ज्ञेयं शुभं द्विज ॥ १॥

द्वितीये पितरं हन्ति मातरं च तृतीयके ।
चतुर्थे मातुलं चैव पञ्चमे वंशनाशनम् ॥ २॥

षष्ठे तु धननाशः स्यादात्मनो नाश एव वा ।
तद्दोषपरिहारार्थं शान्तिं कुर्याद् प्रयत्नतः ॥ ३॥

शिवस्य प्रतिमां कुर्यात् सौवर्णीं कर्षसम्मिताम् ।
तदर्धार्धमितां वाऽपि यथावित्तं मनोहराम् ॥ ४॥

बालचन्द्रकिरीटाञ्च श्वेतमाल्याम्बरान्विताम् ।
त्रिनेत्रां च वृषासीनां वराभयकरामथ ॥ ५॥

त्रयम्बकं चेति मन्त्रेण पूजां कुर्यादतन्द्रितः ।
आवाह्य वारुणैर्मन्त्रैराचार्यो मन्त्रतत्त्ववित् ॥ ६॥

इमं मे वरुणे त्येवं तत्त्वा यामी त्यृचा पुनः ।
त्त्वन्न अग्ने इत्यनया सत्वं नो इत्यृचापि च ॥ ७॥

आग्नेयं कुम्भमारभ्य पूजयेद् भक्तितः क्रमात् ।
आ नोभद्रेति सूक्तं च भद्रा अग्नेश्च सूक्तकम् ॥ ८॥

जप्त्वा पुरुषसूक्तं च कन्दुद्रेति तथा जपेत् ।
शङ्करस्याऽभिषेकं च ग्रहपूजां च कारयेत् ॥ ९॥

समिदाज्यचरूंश्चैव तिलमाषांश्च सर्पपान् ।
अश्वस्थल्पक्षपालासखादिराः समिधः शुभाः ॥ १०॥

अष्टोत्तरशतं वह्नौ जुहुयाद् विधिपूर्वकम् ।
अष्टविंशतिसंख्या वा होमं कुर्यात् पृथक् पृथक् ॥ ११॥

मन्त्रेण त्र्यम्बकेनाथ तिलान् व्याहृतिभिस्तथा ।
ग्रहहोमं च विधिवत् कुर्याद् क्षेमं ततो भवेत् ॥ १२॥

अभिषेकं च जातस्य तत्पित्रोश्चापि मन्त्रवित् ।
कुर्यात् ततो यथाशक्ति ब्राह्मणान् भोजयेत् सुधीः ॥ १३॥

अथ भर्दावमदुर्योगशान्त्यध्यायः ॥ ८८॥

अथाऽहं संप्रवक्ष्यामि भद्रायामवमे तथा ।
व्यातूपातादिदुर्योगे यमघण्टादिके च यत् ॥ १॥

जन्माशुभफलं प्रोक्तं तस्य शान्तिविधिं द्विज ।
प्राप्ते प्रसूतिदुर्योगे शान्तिं कुर्याद् विचक्षणः ॥ २॥

दैवज्ञैर्दर्शिते वाऽपि सुलग्ने सुदिने गृही ।
पूजनं देवतानां च ग्रहाणां यजनं तथा ॥ ३॥

शङ्करस्याऽभिषेकं च घृतदीपं शिवालये ।
आयुर्वृद्धिकरं कुर्यादश्वत्थस्य प्रदक्षिणम् ॥ ४॥

हवनं विष्णुमन्त्रेण स/तमष्टोत्तरं सुधीः ।
ब्राह्मणान् भोजयेत् शक्त्या ततः कल्याणमाप्नुयात् ॥ ५॥

अथैक नक्षत्र जातशान्त्यध्यायः ॥ ८९॥

अथ यद्येकनक्षत्रे भ्रात्रोर्वा पितृपुत्रयोः ।
प्रसूतिश्च तयोर्मृतुरथैवकस्य निश्चयः ॥ १॥

तत्र शान्तिं प्रवक्ष्यामि गर्गादिमुनिभाषितम् ।
सुदिने शुभनक्षत्रे चन्द्रताराबलान्विते ॥ २॥

रिक्तावविष्टिविवर्ज्ये च समय शान्तिमाचरेत् ।
शनेरीशानदिग्भागे नक्षत्रप्रतिमां शुभाम् ॥ ३॥

तन्नक्षत्रोक्तमन्त्रेण पूजयेत् कलशोपरि ।
रक्तवस्त्रेण संछाद्य वस्त्रयुग्मेन वेष्टयेत् ॥ ४॥

स्वस्वशाखोक्तमार्गेण कुर्यादग्निमुखं तथा ।
पुनस्तेनैव मन्त्रेण हुनदष्टोत्तरं शतम् ॥ ५॥

प्रत्येकं समिदन्नाज्यैः प्रायश्चित्तान्तमेव हि ।
अभिषेकं ततः कुर्यादाचार्यश्च द्वयोरपि ॥ ६॥

ऋत्विग्भ्यो दक्षिणां दद्यादाचार्याय विशेषतः ।
ब्राह्मणान् भोजयेद् भक्त्या वित्तशाठ्यविवर्जितः ॥ ७॥

अथ संक्रान्तिजन्मशान्त्यध्यायः ॥ ९०॥

घोराध्वांक्षीमहोदर्यो मन्दा मन्दाकिनी तथा ।
मिश्रा च राक्षसी सूर्यसंक्रान्तिः सूर्यवासरात् ॥ १॥

संक्रान्तौ च नरो जातो भवेद् दारिद्र्य दुःखभाक् ।
शान्त्या सुखमवाप्नोति ततः शान्तिविधि ब्रुवे ॥ २॥

नवग्रहमखं कुर्यात् तस्य दोषोपशान्तये ।
गृहस्य पूर्वदिग्भागे गोमयेनोपलिप्य च ॥ ३॥

स्वलंकृतप्रदेशे तु ब्रीहिराशिं प्रकल्पयेत् ।
पञ्चद्रोणमितं धान्यैस्तदर्धं तण्डुलैस्तथा ॥ ४॥

तदर्धं च तिलैः कुर्याद्राशिं च द्विजसत्तम ।
पृथक् त्रितयराशौ तु लिखेदष्टदलं बुधैः ॥ ५॥

पुण्याहं वाचयित्वा तु आचार्यं वृणुयात् पुरा ।
धर्मज्ञं मन्त्रतत्त्वज्ञं शान्तिकर्मणि कोविदम् ॥ ६॥

राशिषु स्थापयेत् कुम्भानव्रणान् सुमनोहरान् ।
तीर्थोदकेन सम्पूर्य समृदौषधपल्लवम् ॥ ७॥

पंचगव्यं क्षिपेत्तत्र वस्त्रयुग्मेन वेष्टयेत् ।
कुम्भोपरि न्यसेत् पात्रं सूक्ष्मवस्त्रेण वेष्टितम् ॥ ८॥

प्रतिमां स्थापयेत् तत्र साधिप्रत्यधिदैवताम् ।
अधिदैवं भवेत् सूर्यश्चन्द्रः प्रत्यधिदैवतम् ॥ ९॥

चन्द्रादित्याकृती पार्श्वे मध्ये संक्रान्तिमर्चयेत् ।
प्रतिमां पूजने पूर्वं वस्त्रयुग्मं निवेदयेत् ॥ १०॥

ततो व्याहृतिपूर्वेण तत्तन्मन्त्रेण पूजयेत् ।
त्रैयम्बकेण मन्त्रेण प्रधानप्रतिभां पूजयेत् ॥ ११॥

उत्सूर्य इति मन्त्रेण सूर्यपूजां समाचरेत् ।
आप्यायस्वेति मन्त्रेण चन्द्रपूजां समाचरेत् ॥ १२॥

उपचारैः षोडशभिर्यद्वा पञ्चोपचारकैः ।
मृत्युंजयन मन्त्रेण प्रधानप्रतिमां स्पृशन् ॥ १३॥

अष्टोत्तरसहस्रं चाऽप्यष्टोत्तरशतं जपेत् ।
अथाऽष्टाविंशतिं वापि जपेन्मन्त्रं स्वशक्तितः ॥ १४॥

कुम्भेभ्यः पश्चिमे देशे स्थण्डिलेऽग्निं प्रकल्पयेत् ।
स्वगृह्योक्तविधानेन कारयेत् संस्कृतानलम् ॥ १५॥

त्रयम्बकेन मन्त्रेण समिदाज्यचरून् हुनेत् ।
अष्टोत्तरसहस्रं वा अष्टोत्तरशतं यथा ॥ १६॥

अष्टविंशतिमेवापि कुर्याद् होमं स्वशक्तितः ।
मृत्युंजयेन मन्त्रेण तिलहोमश्च कारयेत् ॥ १७॥

ततः स्विष्टकृतं हुत्वाअभिषेकं च कारयेत् ।
ब्रह्मणान् भोजयेत् पश्चादेवं शान्तिमवाप्नुयात् ॥ १८॥

अथ ग्रहणजातशान्त्यध्यायः ॥ ९१॥

सूर्येन्दुग्रहणे काले येषां जन्म भवेद् द्विज ।
व्याधिः कष्टं च दारिद्र्यं तेषां मृत्युभयं भवेत् ॥ १॥

अतः शान्तिं प्रवक्ष्यामि जनानां हितकाङ्क्षया ।
सूर्यस्येन्दोश्च ग्रहेणं यस्मिनृक्षे प्रजायते ॥ २॥

तन्नक्षत्रपते रूपं सुवर्णेन प्रकल्पयेत् ।
सूर्यग्रहे सूर्यरूपं सुवर्णेन स्वशक्तितः ॥ ३॥

चन्द्रग्रहे चन्द्ररूपं रजतेन तथैव च ।
राहुरूपं प्रकुर्वीत सीसकेन विचक्षणः ॥ ४॥

शुचौ देशे समं स्थानं गोमयेन प्रलेपयेत् ।
तत्र च स्थापयेद् वस्त्रं नूतनं सुमनोहरम् ॥ ५॥

त्रयाणामेव रूपाणां स्थापनं तत्र कारयेत् ।
सूर्यग्रहे प्रदातव्यं सूर्यप्रीतिकरं च यत् ॥ ६॥

रक्ताक्षतं रक्तगन्धं रक्तमाल्याम्बरादिकम् ।
चन्द्रग्रहे प्रदातव्यं चन्द्रप्रीतिकरं च यत् ॥ ७॥

श्वेतगन्धं श्वेतपुष्पं श्वेतमाल्याम्बरादिकम् ।
राहवे च प्रदातव्यं कृष्णपुष्पाम्बरादिकम् ॥ ८॥

दद्यान्नक्षत्रनाथाय श्वेतगन्धादिकं तथा ।
सूर्यं सम्पूजयेद्धीमानाकृष्णेति च मन्त्रतः ॥ ९॥

अथा चन्द्रं इमे देवा इति मन्त्रेण भक्तितः ।
दूर्वाभि पूजयेद्राहुं कया न इति मन्त्रतः ॥ १०॥

सूर्येन्द्वोरर्कपालाशमिद्भिर्जुहुयात् क्रमात् ।

तथा च राहोः प्रीत्यर्थं दूर्वाभिर्द्विजसत्तम ॥ ११॥

ब्रह्मवृक्षसमिद्भिश्च भेशाय जुहुयात् पुनः ।
अभिषेकं ततः कुर्यात् जातस्य कलहोदकैः ॥ १२॥

आचार्यं पूजयेद्भक्त्या सुशान्तो विजितेन्द्रियः ।
ब्राह्मणान् भोजयेत्वा तु यथाशक्ति विसर्जयेत् ॥ १३॥

एवं ग्रहणजातस्य शान्तिं कृत्वा विधानतः ।
सर्वविघ्नं विनिर्जित्वा सौभाग्यं लभते नरः ॥ १४॥

अथ गण्डान्तजातशान्त्यध्यायः ॥ ९२॥

तिथिनक्षत्रलग्नानां गण्डान्तं त्रिविधं स्मृतम् ।
जन्मयात्राविवाहादौ भवेत्तन्निधनप्रदम् ॥ १॥

पूर्णानन्दाख्ययोस्तिथ्योः सन्धौ नाडीचतुष्टयम् ।
अध ऊर्ध्वं च मैत्रेय तिथिगण्डान्तमुच्यते ॥ २॥

रेवतीदास्रयोः साप्रमघयोः शाक्रमूलयोः ।
सन्धौ नक्षत्रगण्डान्तमेवं नाडीचतुष्टयम् ॥ ३॥

मीनाजयोः कर्किहर्योर्लग्नयोरलिचापयोः ।
सन्धौ च लग्नगण्डान्तमधऊर्ध्वं घटीमितम् ॥ ४॥

एषु चाभुक्तमूलाख्यं महाविघ्नपदं स्मृतम् ।
इन्द्रराक्षसयोः सन्धौ पञ्चाष्टघटिकाः क्रमात् ॥ ५॥

अथ गण्डान्तजातस्य शिशोः शान्तिविधिं ब्रुवे ।
गण्डान्तकालजातस्य सूतकान्त्यदिने पिता ॥ ६॥

शान्तिंशुभेऽह्नि वा कुर्यात् पश्येत् तावन्न तं शिशुम् ।

वृषभं तिथिगण्डान्ते नक्षत्रे धनुमेव च ॥ ७॥

काञ्चनं लग्नगण्डान्ते दद्यात्तद्दोषप्रशान्तये ।
आद्यभागे प्रजातस्य पितुश्चाप्यभिषेचनम् ॥ ८॥

द्वितीये तु शिशोर्मातुरभिषेकं च कारयेत् ।
सुवर्णेन तदर्धेण यथावित्तं द्विजोत्तम ।
तिथिभेषादिरूपं च कृत्वा वस्त्रसमन्वितम् ॥ ९॥

उपचारैर्यथाशक्ति कलहोपरि पूजयेत् ।
पूजान्ते समिदन्नज्यैर्होम। कुर्याद्यथाविधि ॥ १०॥

ब्राह्मणान् भोजयेत् पश्चादेवं दोषात्प्रमुच्यते ।
आयुरारोग्यमैश्वर्यं सम्प्राप्नोति दिने दिने ॥ ११॥

अथ अभुक्तमूलशान्त्यध्यायः ॥ ९३॥

ज्येष्ठामूलमयोर्यस्मादधिपाविन्द्रराक्षसौ ।
महावैरात् तयोः सन्धिर्महादोषप्रदः स्मृतः ॥ १॥

अभुक्तमूलजं पुत्रं पुत्रीं वाऽपि परित्यजेत् ।
अथवाऽब्दाष्टकं तातस्तन्मुखं न विलोकयेत् ॥ २॥

तद्दोषपरिहारार्थमथ शान्तिविधिं ब्रुवे ।
तत्राऽदौ दोषबहुल्यान् मूलशान्तिर्निगद्यते ॥ ३॥

जन्मतो द्वादशाहे वा तदृक्षे वा शुभे दिने ।
जातस्य वाऽष्टमे वर्षे शान्तिं कुर्याद् विधानतः ॥ ४॥

सुसमे च शुभे स्थाने गोमयेनोपलेपिते ।
मण्डपं स्वगृहात् प्राच्यामुदीच्यां वा प्रकल्पयेत् ॥ ५॥

चतुर्द्वारसमायुक्तं तोरणाद्यैरलङ्कृतम् ।
कुण्डं ग्रहादियज्ञार्थं तद्वहिश्च प्रकल्पयेत् ॥ ६॥

सुवर्णेन तदर्धेन तदर्धार्धेन वा पुनः ।
नक्षत्रदेवतारूपं कुर्याद् वित्तानुसारतः ॥ ७॥

श्यामवर्णं महोग्रं च द्विशिरस्कं वृकाननम् ।
खड्गचर्मधरं तद्वद् ध्येयं कुणपवाहनम् ॥ ८॥

सुवर्णस्य च मूल्यं वा स्थापयित्वा प्रपूजयेत् ।
सुवर्णं सर्वदैवत्यं यतः शास्त्रेषु निश्चितम् ॥ ९॥

आचार्यं वरयेत् पश्चात् स्वस्तिवाचनुपूर्वकम् ।
कलशस्थापनं कुर्यात् स्वगृह्योक्तविधानतः ॥ १०॥

पञ्चगव्यादिकं क्षेप्यं कलशे तीर्थवारि च ।
शतौषध्यादिकं तत्र शतच्छिद्रघटे क्षिपेत् ॥ ११॥

वंशपात्रं च संस्थाप्य तत्र वै पश्चिमामुखम् ।
अर्चेयेन्निर्ऋतिं देवं शुक्लवस्त्राक्षतादिभिः ॥ १२॥

इन्द्रं तदधिदेवं च जलं प्रत्यधिदैवतम् ।
स्वस्वशाखोक्तमन्त्रेण प्रधानादीन्प्रपूजयेत् ॥ १३॥

देवाधिदेवप्रीत्यर्थं होमं कुर्याद्यथाविधि ।
अष्टोत्तरं सहस्रं वा शतं वा नियतेन्द्रियः ॥ १४॥

मृत्युप्रशमनार्थं च मन्त्रं त्रयम्बकं जपेत् ।
प्रार्थयेच्च ततो देवमभिषेकार्थमादरात् ॥ १५॥

भद्रासनोपविष्टस्य सस्त्रीपुत्रस्य मन्त्रवित् ।
आचार्यो यजमानस्य कुर्यात् प्रीत्याभिषेचनम् ॥ १६॥

वस्त्रान्तरितकुम्भाभ्यां स्नापयेत्तदनन्तरम् ।
शुक्लाम्बरधरस्तद्वत् श्वेतगन्धानुलेपनः ॥ १७॥

धेनुं पयस्विनीं दद्यादाचार्याय च शक्तितः ।
ऋत्विग्भ्यो दक्षिणां दद्याद् ब्राह्मणांश्चापि भोजयेत् ॥ १८॥

यत्पापं यच्च मे दौःस्थ्यं सर्वगात्रेष्ववस्थितम् ।
तत्सर्वं भक्षयाज्य त्वं लक्ष्मीं पुष्टिं च वर्धय ॥ १९॥

अनेनैव तु मन्त्रेण सम्यगाज्यं विलोकयेत् ।
मूलगण्डोद्भवस्तैवं सर्पपापं प्रणश्यति ॥ २०॥

अथ ज्येष्ठादि गण्डशान्त्यध्यायः ॥ ९४॥

ज्येष्ठागण्डान्तजातस्तु पितुः स्वस्य च नाशकः ।
तस्य शान्तिविधिं वक्ष्ये सर्वविघ्नोपशान्तये ॥ १॥

मूलशान्तिसमं सर्वमात्रापि मण्डपादिकम् ।
इन्द्रोऽत्र देवता तद्वदधिदेवोऽनलस्तथा ॥ २॥

विज्ञेयं च तथा विप्र रक्षः प्रत्यधिदैवतम् ।
यथाशक्ति सुवर्णेन कुर्यादिन्द्रस्वरूपकम् ॥ ३॥

वज्राङ्कुशधरं दिव्यं गजराजोपरिस्थितम् ।
शालितण्डुलसंयुक्तकुम्भस्योपरि पूजयेत् ॥ ४॥

स्वस्वगृह्योक्तमन्त्रेण गन्धपुष्पाक्षतादिभिः ।
अभिषेकं च होमं च कुर्याद् ब्राह्मणभोजनम् ॥ ५॥

इन्द्रसूक्तं जपेद् भक्त्या मन्त्रं मृत्युञ्जयं तथा ।
प्रार्थयेदिन्द्रदेवं च ततः शान्तिमवाप्नुयात् ॥ ६॥

अथ वा शक्त्यभावे तु कुर्याद् गोदानमेव हि ।
यतः समस्तभूदानाद् गोदानमतिरिच्यते ॥ ७॥

मूलेन्द्राहिमघागण्डजाते दद्याद् गवां त्रयम् ।
गोयुग्मं पौष्णदास्रोत्थे गण्डान्ते च द्विजन्मने ॥ ८॥

अन्यगण्डे च दुर्योगे गामेकां हि प्रदापयेत् ।
गोरभावे च विप्राय दद्यात् तन्मूल्यमेव हि ॥ ९॥

ज्येष्ठनक्षत्रजा कन्या विनिहन्ति धवाग्रजम् ।
विशाखान्त्यपदोत्पन्ना कन्या देवरघातिनी ॥ १०॥

तस्याः प्रदानकालेऽतो गोदानमपि कारयेत् ।
आश्लेषान्त्यत्रिपादोत्थौ मूलाद्यत्रिपदोद्भवौ ॥ ११॥

कन्यासुतौ हतः श्वश्रूं श्वशुरञ्च यथाक्रमम् ।
तयोर्विवाहकालेऽतः शान्तिं कुर्याद् विचक्षणः ॥ १२॥

तत्तदोषविनाशाय यथावित्तानुसारतः ।
धवाग्रजद्यभावे तु न दोषाय प्रजायते ॥ १३॥

अथ त्रीतरजन्मशान्त्यध्यायः ॥ ९५॥

अथाऽन्यत् संप्रवक्ष्यामि जन्मदोषप्रदं द्विज ।
सुतत्र्ये सुताजन्म तत्त्रये सुतजन्म चेत् ॥ १॥

तदाऽरिष्टभयं ज्ञेयं पितृमातृकुलद्वये ।
तत्र शान्तिविधिं कुर्याद् वित्तशाठ्यविवर्जितः ॥ २॥

सूतकान्तेऽथ वा शुद्धे समये च शुभे दिने ।
आचार्यमृत्विजो वृत्वा ग्रहयज्ञपुरस्सरम् ॥ ३॥

ब्रह्मविष्णु महेशेन्द्रप्रतिमाः स्वर्णजाः शुभाः ।
पूजयेद् धान्यराशिस्थकलशोपरि भक्तितः ॥ ४॥

चत्वारि रुद्रसूक्तानि शान्तिसूक्तानि सर्वशः ।
विप्र एको जपेद् होमकाले च सुचिसंयतः ॥ ५॥

आचार्यो जुहुयात्तत्र समिदाज्यतिलांश्चरुम् ।
अष्टोत्तरं सहस्रं वा शतं वाऽष्टौ च विंशतिम् ॥ ६॥

ब्रह्मादिसर्वदेवेभ्यः स्वस्वगृह्योक्तमन्त्रतः ।
ततः स्विष्टकृतं हुत्वा बलिं पूर्णाहुतिं पुनः ॥ ७॥

अभिषेकं च जातस्य सकुटुम्बस्य कारयेत् ।
ऋत्विग्भ्यो दक्षिणां दद्याद् ब्राह्मणांश्चापि भोजयेत् ॥ ८॥

कांस्याज्यवीक्षणं कृत्वा दीनानाथांश्च तर्पयेत् ।
एवं शान्त्या च मैत्रेय सर्वारिष्टं विलीयते ॥ ९॥

अथ प्रसवविकारशान्त्यध्यायः ॥ ९६॥

अथाऽहं सम्प्रवक्ष्यामि विकारं प्रसवोद्भवम् ।
येनाऽरिष्टं समस्तस्य ग्रामस्य च कुलस्य च ॥ १॥

अत्यल्पे वाऽधिके काले प्रसवो यदि जायते ।
हीनाङ्गोवाऽधिकाङ्गो वा विशिरा द्विशिरास्तथा ॥ २॥

नार्या पश्वाकृतिर्वापि पशुष्वपि नराकृतिः ।
प्रसवस्य विकारोऽयं विनाशायोपजायते ॥ ३॥

यस्य स्त्रियाः पशुनां वा विकाराः प्रसवोद्भवः ।
अनिष्टं भवने तस्य कुलेऽपि च महद् भवेत् ॥ ४॥

तद्दोषपरिहारार्थं शान्तिः कार्या प्रयत्नतः ।
स्त्री वा गौवंडवा वापि परित्याज्या हितार्थिना ॥ ५॥

नार्याः पञ्चदशे वर्षे जन्मतः षोडशोऽपि वा ।
गर्भो वा प्रसवो वाऽपि न शुभाय प्रजायते ॥ ६॥

सिंहराशिस्थितेऽर्क गौनक्रस्थे महिषी तथा ।
प्रसूता स्वामिनं हन्ति स्वयं चापि विनश्यति ॥ ७॥

ब्राह्मणाय प्रदद्यात् तां शान्तिं वापि समाचरेत् ।
ब्रह्मविष्णुमहेशानां ग्रहाणां चैव पूजनम् ॥ ८॥

सर्वं होमादिकं कर्म कुर्यात् त्रितरशान्तिवत् ।
ततो गृहो सुखी भूत्वा सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ ९॥

एवं त्वरिष्टे सम्प्राप्ते नरः शान्तिं करोति यः ।
सर्वान् कामानवाप्नोति चिरजीवी सुखी च सः ॥ १०॥

अथोपसंहाराध्यायः ॥ ९७॥

यच्छास्त्रं ब्रह्मणा प्रोक्तं नारदाय महात्मने ।
तदेव शौनकादिभ्यो नारदः प्राह सादरम् ॥ १॥

ततो मया यथा ज्ञातं तुभ्यमुक्तं तथा द्विज ।
नासूयकाय दातव्यं परनिन्दारताय वा ॥ २॥

जडाय दुर्विनीताय नाज्ञाताय कदाचन ।
देयमेतत्सुरिलाय भक्ताय सत्यवादिने ॥ ३॥

मेधाविने विनीताय सम्यग् ज्ञातकुलाय च ।
पुण्यदं ज्यौतिषं शास्त्रमग्र्यं वेदाङ्गमुत्तमम् ॥ ४॥

जानाति कालमानं यो ग्रहर्क्षाणां च संस्थितिम् ।
होराशास्त्रमिदं सम्यक् स विजानाति नाऽपरः ॥ ५॥

होराशास्त्रार्थतत्त्वज्ञः सत्यवाग् विजितेन्द्रियः ।
शुभाऽशुभं फलं वक्ति सत्यं तद्वचनं भवेत् ॥ ६॥

ये सुशास्त्रं पठन्तीदं ये वा शृण्वन्ति भक्तितः ।
तेषांमायुर्बलं वित्तं वृद्धिमेति यशः सदा ॥ ७॥

इत्थं पराशरेणोक्तं होराशास्त्रं चमत्कृतम् ।
नवं नवजनप्रीत्यै विविधाध्यायसंयुतम् ॥ ८॥

श्रेष्ठं जगद्धितायेदं मैत्रेयाय द्विजन्मने ।
ततः प्रचरितं पृथ्व्यामादृतं सादरं जनैः ॥ ९॥

ग्रन्थेऽस्मिन् पृथगध्यायैर्विषया विनिवेशिताः ।
सृष्टिक्रमोऽवताराश्च गुणाः खेटस्य भस्य च ॥ १०॥

विशेषलग्नं वर्गाश्च तद्विवेकश्च राशिदृक् ।
अरिष्टं तद्विभङ्गश्च विवेको भावजस्तथा ॥ ११॥

भावानां च फलाध्यायो भावेशोत्थफलं तथा ।
अप्रकाशफलं स्पष्टखेटदृष्टिप्रसाधनम् ॥ १२॥

ततः स्पष्टबलाध्यायः इष्टकष्टप्रसाधनम् ।
पदं चोपपदं तद्वदर्गला त्वथ कारकाः ॥ १३॥

कारकांशफलं योगकारकाध्याय एव च ।
नाभसा विविधा योगाश्चन्द्रयोगोऽर्कयोगकः ॥ १४॥

राजयोगस्ततः प्रोक्तो राजसम्बन्धयोगकः ।
विशेषधनयोगाश्च योगा दारिद्र्यकारकाः ॥ १५॥

आयुर्मारकभेदाश्च ग्रहावस्थाः फलान्विताः ।
नानाविधदशाध्यायास्तत्फलाध्यायः संयुताः ॥ १६॥

अन्तःप्रत्यन्तरप्राणसूक्ष्मसंज्ञाश्च तद्भिदाः ।
सूर्याद्यष्टकवर्गश्च त्रिकोणपरिशोधनम् ॥ १७॥

एकाधिपत्यसंशुद्धिस्ततः पिण्डप्रसाधनम् ।
ततश्चाऽष्टकवर्गाणां प्रस्फुटानि फलानि च ॥ १८॥

ततोऽप्यष्टकवर्गायुःसाधनं च ततः परम् ।
समुदायाष्टवर्गोत्थफलाध्यायः परिस्फुटः ॥ १९॥

ग्रहरश्मिफलाध्यायः सुदर्शनफलं तथा ।
महापुरुषचिह्नानि महाभूतफलानि च ॥ २०॥

गुणत्रयफलाध्यायस्ततोऽप्यज्ञातजन्मनाम् ।
जन्मलग्नादिविज्ञानं प्रव्रज्यालक्षणानि च ॥ २१॥

स्त्रीणां च फलवैष्ट्यमङ्गलक्ष्मफलानि च ।
पूर्वपापोत्थशापोत्थयोगा वैपुत्र्यकारकाः ॥ २२॥

सत्पुत्रप्राप्त्युपायाश्च सहैव प्रतिपादिताः ।
जन्मन्यनिष्टलग्नर्क्षतिथ्यादिप्रतिपादनम् ॥ २३॥

तत्तच्छान्तिविधिश्चैव संक्षेपेण प्रदर्शितः ।
प्रसवस्य विकाराश्च कथिताः शान्तिसंयुताः ॥ २४॥

एवं जातकवर्योऽत्र निविष्टा विषयाः शतम् ।
विज्ञाय विबुधास्त्वेतान् प्राप्नुवन्तु यशः श्रियम् ॥ २५॥